RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

Dit is een preview van de komende Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Deze preview bevat het boek ODENLECH van de nieuwe bijbel. Het boek ODENLECH is de opvolger van het boek 1 Tessalonicenzen.

Waarom is een nieuwe bijbel nodig ? Het was al aangekondigd in het boek van de voorouders, de bijbel, waarin hierop gewezen, dat er nog een nieuwe bijbel zou komen. Denk aan de verhalen over de komst van nieuwe boekrollen, zoals het eeuwig evangelie. Waarom was dit ? Omdat de eerste bijbel nog veel missing links had. Het was voor een heleboel dingen nog geen tijd. De mensheid was er nog niet klaar voor. In deze dagen is het belangrijk dat er een nieuwe bijbel komt, anders kan de mensheid niet verder. De bijbel is nooit afgesloten. Dat hebben mensen gedaan.

Nu zijn er altijd slimmerikken geweest die hebben gezegd dat je niks aan de bijbel mag toevoegen, want dat zou staan in Openbaring 22, maar ten eerste gaat het in de grondtekst erom dat je niks eigenmachtig en vleselijk mag toevoegen, en ten tweede komt deze tekst al voor in Spreuken 30:6 en Deuteronomium 4:2, dus dan had toen de bijbel al afgesloten moeten zijn, en had het Nieuwe Testament nooit mogen komen. Het zijn allemaal drogredenen. De boeken van de Rodenberg Versie van de tweede bijbel hebben zichzelf geschreven en waren met geen mogelijkheid tegen te houden, omdat het een natuurverschijnsel is van het eeuwige Woord wat zich openbaart aan de mensheid in deze tijd. Laten we dankbaar zijn dat de hemel ons tegemoet komt en ons niet aan ons lot overlaat.

DE HERMITATIE

Rodenberg Versie

ODENLECH

1.

De wee sprekingen

1. Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.

2. Wee de ouders die niet tot de hemel zijn doorgedrongen om een weg te bereiden voor hun kinderen.

3. Wel is het zo dat de ouders die de goede boodschap brengen door het wereldse systeem worden tegengehouden, de mond worden gesnoerd, en zelfs van hun kinderen worden achtergehouden.

4. Wee de ouders die zomaar alles van het systeem voor zoete koek slikken.

5. Ze hebben alle hoeken van het hedonisme bezocht, opdat ze konden blijven doorslapen terwijl hun kinderen werden doodgemarteld.

6. Vele ware ouders zijn al doodgemarteld of zijn op andere manieren monddood gemaakt, maar dit boek is van de natuur.

7. Niemand vecht met succes tegen de natuur.

8. Is er een urgente boodschap verborgen die de mens niet wil horen ?

9. Is er urgent ook een brug nodig om verdere problemen te voorkomen ?

10. De geoefendheid is Arete (Areta), ook een beeld van kennis en studie. Zij is ook de geestelijke oorlog.

11. De sobere moet op het pad niet zomaar steken bij goede daden, maar moet geoefend worden, om zo te komen tot Arete.

12. Eens probeerde Kakia, de zwaar opgemaakte verleidster tot het kwaad, de sobere te verleiden door hem weelde en plezier aan te bieden, terwijl Arete hem een leven van worsteling met het kwaad aanbood.

13. De sobere koos toen het pad van Arete.

14. De mens moet op Areta gericht zijn, de geoefendheid.

15. Alleen door Areta, geoefendheid, kunnen we tot de kennis kunnen komen.

16. Deze geoefendheid, arete, moet altijd in overeenstemming zijn met het geestelijke Woord.

17. Het gaat er dus niet om door genade te komen tot God, oftewel geestelijke luiheid, en ook niet om door goede werken tot God te komen, maar door de geoefendheid, Areta.

18. De natuur is moeilijk te vatten. Daar moet de mens moeite voor doen, want de natuur is niet goedkoop.

19. In de sobere leer is Areta de opvoedster en onderwijzer tot het geestelijke Woord.

20. Iedere sobere moet ernstig streven een ontmoeting met haar te hebben, zoals wordt geleerd ernstig te streven naar het ontvangen van het geestelijke.

21. Kakia, de verleidster, de godin van het kwaad, kwam om de mens te misleiden de geoefendheid om te ruilen voor gemakszuchtig plezier en weelde wat een geheel eigen religie vormde.

22. Er is geen simpel ja of nee, maar er zit een

enorme creatieve ruimte tussenin, het pad in het midden.

23. De mens heeft het lopen verschuiven met eigen gemaakte waardensystemen en hierarchieen.

24. De mens wast elke oproep tot geoefendheid heel snel weg met indutters zoals 'geloof' en 'genade'.
Deze woorden hebben geheel nieuwe betekenis gekregen in het wereldse woordenboek.

25. Maar het kwaad vormt en definieert het goede, zoals het goede het kwade definieert en vormt.

26. Het pad gaat hier dus dwars doorheen. Alleen zo kan de mens tot Arete, geoefendheid, komen.

27. Het geestelijke Woord is voor de soberen een synoniem voor zowel de natuur als God.

28. Zowel het geestelijke Woord als Areta staan centraal, en zij kunnen ook niet los van elkaar bestaan.

29. Het geestelijke Woord is de subtiele wet van het al, het ogenschijnlijke toeval, wat de mens dient te volgen en te gehoorzamen om niet doelloos als een dwaallicht weg te vagen in de schaduwen ervan.

30. Areta en het geestelijke Woord zijn de gidsen van de mens in het moeilijke bestaan voor de sobere.

31. Het lot van de mens is zijn eigen karakter, en daarom is oefening daarvan voor levensbehoud.

2.

Geen toeschouwer zijn

1. Niets is vanzelfsprekend, maar er is een noodzakelijkheid waar zelfs de goden tevergeefs tegen strijden.

2. Laten we beseffen dat dit gewoon principes waren die zich opdrongen als de noodzaak van de natuur balans.

3. Mensen zijn altijd weer op zoek naar leiders en helden, naar rolmodellen, maar de mens moet beseffen dat dit slechts personificaties zijn van de hogere principes van het zelf. Daarom is lofprijs ook niets anders dan het goede wat zich in het zelf manifesteert.

4. Het is een eigen verantwoordelijkheid, en een werkwoord, opdat je geen toeschouwer bent aan de zijlijn en alles maar projecteert op het rondvliegende balletje waar anderen achterna lopen.

5. Hierin ligt dus ook gevaar van de passieve gods-aanbidding waarmee de hedonistische kerken vol zitten.

3.

Het volk van Eva

1. Zelfs in de filosofie zijn er gevaren dat de mens principes op een hoop gooit om ze te absoluteren, ze gaat aanbidden en dan gaat verkopen, wat gewoon puur diefstal is, want de mens is geroepen om nomadisch te zijn, om alles ook weer achter te laten om tot hogere principes te komen.

2. Ik heb in mijn leven heel wat moeten weggooien en verscheuren en tot vuilnis moeten rekenen waar de materialisten en hedonisten helemaal in paniek over zijn geraakt, maar ik moest verder, en zo konden zij ook verder.

3. Vaak is er mij aangeboden om mijn boeken voor peperdure prijzen te verkopen, maar ik heb zelfs een

groot deel van wat ik geschreven heb ook weer achter moeten laten.

4. Ik kan in de kerk staan en mijn handen in de lucht heffen om hun afgoden te prijzen maar als ik zelf niet verander en de verantwoordelijkheid neem, wat is mijn lofprijs dan waard ?

5. Zo weet ik van mensen die weigeren iets aan hun kapotte relaties te doen en dan maar vooraan staan in de kerk met hun handen in de lucht om de afgod te prijzen, terwijl gemakszuchtigheid in hun hart ligt. Wat is de lofprijs dan nog waard ?

6. De zonde behoort het goede niet te prijzen, maar behoort zich te bekeren om zelf het goede te zijn. Dat zou de ware lofprijs zijn, maar waar zijn kerken vandaag de dag mee bezig ?

7. Ze loven en prijzen elkaar's mooie jurken, en hoedjes en kijken neer op de arme Eros die op blote voeten, alleen in het bezit van een te korte broek, hun peperdure feesten niet kan bijwonen.

8. Ik ben hongerig geweest, naakt en in de gevangenis, of misschien wel in een psychiatrische kliniek, en gij hebt mij niet gevoed, hebt mij niet gekleed, en niet bezocht.

9. Dit is een ernstige zaak, want dat is de toestand van de wereld en de kerk vandaag de dag. De sobere zegt dan : 'Ik doe aan zulke feestjes niet mee.'

10. Waarom zoek je het dan nog bij jezelf, wat allemaal illusie is ? De zoektocht is naar je hogere zelf, in Areta, in het geestelijke Woord.

11. Meer heb je niet nodig, maar de illusie is ervoor om het ware te vormen en definiëren. Dat is de kracht van de dualiteit. Het is bruikbaar voor de sobere, en behorende tot de fysiologie van de oerstof.

12. Het einde zal vastraken in het begin, want alles gaat in cirkels.

13. Je moet aan jezelf werken, want daar is alles al. Daar is al het scheppings-stof wat je nodig hebt, en Areta is het product van gewoonte.

14. Het moet een automatisme voor je worden, van mechanische kwaliteit, anders zal je niet door het leven heenkomen.

15. En de weg tot de geoefendheid, Areta, is de weg van de askesis, de oefening.

16. Areta is ook een woord voor mannelijkheid, de geoefendheid, wat gebeurt op het pad van de eenling, het vol zijn met Areta, het getest zijn aan het geestelijke Woord.

17. Je kan het een held noemen, of een anti-held, want het heeft niet gebogen voor de massa's, maar heeft zijn innerlijkheid gevonden, de mannin, het oorspronkelijke volk van de geestelijke kennis, van Eva.

18. Hij heeft niet voor superman gespeeld, maar is de weg van de discipline gegaan.

19. Hij is geen spijbelaar die de mens zware geestverruimende drugs heeft verkocht om hen bedriegelijke illusies van veiligheid en overwinning te geven, maar hij is gegaan tot de school van de geestelijke oorlogsvoering gegaan om zichzelf te oefenen, de natuurschool.

20. Hij loopt niet als een fletse zakenman met een gladgestreken pak en stropdas rond om zijn product van oplichting te verkopen, hoewel hij ook niet als een wilde weldoener parels voor de zwijnen werpt, maar hij heeft een vaste brug gebouwd, zij het van wildernis touwen, over de woeste oerrivieren van het oerwoud.

21. Hij is een wenende filosoof, niet alles maar wegwimpelend en weglachend. Zijn Askesis heeft

hem tot Areta geleid, zijn hogere zelf. Hij is de duisternis ingegaan en is er obscuur door geworden. Hij weet dat de aarde een mentaal en verbaal mijnenveld is.

22. Hij laat de mens moeite doen om zijn filosofie te begrijpen. De mannelijkheid is de geoefendheid in het luisteren, de geoefendheid in het zoeken naar de hogere dingen en het achterlaten en minderen van de lagere dingen.

23. De mannelijkheid is de mindering, en de vrouwelijkheid drijft de mannelijkheid hierin aan om te minderen, en zij vermeerdert zo zijn hogere dingen. De wereldse surrogaten hiervan zijn de vermeerderingen van het lagere aardse.

24. De sobere knapt af op de lagere levenswijzen van de wereldse mens. Hij ergert zich eraan en weent erover.

25. Hierdoor zondert hij zich nog meer af.

26. In die zin is het dus een negatieve richtingaanwijzer, maar het heeft ook positieve richtingaanwijzers. De sobere heeft beiden nodig.

27. Dat is het pad van de oorlogs-rede, het Woord van de geestelijke oorlogsvoering.

28. Adam moest in een diepe slaap vallen om tot de geestelijke kennis van Eva te komen, zoals de sobere dit moest om tot Areta te komen. Dat is de ware lofprijs, wat ook een woordbetekenis is van Areta.

29. Gij zijt een uitverkoren geslacht, het volk van God's eigendom, om de prediking van Areta, lofprijs, geoefendheid, te brengen van God, die u geroepen heeft uit de duisternis.

30. De definitie van lofprijs is dus geoefendheid, Areta, en zij moest verkondigd worden, zoals Adam Eva moest verkondigen, omdat zij de drager van de geestelijke kennis was.

4.

De vruchten van Kakia

1. Areta is een vrouwelijk woord, naast het feit dat zij een geestelijk aspect van God is.

2. Zij moet verkondigd worden, als principes, maar doet de kerk dit vandaag de dag ?

3. Velen weten niet eens wie of wat Areta is. Het vrouwelijke is als kwaad voorgesteld en het principe waarvoor het stond werd verborgen gehouden door geloof en genade.

4. God's Areta, heerlijkheid, bedekt de hemelen,
en de aarde is vol van Haar lof en eer.

5. Weer ligt hier de missie om areta, de noodzaak van de geoefendheid, te verkondigen.

6. Vlijtig drukt de wereldse mens op iedereen een etiket en stookt ze, en drijft daarmee haar markt, als Kakia die de sobere probeerde te verleiden tot de weelde en het plezier daarvan, het goud der dwazen.

7. Maar Areta boodt de sobere de geoefendheid aan in de worsteling met zulke monsterlijke gedrochten, en voor dit pad koos de sobere.

8. Het geestelijke Woord is niets zonder Areta, de geoefendheid.

9. Waarom staat de mens dan onder de druk ? Omdat de mens hierdoor geoefendheid moet leren, tot Areta moet komen.

10. Er is geen filosofie zonder Areta. Areta liet de sobere worstelen met de meest erge monsters voor dit doel. Daarom kiezen velen voor het pad van Kakia, en niet voor de geestelijke oorlogsvoering.

11. Veel mensen nemen het niet zo nauw met het leven. Ze komen en gaan weer. Maar het leven is nu eenmaal gruwelijk misduidig als noodzaak.

12. Directheid is namelijk noodlottig. Alleen in dit contrast zullen de geoefenden op het pad van de sobere eenling, op het pad van Areta, de rode lijnen opmerken.

13. De kennis staat niet op haarzelf. Het moet geoefend zijn. Er is daarom een onverbrekelijke link tussen geestelijke kennis en areta.

14. Kennis van God is de hoogste vorm van oefening. Daarom gaat het allereerst al helemaal niet om zomaar dingen uit een boekje over te nemen, maar moet het geoefend zijn, verdiept, en dit is een worsteling in de geestelijke oorlogsvoering.

15. Alles moet namelijk getest worden aan het geestelijke Woord.

16. Geld of titels is hierin geen maatstaf, maar een drogreden.

17. De wereldse kerk is gebouwd op drogredenen en is pure kwakzalverij. Nooit maar dan ook nooit had het medische los mogen komen te staan van de geestelijke oorlogsvoering. Dat is haar val geweest. Ze is verleid door de vruchten van Kakia. Nu zijn ze zwaar vergiftigd en trachten ook anderen te vergiftigen.

18. God lief te hebben betekent niet dat God deze liefde dan ook beantwoord, want God is de Rede, en die reageert op het gebied van oefening en geoefendheid.

19. Je kunt dus niet een zogenaamde 'romance' met God aangaan terwijl je daarbij elke soort van oefening ontwijkt.

20. Wij kunnen alleen daadwerkelijk God kennen en God liefhebben door de geoefendheid op het pad van Areta.

21. Zij die onder onwetenden leven, onder zij die dronken zijn, bacchanten, proberen hun weldaden zoveel mogelijk te ontwijken. Dit omdat ze niet op dezelfde manier dronken willen worden.

22. Ze zijn op zoek naar het geestelijke Woord, niet de dronkenschap.

23. De onwetenden zijn als hen die door blinde begeerlijkheid gedreven worden en elkaar alleen maar belonen in koophandel, oftewel omkoperij.

24. Het ontwijken van het aas van de onwetenden loopt gelijk op met het overwinnen van gevaren, en dit is de geoefendheid, areta. Dit heeft dus ook met de mindering op het pad van de askesis, oefening, te maken.

25. De mens moet geoefend, areta, worden in het geestelijke Woord. Dit is de worsteling in de natuur, het pad van de sobere die niet boog voor Kakia, de misleiding van weelde.

26. De sobere moest kiezen tussen het pad van Areta, de geoefendheid, en het pad van Kakia, de slechtheid.

27. Kakia kwam als zacht en hevig opgemaakt met grote ogen, terwijl Areta kwam als soberheid, en zij werd ook de vrouw in het wit genoemd.

28. Kakia wilde met haar zachtheid de sobere verleiden tot het nemen van de gemakkelijkste en plezierigste weg, terwijl Areta al vanaf het begin zei dat zij de sobere niet zou misleiden met een aangenaam voorspel, maar zij zou hem de waarheid vertellen.

29. De sobere zou niets ontvangen zonder zwoegen en inspanning op haar pad, want als hij vrucht wilde plukken van het land, dan zou hij het land moeten

onderhouden en bewerken, en als hij iets wilde bereiken met zijn kudde, dan zou hij voor zijn kudde moeten zorgen.

30. Als hij de oorlog wilde winnen dan moest hij doel hebben en de strategie van oorlog kennen en daarin geoefend worden.

31. Kakia werd hier kwaad over en zei dat die weg veel te hard en lang zou zijn voor de sobere.

32. Haar eigen weg was de korte en makkelijke weg tot het geluk.

33. Bij haar zou de sobere geen hardheid kennen, en zou hij alle zoetheden van het leven proeven.

34. Hij zou niet over de geestelijke oorlogen hoeven te denken, en hij zou altijd maar weer de keuze hebben wat te eten en wat te drinken bij haar.

35. Met de minste problemen zou hij bij al deze plezierigheden kunnen komen die zij hem aanbood.

36. Zij zou hem nooit blootstellen aan hardheid en zwaar werk, want anderen zouden het zware werk voor hem doen.

37. Hij zou op dit pad geen gebrek leiden, maar altijd weer voordeel hebben, waar hij ook maar wilde. Zij noemde haarzelf het geluk.

38. Areta zei toen dat Kakia al at voordat ze honger had, en dat ze geen besef had wat het ware geluk was, want haar geluk leidde niet tot het goede.

39. Tot de sobere sprak Areta toen : Als je eerlijk het benodigde werk doet, dan zul je het hogere geluk vinden. En zo werd de sobere door Areta geoefend.

40. Kakia is het pad wat de massa's kiezen, maar de sobere koos het pad van Areta, en liet zich door haar onderwijzen. Dit was het sobere pad van de eenling, de monon, wat ook mooi naar voren komt in het woord 'mannin', oftewel het volk van Eva.

41. Dit was niets anders dan een dieper deel van Adam, zijn grond.

42. We kunnen dit ook vergelijken met het touw wat om de dode heen was om hem te beschermen op zijn boottocht in de onderwereld, als een beeld van de heilige gebondenheid in het eenling principe, wat je ook weer met het verborgene kunt vergelijken.

43. Het geestelijke Woord staat of valt met de monon, het eenling principe.

44. De natuur werkt door het eenling principe als een absolute noodzaak, als de natuurlijke selectie, want als de natuur de massa zou selecteren dan zou de mens die de massa moet volgen indutten.

45. Alles gaat dan gewoon vanzelf, dus dan zou geoefendheid, Areta, nooit kunnen bestaan.

46. Op het natuurpad is het de eenling tegen de massa.

47. Er is de strijd tussen Areta en Kakia om het jonge leven van de sobere.

48. Kakia is versierd met goud, en is in een paars gewaad, en hevig opgemaakt, haar wangen geverfd en haar haar gevlochten, en met gouden slippers.

49. Ze vertelt hem hoe ze hem wil laten rusten op bloemen, en hoe ze hem wil trekken tot een land van melk en honing met een overvloed die voor het grijpen ligt wanneer hij maar wil.

50. Hij hoefde er niet hard voor te werken en het ook niet te zoeken, want het zou zo allemaal in zijn schoot geworpen worden.

51. Areta daarentegen is een vrouw die hard gewerkt heeft, blootvoets, en die bedekt is met het vuil van de aarde, en ze heeft de eenvoudigste bedekkingen, en

zou bijna naakt zijn.

52. Zij is een discipline die wil dat hij op de grond slaapt op het vuil van de aarde, en hij moet naakt zwoegen, en alles verdienen door hard werk, elke zoetheid.

53. Hij mag niet opscheppen, geen ijdelheden najagen en geen hoogmoed nastreven, en hij moet op zijn hoede zijn voor alle dromen en visioenen die hem van de aarde willen weghalen.

54. Als de sobere zich hierin zou oefenen en deze eenvoud niet zou afwijzen dan zou hij daarmee vele monsters hebben onthoofd, en al zijn opgedragen werken hebben voltooid.

55. Het pad van Areta is het lange, moeilijke pad van het geestelijke Woord, en niet van het hedonisme, kakia.

56. Gedenk dus de heilige gebondenheid. Kakia beloofde de sobere zoete vrijheid, terwijl Areta de sobere leidde tot bittere gebondenheid.

57. Zij wordt niet door alle stervelingen gezien, maar alleen zij die zweten op het harde pad, zij die komen tot de pieken van de mannelijkheid.

58. Ook wordt zij een speervechter genoemd, als een oorlogsvoerster.

59. Zij is dichtbij de door het lijden geoefende. De sobere kwam in Boeotia tot de tweesprong, het kruispunt, waar Kakia en Areta hem opwachtten.

60. Buigen in het stof voor Areta, of voor Kakia. Zij die in het midden blijven vallen ook ten prooi aan de hevig opgemaakte en verleidelijke Kakia.

61. Kakia met haar helwitte handen versierd met knalrode nagellak waardoor haar superieure, dunne, vrouwelijke schoonheid extra wordt benadrukt, want dat is wel het schoonheidsideaal van het Westen, en wat altijd per definitie bovenaan hun glamour magazines praalt.

62. Het is Kakia, niet Areta, de brute, woeste natuuramazone, want die is te duister in de ogen van de stad.

63. Kakia is de verwenner, het immer ja-knikkende omaatje van iedereen, sierlijk knotje in haar haar als teken van haar autoriteit.

64. De mannen hebben het niet eens door hoe ze door haar worden bedrogen. Ze hebben geen filosofie en staan nergens voor, dus vallen overal voor.

65. Gepensioneerde vrouwen, dat is wat westerse mannen willen. Vrouwen die niets anders doen dan mooi lopen te zijn, spiegeltje spiegeltje aan de wand, hevig kuchen en geeuwen. Zo dun mogelijk, om geen mannelijk vlees te beledigen en te kleineren.

66. Zwak moet ze zijn, dat is een mooie vrouw voor het westen. Enorm broos als porselein, ongeemancipeerd. De mannen smullen ervan als van koek. Ze willen geen barbaarse vrouw. Dan gaan er direct honderden alarmen af.

67. De vrouw moet zich koest houden, dan is de man tevreden. Ze willen geen filosofische vrouw. Dat is te moeilijk. De vrouw moet mooi zijn, dun, zwak, slaafs, zo dun mogelijk opdat het het rode zal opwekken, het rode gif, lipstick, nagellak enzovoorts.

68. Zo koket en compact dat hij haar gewoon in een doosje kan stoppen. Gemak dient de mens.

69. Dit is een zwaar gevecht op het pad van Areta. Kakia, de hoer, gooit alles in het spel om de mens proberen te verleiden, wat ook heel subtiel kan gaan.

5.

Areta met de gesel in de wildernis

1. De massa's zullen je eigenwijs noemen als je niet voor hen buigt. Het is zware mind control, zwaar mentaal lijden wanneer ze hun gifnagels diep in je steken. Ze martelen je totdat je belijdenissen doet tot hen.

2. Het geestelijke Woord drijft de sobere tot het pad van Areta, tot een eenling die geoefend moet worden op het pad van volharding en pijn.

3. Dit is de worsteling van de sobere met de eeuwige kennis. Dit is om de sobere te beschermen tegen het hedonisme van Kakia.

4. De sobere vecht voortdurend tegen de massa en de familie, en stelt dat alleen zij die de wil van God doen, van de geestelijke kennis, zijn ware familie zijn.

5. Zijn pad kon alleen gevolgd worden als de mens zou breken met de familie, en de doden de doden laten begraven.

6. De sobere moest zo komen tot het Areta visnet, en was een Aretaiet, een volgeling van Areta, van de geestelijke oefening.

7. Het materialisme heeft alles verletterlijkt, maar het houdt diepe boodschappen verborgen.

8. Het is afzien op het pad van Areta. Je verliest alles. Het geestelijke Woord heeft geen medelijden, want de mens was diep misleid en moet weer terug.

9. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Maar de sobere streed met haar in het visnet, want er is ook een valse kennis.

10. De mens moet loskomen van de banden met Kakia. Dat is wat de geestelijke oorlogsvoering is.

11. De mens heeft alles verletterlijkt, want de mens kent de filosofie niet.

12. Voor de mens is de materiele weg altijd de makkelijkste weg, maar het leidt tot de dood.

13. Om hieraan te ontkomen mag je ook vragen naar de Aretaitische principes, wat het betekent een Aretaiet te zijn, om geen Kakiaiet meer te zijn.

14. Het touw van het Woord moest de sobere trekken tot het Aretaitische pad en hem erop houden.

15. Het is ook een teken van de eindtijd, want de mens zal erachter komen dat de familie banden een tegen hen gekeerd verraad zijn, en dat de mens de betekenis ervan moet verdiepen.

16. Het pad van Kakia is een letterlijk pad, en het pad van Areta is een geestelijk pad. Zowel de materialist als de geestelijke gebruiken het Woord, de één doet het voor het hedonisme, Kakia, en de ander doet het voor Areta, de oefening van geestelijke oorlogsvoering.

17. Het Areta visnet is hard en gaat diep. Het is niet zacht en zoet.

18. Areta staat daar met de gesel. De mens moet geoefend worden in de wildernis, anders zal de mens niet overleven.

6.

De Kakiaieten

1. Kakia is het hedonistische pad van belangrijk doen, dat het allemaal te exclusief wordt, te hoog op het dak, enz.

2. Areta is dan het pad van de geestelijke oorlogsvoering. En het gevaar kan altijd in vele vormen komen, dus ja, die dreiging ligt er. Soms glippen die dingen er gewoon door, en dat kan heel subtiel gaan.

3. De hele lucht zit ermee vol. Het gaat allemaal in de lucht zitten, daalt op ons neer, daarom zo dicht mogelijk bij de natuur blijven.

4. Mensen worden op zijsporen gezet, prioriteiten gaan eraan.

5. Ook maakt het dus korte metten met voorzichtigheid als het als overdosis wordt gebruikt.

6. Er komt zo gif op je nek te zitten.

7. Het is het pad van Kakia. Zij lokt de mens, en sleurt hen zo mee. Dit gaat ook vaak gedwongen.

8. Het is een dwangbevel wat de massa's wordt opgelegd.

9. Daarom is er het Aretaitische pad waarop de mens los kan komen van de streken van Kakia, de verleidster.

10. Op het pad van Kakia leven de Kakiaieten, de volgelingen van Kakia. Zij bidden om meer voorspoed, meer kracht, meer macht, meer genezing, maar volgelingen van Areta bidden voor meer zwakheid, want de mens is nu immers in de valse krachten.

11. Eerst moet de mens leeg worden, zwak worden. Bidt dus allereerst niet om meer kracht, maar om een dieper lijden, om los te komen van de materialistische wegen.

12. Het leren bidden hoort ook bij de Aretaitische filosofie. De oude profeten werden apart gezet in grote toorn.

13. Als die woede er niet is, dan ben je nog steeds een meeloper, een neutrale, een onverschillige, dus zij die Areta volgen vragen allereerst om meer woede.

14. Dat wil niet zeggen dat je dan een opgewonden standje gaat worden, een heethoofd of roekeloze driftkikker.

15. Areta geeft haar volgelingen goede gaven, en juist gerichte woede. Het gaat dus dan allemaal meer op z'n plaats vallen.

16. Je wordt niet meer boos ter verdediging van je vlees, maar je wordt boos waarop je boos moet zijn, en je wordt ook alleen maar boos wanneer je boos moet zijn.

17. Je gaat dus een heleboel lagere aardse boosheden en woedes juist verliezen.

18. Areta zal je de ware toorn geven. Je woede zal dus niet meer ontspoord zijn, niet meer verloren tijd en energie zijn, maar op het juiste spoor terecht komen, in de juiste richting, in de juiste hoeveelheid en de juiste verhouding. Het is dus de hogere toorn van het eeuwige touw.

19. De mens is te zeker van zijn zaak om de waarheid te ontvangen. Kakia aanbidders bidden overvloedig voor meer zekerheid, meer duidelijkheid, meer helderheid, meer leiding, maar zij die op het pad van Areta zijn bidden voor meer onzekerheid, meer verwarring en chaos, want zij weten dat de mens te zeker is, en dat de mens daardoor de waarheid niet kan zien.

20. Eerst moet de mens dus weer gaan twijfelen over al die vooringenomen zekerheden.

21. Op het Kakia pad bidden de Kakiaieten ook overvloedig om aanvaarding, om er toch maar bij te mogen horen, om grote populariteit, dat iedereen wel

van hen zal spreken. Maar zij op het pad van Areta bidden om meer verstoting en verwerping voor hun eigen veiligheid tegen al die systemen die de mens overaanvaarden waardoor de mens in slaap dut.

22. De mens is overaanvaard tot hun eigen valstrik. Het was om Ahn te redden toen hij het uit moest roepen : 'Mijn god, waarom hebt gij mij verlaten.'

23. Zo wordt de mens gevoelig voor de geestelijke kennis, als de mens wordt losgelaten en in het diepe wordt geworpen. Zo leert de mens het pad te vinden, niet als ze allemaal maar overaanvaard zijn.

24. Een heleboel atheisten zeggen vroom : 'Wij bidden niet.' Maar ze wensen wel, en dat is precies hetzelfde.

25. Zij die niet genoeg lijden lijden niet gericht. Het lijden tot functie brengen is de enige oplossing.

26. Daarom zal het bidden om meer lijden ons geen daadwerkelijke schade doen. Wij mogen bidden om het visnet, het visnet omhelzen, het visnet kussen, opdat het visnet ons niet zal vernietigen.

27. Juist hen die van het visnet weglopen en er niets mee te maken willen hebben zullen door het visnet ten onder gaan.

28. Kakia bidders bidden zichzelf de dood in.

29. Areta kan de mens niet helpen, want de mens bidt en wenst verkeerd. Een heleboel gebeden komen niet eens bij Areta aan maar gaan rechtstreeks naar Kakia.

30. Op het pad van Areta moet de Aretaiet vaak de andere wang toekeren, ook in gebed. Ze spreekt door onzekerheden want de mens heeft teveel valse zekerheden, waardoor ze niet door kan komen. Bid om meer onzekerheden.

31. Op het pad van Areta bid de mens alles wat in de stad als negatief wordt gezien en waarop de stad etiketten heeft geplakt.

32. Het is abstract. Je gaat juist veel meer merken, en je gaat juist terug naar de oerinstincten die de diepte van deze zogenaamde 'negativiteiten' laat zien.

33. Zo kom je juist in contact met Areta en gaat ze op je reageren. Het negatieve is er allemaal al, maar de mens moet het nog gaan zien, en moet ook een andere kijk erop krijgen, en contact maken met de diepte ervan.

34. De mens ligt al op de bodem van de put. Het kan niet eens meer erger worden, maar de mens ziet het niet, en wil alleen het bedriegelijke positieve.

35. Depressie is niet negatief, maar betekent leeg worden, minderen, het contact maken met je eigen hart en niet met de opgelegde identiteiten.

36. De Aretaiet bidt om meer tucht, omdat hij weet dat er te weinig van is.

37. Als je bidt om meer tucht, dan bidt je om de gesel van Areta, dan bidt je juist om meer gerichte tucht, want we leven allemaal onder de valse tucht van de stad.

38. Er zal zoveel valse tucht dan juist gaan verdwijnen.

39. Wel is het zo dat Areta de tucht van de lagere aardse gewesten dan weer gebruikt. Maar alles zal richting krijgen, en zij zal zulke bidders belonen.

40. Ga in gebed waar anderen niet gaan. Ga terug tot de oerinstincten. Wees niet bang voor haar gesel, want het is de beste gesel, om je leven te redden.

41. En dit is geeneens religie, maar filosofie. Ook gebed is puur filosofie, gebruik maken van de natuurwetten. Het leren communiceren met de diepere natuur in jezelf.

7.

Het gif van Kakia

1. Kakia brengt valse zekerheden, wat maar doorbouwt in de hersenen van de mens, een gehele droomwereld van illusies.

2. Kakiaieten zijn aangetrokken tot zekerheden, ook al zijn die vals. Het geeft hen rust en vrede, ook al is het vals. Zo koopt de mens zijn joyride in, en denkt niet op de lange termijn. Alles is tijdelijk.

3. Kakia zet de mens op, en is dan de buikspreker die de pop bespeelt. De mens wordt zo een steen van een stads systeem en kan niet meer weg. De mens is oververzekerd. Zo wordt de samenleving gezombificeerd.

4. Planeten besturen door hun straling de gehele aarde. De aarde is als een rollend balletje waar de voetballers achteraan hollen. Zo worden ook de hersenen van de mens bestuurd door de planeten. De mens is een speelbal in een planetaire flipperkast.

5. Als de mens denkt dan zijn dit kettingreacties van de valse zekerheden, kettingreacties van Kakia, die de mens sturen.

6. De mens is in dit systeem totaal dichtgemetseld. Alleen het tegenovergestelde pad van Areta is de ontsnappingsroute tot de natuur, en die zal allereerst alle valse zekerheden afbreken.

7. De valse zekerheden gaan ook over wat de ware realiteit is.

8. De valse zekerheden zijn hierin heel overmoedig, en hebben gewoon dat wat het dichtstbij is, de wereld om hen heen, als de ware realiteit bestempeld.

9. Ook wat de mens zelf denkt wordt boven dat wat de ander denkt gezet. Dat is toch altijd weer het makkelijkst, de weg van Kakia. Maar zekerheden worden geeerd, ook al zijn die zekerheden vals. Kakiaieten zijn aangetrokken tot zelfverzekerde mensen. 'Oh, die mensen zijn zeker, dus die zullen het wel weten.' Kakiaieten zijn ook aangetrokken tot markten en meerderheden.

10. 'Oh, die verkopen het, en hebben een grote naam zo weten op te bouwen, en veel mensen aangetrokken, dus die zullen het wel weten.' 'Oh, die boeken hebben zo'n mooie, dure, hoog technologische omslag, dus dat zal wel waar zijn. Het wordt ook nog eens goed verkocht. Het is een bestseller, en er wordt veel over gesproken.' Kakiaieten zijn op zoek naar valse zekerheden. Ze laten zich leiden door de autoriteiten, niet de waarheid.

11. Door het vlees kan de mens niet meer tot de diepere lagen van de natuur komen.

12. Op valse zekerheden, worden hele zombie steden gebouwd. Het trekt parasieten aan die zo hun handel kunnen drijven.

13. De mens komt er niet door, en is een cel in het geheel, als een tank station van parasieten. Opent uw ogen, oh volk, en ga zien wat er aan de hand is. Dit is de ware realiteit niet. Dit is de valse Kakia realiteit en alleen op het pad van Areta, de geoefendheid, is er ontkoming. De mens moet dus nieuwe gewoontes aanleren totdat het de natuur van de mens is geworden, en de mens zo weer open kan staan voor de oer-instincten.

14. Nu wordt de mens grotendeels nog bedrogen door de Kakia instincten van de stad. Deze instincten zijn vals. Deze instincten leiden de mens tot het graf.

15. U bent niets dan een grote zak met geld voor deze schurken. Maar ja, schoonpraten is hun hobby

en hun vaardigheid, en velen tuinen er in.

16. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, en van contact tot contact. Het is gif wat op je nek gaat zitten, en blaast je suggesties in. Het is het gif van Kakia. Het bewaakt de mens.

17. Zodra de mens het Aretaitische pad op wil, dan beginnen ze hun duizenden drogredenen in de mens te blazen om ze maar op hun plaats te houden. De mens wordt dan overspoeld met een zee van dekmantels en schoonpraterij.

18. Geeft de mens dan nog niet op en wil de mens nog steeds het Aretaitische pad op, dan halen ze zwaarder geschut tevoorschijn. Dan gaan ze dreigen, aanvallen, bijten, steken, en proberen de mens gek te maken, om hem maar weer voor Kakia in het stof te doen buigen. 'Vergeef me, Kakia, voor mijn ongehoorzaamheid. Ik zal uw troep weer inademen, uw gif weer eten. Ik zal weer spreken als een getrouwe.'

19. De mens heeft zijn weerbaarheid verloren. Het is gestolen. De mens is ontvoerd. De mens is zo geen schepping van pure natuur meer, maar een schepping van de stad, van plastische chirurgie, een robot.

20. Het vlees is een dood kanaal, wat dus geen weerstand meer kan bieden, als een model voor de mens, wat dus gewoon een manipuleerbare, gehoorzame robot is.

21. Het tegenovergestelde van het vlees is de oerwoede op het pad van Areta, wat een gerichte woede is.

22. Het vlees is alleen woedend als het systeem dat zo wil, om het systeem te verdedigen.

23. Dit is gebouwd op valse zekerheden. De oerwoede rekent met deze valse zekerheden af en brengt eerst chaos, oerchaos, waarin alle valse scheppingen vernietigd worden. Dit zijn dus denkmodellen. Geen zin om dat letterlijk te doen, want dan dweil je met de kraan open. De strijd is filosofisch. Het is de geestelijke oorlogsvoering.

24. Het vlees is dus een open en dode opslagplaats, als tankstation voor de parasieten. De oerwoede is daarvan het tegenovergestelde.

25. De oerwoede leidt tot de oerchaos om de valse zekerheden van het wereldrijk van het vlees en het gehele universum van het vlees af te breken. Deze chaos is dus twijfel en onzekerheid, de oerzwakheid, de leegte van de oerwildernis van het onderbewustzijn.

26. De mens heeft teveel bewustzijn. Kakiaieten hebben er overmoedig naar gegrepen. De mens moet terug tot het onderbewustzijn, tot de oertraagte, om zo heel langzaam terug te keren tot het tegenbewustzijn.

27. De mens kan niet zomaar terugkeren tot de oerzwakte. Er zijn teveel stromingen die de mens weer meesleuren in het vlees.

28. De mens moet terugkeren tot de oerdepressie, die dus niet negatief is, maar een leegmaker. De mens houdt teveel aan dingen vast, omdat de mens de oerdepressie niet heeft. De oerdepressie rekent af met de lagere mens van het ego. Daarom haat Kakia de depressie en de depressieven, en drukt ze haar negatieve etiketten erop.

29. De oerdepressie breekt de zuigende krachten van Kakia, en vernietigd het valse model van de stad. Door de oerdepressie kan de mens weer leeg worden en tot de diepte gaan.

30. Er moet dus een balans zijn tussen de oerwoede en de oerdepressie, en die kan alleen veilig gesteld worden door de oerangst. De oerangst is het oerzintuig, want het is de voorzichtigheid en alertheid die nodig is om te kunnen overleven. In het vlees is die alertheid er niet meer, omdat het kanaal

dood is en niet meer weerbaar. Daarom gaat de mens op het pad van Areta door de oernachtmerrie om terug te komen tot het oerzintuig.

31. De oerdepressie is niet iets negatiefs. Het is het beleven van de oernatuur, van de leegmakende oernatuur. Depressie heeft zowel een slechte naam als een slechte betekenis gekregen. De stad vreet het niet.

32. Het vlees verlokt alle simpele zieltjes tot een valse vrolijkheid, gebouwd op valse zekerheden.

33. Het is allemaal te ziek voor woorden. Geestelijk gezien zijn ze zwaar invalide en dement. Hoe kan het ook anders ? Het zijn robotten.

34. Zij die dan depressief worden worden juist van dit systeem gered. Ze voelen misschien wel aan dat het niet klopt, en daarom zijn ze depressief, maar daarom is het juist belangrijk om niet te vragen om meer vrolijkheid, maar om meer depressie, om de oerdepressie, opdat je depressie gericht gaat worden, en gezuiverd.

35. Ook het vragen om de oerangst en om meer angst betekent dat je gerichte angst gaat krijgen, de geleide angst die nodig is om je te beveiligen.

36. Een heleboel valse angst zal dan juist wegvallen. De angst wordt gezuiverd. De oerangst is de basis voor de oerdepressie, want je mag je nergens zonder de oerangst instorten.

37. Ook de oerwoede moet dus beveiligd zijn door de oerangst, oftewel door de voorzichtigheid en alertheid, opdat je niet in valse woedes terechtkomt. De mens wordt apart gezet in de oertoorn.

38. Vandaar dat het ook belangrijk is te bidden om oereenzaamheid, want als die er te weinig is, dan kan men niet apart gezet worden. Daartoe mag de mens vragen om meer kleinering en meer verwerping, meer vernedering, opdat de mens niet te hoog meedraaft met de massa. De mens vraagt dus om een bitter medicijn, maar dit is een gericht medicijn.

39. De oerangst is het zintuig, en zonder de oerangst zou al het zintuigelijke vals zijn. De oerangst leidt tot de oergebondenheid van de oerinstincten, die dus op het Aretaitische pad geoefend worden. Er is zo voldoende basis dat het op een natuurlijke manier gaat, zodat de mens ook een deel wordt van de natuur, en dat de oergewoontes van de mens die de mens dan leert op het pad van Areta dan als een oernatuur worden van de mens. Zo kan de mens de oerwildernis beleven en zo van alles nieuwe betekenissen krijgen.

40. Alles Kakiaitisch goedpraten, dat is wat de mensen om ons heen doen. Oh ze zijn zo druk in de weer met hun koninkrijkjes, hun grote gebouwen en hun spelletjes, allemaal om naam en faam te maken, en oh alles is zo goed en wel, en Kakia spreekt door hen heen.

41. Het is een oude kolderheks die in een ketel staat te roeren en jij staat op het menu. Ze spreekt gewoon door de vaders en moeders heen tegenwoordig om de kinderen te betuttelen en in slaap te laten sussen alsof deze realiteit allemaal goed en wel is, alsof ze in luilekkerland zijn gekomen, maar het is een Kakiaitisch complot tegen hen.

42. Ja, het pad van Areta gaat hier dwars doorheen voor een reden, maar aan beide kanten staan er verleidsters, Kakiaitische verleidsters, drugdealers, en als je toehapt ben je verkocht ! Finito !

43. Kakia is het oude grootmoedertje dan ineens die in de grote snoepketel roert en dan de kinderen oververwent met allerlei troep. Ouders zijn ervoor om kinderen te waarschuwen, maar vele ouders zijn dus al totaal ingenomen door Kakia, omdat ze de geestelijke oorlogsvoering niet wilden leren.

44. Nee, geestelijke oorlogsvoering wordt niet verkocht, wordt niet uitgezonden op televisie, en

wordt niet van de daken gepredikt. Het is voor de eenling, en je betaalt een hoge prijs. Maar wat voor prijs betaal je wel niet aan Kakia als je haar volgt ?

45. En zo ratelt Kakia maar door, gaat in allerlei vreemde bochten, en komt in allerlei personages, om te zien wat de zwakke plekken zijn, en waar ze zijn. Ze zoekt er naar, om een opening te vinden, hoe klein dan ook. Als je haar één vinger geeft neemt ze je hele hand.

46. Haar rode nagellak is de kroon op het vlees en alleen lagere aardse mannen vallen voor haar.

47. En zo dringen de gifnagels van Kakia diep in het vlees van de man, maar de man voelt het niet meer, want de man is al dood en opgezet.

48. Het zijn karikaturen van de vrouw, moderne karikaturen, ver weg van de natuur.

49. Kakia's plaats zal niet meer in de hemel gevonden worden. Zowel engelen als bengelen strijden tegen haar, want de mens heeft wel gemerkt dat het zo niet langer kan, hoe diep de aarde in de problemen is geraakt.

50. Kakia is geen mens, maar een systeem, en het zal blijven kakelen totdat de mens tot de dieptes van Areta komt, de dieptes van het oer. Kakia is een karikatuur van de diepere natuur van het oer.

8.

Het volk in afgoderij

1. Aretaieten op het smalle pad van Areta hebben omgang met haar door de oerchaos. Valse zekerheden zouden haar in de weg staan.

2. Het moet in de juiste verhouding gebeuren, in de juiste richting en betekenis.

3. De sobere kon geen kant meer op, en dat gebeurt als het ego verdrinkt en de vis in het net terecht komt, als een beschrijving van de opname.

4. De sobere verzette zich hiertegen, maar zonder resultaat. Een ontwaking valt niet tegen te houden. Het is een natuurverschijnsel.

5. Dit is ook de basis voor het geestelijke woord.

6. Kapers gingen aan de haal met het geheimenis, en maakten er iets anders van. Het is dus belangrijk terug te keren tot de wortels hiervan.

7. Er is diepte-exegese, de neerwaartse stroom, die op het absolute dieptepunt in contact komt met de opwaartse stroom, en dan vindt er automatisch, als een natuurverschijnsel, een opname plaats, of geboorte. In de oerhieroglyphen was dit een persoon met een hangende vis, wat later gewoon een hangende vis op zichzelf was.

8. De mens valt in slaap, en komt tot een ander bewustzijn. Het is dus van belang niet te blijven steken, maar dit door te verdiepen, en te gaan naar de oorsprongen, het gaan tot de droomwereld.

9. De sobere Aretaieten hadden al het verschil tussen het smalle pad en het brede pad besproken in de filosofie. Areta, de geoefendheid, leidde de sobere op het pad van de ascese, terwijl Kakia de verleidster was tot het materialisme en het hedonisme, de gemakszuchtige genotszucht.

10. Areta leidde de mens op het pad van het geestelijke Woord en de geestelijke Kennis, terwijl Kakia de mens leidde op het pad van simpel geloof waar je niets voor hoefde te doen.

11. De kippetjes zouden zo je mond binnenvliegen als je je mond zou openen. Daar zou Kakia wel voor zorgen. Het woord komt van het woord kako, het

kwaad, uitwerpselen. Kakia kwam vaak als een hevig opgemaakte vrouw, zeer ijdel, en ze probeerde de sobere te verleiden om haar te volgen op het brede pad. Zij noemde haarzelf Geluk.

12. Gelukszoekers zullen dus ook zeker in haar klauwen terecht komen.

13. Er is een hevige strijd tegen kako, tegen kakia. Kakia was diep doorgedrongen in het volk. De sobere predikte ertegen. De sobere was apart gezet in toorn, op het pad van Areta, de geoefendheid. Hij moest niets hebben van de Kakia, die in de stad was opgesteld om de mens te verleiden met vage en redeloze geneugten ter bevrediging van het vlees.

14. De sobere werd apart gezet in een diepe pijn, opdat hij beschermt zou zijn tegen de krachten van Kakia.

15. Het volk had buiten de natuur en de geestelijke kennis om zelf afgoden gemaakt die helemaal niet voldeden aan de natuurprocessen en voorwaardes, en ze bogen voor deze zelfgemaakte goden neer.

16. De sobere volgde Areta, de geoefendheid, maar het volk was ijdel in hun ongeoefendheid.

17. Areta moest zich soms opstellen als een tegenstander tegen het volk, omdat het volk Kakia volgde.

18. Het ging niet zomaar om geloven, want dat zou projectie zijn. Het ging om de wording, door het aanleren van de oergewoontes van de natuur.

19. De sobere streed tegen Kakia. Kakia betekent geen diepte, geen verwerking, geen proces, niets. Alles moet maar snel, snel.

20. De mens moet dus de vijand leren kennen, de geestelijke oorlogsvoering.

21. De sobere stelde dat dit volk geen angst meer had, maar roekeloos was geworden. Het volk moest weer terugkeren tot de oerangst om hen te beteugelen, voorzichtiger te maken. In de stad heeft angst ook een heel negatieve betekenis. Ze drukken daar direct hun etiketten op. Ze zien de natuurwaarde ervan niet.

22. De sobere riep op tot zelfverantwoordelijkheid.

23. Het volk was bedrogen. Het volk liep vast in de wildernis, en richtte een afgodendienst op. Het volk liet zich nog veel te veel misleiden door kakia, door gemakszucht, en volhardde niet op het pad.

24. Het volk wilde alles te snel, en te veel. Het volk stopte ergens in het minderen, zette zijn eigen grens, en kon zo ook niet het beloofde land binnen gaan. Halverwege gaf het volk op en ging tot het huis van kakia. Het volk liep God vooruit.

25. Het was de stem van Kakia, de verleidster, die het volk al deze dingen opdroeg.

26. Ergens in de wildernis ging het mis. Het volk sloeg een zijpad van Kakia in, nam de hand van de verleidster aan, die hevig was opgemaakt, en hem tot een valse, materialistische tent leidde in religieuze gewaden.

27. Valse religie kan heel erg materialistisch zijn, en alleen degene die geestelijke oorlogsvoering bedrijft ontkomt aan haar.

28. De mens moet kakia kennen, anders zal de mens niet tegen haar bestand zijn.

29. De mens zal dus terug moeten keren tot het moment waarop het verkeerd ging in de wildernis, om dan alsnog het pad van Areta dieper in de wildernis in te gaan.

30. De mens komt dan op dezelfde kruizing als waar de sobere kwam in Boeotia, waar hij moest kiezen tussen Areta en Kakia.

31. Het volk nam een gevaarlijke afslag. Het volk kon niet meer wachten. Dit kwam eigenlijk niet meer goed.

32. De sobere noemde het een groot bedrog. Bij de sobere gaat de wildernis dus verder en dieper.

33. De sobere riep de mens op terug te keren tot het pad van de wildernis, dieper de natuur in, het pad van de eenling.

34. De sobere was een afgezonderde in toorn en depressie die de raadselen van God probeerde te begrijpen, want daar was hij door gevangen genomen en overweldigd, en hij worstelde ermee.

35. Dit was dus tegengesteld aan de marktprofeten die de gunst zochten van het volk en de tempelorde.

36. Het kenmerk van die profeten was dat ze alles goed praatten, alles is vrede, en ze profeteerden van grote voorspoed.

37. Het waren populaire profeten die mensen naar de mond spraken, en die grote podium's hadden en grote massa's volgelingen.

38. Ze konden makkelijk omgekocht worden, en ze hadden ook geen geestelijke oorlogsvoering.

39. Daarom sprak de sobere dat de tempel verwoest moest worden, en een vreemd volk zou hen in ballingschap nemen.

40. De sobere liep daar niet rond met een stropdasje, en hield zich niet bezig met kerkgroei statistieken.

9.

Het aas van Kakia

1. De mens is kakia achterna gegaan. De mens had teveel genomen, was over de dagelijkse limiet gegaan. Daarom moest het vreemde volk wel komen.

2. De mens wilde niet dat God hem wederstond en tegenhield. De mens wilde niet minderen.

3. Daarom maakte de mens degene die limieten stelt tot vijand, de tegenstander, want de mens wilde in niets tegengehouden worden. De mens nam daarentegen het aas van kakia aan.

4. Het volk was teruggekeerd tot de ongerechtigheden van de voorouders, en wilden de stem van God niet horen. Ze liepen uiterlijkheden achterna in plaats van innerlijkheden.

5. Het kwam tot een punt dat de sobere niet meer voor hen mocht bidden.

6. De sobere was hen natuurlijk een doorn in het oog, en ze waren plannen aan het smeden tegen de sobere, waar de sobere niets van afwist, als een lam wat ter slachting werd geleid.

7. De sobere was totaal afgezonderd. Hij mocht ook geen huis van feest of rouw binnengaan. Er zou met dit gebied afgerekend worden.

8. Het oordeel moest komen, want alles was al te ver gegaan. De mens moest zwaar gestrafd worden. De sobere moest zich afzijdig houden. Hij mocht de hand van Kakia niet aanpakken.

9. De sobere predikte de boodschap van de twee wegen al, de weg ten leven en de weg ten dood.

10. Door zijn boodschap kwam de sobere in de

gevangenis terecht en werd in een put geworpen, maar uiteindelijk bij de verdere invasies van het vreemde volk werd hij bevrijd. Telkens weer riep de sobere de mens op om de stad uit te gaan, om zich te onderwerpen aan de nomadische wildernis-stammen van het vreemde volk, als een beeld dat de mens terug moest gaan tot de natuur.

11. De mens was te kortzichtig geworden en was helemaal opgesloten in zijn eigengemaakte religie waardoor de mens de hogere filosofie van de natuur niet meer zag.

12. Het pad in de wildernis ging verder. De mens moest dieper, en dat kon alleen door de ballingschap.

13. Het volk was geleid tot zware afgoderij in de wildernis, tot de offerdienst. Nu is het wel zo dat er een offerdienst is van de geestelijke oorlogsvoering, maar dat is de strijd in de hemelse gewesten, en dat is symbolisch.

14. De sobere kwam tegen de valse offerdienst om de ware offerdienst te herstellen, namelijk die van de filosofie. De mens moest zichzelf offeren. De mens was zelf verantwoordelijk. De mens moest niet altijd op zoek gaan naar een zondebok.

15. Daarom moest het vreemde volk wel komen.

16. De sobere riep eerst het volk op om de stad te verlaten, en om het lijden te aanvaarden, om zich te onderwerpen aan het vreemde volk, die ook wel de wijzen werden genoemd.

17. De mens moest terug tot de wildernis om te leren van de nomadische stammen.

18. De sobere bracht dus een dualistische boodschap. Allereerst sloegen de oordeelsprofetieën op de stad die van het pad van de wildernis, het pad van Areta, was afgeweken.

19. Ze strijden tegen het vreemde volk zonder allereerst het visnet te aanvaarden, zonder eerst van het vreemde volk te leren, maar het oordeel begint in God's huis.

20. Niet dat zij het huis God's zijn, maar het oordeel begint altijd bij het zelf, de eigen afgod.

21. De doorsnee mens kent deze achtergrond niet. Het wordt hen niet geleerd. Ze gaan er vanuit dat de eigen god goed is, en dat de andere goden allemaal afgoden zijn, en slecht.

22. Zij moeten loskomen van de kakia afgod in de stad, om zo terug te keren tot Areta, de geoefendheid. Dit kan alleen als zij het visnet aanvaarden.

23. De sobere ging met de zweep door de tempel, en sprak dat het een rovershol was, maar het vlees wilde het volk voortijdig verlossen van de tucht, wat een kenmerk is van een afgod.

24. De sobere stelde dat de mens niet moest vluchten van het visnet. Daar was het het seizoen niet voor. De mens had het visnet nodig.

25. De mens moest terugkeren tot het Areta-principe van de geoefendheid.

10.

Het morgengebed

1. Ismael was met zijn moeder Areta. Nog voordat Mozes kwam werd Ismael afgesneden, en ging de wildernis in.

2. Het is belangrijk de Orionse realiteit te zien, dat het een boek van Areta is. Er staan belangrijke filosofische wildernis principes in.

3. In het morgengebed, oftewel de openbaring in de nacht, de naaktheid, wordt de mens overtuigd van zonde, schuld en oordeel, waarin de mens wordt overtuigd van de noodzaak van het minderen.

4. Het gaat over de waakzaamheid, de voorzichtigheid en het onderwerpen aan de roede van de kastijding.

5. Allereerst moet de mens hiervoor de baarmoeder zien en van de vermaning leren. Het roept de mens op tot boetvaardigheid.

6. Dit is een goede manier om de dag mee te beginnen. Allereerst moet er kennis komen, en kennis over het kwaad in de geestelijke oorlogsvoering.

7. Het is iets om te herinneren om zo het pad te begaan. Dat is het verbond tussen de mens en Areta.

8. Het is op het hoogtepunt van de nacht, de morgen, waarop de mens tot de verbrokenheid komt.

9. Je kunt alleen in raad en overleg met de natuur zijn als je mindert.

10. Werk zolang het dag is, want als het nacht is dan kan niemand werken.

11. De mens moet de dag dat de ene ziel de andere ziel niet meer kan helpen vrezen, dat er geen voorspraak zal worden aanvaard en geen losprijs zal worden aangenomen.

12. Er zal een dag zijn dat het af is, en dan kun je alleen nog leven met het verleden.

13. Laten we daarom niet te licht denken over onze taak. Het is nu de tijd om ons met de natuur te verzoenen, want er zal een dag zijn waarop dit niet meer kan. Dan zijn de bronnen namelijk uitgeput.

14. Een mens moet zijn leven niet verspillen en dan denken dat hij aan het einde van zijn leven wel even makkelijk kan terugkeren en zeggen : 't Spijt me, ik wil me bekeren.

15. Dat is typisch werelds gedachtengoed, van alles is genade, rotzooi nu maar aan, zodat je op je laatste dag toch nog terug kunt keren.

16. Het sust de mens in slaap. Er zijn nu eenmaal natuurwetten die niet verbroken kunnen worden, en een heleboel mensen zullen aan de poorten van de natuur komen die dagen en zullen niet herkend en aanvaard worden door de natuur, omdat ze de natuur zo lang hebben verloochend. Ze hebben het zichzelf aangedaan.

17. Hoe zwaar zal het zijn voor sommigen die hun hele leven de natuur aan hun laars hebben gelapt en dan te horen krijgen : 'Gaat weg van Mij. Ik ken u niet.'

18. Dan zullen ze met honderdduizenden dekmantels komen, van : 'maar heb ik niet dit gedaan, en dat gedaan ?' En ze zullen teksten opprevelen, maar het zal hen niet baten.

19. Laten we daarom ernst nemen met deze zaken nu het nog kan. Als de natuur het vertrouwen in iemand verliest, dan is het einde zoek. Dat kan na lange tijd van verharding zo ineens gebeuren, dat er dan wat breekt in de hemelse gewesten.

20. De mens kan niet zomaar zonder consequenties lange tijd aanrotzooien met de natuur.

21. Als je bidt zonder te minderen, dan reikt je gebed niet tot de hemel, niet tot de natuur.

22. Het ware gebed is dus het minderen. Daarom kan het gebed ook niet zonder de stilte.

De terugkeer tot Rebekkah

23. Het ware gebed komt dus voort uit de natuur

zelf. Iedereen bidt voortdurend in het gedachtenleven.

24. Gedachten communiceren met elkaar, vragen van elkaar, overleggen met elkaar, en ook als mensen met elkaar communiceren is dat gebed, maar grotendeels is dit dus vals.

25. Daarom moet de mens leren wat het ware gebed is. We hebben het dan over het natuur gebed.

26. De mens die te hoog staat wordt door de bliksem getroffen.

27. De mens wordt getest door allerlei voorzieningen en weldaden die ervoor moeten zorgen dat de mens niet buigt. Hierin ligt de test.

28. Wat doet de mens in deze moderne wereld om hem heen, met zoveel luxe en moderne technologie ? Het is een beproeving. Er is geen betere test dan de luilekkerland test.

29. Abraham en Ismael richtten een gebedsoord op waarin het overblijfsel verzameld zou worden.

30. Alleen zij die op het pad van het geduld zouden zijn zouden hier kunnen komen. En dit was een pad van grote beproeving.

31. De lagere wereld is schoonschijnend gemaakt voor de goddelozen, maar er is een dag van de opstanding waarin de godvrezenden boven hen verheven zijn.

32. Minder niet om gezien te worden, maar minder in het verborgene. Dat is het pad van de eenling.

33. Het is een schande het pad van de natuur niet te herkennen.

34. Abraham zond Ismael en zijn moeder de wildernis in waar ze kwamen tot het smalle pad, en waar later het gebedsoord door Abraham en Ismael werd gebouwd.

35. Het is de plaats van Abraham. Dit vindt plaats in een gebied genaamd Rebekkah, wat ook een verloren Orion gebied is. De terugkeer naar deze plaats is wat de pelgrimstocht ten diepste betekent.

36. De geduldigen zijn de uitverkorenen, zij die minderen.

37. De sobere stelde dat er bezoeking zou komen over de mannen die maar bleven meerderen in plaats van minderen en daardoor dik waren geworden op hun droesem.

38. De sobere riep de mens op om de tuchtiging te aanvaarden.

39. De sobere stelde dat de vorsten van het volk waren als brullende leeuwen, en de rechters van het volk waren als avondwolven.

40. De sobere stelde dat de profeten van het volk lichtvaardige woordenkramers waren.

41. Maar God was bezig een overblijfsel te bereiden, een ellendig en gering volk. Het zou geen onrecht plegen en geen leugen spreken. Het zijn hen die kreupel geslagen waren, oftewel hen met een immer gevoelige verbrokenheid. Dat is dan de uitverkiezing van de sobere.

42. Kakia wil dat allemaal niet. Zij wil mannen met grote, snelle auto's en stropdasjes, mannen die rijk zijn en die aanzien hebben.

43. Het vreemde houdt de eenling op het pad van de eenling.

44. De massa's verachten het vreemde en willen alleen het bekende.

45. Daarom is het vreemde een belangrijk fundament.

46. Het is het gebed van de middag. In wezen is dit het zaad, wat alleen komt door het minderen, het gebed van de late middag, en het geduld, het gebed van de avond, de duisternis.

47. Dit is het ware terugkeren tot Rebekkah.

48. De mens is de vijand van de natuur. De mens vindt het allemaal heel vanzelfsprekend. 'Iedereen doet het,' is de dekmantel van de mens, maar deze dekmantel is voor de natuur niet geldig. De mens is helemaal geen eenling.

49. Nee, verantwoordelijkheid nemen willen de volgelingen van Kakia niet.

50. Hoe ontkom je hieraan ? Minderen, minderen en nog eens minderen. De mens is vindingrijk genoeg.

51. Rebekkah is het beeld van de vreemde vrouw. De mens denkt telkens maar in dezelfde cirkeltjes. De mens heeft het vreemde nodig.

52. Hoe ontkom je eraan ? Terugkeren naar Rebekkah, de vreemde vrouw, als een beeld van het offeren van het bekende ego, van het 'ons kent ons' ego wat de massa's terroriseerd.

53. Leef daarom zo dicht mogelijk bij de natuur.

54. De sobere stelde dat de mens moest terugkeren tot de vreemde vrouw, het middag gebed, het komen tot het vreemde, dwars tegen de massa's in.

55. Salomo moest tot de vreemde vrouw komen, oftewel de filosofische principes van de natuur die door de stad werden achtergehouden.

56. Hij moest de bibiotheek in op zoek naar oude, verloren, vergeten boeken. Daarin zou hij de vreemde vrouw vinden waar hij zijn stadse kennis kon verliezen.

57. Je moet opgenomen worden door het vreemde, want het bekende is allemaal vals.

58. De mens moet door vreemde banden gevangen worden. Zoals het nu is leeft de mens in grote zelfmisleiding.

59. Hele volksstammen van zulke vrouwen zouden komen, de duistere, vreemde amazones van Orion, de filosofische principes van de diepere natuur.

60. De mens moest vallen, en de mens moest het lijden aanvaarden. De samenleving zou ontwricht raken.

61. De mens kan niet tegen de filosofie op. Zij zou komen met de hogere natuur kennis.

62. Het bekende is een vloek. Het houdt de mens gevangen, en de mens weet het niet. De mens kent het vreemde niet, en wil het vreemde niet kennen, maar het zou komen.

63. De mens ging in geheel andere ketenen, en de ketenen van de stad werden verbroken. De mens werd van zijn snelle paard geschoten.

64. De mensheid spreekt al in tongen. Het zijn de tongen van de stad, het oude vertrouwde. Deze tongen beheersen de mensheid. Vurig beroeren zij het menselijke verstand. Deze tongen zijn hysterisch. Ze willen de mens leiden, besturen, controleren. Het zijn de tongen van de heks van het conformisme en comfortisme, Kakia. Het heeft zich diep in de hoofden van de mensheid genesteld, zodat de mens het vreemde niet kent. Nee, de mens heeft de vreemde tongen nog niet ontvangen.

65. De stadse tongen verwennen de mens, geven de mens eigengerechtigheid, maar de vreemde tongen gaan dwars in tegen het vertrouwde.

66. De sobere leidt terug naar Ismael die in vijandschap leefde tegen iedere man, die geen

compromissen sloot en een eenling was die zich onderworp aan het vreemde in de wildernis, aan Rebekkah.

67. Dat is waar de pelgrimstocht om draait. De mens dient zich ernstig uit te strekken naar het heilige vreemde, om zo in heilige tongen te spreken.

68. Ik kom tot u, oh heilige vreemde,
Ik ontvang u.
Ik kom hongerend tot u, minderend, en geduldig.
Ik ontvang u en aanvaard uw visnet.
Wees welkom in mijn leven.
Kom, oh heilige vreemde,
En was mij schoon.

69. De mens moet terugkeren tot de oerrivier van het vreemde.
Kakia geeft de mens haar gif.
De mens is verkocht.
De mens is geestelijk invalide geraakt door haar in zijn hart te nemen, in plaats van het heilige vreemde.
De mens is de vijand van de natuur.

70. De mens is al dood.
De mens heeft de tongen van Kakia in het hoofd, die telkens tot haar bidden.
De mens ziet het niet.

11.

De tongen van Kakia

1. De mens dient de vreemde tongen te ontvangen, het heilige vreemde, om uit de klauwen van kakia, de zielvreter, te ontkomen. Zij kan hiervoor in vele andere gedaantes komen om de mens weer terug te lokken en te verleiden.

2. Het is een slaven schakel systeem in de diepte van het hart van de mens. Hoe kun je dit schakel systeem ontlopen ? Leer groen te denken, leer vreemd te denken. Je bent vindingrijk genoeg. Er zijn genoeg alternatieven. Wordt een uitvinder. Bedenk betere manieren. Wees Kakia te slim af. Zo slim is ze echt niet. De mens is alleen verschrikkelijk dom. De mens denkt dat hij in luilekkerland terecht is gekomen. Dat alle dingen om hem heen er zijn om van het leven te kunnen genieten, om handig gebruik te kunnen maken van het leven, maar de mens is ten dode gedoemd. De mens wordt opgebakken.

3. De mens is omringd door gulzige kannibalen. De kannibalen lachen wanneer de mens zich tevergeefs blij maakt over alle speledingetjes om hen heen. De mens is in de val gelokt, heeft het aas aangenomen.

4. Sluwe rovers zijn op de mens afgezonden om de mens te bespelen. Alleen de natuurshamanen zullen ontkomen. Alleen de eenling zal ontkomen.

5. De tongen van Kakia jagen door het hart van de mens. Ze zijn vol van roddel en vooroordeel, omdat ze niet de tijd nemen om dingen eerst te onderzoeken. Met roddel bidden ze tot Kakia en aanbidden haar. De mens is zo verworden tot een flutromannetje. Snel verschijnt er een grijns of brede glimlach op hun gezicht als ze door Kakia worden betutteld, door het stadse model, als ze van haar valse complimentjes krijgen. Dan voelen ze zich heel wat. Maar het zijn lammeren die tot de slacht worden geleid.

12.

De afgodin

1. Kakia is een afgodin. Zij heeft haar eigen religieuze systeem opgezet. De mens vindt het allemaal doodnormaal. Ze weten niet beter. De mens is ook te laf.

2. Door het minderen komt de man in een andere

dimensie, maar de stadse man die altijd maar vermeerdert kan dit niet, en bootst dit op een hele corrupte manier na. De stadse man wil de geestelijke oorlogsvoering nadoen, maar kan dit niet, faalt, en doet daarom maar net alsof. De mannen willen de andere dimensie nabootsen, en willen snel tot de andere dimensie gaan, door overmoed.

3. Het is nogal populair in de fitness cultuur, waarin mannen een zogenaamde bumper willen hebben, oftewel hun pectoralissen willen ophypen, hun borstspieren, opdat die dimensie verandering voortijdig en kunstmatig opgewekt kan worden. De geduld schakel ontbreekt, dus het is vals.

4. Die mannen aanbidden hun welvingen bij hun borst (hoogmoed), en willen dat anderen hen ook aanbidden. Het is hun schakelaar in het materialisme, om het tot een hogere dimensie te brengen, een soort valse, voortijdige climax, en het ontlaad veel verderf.

5. Normaal gesproken groeit de man normaal op als jongen, en is die dimensie vaak niet voortijdig opgewekt, en heeft de man gewoon, in tegenstelling tot de vrouw, een platte borst, en als hij tot volwassenheid komt, dan gaat die energielijn van zijn kaak via zijn tepels helemaal door naar beneden tot zijn geslachtsdeel, wat dan rijp begint te worden, en zo wordt er niets voortijdig opgewekt.

6. Het geestelijke woord spreekt over de noodzaak van de vernauwing van de borst. De fitness cultuur is teveel op het lichamelijke gericht en te weinig op het geestelijke, en forceert dimensie openingen, zodat het uitloopt op een fiasco. Het is een bad trip van drugs, en ze flippen. Daarom grommen ze, duwen hun borsten vooruit, lopen rond met veel lawaai en uit de hoogte doen. Allemaal omdat ze in het geestelijke niet worden toegelaten. Hun kaartjes waren vervalst. Het zijn valse munters op heterdaad betrapt. Hun geld is niet echt. Niets is echt aan hen.

7. Ze zijn langs het paradijs heengeschoten. Ze hebben de macht over henzelf verloren, en ze sleuren velen met zich mee. De fitness cultuur is tegenovergesteld aan de ascetische cultuur. De man moet de leegte in zijn borst vinden, om zo tot zijn hart te kunnen komen, tot de natuur. De man moet al dat stoere geprots en gepronk laten gaan. De man wil graag gezien worden door Kakia en haar massa's. De man vindt het heerlijk om door haar verwend te worden, en bedrogen. Als Kakia zulke mannen complimenteerd en beloond lacht ze in haarzelf, en denkt ze : 'Jij domme sukkel, nu heb ik je tuk. Ik zal je geheel aftappen voor je brandstof. De kannibalen koningin ben ik.'

13.

Adam en de boom van het vreemde

1. Adam kwam tot de boom van het vreemde. Het volk werd zeer Ismaelitisch, oftewel vijandig naar iedere andere man. En dat was belangrijk op het pad van de eenling.

2. Het ravijn komt voort vanuit Ismael. Vertrouw niemand, test alles. Dat is het geheim van de heilige gebondenheid door het heilige vreemde. Wie komt tot dit ravijn vandaag de dag ? Alleen de eenling. En de eenling leert hiervoor de logistiek.

3. De valse logistiek leidt de gevallen mens, zeer gecalculeerd. Kijk ze eens protsen op hun hoge schepen. Kijk ze eens protsen met hun grote bumpers. Neen. Zij aanvaarden het visnet van het heilige vreemde niet. Zij zijn slaven van het comfortisme. Alleen het ravijn kan terugleiden tot de natuur. Als de hoog opgetrokken borsten van de man zijn verbroken. Ismael leidt een volk van asceten, van eenlingen.

4. Ook Sefanja was als een Ismael, en predikte tegen alle mensen, alhoewel hij stelde dat er een overblijfsel zou zijn. Hij predikte tegen de mannen

die dik op hun droesem waren geworden. Dit gaat over hun weelde.

5. Ook Sefanja vermaande het volk en spoorde hen aan de tucht te aanvaarden.

6. De eenlingen zullen tot het overblijfsel behoren.

7. De mens mag niks met de massa ophebben. De mens mag niet met de massa flirten. Laat hen maar verzamelen, opdat je zelf wordt afgezonderd.

8. Voor de heilige is de ware samenkomst in het Hebreeuws het zelfonderzoek. De eenling moet het ravijn in, de afzondering.

9. Door vermaak en koopziekte wordt de eenling door de massa in de steek gelaten, wordt verworpen, maar dat wat er bij God is is beter dan vermaak en handel. God is de beste voorziener.

10. Het volk Israel was geheel verstrooid tot kleine groepen, die allemaal weer hun eigen verhalen hadden los van elkaar.

11. Het was dus geen eenheid. Het liep allemaal in verschillende lijnen.

12. Ook in Ethiopië waren de ballingen van het volk Israel terechtgekomen, tot verre volkeren, en zij zouden dus terugkeren vanuit dit land van honger, wat ook een beeld is dat alleen zij die hongeren ware aanbidders van God kunnen worden, zij die minderen. Dit is het ware offeren.

13. Laten we komen tot het ravijn om daarvan de dieptes te begrijpen. We moeten loskomen van de geweldadige, tuchteloze, overmoedige, en komen tot Ismael. Het is te belangrijk in de filosofie om zomaar overboord te kieperen.

14. Adam kwam tot de boom van het vreemde, als een voorteken van ballingschap, en ook als een beeld van het middaggebed.

15. De mens moet terug de rivier over tot het vissersstrand, waar de vissen verzameld worden.

14.

De val van de varkensvorst

1. De daadwerkelijke vijand is het overmoedig vertrouwen, maar in de stad is alles omgedraaid. In de stad is vertrouwen een deugd.

2. Uiteindelijk leidt het minderen door het geduld tot het vreemde.

3. Hierin wordt de mens waarlijk wedergeboren en wederopgevoed.

4. Het directe was gevaarlijk. De natuur ging haar eigen weg.

5. In het vreemde bevinden zich de verloren delen van de mens, het vergetene, het verbannene.

6. Het is een vrouw die verloren is geraakt in onze droomwereld. We moeten hiervoor terug naar het water. Zij is van de rivieren, altijd stromend.

7. Zij is niet het voor de hand liggende, het ogenschijnlijke.

8. Dit gaat dus over geduld, wat een voorwaarde is om te komen tot het vreemde.

9. Als het vreemde komt, dan zal er eerst een worsteling zijn, want we zijn geconditioneerd met het bekende en vertrouwde, vijandig aan het vreemde, en ook zullen we het vreemde moeten testen, en dan wordt er dus zelfs bij ontmoeting eerst geduld vereist.

10. Wekt de liefde niet op voordat het haar behaagt.

Het zaad is een natuurlijk proces van bloemen die vanzelf honing voortbrengen, en het zal ons door de bossen heenleiden, door de natuur, als we het niet voortijdig verspillen, en we moeten de bloemen volgen tot het water. In het water ligt een groot geheimenis verborgen.

11. Het verleden is de wond, maar daar kan dus wel een andere kijk op komen.

12. Ik kon een heleboel dingen niet meer doen. Ik werd geblokkeerd. Ik moest timing leren. Ik moest minderen. Als er iets op me sprong dan moest ik het van me afschudden, door te draaien.

13. Het is de kennis van het eeuwige ijs, of de kennis van de wet van het eeuwige ijs. Deze wetten zorgen er dus voor dat de mens voldoende minderen en geduld heeft, waarvan het eeuwige ijs een symbool is, om tot het heilige vreemde te komen.

14. Toen ik deze dynamiek onder ogen kwam zag ik de varkensvorst vallen. Duisternis viel op hem, en zijn koninkrijk begon ineen te storten, en zijn schatten begonnen weg te smelten. Ook moest ik denken aan de mythe van de sobere en het erymantische zwijn die hij uiteindelijk verdoofde in het ijs.

15. De diepte brengt de opname teweeg, de visvangst.

16. Het leven is een grottenstelsel, en je moet je weg erdoor zien te vinden. Niets komt zomaar. Er zijn geen snelle uitgangen.

17. Om het vreemde te kunnen ontvangen moet de mens het hongerlijden aanvaarden. Het vreemde kan alleen gekocht worden door het hongergeld.

18. Hiervoor dient de mens het hongerpad van Ismael op te gaan. Op het hongerpad wordt de mens getest en verzocht, opdat zijn hongeren, oftewel zijn minderen en zijn geduld volkomen wordt gemaakt, opdat zo het vreemde kan binnendringen.

19. In de amazone mythologie werd Ismael verzocht in zijn dromen met veel voedsel en plezier met vrouwen, maar Ismael bestrafte de dromen, zeggende dat het hongeren voornamer is en een hogere weg is.

20. Ismael moest zijn weg door de wildernis zoeken tot Rebekkah, om daar het gebedsoord te bouwen.

21. Hij moest komen tot het heilige vreemde, tot Rebekka.

22. Vandaar dat de zuil van de pelgrimstocht tot Rebekkah zo belangrijk is in de exegese.

23. Het was een belangrijke verloren steen die werd aangedragen. De sobere moest verbonden worden aan het diepere Ismael principe.

24. Het baat niet als men alleen maar het lijden draagt. Men moet ook daadwerkelijk minderen en het hongerpad opgaan.

25. Veel mensen dragen dan wel hun lijden, maar troosten henzelf dan met overmatig materialisme, zodat van het hongeren en minderen niet veel terecht komt, en de mens zo niet in het vreemde, in het diepere kan komen.

26. Dan wordt het lijdensdragen wel heel tragisch. Het visnet moet leiden tot het eeuwige ijs waar er een doorgang is dieper in de natuur.

27. Het visnet is juist bedoeld om de mens af te zonderen, om de mens tot een eenling te maken.

28. Maar velen aanbidden het gouden lijden in de stad. Velen grijpen zo naar valse en overmoedige, materialistische troost in het oppervlakkige in plaats van te wachten op het diepere.

29. De mens wordt verzocht, en velen geven er aan toe.

30. Alleen de eenling op het hongerpad die de honger volkomen maakt kan zo komen tot het vreemde.

31. Vaak grijpt de mens op het pad van het lijden naar overmoedig geweld en gaat eigen rechtertje spelen, en wordt zo een bevooroordeeld mens die snel naar het mes grijpt, snel begint te dreigen en te chanteren, maar op het hongerpad moet de mens de stilte in, en de andere wang toekeren, de extra mijl begaan.

32. De mens moet leren geven in plaats van nemen.

33. Kan de mens dit geheimenis begrijpen ? De mythologie beschrijft het hongergeld als een vrouw.

34. Waarom is het voor de mens zo moeilijk om dit te grijpen ?

35. Om de mens heen draait alles om geld, en zeker niet om het hongergeld.

36. De mens is materialist geworden in het rijke gebied.

37. Ismael werd verzocht met deze dingen op het hongerpad, maar hij hield vol. Hij bleef het woord belijden, en bestrafte de verleiders. Hij maakte geen compromissen met hen. Hij werd bedreigd, overvallen door rovers, geplunderd, totdat hij niets meer had.

38. Zo kwam hij uiteindelijk tot Rebekkah. Met de kennis die hij had opgedaan kon hij het gebedsoord bouwen. Dat kan alleen gebouwd worden door het honger geld. Het is ook het geld wat men ontvangt als men hongert. Het komt tot de mens op bijzondere wijzen. Waarom wil de mens alles direct, alles zo materieel, zo verdicht ?

39. Je kunt bijna geen lucht krijgen, je stikt, en alles plakt. De mens is als een varken. Dit is de lagere mens, de oppervlakkige mens, het ego.

40. Er is ook een hogere mens die alles verdiept. Beide realiteiten beuken op elkaar in. Het is een grote oorlog, en de hogere mens moet zich niet laten verleiden overoordelend te worden.

41. Ismael droop op een gegeven moment van het hongergeld, en was in dat opzicht een rijk man. Zo kon hij Rebekkah bouwen, als gebedsoord in de verre, vreemde wildernis voor alle eenlingen.

42. Waarom is dit voor de mens zo moeilijk te begrijpen en wil de mens dit eigenlijk niet begrijpen ? Dat komt omdat door de ontbrekende schakels de mens vastzit in een vals bewustzijn, deels onderbewustzijn, in de schemerzone.

43. De mens moet er dus boven uitstijgen door de heilige vreemde kennis verkregen door het hongergeld. Dit is iets wat hij weggeeft, maar ook krijgt op het hongerpad. Dat is een natuurlijk proces.

44. De mens komt er niet klaar mee, wil altijd maar weer protsen, belangrijk lopen doen, laten zien dat hij al zijn zaakjes in orde heeft. Maar deze mens is slechts de lagere mens, slechts een onderdeel van de mens, want de mens heeft ook een hoger deel. Dit hogere deel moet ontwaken. Het hogere deel rust in een diepe slaap. De hogere mens is kapot geslagen door de lagere mens, verscheurd. Dat gebeurt op het hongerpad, dat alle dromen ruw worden verstoord, omdat de mens dieper moet, weg uit de valse, oppervlakkige realiteit.

45. Ismael weet er alles van. Ook zijn dromen werden ruw verstoord, maar uiteindelijk behaalde hij Rebekkah, en bouwde er zijn pelgrimsoord.

46. Een man een man, een droom een droom. Hij was een dromer, en gaf niet om het aardse. Telkens maar weer moest hij voor de droom kiezen, en niet voor het aardse, en zo kon hij uiteindelijk zijn droomwereld bouwen. Het aardse zal toch allemaal

vergaan. En de droom zal hoger worden, steeds hoger, en alle dromers meenemen.

47. De mens moest komen tot het diepere, tot het eeuwige ijs, om zo tot de natuurreligie te komen. Hiertoe was Ismael uiteindelijk de wildernis ingegaan.

48. Israel moest dus wel in ballingschap gaan, om zo met Ismael verzoend te worden. Israel kan niet leven zonder Ismael. Ismael kan niet leven zonder Israel. Zij hebben elkaar nodig. Zo kan de mens komen tot de diepere geheimen van het hongergeld.

49. Daarin wordt het minderen tot daadwerkelijk geduld, als een harde steen.

50. Ismael wist hoe hij moest werken en hoe hij het hongerloon moest ontvangen.

51. De mens die het niet weet is een triest en tragisch mens. Je kan nog zoveel weten, maar als je dit niet weet, dan heb je juist het belangrijkste niet, en dan heb je je prioriteiten helemaal verkeerd gesteld.

52. Maar de mens heeft er de eeuwigheid voor om dit natuurprincipe uit te diepen.

53. De mens mag een relatie beginnen met het hongergeld, wat tegengesteld is aan het materialistische geld. Het stadse geld moet sterven. Het koninkrijk van de varkensvorst moet vergaan. Dit zal gebeuren op het hongerpad, wanneer de mens volhoudt tot het einde. Uw honger moet volkomen worden.

15.

Het land Rebekkah

1. Het vreemde overstijgt alles, als de geestelijke veer.

2. Het hongergeld zal komen. Het is een mythe met een diepere betekenis. Het zijn slechts principes.

3. Ismael was verbannen en had alles verloren. Hij was op het hongerpad in de wildernis. Hier moest hij zijn weg zien te vinden. Hij wilde ook niet terug. Hij wilde het diepere pad op. Natuurlijk zou hij terugkeren, maar voor nu moest hij dit pad op. Hij moest in zijn geduld eerst alles verdiepen. Dat is wat geduld is : een verdieper. Het is niet zomaar iets passiefs. Het is een kracht van de natuur. Het brengt laagjes aan, van laag tot laag, als het water.

4. De hogere mens zal volharden. De lagere mens zal altijd weer afvallen. Ze proberen het misschien, maar geven dan weer snel op, worden snel afgeleid tot kakiaitische verrassingen, omkoperijen enzovoorts.

5. Als ze het woord hongerpad horen dan steken ze lui hun tong uit van apathie. Daar hebben ze geen zin in. Ze leven voor het plezier, voor het comfort. Met hen daarover te discussiëren heeft geen zin. Ze zullen altijd weer aankomen zetten met dezelfde drogredenen. Daarom is het zaak voor de hogere mens het pad van de eenling op te gaan en zich niet bezig te houden met zieltjes winnen en kerkgroei statistieken. Dat is voor zakenmensen.

6. De eenling is geen zakenmens. De eenling gaat tot het hongergeld.

7. De eenling doet zijn geduld rijpen, totdat het volkomen is, volhard, vereeuwigd, en daarmee bouwt de eenling zijn Rebekkah.

8. De mens dient er mee te worstelen om het op diepte te schatten, op waarde te schatten. Wat weet een mens ? Het is een stuk natuur wat de mens nodig heeft en wat de mens verworpen heeft.

9. Aanvaard het vreemde, en schat het op waarde, want gij hebt iets over het hoofd gezien.

10. Het vreemde kwam over de sobere, en hij kon zich er niet tegen verzetten. Er was een boodschap die hij moest brengen.

11. Het is een symbolisch orakel wat alleen begrepen kan worden in de grotere samenhang van de geestelijke oorlogsvoering.

12. Telkens weer dient de mens terug te keren tot het hongergeld. Dat verbreekt de macht van het stadse geld.

13. De stad aanbidt dit gouden kalf. De sobere bestraft deze afgoderij, en terecht.

14. De hemelvaart kan alleen plaatsvinden als Israel en Rebekkah verzoend worden.

15. Ismael werd door zijn moeder meegenomen naar het land Rebekkah.

16. Ismael leerde door zijn honger en geduld wat de ware tentendienst inhield, dit in tegenstelling tot Mozes die hiervoor te materialistisch was en daardoor niet tot Rebekkah kon komen. Er is dus een duidelijk verschil tussen de mozaische tentendienst en de ismaelitische tentendienst.

De vervreemding

17. Het hongerpad van Ismael is het ravijn waarin de mens zijn lagere wil volledig moet verliezen.

18. De wil moet onderworpen zijn aan de hogere natuurkennis.

19. In het ravijn waar de mens zijn lagere wil verliest, daar ontvangt de mens de onweerstaanbare kennis, wat een loon is.

20. Het is heel erg dualistisch. Er zit een grote, onnaspeurlijke diepte in.

21. In de onontkoombaarheid is alles vereeuwigd is. Als je het eenmaal hebt ontvangen, dan kom je daar ook niet meer los van, en dat is de heilige gebondenheid.

22. In het hongerravijn verliest de mens dus zijn lagere wil. Dit is het pad van de eenling.

23. Er moet commentaar op gegeven worden, en het moet in een grotere context worden besproken.

24. Er is dus groot verschil tussen het orthodoxe en het diepere, exegetische.

25. De mens moet juist de hongerput in om tot de uitverkiezing te komen.

26. Dat is het hongerpad wat leidt tot de volharding, oftewel het geduld.

27. In het proces van het volkomen worden van het geduld en de vereeuwiging, is het vreemde en de vervreemding.

28. De sobere moest tot de eeuwige volharding komen, het volkomen geworden geduld, tot het eeuwige ijs waarin hij het erymantische zwijn kon strikken en stroppen, als beeld van de lagere wil die werd onderworpen aan de hogere kennis.

29. Het eeuwige ijs is ook een beeld van in het geduld geoefend worden tot volkomenheid, opdat het vreemde komt.

30. De sobere is door zijn geduld en omzichtigheid, door de langere natuurweg te nemen in plaats van de korte stadsweg, gevoelig geworden, met geopende zintuigen.

31. De sobere was omringd met leedvermaak, en streed ertegen. Maar er is ook zoiets als tuchtverheuging, wat bij de mens zelf bevindt. Als je je meer verheugt over de tucht van iemand anders dan over de tucht van jezelf dan is dat leedvermaak.

32. Verblijdt u in de beproeving. Heb er een welbehagen in, want het trekt u dichter tot God.

33. Daar is een zekere blijdschap aan verbonden, als de blijdschap van het visnet, en de blijdschap van het hongerpad.

34. Als het ego, de lagere mens, onderworpen wordt en ten onder gaat, dan moet de hogere mens daarover wel blij zijn, want anders als de mens daarover teveel verdriet zou hebben dan is het verdacht, dat de mens toch nog zijn vlees terug zou willen hebben. Neen. Het vlees moet ten onder gaan, en de mens moet hierover verheugd zijn. Maar dit mag geen lichtzinnige verheuging zijn wat op de ander wordt geprojecteerd.

35. De exegese is als een groep hyena's die hun prooi verslinden en daarover heilige wellust hebben, want zo wordt eindelijk de hogere kennis geopenbaard.

36. Laat uw blijdschap dan heilig zijn en in sidderen en beven. Er is maar een hele dunne lijn tussen valse blijdschap en ware blijdschap. Daarom is de ware blijdschap altijd in ernst en altijd met een zekere mate, opdat er balans blijft.

37. Er is overwinningsblijdschap, maar laat het je nooit tot een valstrik worden.

38. Wordt nooit overmoedig in je blijdschap. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle.

39. Vaak is blijdschap slechts een drugs die door de vijand wordt aangeboden om de mens in slaap te doen dutten.

40. Wees daarom altijd op je hoede en waakzaam. Wees altijd in geduld, en maak je geduld volkomen.

41. De sobere was een balling aan de rivier de Kebar, wat in het Hebreeuws ver weg betekent, oftewel het vreemde.

42. Israel was totaal ontmaskerd en ontwapend.

43. Er was niets meer tussen hen en de vreemde natuur in.

16.

Het eeuwige touw

1. De sobere moest op zijn tocht door de onderwereld door de verschrikkelijke woestijn, waarin hij moest worden tot de wildernis en de duisternis.

2. Alles gaat in deze woestijn tegen elkaar in. Het is de woestijn van de tegenstander, van het dualisme.

3. Dan komt de sobere tot de grot boven de put van de verjonging en de wedergeboorte. Het is wachter van de mond, oftewel van de heilige gebondenheid, de heilige wederopvoeding.

4. Waar de sobere komt tot de leeuw, en wordt tot de leeuw, is het beeld van het volkomen worden van het geduld.

5. Dit is een groot geheimenis. De leeuw van geduld is het fundament van het hongergeld.

6. Het hongergeld is één van de zuilen. Het is symbolisch, en kan alleen beoefend worden door hen die geduld hebben.

7. Door in geduld te minderen breng je van je eigen visionaire overvloed tot de armen. Overmoed rooft energie, altijd weer, rooft visioen, zodat de armen in een heel arm visioen terecht komen in de matrix.

8. Overmoedigen kunnen de hongerbelasting dus niet

betalen. Alleen minimalisten die hun geduld volkomen maken kunnen de hongerbelasting betalen en daarom moest de sobere een ontmoeting krijgen met de heilige leeuw, om zo tot leeuw te worden.

9. Zo worden het geven en krijgen weer heilig, door geduld, door het geheimenis in de woestijn waartoe de sobere kwam.

10. De leeuw van geduld leidt tot de geestelijke economie van het eeuwige touw van de natuur.

11. De mens komt zo van horen tot gehoorzamen.

12. De leeuw van geduld leidt tot dit principe, want alleen door het oefenen van volkomen geduld kunnen deze holen opengaan.

13. In het nachtgebed laat de mens zijn lagere natuur achter om tot zijn hogere natuur te komen, van ego tot heilige natuur-economie.

14. Ismael werd verbannen uit zijn eigen religie tot diep in de wildernis, waar hij uiteindelijk tot Rebekkah kwam, in een vreemd land.

15. Ismael brak met het oude vertrouwde en het bekende om tot het heilige vreemde te komen, en bouwde samen met Abraham uiteindelijk het pelgrimsoord.

16. De mens keert terug tot de soberheid van het leven in de tenten in de wildernis, zoals ook het volk Israel.

17. Dat is dus een heel Ismaelitisch principe van Ismael die tot de wildernis werd gezonden.

18. Zij mochten niet strijden, maar moesten de wildernis in vluchten, terug tot de natuur, om zo tot de wildernis tenten te gaan, om tentendienst te verrichten, wat symbolisch is voor het horen en gehoorzamen van de geestelijke kennis.

19. De mens mocht dus niet strijden, maar moest belijden, zichzelf disciplineren in de natuur, kennis innemen.

20. Het had voorwaarden en principes.

21. Er zijn dus voorbereidingen om tot de geestelijke kennis te gaan.

22. Wanneer de tenten leeg staan gaat de mens de natuur in om daar te leren.

23. De geestelijke oorlog wordt weer geleerd, na het vluchten.

24. Door alles heen loopt het minderen en hongeren tot het eeuwige touw, het brengen van alles tot de juiste plaats.

25. Het eeuwige touw kan dus alleen geleerd worden door het vasten.

26. Zo maakt men het geduld volkomen. Hier mag de mens exegetisch mee om gaan.

27. In de ontwapening en de heilige vreze, de nachttocht tot de hemel, is er grote profetische inspiratie, als de mens zijn wapens aflegt.

28. De heilige vreze is het begin van de wijsheid en de kennis. Dit is dus een oorlogsvasten, opdat men geestelijke tochten kan maken, nomadisch kan leven.

29. Soms moet men dingen achterlaten in plaats van er nog voor te strijden. Het is dan tijd om naar een ander gebied te gaan.

30. Toen deze nacht tot mij kwam verloor ik even mijn bewustzijn en orientatie. Dit is allemaal nodig tot het ingaan.

31. Als het ten einde is gekomen, dan is het zaad gezaaid, en de bittere dood wordt wat zoetig.

32. Alleen door het minderen volkomen te maken komt de mens tot de ware natuurzoetheid van het eeuwige touw, die dus zeker niet te weinig is, maar ook zeker niet teveel, in de juiste verhouding dus.

33. Zoet mag alleen met mate worden genomen.

34. Men mag het niet overdrijven, want dan gaat de bedoeling van het vasten verloren.

35. Het is dus tegelijkertijd een soort wedergeboorte van de mens, waardoor er een wederopvoeding zal plaatsvinden. De mens krijgt dan nieuw speelgoed.

36. Het is een symbolisch vruchtbaarheids-ritueel van de natuur, het minderen door het cirkelen, wat dan uiteindelijk de zoete kracht van de natuur voortbrengt, niet te veel, niet te weinig.

37. De aarde scheurt open,
Ik kan de lagen zien,
Hier zijn de veranderingen

38. Het heilige zoete zit op de troon,
De troon is het verborgene

39. Het is niet om te eten,
Het is een sieraad,
De sleutel is van het zoete,
Het smelt in mijn hand

40. Zij hebben een stad gebouwd van het zoete,
Als een weg tot de wildernis

41. Dit smelten betekent dat we spreken over het verminderend zoete, niet het vermeerderende zoete, en het moet symbolisch toegepast worden, niet letterlijk.

42. Het is een lange rivier,
En ze zegt dat we het alleen kunnen binnenkomen door het te lezen,
En alle belasting werd tot het zoete.

43. Hier in de diepe wildernis was zij slechts een diepere inwijder.

44. Het lokte de soldaat tot een diepere strijd, de patronen van de wildernis.

45. Zij was het lijden van de jongen in zijn jeugd om hem te behoeden voor een veel groter kwaad.

46. De kooi die zij hier had gebouwd was niets vergeleken met de kooi van de stad. Zij bewapende haar kinderen en ontzag hen niet. Zij tuchtigde haar kinderen reeds vroeg.

47. Het moet dan direct gaan tot de eigenlijke bedoeling en mag zeker niet bij het natuurzoet blijven hangen. Het gaat om het eeuwige touw..

48. Nu komt alles op zijn plaats. Het is een soort opname.

49. Daarna moet men zich dingen eigen maken, als een geoefendheid, wat dus wijst op Areta.

50. De grenzen die destijds werden gelegd worden zo ook doorbroken.

51. Dit zijn allemaal facetten van het symbolische hongergeld, het betalen van de hongerbelasting.

52. Zonder het hongergeld kan men niet nomadisch leven.

53. Daarna is er de afzondering in de wildernis. Men moet alles achterlaten en niet strijden, maar vluchten, en in die afzondering zal de wedergeboorte plaatsvinden, want de mens leert hier daadwerkelijk horen en gehoorzamen, en wordt weer als een kind.

54. Daarna is er de duistere wedergeboorte in de geestelijke oorlogsvoering.

55. Het leidt tot conflicten tussen de stammen, en daarna zullen er goede en mooie dingen gebeuren,

tot herstel van de positie van vrouw.

56. Dan is er de wederopvoeding. Als de mens zich onderwerpt aan de wederopvoeding, dan kan het beeld van de natuurvrouw hersteld worden.

57. In de de scheiding en afzondering werd alles achtergelaten om op zoek te gaan naar water. Dit is een vereiste.

58. Het betekent ook ergens tussenin zijn, als een beeld van de tussenstappen.

59. Het is een belangrijke nacht, omdat het de mens lossnijd van zonde, opdat het contact met God wordt hersteld.

60. De mens zal met God verzoend worden door grote scheuringen.

61. Dan worden de gelovigen van de ongelovigen gescheiden.

62. Het is dus maar voor een gelimiteerde groep, namelijk 'de uitverkorenen', wat zich in de natuur dus uit in de 'natuurlijke selectie'. Dit is een principe.

63. Hiervoor moet je alles achterlaten, de gehele kudde, alle kudde-mentaliteit, om op zoek te gaan naar het verlorene, het vergetene, dieper in de wildernis, zoals Ismael.

64. Rebekkah is de amazone oorlogsvoerster in de exegese.

65. Dit is ook weer verbonden aan de pelgrimstocht, één van de zuilen.

66. De mens op het Ismael pad moet zich dus hiernaar uitstrekken in de geestelijke kennis, tot het horen en gehoorzamen.

67. Het is de terugkeer tot de geestelijke oorlogsvoering.

68. Het is de terugkeer tot het vreemde en de wildernis.

69. Daarvoor moet de mens offers brengen, oftewel de stad achter zich laten. Het is het pad van Ismael. De grenzen die destijds werden gelegd worden zo ook doorbroken.

70. Dit zijn allemaal facetten van het symbolische hongergeld, het betalen van de hongerbelasting.

71. Uiteindelijk komt de mens dan tot de vreemde kennis, wat het geheimenis van Rebekka is, een belangrijk onderdeel in de aretaitische filosofie.

72. De sobere ontvangt zo de heilige touwen in zijn verstrikking en verwarring, en komt zo tot heilige tentendienst.

73. Het vreemde dat zal komen zal niet kunnen worden wederstaan.

74. Uiteindelijk leidt dit tot de vereeuwiging, waarin de mens niet meer kan ontkomen.

75. Dit gebeurt allemaal in het Rebekkah geheimenis.

76. Er is geen heilige gebondenheid als de mens zich niet afzondert.

77. Dit vindt dus uiteindelijk plaats in Rebekkah.

78. Ismael kwam tot een vreemd land. Het was als een soort opname, wat dan verder leidt tot het pelgrimsoord.

79. Dit is dus in principe een heilige ballingschap.

80. Het valt niet meer te stoppen. Wel valt het te verdiepen.

81. Wiens eigendom bent u ? Wij zijn allemaal

eigendom van de natuurprincipes.

82. Zo komen wij deze natuur-eigenaars onder ogen.

17.

De camouflages van Kakia

1. Een woeste, duistere baarmoeder staat te dringen, die op jacht is. Haar baarmoeder is nat en duister, harig, om de vrucht te beschermen. Dat is waarom de amazones in de diepere wildernissen veel donkerder zijn.

2. De vrouw in de stad verheerlijkt haar witte huid en kijkt neer op de donkere huiden. Zij moest namelijk het kind offeren, tot de massa's, fel in het licht. Zij was uitgezonden om het kind te doden. Lange gifnagels, met chemische lakjes, om de kinderharten te bedriegen. Het lijkt allemaal op snoep voor het kind, maar de vrouw in de stad is op jacht, een dodelijke jacht.

3. Zij is preuts wanneer het aankomt op de geestelijke kennis, maar wanneer het om geld gaat speelt zij ineens de hoer.

4. De sobere volgt Rebekka tot de donkere tentendienst in de wildernis.

5. Het Kakiaitische pad houdt het aretaitische pad verborgen.

6. Rebekkah draagt het wapen om gehoorzamen te testen. Zij is als de sieraden van het lijden. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan.

7. Zij is de weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een droom. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen.

8. De gehoorzaamheid tot Rebekkah is een beeld van de onderwerping aan het vreemde.

9. Het is de onderwerping aan God, aan Areta, tot het punt dus waarop het een natuur wordt, een gewoonte, een oerinstinct wat niet meer tegen te houden valt.

10. De mens wordt zo meegetrokken met de wilde rivier van de oerlusten van het eeuwige touw.

11. De sobere werd van de ene moeder tot de andere moeder overgedragen, tot tentendienst. Dit was metaforisch voor zijn verhouding met God.

12. De natuur is niet lineair. Het profetische leven is niet eenvoudig, maar ingewikkeld en strikkend. De natuur strikt, omdat de mens een potentieel gevaar is. De natuur drijft mensen in een hoek.

13. Je hoeft geen verwenner te verwachten van de natuur, maar de natuur test wel door verwenners.

14. Kiest de mens voor Kakia, de gemakszuchtige ongeoefendheid of Areta, de geoefendheid ? Dat is altijd weer de vraag.

15. De strijd tussen Kakia en Areta ligt fundamenteel verborgen onder religie, en de mens moet ertoe ontwaken.

16. De mens mag diep duiken in de exegese. Alleen zo komt de mens terug tot de aretaitische filosofie, wat de oorspronkelijke religie was.

17. Het draait dan niet om personen, want dat zijn slechts voorbeelden. Het draait om Areta, de geoefende natuur.

18. In de natuur is de man onderworpen aan de vrouw, aan de baarmoeder. Dat is niet letterlijk, maar een symbolisch principe.

19. De shamaan gaat heel diep de onderwereld van de wildernis in, en komt tot wilde en woeste amazone stammen die leven van de jacht.

20. Dat is filosofische symboliek met diepe betekenissen van geestelijke oorlogsvoering waar de mens niets vanaf weet.

21. Deze vrouwen zijn donker. Alles wat we om ons heen zien zijn losgeslagen brokstukken van het zelf. Het past niet meer. Het is verwilderd, roekeloos, losgeslagen, maar diep binnenin liggen nog steeds de natuurpatronen.

22. Kakia staat voor niet studeren, niet oefenen, maar spijbelen, terwijl Areta voor het onderricht staat. Kies dan heden wie gij dienen zult.

23. De mens is stads geprogrammeerd, geconditioneerd, en is laks wanneer het aankomt op de aretaitische filosofie, en verschuilt zich immer in religie.

24. Rebekkah staat voor de grote verwarring, maar de mens moet er doorheen om tot de diepere schepping te komen, de diepere natuurpatronen. Zij is een jager, een strikster, wat ook de woordbetekenis is van Rebekkah.

25. De stad wil de mens tot slaaf maken tot het lagere, maar de natuur wil de mens terug brengen tot de gehoorzaamheid aan het hogere, opdat de mens door deze principes zal leven en niet ten onder zal gaan in schaamteloze kakiaitische genotszucht.

26. Alleen de filosofie brengt leven. De spijbelzucht is een roofdier die de mens ten onder wil brengen. En het ego zal ten onder gaan, en de diepere mens zal tot zijn doel komen. Dit is al in alle eeuwen vastgelegd.

27. De diepere mens mag hiertoe ontwaken. Het ligt in ieder mens verborgen. Rebekkah is het patroon tot ontwaking.

28. De sobere was geheel verstrikt in de orthodoxe wetsystemen. Hij zat geheel vast in het systeem. Hij was een gevangene van de stad. Daarom moest Rebekkah, de vreemde vrouw, wel komen, om die conditioneringen te verbreken.

29. Hij was in dat opzicht als een Israelitische Heracles. Rebekkah was zijn Areta, zijn noodzaak tot verdiepende geoefendheid, opdat hij aan Kakia kon ontkomen, de gifklauwen van de stad.

30. De mens moet zich afzonderen om los te komen van de bedriegelijke kakiaitische kudde mentaliteit.

31. Deze afzondering moet ook binnen de mens zelf plaatsvinden als een heilige gespletenheid.

32. Je mag je linkerhand niet laten weten wat je rechterhand doet.

33. Vaak heeft het volgen van de kuddegeest te maken met eerzucht. Maar de heilige gespletenheid brengt verwarring en verwerping.

34. Het moet genoeg verdiept en verlengt worden totdat het vreemde wordt bereikt, in de pelgrimstocht.

35. De mens moet het principe toepassen totdat de mens als Ismael is geworden en zo tot het vreemde is gekomen. Het vreemde beproeft de mens, test de mens, verstrikt de mens en inspireert de mens.

36. Moet je water bij de melk doen, compromissen sluiten, om maar overal binnen te kunnen komen, in de smaak te vallen ? Moet je daarvoor je eigen hoge standaarden verlagen ? Dan ben je kakiaitisch bezig als je mensen naar de pijpen danst om maar aardig gevonden te worden. Waar is dan het offensief ? Wildernis profeten waren niet geliefd. Ze spraken een harde boodschap, en moeilijk te begrijpen. Ze hadden een vreemde tong.

37. Zij die ongeoefend zijn zijn automatisch dienstknechten van Kakia. Zij worden in de stad aan haar gewijd, wat het lot is van de kinderen. Hulpeloos als ze zijn leren ze Kakia lief te hebben, gevoelig te zijn voor Kakia. Daarom is de afzondering hard nodig. Het is de uittocht uit de stad.

38. Daarom is Ismael's verworpenheid zo belangrijk, want als hij niet verworpen zou zijn, dan zou hij nog steeds een stadse kakiaiet zijn. De mens heeft eerzucht nodig voor kakiaitische sexualiteit, waardoor kakia haarzelf voortplant, maar de sexualiteit van de geestelijke kennis gaat door de verworpenheid, door Ismael's verworpenheid, want zo wordt de mens afgezonderd.

39. De kakiaitische mens wil aardig gevonden worden, leuk gevonden worden, wil stadse complimentjes ontvangen, en tooit zichzelf daarmee op. De kakiaitische mens is een volgeling van de verwenner.

40. Deze mens vind zijn waarde niet in de aretaitische filosofie, maar in de complimenten van anderen, wat anderen van zo'n persoon denken, ook al is dat vaak huichelarij en omkoperij, als onderdeel van de kakiaitische jacht. Het zijn verlokkende, exotische valstrikken.

41. De mens valt er zo graag in. Zo is de mens onderdeel van het kakiaitische systeem. De mens lust er pap van. Telkens tooit de mens zichzelf ook weer op om aan deze jacht deel te nemen. Het is psychologische oorlogsvoering. Blijf er omheen draaien en zie wat het is.

42. De mens is diep in het oerwoud, en gevaarlijke, goed gecamoufleerde exotische jagers proberen de mens te strikken. Kakia meent het. Ze heeft miljoenen jaren ervaring in deze jacht. Het schijnt te werken. Alles lijkt te zijn vastgelopen. Alles is Kakia wat de pot schaft. Daarom moest het aretisme wel komen. Het was zo duister en onbegrepen, en ook Kakia mengde zich erin, als laatste strohalm. Het was een gevecht tussen Kakia en Areta, tussen ongeoefendheid en geoefendheid.

43. Ongeoefendheid schijnt op korte termijn te werken. Het is grissen en grijpen, en veel pretenderen. Maar Areta is een geoefend krijger. Zij gebruikt strategie en denkt op lange termijn. Het pad van de afzondering is lang.

44. Juist ter voorbereiding op de afzondering is er de ontwapening. Eerst moet de mens alle camouflages van kakia afleggen, al haar make up afdoen. De mens moet dan vluchten, niet strijden. Juist het strijden zou de mens weer vast doen haken in het kakiaitische systeem. Vaak is strijd nog eerzucht, gelijk willen hebben. Maar het gaat er niet om om gelijk te krijgen en recht te hebben. Het gaat erom weg te wezen voordat het te laat is. Kijk niet om naar de stad. Verander niet in een zoutpilaar.

45. Laat de dingen zoals ze zijn, en neem afstand, anders raak je weer vast. Accepteer het, zoals ook Ismael zijn verworpenheid moest accepteren. Hij was uitgekotst door de stad.

46. De mens die vol wil houden in de ontwapening wordt blootgesteld aan enorme pesterijen door de kakiaieten, die de mens zo willen verleiden om toch maar weer te gaan protsen. Een heleboel mensen vinden de prijs van de ontwapening te hoog. Zij willen niet ontwapenen. Dan voelen ze zich naakt, leeg en verworpen, alsof ze anderen niets te bieden hebben. Ze zouden teveel gehoond worden. Dan horen ze er liever bij, en staan liever aan de kant van zij die pesten, laf als ze zijn. Ze doen dan gewoon mee.

47. De diepere mens moet hier allemaal doorheen. Kakiaieten komen in allerlei vormen en maten, om de mens te verwarren. Er wordt gesold met de ontwapende mens, maar dit is slechts schijn. De mens die volhoud in de ontwapening zal uiteindelijk winnen. Er is dan een strijd gaande om die mens. Het

ware wapen is dus de ontwapening, voorafgaande aan de afzondering. De mens kan dus niet zomaar afzonderen. De mens moet eerst de wapenrusting afdoen. De mens voelt zichzelf dan misschien kwetsbaar. Alle maskers zijn afgegaan. Maar het feit is dat de mens dan echt tot leven komt. Zo komt de mens terug tot Areta, de natuur filosofie.

48. Ontwapening is belangrijk ter voorbereiding van de afzondering. Soms is het beter te ontwapenen en creatief met dingen om te gaan. Wapens zouden dan juist de creativiteit blokkeren. De creativiteit is de ware overwinning en de ware bevrijding. Vaak is het dan het leren denken in langere termijn.

49. Ismael moest de nacht van de ontwapening in en werd verworpen, waardoor hij in de oerverwarring kwam, in het grote misverstand, maar dit was de enige manier om deze nacht in te gaan. Alles in de wildernis kon zijn einde betekenen. Daarom werd hij paranoide, nam hij geen risico's, en kwam tot een nieuwe bewapening die grote voorzorgsmaatregelen trof.

50. Hij werd tot een tegenstander van elk mens. Hij werd tot vijandig.

51. Hij werd gelijkgemaakt aan de vijand. Alleen de vijand zal overleven, niet de overmoedig vertrouwende. Pas op elke stap die je zet in dit mijnenveld. Je grootste vriend kan je ergste vijand zijn. Blijf testen, blijf verdiepen, weest vijandig naar de systemen van de stad. Kom tot het vreemde. Ga dubbelzinnig met dingen om, ga tot de diepere lagen. Maak het niet normaal en niet traditioneel, want dan heb je het spel verloren.

52. Op het diepste punt van het visnet werd Ismael de verworpene. 'Mijn god, mijn god, waarom hebt gij mij verlaten ?'

53. God had geen kinderen. Het was als de nachttocht van de ontwapening, voorafgaande aan de afzondering.

54. Dit is een mooie belofte van de verzoening, om de wereld op de paradijs aarde voor te bereiden, want alleen zo zal het paradijs kunnen komen. Maar om dezelfde nachttocht te kunnen maken zal de mens dus moeten ontwapenen. De mens moet durven dingen weer in twijfel te trekken en niet snel de wapens te grijpen en eigen rechter te spelen. De lagere mens wil altijd gelijk hebben, ook als de lagere mens niet gelijk heeft.

55. Zou er een vreemde interpretatie mogelijk kunnen zijn voor alles om ons heen ? Zou de wereld er dan niet een stuk beter uitzien ? Of zal dit een nieuwe oorlog zijn ? De vreemden zullen komen, en ze zullen alles wat de mens denkt te weten overweldigen. Oh, de mens is zo vol van zichzelf, maar ze zullen vol worden van iets anders, want de waarheid valt aan het einde niet te ontlopen.

56. Het is een brug die de mensheid dient over te gaan, en die brug is onvermijdelijk. Het is al veel te ver gegaan. De natuurkrachten roepen de mensheid weer terug. Een oud indiaans gezegde luidt : 'Je kan alleen je vijanden verslaan als je als je vijanden wordt.' Dat betekent dus dat de mens van vijanden heel veel kan leren. Vaak representeert het iets wat de mens is vergeten.

57. De ontwapening leidt tot de afzondering, ook de afzondering binnen de mens zelf, de gespletenheid, waarin het ene moment niet weet van het andere moment. Het zijn allemaal delen van de mens.

18.

De stam van Seth

1. De man in de stad : 'kijk naar mij, kijk naar mij. Ik wil je aandacht voor mijn uiterlijkheden : mijn stropdas, mijn verleidelijke ogen (doortrapt), mijn overweldigende lichaam, mijn kaartendek waarmee ik sjoemel, mijn gevoel voor stadse mode, mijn vlotte humor, ik heb altijd mijn woordje klaar,' enzovoorts.

2. Maar de man in de wildernis heeft kinderlijke schoonheid, en kent zichzelf niet eens. Hij kent zijn delen niet, en die weten ook niets van elkaar af. Hij begrijpt de stad niet, en de stadse man. De stadse man is erg zelfverzekerd, erg pretentieus, en denkt dat hij met deze eigengemaakte soep de loterij heeft gewonnen. Maar de man in de wildernis twijfelt. Het is natuurlijk een groot contrast.

3. De man in de stad : 'Kijk naar mijn bling bling, naar mijn gouden tanden, naar mijn broek half afgezakt. Kijk hoe ik dom naar je kijk, hoe ik je op je billen sla. Dat wil je toch ? Kijk hoeveel geld ik heb gestolen, hoe ik mensen heb lopen bedriegen en oplichten. Kijk hoe dom ik ben, want zo is alles binnen ons bereik. Dom is 'sexy' in de stad. Je krijgt zo snel dingen gedaan in de kakiaitische industrie. Je hoeft er niet veel voor na te denken. Alles wordt voor je gedaan. Gewoon dom wezen, en daar ga je.

4. Dom is sexy. Wat sexy is weet geen kip, en dat willen ze ook niet weten. Ze goochelen graag met woorden die ze niet begrijpen. Alles maken ze snel en overmoedig sexueel. Alles wordt zo uitgebuit. Het is één grote machine, want ja, Kakia wil voorplanten. Daarom heeft ze het altijd en immer over sex, en gebruikt ze triggerwoorden zoals 'sexy' en 'hot'. Ja, dat is hot. Koffie is al klaar hoor, in een wip. Ga maar zitten, schuif ik het zo naar binnen.

5. En daar loopt ze met haar knalrode centimeters lange nagels en hoge hakken van bijna een halve meter. Naaldhakken. Want ja, ze mocht de aarde eens raken. Nee, dat is vies, en Liesje mag niet vies worden. Daarom lopen ze op hun tenen, vol van angst voor de natuur. Nee, er moeten grote betonblokken tussen. Als ze haar schoenen uittrekt, dan weet je hoe laat het is, en moet je hard rennen, want het is een moordwapen in haar hand. Vrouwen en hun naaldhakjes. Hevig overstuur zijn ze als je er iets van durft te zeggen, want naaldhakken zijn 'sexy' in hun ogen. Zelfde verhaal. Het is hun inkomen.

6. Een wildernis man moet kotsen van al die vreemde chemische troep, stinkende lak, die vrouwen vandaag de dag op hun nagels smeren. Het stinkt een uur in de wind, stadse stank. Je krijgt er een nare smaak van in je mond. Maar de stadse man vind het heerlijk. 'Ja, ze heeft lef hè,' wordt er dan gezegd. Altijd trekken ze hun snuiten los als zulke vrouwen langslopen. En maar kijken en fluiten. Nou, daar komt wat langs zeg. Lekker met z'n allen in de groeps-illusie. De wildernis man vindt het walgelijk, maar die telt niet mee. Liesje mag niet vies worden.

7. De stadse man : Dom is sexy. Kijk hoe dom ik ben, hoe dom ik loop, hoe dom ik naar je staar. Als je ook dom bent kunnen we samen hokken. Kakia zal ons rijkelijk belonen.

8. De wildernis man : Hoe bestaat het. Kakia wil ik niet, maar Areta is onbereikbaar voor me, lijkt het wel. Die geeft haarzelf niet zo makkelijk als Kakia.

9. De stadse man is vals zelfverzekerd, maar de wildernis man is in grote twijfel, in de verworpenheid van Ismael. Hij voelt zichzelf tussen wal en schip. Alles heeft een hoge prijs.

10. De stadse man : Alles makkelijk. Makkelijk is sexy.

11. Wildernis man : Kun je ophouden met dat woord 'sexy'. Je weet niet eens wat het is. Het is bijna verbale aanranding als je dat woord om de haverklap

gebruikt.

12. Stadse man : Dan roep ik Kakia.

13. Wildernis man : Dan roep ik Areta.

14. Stadse man : Die komt toch nooit. Ik heb het eens geprobeerd, maar ze kwam niet, en toen heb ik maar voor Kakia gekozen. Lekker makkelijk. Lekker uit eten met haar iedere donderdag avond. Lekker romantisch, lekker kip eten.

15. Wildernis man : Ze heeft je versteend.

16. Stadse man : Is ze een heks ?

17. Wildernis man : Nou en of. Wat denk je.

18. Stadse man : Alsjeblieft help me dan.

19. Wildernis man : Help jezelf. Lees wat meer boeken, doe wat meer onderzoek voordat je je mond lostrekt.

20. Stadse man : Alsjeblieft.

21. Wildernis man : Heb je gehoord wat ik zei ?

22. Stadse man : Alsjeblieft.

23. Wildernis man : Dit is hopeloos.

24. Er is scheiding tussen de wildernis man en de stadse man, zware scheiding, in de afzondering. Ze kunnen elkaar niet verstaan, komen niet dichter tot elkaar. De wildernis man moet gaan tot het minderen in de wildernis. Hij kan niet bij de versteende stadse man blijven staan.

25. 'Niemand kan zich bewegen in de nacht van de ontwapening,' zei de wildernis man. 'Je moet wachten tot de morgen.'

26. Vooraf aan de ontwapening zijn er de woestijnvlaktes en de ijsvlaktes, het bevriezen, oftewel het vertragen.

27. De valse bewapening van de stad kwam namelijk door overmoed, door versnelling, dus de mens ontwapend weer door vertraging.

28. Er gebeurt iets moois tussen de vertraging en de ontwapening. Dan zal de man weer zijn schuilplaats vinden in de vrouw, als de terugkeer tot de grote moeder. Dit kan dus alleen als de man ontwapend.

29. Shama is een mannelijk hebreeuws woord wat horen, luisteren en gehoorzamen betekent, wat de essentie is van de man. Het is ook de wortel van Ismael en Samuel.

30. Ismael vocht tegen iedereen, als beeld van alles toetsen. Hij gaf zich niet zomaar over.

31. De sma is in het Egyptisch de slager en ook de boodschapper.

32. Dit is in het Egyptisch ook het geheim van de visioenen, wat ook 'sma' is. Het geeft de man het ware zicht, s-ma. De stadse man wil hier allemaal niet doorheen en gaat bij voorbaat al protsen in de stad met zijn dikke spierbundels. Zo maakt hij een karikatuur van het diepe natuurproces van Ismael.

33. De Egyptische sam wortel van I-sam-l, Ismael, betekent de wilde, hij die in de wildernis is. Ismael was het wildernis-kind, zoals Seth, Smai. Altijd was hij in gevecht met anderen. Hij onderwierp zich niet zomaar, maar was onderworpen aan de natuur.

34. Suma, sm, was in de Egyptologie de koppige, die niet zomaar om mensen te behagen zijn richting of opinie veranderde.

35. De sma was de ruggegraat van Aser. Smaa is in

de Egyptisch dat wat bewezen is, getoetst is, het geoefende, het volkomen offer wat gewijd is. Het heeft met de herbouw te maken, smaui.

36. Het is het recht maken van de paden, smaa. De sma is de gesel. Het is de verkondiger van het verhaal. Het is de zaadlozing van de natuurmens.

37. Seth in de wildernis werd ook genaamd Smi, ook een wortel van Is-smi-l, wat slager betekent. Smi betekende ook de stam van Seth. Shemi is de weggedrevene, hij die terug is gegaan, shm, wat ook weer terugkomt in Ishmael, en een Egyptische wortel ervan is.

38. Sham is vuil zijn, bedekt met moeder aarde, shm. De shum wortel is de kleine, de mindere, de hongerende (shuam, sham). Shmamu is het vreemde. Shmam is beloven, opgeven, offeren, bidden. De shma is een steen van het zuiden, wat ook vernietigen betekent, pervers en corrupt maken.

39. Soms is alles te steriel geworden, te stads, en moet het eerst corrupt, pervers en vuil gemaakt worden, in contact met de natuur. Het moet weer gecamoufleerd worden met moeder natuur. Dat is waar Seth voor stond in de Egyptologie, als de brenger van de oerchaos.

40. Seth, Smai, als de Egyptische I-smai-l stond voor de geweldadigheid. Dat is een toetsende, metaforische geweldadigheid in de geestelijke oorlogsvoering, uitgebeeld door natuur-elementen zoals storm, duisternis, wildernis. Ook was hij verbonden aan het vreemde. Hij was koppig, tegendraads. Hij hoorde niet bij de stad en bij de samenleving. Hij had zich afgezonderd. Ra had hem nodig in zijn tocht door de onderwereld. Seth was dus altijd dualistisch. Hij kon voor het goede staan, maar ook voor het kwaad. Hij stond voor de metaforische mutilatie. Hij was getrouwd met Nephthys en gaf geboorte aan Anubis, de zwarte wolf, hond (anup, jn-p, jn-peh). Ook had hij relaties met vreemde godinnen zoals Anat en Astarte.

41. Net als Ishmael was ook Seth een verstotene, een verbannene, tot dieper in de wildernis, zoals Seth ook Smai werd genoemd. Zo kwam Smai tot het vreemde, en leerde horen, luisteren en gehoorzamen.

42. De oerchaos is het patroon die de ware realiteit draagt, en is het ingewikkelde beveiligingssysteem. Het kan niet lineair komen, want dan is alles verloren. Het is een zuiveringssysteem, als een bliksemafleider. Alles wordt zo geleid tot de waarde waarin het verwerkt kan worden.

43. Wee de mens die tot de normale stadsgoden komt in plaats van tot de vreemde wildernis. Als de mens niet verstoten wordt en iedereen spreekt maar wel over hem, dan is er iets goed mis.

44. Een mens in wanhoop is de ware vruchtbare bodem, niet de mens in valse, overmoedige zelfverzekerdheid. Daar kan niks meer bij. Valse hoop zou de mens nog teveel vast laten houden aan de stad.

45. Ook Ahn heeft deze tranen gekend. Het zijn de tranen van de verstoten Ishmael. Maar alleen zo komt de mens tot het vreemde. In tranen zal de mens het ontvangen, opdat de mens het niet leugenachtig zal kunnen maken.

46. De sobere had het juiste deel gekozen : de bedelkom. Hij gaf niet om eerstgeboorterecht, sociale status, familie posities. De sobere was de hongerende. Hij was de wildernis man. Hij stond niet te protsen in de stad. Nee, hij ging de eenzame wildernis in om op jacht te gaan naar de dingen die waren verloren en vergeten, om op zoek te gaan naar zijn ware identiteit. Hiervoor hongerde hij.

47. De sobere was een Ismaeliet. Hij ging geheel de rivier over, om te komen tot een geheel andere tent, van de geestelijke natuur.

48. De sobere ging door de droge vertraging, om zo

te komen tot de ontwapening, waarvan de tranen een beeld zijn.

49. De mens moet loslaten. De sobere moest zijn tranen uitstorten, anders zou hij nooit tot het vreemde kunnen komen.

50. Hij moest alles van de stad loslaten. Door het uitstorten van de tranen komt de mens weer terug tot de wildernis en het vreemde. Dan voelt de mens zich weer heel anders.

51. Alles stroomt, alles zal ook weer voorbij gaan. De mens mag daarom kijken naar de natuurrivier wanneer hij met verworpenheid in aanraking is gekomen. Het is niet het einddoel, maar slechts een onderdeel van iets veel groters.

52. Ieder mens is gelijk. Ieder mens gaat door hetzelfde heen en moet door hetzelfde heen.

53. Altijd weer is het de ontwapening van de sobere, de tranen van de sobere, waardoor hij uiteindelijk door de poorten kwam.

54. De sobere is de ingewijde in het geheimenis van de tranen. De sobere kon alleen winnen door de ontwapening.

55. Als de islamieten het hebben over Isa, over de islamitische Yeshua, dan wijst dit in principe ook gewoon terug naar Esau, die een Yeshua was, de wenende, wat zijn oorsprong heeft in de egyptologie als de gids van Re.

56. Uiteindelijk opent de traan de poorten van de onderwereld, telkens weer.

57. Hiertoe was sa, sw, uitgezonden.

58. Isa, Ezau, zal dus wederkomen om het volk terug te leiden tot de tranen en de inwijding in de leer der tranen.

59. Het is een belangrijke gids in de onderwereld van Egyptische oorsprong, de sa, sw. Dan zal de ontwapening dus daadwerkelijk aanbreken in het mensenleven.

60. Ra werd tot Sw, tot Ezau, de wenende profeet, anders zou hij de poorten niet doorkunnen. Alleen de tranen zijn het toegangsbewijs tot het paradijs.

61. Zij met droge gezichten zullen niet kunnen binnenkomen. Het geheimenis van Ezau zal begrepen moeten worden.

62. In de droogte en de bevrorenheid van de vertraging wordt de mens al afgeremd, loopt de mens vast, omdat de mens niet snel tot het vreemde kan komen. De mens moet eerst ontwapend worden, en dat gaat door de tranen die ontstaan door het vastzitten, door de verstoting, wat zijn hoogtepunt heeft in de afzondering voor het minderen.

63. De mens stort zijn tranen uit, en nog steeds is het er niet. De mens is nog steeds verstoten. Ezau zocht het onder tranen maar vond het niet. Er was geen plaats voor berouw, geen plaats voor genade. Ezau moest de diepte in, en zou zo tot het minderen komen. Ezau was een Ismaeliet. Zo werd Ezau uitgehongerd, om hem klaar te maken voor de inwijding in de ware logistiek, de logistiek van de wildernis.

64. De stad is valse logistiek, altijd maar weer op de verkeerde plaats zijn, op het verkeerde tijdstip tegen de verkeerde prijs. Daarom was Ezau een balling geworden om hem daar tegen te beschermen. Hij werd gevoerd tot de donkere, vreemde tent in de wildernis.

65. De sobere weende bittere tranen van angst in de hof van Getsemane, biddende of de drinkbeker van het lijden van hem weg genomen mocht worden, maar hij beleed ook dat God's wil zou geschieden. Hij moest de beker tot de laatste druppel leegdrinken.

66. En Ezau sprak : 'Zegen mij, zegen ook mij.' En hij smeekte en barstte in tranen uit.

67. De zegen was al weg. Ezau was bedrogen, in de val gelokt. Hij smeekte en huilde, en dat werd nog erger toen hij zag dat hij niet meer terug kon. Hij was verstoten van het eerstgeboorterecht. Dit kreeg Ezau te horen :

68. 'Zie, ik heb hem (Jakob) tot een heerser over u gesteld, en al zijn broederen heb ik hem tot knechten gegeven, en van koren en most heb ik hem voorzien; wat kan ik dan voor u doen, mijn zoon?'

69. In de uiteindelijke verstoting kwamen de tranen van Ezau tot een hoogtepunt. Toen barstte hij pas echt in tranen uit, en smeekte weer. Was er dan nog niet een hele kleine zegen voor hem overgebleven ? Had hij dan echt daadwerkelijk alles verloren ? Ezau was in grote paniek en grote wanhoop. Hij haatte zichzelf en werd verscheurd door wroeging. 'Oh, had ik het maar niet gedaan.' Maar het was al te laat. Toen werden er deze woorden gesproken :

70. 'Zie, ver van de vette streken der aarde zal uw woonplaats zijn, en zonder dauw des hemels van boven. Maar van uw mes zult gij leven en uw broeder zult gij dienen. En het zal geschieden, wanneer gij u krachtig inspant, dat gij zijn juk van uw hals zult afrukken.'

71. Ezau zou tot het minderen geleid worden, de plaats van honger. Ezau had toen een hele grote bitterheid naar Jakob toe die hem dit allemaal had aangedaan. Daarom moest Ezau eerst door de afzondering gaan van de verstoting, voorafgaande aan het minderen.

72. Hij moest alles achterlaten om het vergetene en verlorene te vinden.

73. Sa, sw, was de gids van Ra door de onderwereld, wat tot Isa werd, wat terugwijst op de shitta jongens in de amazonologie, zij die zijn teruggekeerd tot de amazones. Shitta was in de oertaal een reinigingsritueel. Zij zijn de wedergeborenen door het oer-oerwoud van het onderbewustzijn. Dit zijn dus veel diepere fundamenten van het Yeshua geheimenis.

74. Het is een uitdaging in deze tijd om tot een heel ander beeld van Yeshua te komen om te zien waar het daadwerkelijk voor staat, en dan komen we bij Ezau uit, en uiteindelijk Isa, terugleidend tot het shitta geheimenis van het amazone oer. Er is voor een mens geen tijd te verliezen want de valse stadse schoonheid van Kakia is ziekelijk en hysterisch bezig om de mens totaal voor haar te zombificeren.

75. De cosmetische industrie waar veel moderne westerse stadse vrouwen vandaag de dag aan verslaafd zijn zit vol met heksen-drankjes om het brein van de mens onder zware hypnose te houden, in dienst tot kakia. Het zijn chemische dodelijke cocktails voor de ziel, wat uitbundig op de nagels en de lippen wordt gesmeerd, opdat de vrouw haar camouflage verliest, en zo ook het kind de camouflage verliest, en geen veilige donkere, natte baarmoeder meer heeft als schuilplaats. Zo sterven zowel moeder als kind, en ze worden opgesteld in de stad als reclame borden.

76. Daarom moest Ezau wel komen, en hadden we niet slechts een Jakob. Ezau leidt terug tot de ware Rebekkah, de vreemde Rebekkah. Zij is de duistere Rebekkah van het amazone oer.

77. Deze mythes schreeuwen om diepte, want de stad overweldigt en zombificeerd. Ezau moest terugkeren tot zijn ware moeder. De kus van Ezau is een groot geheimenis.

78. Het speeksel van Kakia is een slangengif waarmee ze haar cosmetische rotzooi heeft gemaakt, godslasterlijke chemische giffen waarmee ze de hoofden van de mens dolmaakt en hen tegen elkaar opzet. Ook haar moedermelk heeft ze er doorheen

gemengd. Alleen Ezau zal aan haar ontkomen. Hij werd teruggefloten door de amazones. Genoeg was genoeg.

79. Als een vrouw haarzelf opmaakt naar kakiaitische maatstaven met de felle aandachtstrekkende kleuren van de stad, dan wordt ze een jaagster voor kakia, als een verkeerslicht voor de stadse man. Ook zal zij zo het kind doden. Dit zijn nakers, de levensgezellen van de nephilim. Ezau moest terugkeren tot het duistere oer-oerwoud, om in haar wederomgeboren te worden. Hiertoe moest Ezau eerst verstoten worden.

80. Ezau moest opnieuw begrijpen wat nu het daadwerkelijke verbodene was.

81. De mens kan de gevangenneming niet voorkomen. Dan wordt de mens in een gesloten hof gezet, in een kooi, in een stelsel van limieten. Hier kan de mens geen oorlog meer voeren. Hier moet de mens de tentendienst weer leren. Zo wordt de mens voorbereid op de geestelijke oorlogsvoering, zodat er een duistere geboorte zal zijn.

82. Ezau ging in gevangenschap, waarvan de vreemde vrouwen een beeld waren. Zij waren de vrouwen van het beloofde land. Een vrouw is niet zomaar een vrouw, maar een heilige gevangenschap voor de man, waarin de man wedergeboren kan worden en wederopgevoed.

83. De vrouw is de bron, en de bron beveiligt haar kinderen, en camoufleert ze ook. Daarom gebeuren er zoveel verwarrende dingen in een mensenleven, omdat de mens deze patronen niet begrijpt. De vrouw is een zeer abstract wezen, een principe. Zonder de vrouw overleeft de man niet. Dit zijn realiteiten, archetypes, binnen de mens zelf.

84. Wanneer de mens zijn tranen uitstort dan maakt de mens contact met het vreemde. De mens voelt zich vreemd en zwak, kwetsbaar, wanneer de mens zijn tranen uitstort, maar het kan ook heel veilig voelen en vreemd, buitenaards. De mens wordt dan soms zelfs opgenomen tot een andere sfeer. Het is ook niet zo vreemd. Rebekkah, het vreemde, het smalle pad, betekent in het Hebreeuws 'het uitstorten van tranen', en zo weende Ezau.

85. In de stad zegt men : 'Niet wenen.' Of nog erger : 'Een man weent niet. Dat is iets voor vrouwen.' Maar de tranen zijn de schoonheid van de man. Ezau werd getooid door zijn tranen als een welgevallig geschenk voor de natuur, voor Rebekkah. De diepte der kennis wordt door tranen gedragen en is een welgevallig offer voor de levensbron. Waarom zou een man dan niet huilen ? Dat zou kakiaitische bedriegelijke theologie of theosofie zijn. Nee, de mens moet wenen opdat de mens niet vastloopt. Het zijn de rivieren die zo kunnen stromen. Als je kunt wenen, dan is dat een teken dat je nog leeft.

86. Wat water is voor het lichaam om het te wassen, zo zijn tranen om de ziel te wassen.

87. De mens moet eerst aan bepaalde voorwaarden voldoen voor de geestelijke oorlosvoering.

88. De betraande kus van Ezau is een vreemde kus. Ezau was altijd een vreemdeling in zijn eigen land, omdat hij een wildernis mens was die de logistiek kende. Hij was niet snel van vertrouwen, maar toch werd hij bedrogen door Jakob, misleid, omdat hij in een positie van honger terecht was gekomen. Ook Adam werd in een onbehoed moment door Eva misleid. Adam is ook het wortelwoord van Edom, het volk van Ezau. Ezau was de wenende misleidde. Hij was in een valstrik gelopen. Waarom ? Omdat hij moest mengen. Hij moest opgenomen worden.

89. Hij moest donker worden, terugkeren tot de donkere moederschoot, tot de ontwapening. Alleen door de ontwapening komt de mens tot de wildernis, en dat is dus tegelijkertijd leidende tot de ware bewapening van de tranen van Ezau.

90. De betraande kus van Ezau kan alleen in de

logistiek plaatsvinden, na het minderen, wat als het sieraad van Ezau is.

91. Ezau voegde een Ismaelitische vrouw toe, genaamd Makalat, een dochter van Ishmael, wat verzwakken betekent, minderen, want Ezau moest minderen.

92. Makalat was het minderen van Ezau, opdat hij tot Adah zou komen, zijn sieraad van de logistiek, oftewel zijn shawwal, zijn opname. Hierin ontvangt hij zijn halsketen en de heilige gebondenheid. De nadruk op het minderen, dat nodig is voor het betalen van de hongerbelasting, is een vervulling van de profetie dat Ezau ver van de vette streken der aarde zou leven, en zonder dauw des hemels van boven. Maar daarna als hij tot goede oefening zou komen, tot Areta, dan zou hij het juk van zijn broeder Jakob verbreken en overwinnen. Dat gaat om de logistiek na het minderen. De vrouwen van Ezau stonden voor deze natuur dynamieken. Hij zou niets zomaar gedaan kunnen krijgen. Hij moest volharden.

93. Het Ismaelisme was ontwikkelingshulp communisme, het communisme van de armenbelasting, van de eerlijke verdeling, als een zorgzame natuurmoeder, nog voordat het Russische communisme kwam opzetten.

94. Het Ismaelisme is een natuurcommunisme. Dat is waar het in de logistiek om gaat. Er is dus een groot verschil tussen natuur-communistische logistiek en stadsmaterialistische logistiek. Dit lag allemaal verborgen in het logistieke sieraad van Ezau. Het was een natuursieraad. Ezau moest tot dienstknecht worden van de natuur, van Eva, zoals Adam dat was. Daarom is er een strijd tussen Abadja, de abad, dienstknecht, van Jah, Havah, oftewel Eva, en Edom, het volk van Ezau. Ezau moest eerst verbroken worden en vernederd, opdat hij zou kunnen dienen.

95. De mens moet hier doorheen om een abad-ja te worden, een dienstknecht van Eva. Uiteindelijk was het de hoogmoed en overmoed van Ezau die hem had misleid.

96. Jakob kan in dit opzicht ook de zonde van Ezau zijn, of zijn ego. Daarom moet Ezau Jakob overwinnen, en zal hiertoe in staat zijn, zoals geprofeteerd, door Areta. Dit is dus iets wat in Ezau zelf moet gebeuren. Dit gebeurt alleen als Ezau door zijn volharding in de oefening komt tot de diepte van alles. Hij moet leren inzien dat het ware communisme een toetsen is aan het geheel van alles.

19.

Kakia rijdt op het beest

1. Het vlees spreekt altijd mee met de meerderheden, en spreekt altijd de minderheden tegen. Het vlees is laf en staat altijd aan de kant van de machthebbers, altijd aan de kant van de elite. Het vlees weet het altijd beter en twijfelt niet aan wat zijn hogeren hem vertellen. Het vlees is laks.

2. Het vlees wil altijd meer, altijd meer kracht. Het vlees haat zwakheid, en veracht het. Het vlees wil altijd de gemakkelijke weg volgen. Het vlees heeft geen diepte.

3. Het vlees strijdt tegen de moeder en het kind. Het vlees volgt altijd de valse mannelijkheid. Hij zal er geen traan om laten vallen. Het vlees is altijd ondankbaar, maar dankbaar naar zijn hogeren. Het vlees is een informant.

4. Je zou er niet goed van worden. Als je met dit beest samen in een oerwoudsrivier ligt, dan moet je maken dat je wegkomt. De hele maatschappij is zo ingericht. Je ziet het overal om je heen. Maar het is geen echt beest. Het is iets mechanisch, een stadse karikatuur van een beest. Daarom is het zo belangrijk

door de algehele minderen heen te gaan, totdat de shawwal aanbreekt, de logistiek, van het wie, waar, wanneer en hoe. Ben je op de juiste plaats, in de juiste verhouding, tegen de juiste prijs ? Zo niet, dan val je in de handen van het vlees.

5. De mens moet loskomen van het vlees apparaat. Toen het vlees apparaat aan mij getoond werd was er een luid gegil. Het was vlak voordat ik in slaap viel, zodat ik nog net even wat op kon schrijven.

6. Ook Ezau moest ontkomen aan het vlees apparaat, aan de gehoorzame Jakob die altijd maar ja en amen zei naar wat zijn hogeren hem opdroegen. Ezau was rebels tegen het sociale systeem. Ezau was een eenling, altijd in de natuur, altijd op zoek naar diepte. Jakob zag er altijd netjes uit. Geen haartje door de war. Alles lag keurig in een scheiding, en als ze in die dagen stropdassen zouden hebben verkocht, dan zou Jakob er zeker één genomen hebben. Het was een keurige, nette, gehoorzame, goede jonge man waarvoor gedacht werd. Hijzelf hoefde niet na te denken. Hij was keurig aangekleed volgens de laatste mode. Er lag altijd een brede glimlach op zijn gezicht, en dat terwijl zijn broer de wenende in de wildernis was, zoals Yeshua en Jeremia.

7. Het kon Jakob niet deren. Jakob was een bedrieger. Daar leefde Jakob voor. Natuurlijk zien we in het latere leven van Jakob dat deze stadse houding werd rechtgezet op Pniel, waarin hij in gevecht was met God, en hij moest werken, hard werken, voor elke cent en ieder bezit, en werd zelf ook bedrogen.

8. Uiteindelijk begon hij Ezau meer en meer te begrijpen, en uiteindelijk ontving hij de betraande kus van Ezau, en was een veranderd mens, een mens die ook Ezau in zich droeg en het koesterde als zijn laatste bezit.

9. Aan het einde van het verhaal had Jakob het vlees systeem overwonnen. Wij kunnen het vlees systeem alleen overwinnen door onze tranen, door de rebelse tranen van Ezau, door terug te keren tot de wildernis, waar deze rivier van tranen stroomt. Soms is het geen tijd om nederig te zijn, maar moeten we woest zijn en rebels, anders hebben we deel aan de zonde van het vlees systeem. De mens moet breken met de stadse heks, Kakia, en breken met het vlees beest waarop zij rijdt. Dit is geen echt beest, maar een nagemaakt beest. Het is een machine, waar heel veel aan mankeert. Er is dus hoop voor de mensheid.

10. Het vlees zal altijd de meerderheid volgen, maar valt de eenling aan. Het vlees weet het altijd beter, en laat zich nooit ompraten. De heks, Kakia, rijdt op haar beest. Een hele stoet volgelingen achter haar aan. Maar Jakob en Ezau volgen haar niet. Zij hebben elkaar omarmd en elkaar gekust. Zij weenden in elkaars armen en verzoenden zich met elkaar.

11. Ook voor ons ligt deze boodschap : 'Gaat uit van Kakia, ga uit haar weg, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en aan de plagen die over haar zullen komen.'

12. Dit houdt dus tegelijkertijd in dat we niet met het vlees moeten spelen. Met huid en haar zal het vlees ons opvreten als we te dichtbij komen. Kakia laat graag haar vlees zien. In de nacht is het een groot beest waarop zij graag rijdt. Dan gaat zij naar de zee, met een heleboel doodse volgelingen. Allen dragen zij maskers. Zij zijn in een grote oorlog, om uw en mijn ziel.

13. Wee de aarde en de zee, want Kakia is tot hen nedergedaald. Zij is hevig opgemaakt met giftige parfum. Met het vlees is zij op weg naar een vervroegd pensioen. Ook als jonge vrouw heeft zij haar oma knotje al in. Haar haar mag niet door de war gaan. Zij staat de hele dag voor haar spiegel, en kucht, want zij is de allerschoonste, en wat zijn de anderen lelijk en vies. Het is altijd weer de ander. Het spiegeltje van Kakia liegt, zoals haar hondje, de kleine klikspaan. Alles werd geraporteerd, zelfs de kleinste dingen. En zij liegen, liegen, zoals Jakob eens deed.

14. En zo komen wij tot een bitter visnet van Ezau in de natuur, een visnet van rebelse tranen, van oorlogstranen. Ezau was de bedrogene, zoals wij ook bedrogen werden in deze wereld, door de stad. De stad spiegelde alles verkeerd voor, omgedraaid. Wat wit is was zwart, en wat zwart is was wit. Het vlees draaide alles om. Ezau werd erdoor verpletterd en was meer dood dan levend toen hij uiteindelijk weer in de wildernis kwam. Hij wist dat hij toen dieper dan ooit moest, want het vlees was naar hem op jacht, door Kakia uitgezonden. Hij moest op zijn hoede zijn. Het vlees kon achter elke boom zitten. Hij moest oppassen met wat hij at, oppassen met wat hij dronk. Elke stap kon de laatste zijn. Ook Ezau moest tot Rebekkah gaan, waar Ishmael een schuilplaats had gebouwd, samen met Abraham.

15. Laten we daarom nu het nog kan ons verzoenen, want er zal een nacht komen waarin niemand nog kan werken.

16. Het is niet iets voor de meerderheid, maar iets wat in jezelf moet gebeuren, en dan zal vanzelf het overblijfsel getoond worden. Dat zijn de sleutelpersonen voor je leven, die een archetype ergens van voorstellen, diep in jezelf. Leer de sleutels om je heen te ontdekken, en grijp niet naar de giftige sleutels van het vlees. Net als Ezau zijn we in dit mijnenveld.

17. Wij mogen daarom de logistiek van de natuur leren, de Ezauitische logistiek, door de shawwal, opdat we tot de dulqida, de geoefendheid zullen komen, tot Areta, opdat wij de betraande kus van Ezau ontvangen. Zo zullen ook wij uiteindelijk Rebekkah bereiken in de daaropvolgende dulhijjah. Dan is de cirkel weer rondgeworden en beginnen we weer bij de muharram, waarin we zullen zien wat het daadwerkelijke verbodene is.

18. Het Ashura feest werd gevierd, de dag waarop Israel tot de wildernis kwam in de exodus. Telkens weer mogen we in onszelf dit feest vieren. Het is een heilsfeit wat ook heel persoonlijk mag worden, en telkens weer opnieuw beleefd mag worden. Ook het binnengaan van het Rebekkah gebied is een groot feest. Dit zijn allemaal nuttige, symbolische feesten binnen de mens zelf. Dat hoeft niet op gezette tijdstippen. We mogen het metaforisch, filosofisch toepassen.

19. Het vlees is op jacht. De mens slaapt. Alleen de enkeling zal ontwaken. De rest zal doorslapen. Wat is het een mooi en feestelijk moment als de enkeling die tot het einde toe heeft volhard dan een andere enkeling vindt, zoals Jakob en Ezau elkaar na lange tijd vonden en elkaar kusten onder tranen. De betraande kus draagt dan de gehele natuur van kennis met zich mee, en ze konden elkaar versieren met de hemelse filosofieën die ze hadden geleerd. Dan is de pelgrimstocht tot Rebekkah tot zijn doel gekomen.

20. Alleen de natuur kan de één tot twee maken. De stad maakt hier altijd weer een karikatuur van door haar flutromannetjes van het vlees, van hoogmoed en overmoed. Worden de armen erbij betrokken ? Neen. Altijd maar weer gaat het over de rijken en succesvollen die elkaar hebben gevonden. Aan de armen wordt niet gedacht. Die krijgen geen liefde. Het is alleen voor de elite van het vlees. Dag en nacht staan ze voor de spiegel, geen haartje door de war. Zowel man als vrouw hebben tegenwoordig oma knotjes in. Vervroegd met pensioen gegaan. De natuur is vies. Gelukkig hebben ze hun luxe troep om hen tegen de natuur te beschermen. Hun knalfelle rode nagellak, en hun knalrode lipstick die je van vijf kilometer afstand al kunt zien als een waarschuwingsbord : 'Verboden voor de natuur.' Nee, in chemische, ziekelijke troep verlustigen zij zich, opdat ze aan de armen niet meer hoeven te denken. Totaal dement.

21. En ismaelofobisch, want de belangrijkste boodschap van het Ismaelisme was de armenzorg, de ontwikkelingshulp belasting, waardoor alles eerlijk verdeeld werd, oftewel het Ismaelitische communisme. Nee, dat gaat te ver voor de elite van

het vlees. Ze zouden er eens door besmet worden. De elite van het vlees is al totaal verkankerd. Zij willen niet meer genezen worden, want dat doet teveel pijn, en pijn is vies, want dan moet je de ander weer voelen. Ze voelen niet. Ze verbeelden slechts. Allemaal pretentie.

22. Wie, waar of wat ? Het zal hen allemaal een rotzorg zijn. In hun rolstoel rijden ze overal naartoe met hun flutromannetjes waardoor ze zich de koning en de koningin wanen. Kakia is getrouwd met het vlees. Het perfecte huwelijk noemen ze dat. Getrouwd met een rol closetpapier. De hele dag maar op de wc zitten om alles eruit te poepen. Weg, weg, weg ermee. Wij verdiepen niets, wij willen dat allemaal niet. Weg ermee. Hup, poep het er maar uit. Lekker de hele dag doorpoepen op de wc, spiegeltje in de hand. Tekeningetje erbij. Hup, bedrieg de zaak maar. Lekker poepen op je troontje de hele dag door, over anderen heen. Geboren op de wc. Dan weer even wat flutromannetjes lezen. Hup, wat is het leven toch mooi. En maar weer poepen. Zo gaat dat daar de hele dag door. Dat is wat het grote bedrog van de stad doet. Ze zijn er blij mee. Hoeven ze ook niet na te denken. Het zijn kinderen die nooit opgroeien, en weer babies worden, als varkens rollende door de modder.

23. Daarom vluchtte Ezau, en daarom was Ezau rebels. Daarom moest het Ismaelisme komen, en daarom moet er verzoening komen. Daarom moet een mens tot Rebekkah komen.

24. Wat is het ? Jeremia zei : Vlucht zolang het nog kan. Het vreemde zal komen. Maak dat je weg komt. Blijf niet staan of treuzelen. Wie geeft er gehoor ? Alleen de eenling zal gehoor geven, alleen de Ezauiet.

25. De mens droomt, de mens waant, en het zijn allemaal parasieten, en de mens liegt, liegende totdat hij barst.

26. Jeremia kijkt op een afstand naar de barstende stad en schudt zijn hoofd. 'Had ik het niet gezegd ?' Maar de mens leest liever flutromannetjes. De mens denkt dat hij in een koeken wonderland is gekomen en grijpt maar raak, van koek tot koek, en maar vreten en poepen. De hele dag door. Waak ervoor. Je wordt zo meegesleurd met deze smerige, stinkende rivier als je niet oppast. Zij leven niet meer. Het is de dood zoekende de dood. Wie is het vlees ? Er is maar een bepaalde tijd voor de mens aangesteld om dat raadsel op te lossen, anders zal het vlees ook die mens meesleuren in het verderf.

27. Alles is netjes in de stad, alles is keurig en geordend in de stad, alles is op z'n plaats. Er kan niets meer bij, alles is al helemaal in een eigen hoekje betutteld, er kan geen vieze vreemdeling meer bij. Ook de natuur is niet welkom, daar gaat direct een gifspuit tegenaan. Ishmael en Ezau waren natuurmensen, en die kwamen nogal vaak onder de modder thuis. Altijd waren ze te vinden in de wildernis, en op een dag hoefden ze ook niet meer terug te komen. De stad had het helemaal gehad met hen. Toen kregen ze een stempeltje op. Het waren woestelingen, als een storm, de oerchaos. De stad had alles al in hokken en vakken verdeeld, alles was al in dozen, en iedereen had al een passend hoedje op. Dus waarom moesten Ishmael en Ezau dan roet in het eten gooien ? Ishmael en Ezau stonden voor de twijfel, de onzekerheid, het toetsen, want de zelfverzekerdheid en oververzekerdheid van de stad was vals en overmoedig. Oh, wat was de stad hoogmoedig en egoistisch. Ishmael en Ezau konden er niet meer tegen. Ze hadden lak aan al die rechten en wetten, en alle spelletjes van status en familie positie.

28. Ze verlieten de veilige stad om op zoek te gaan naar de verloren en vergeten schapen in de wildernis, de armen, de verbannenen. Hiertoe bouwden ze Rebekkah, als een schuilplaats voor de verworpenen, de achtergelatenen, de vals beschuldigden.

29. Het begint met de oerchaos, de oertwijfel, als wapen tegen de valse, overmoedige

zelfverzekerdheid en oververzekerdheid van de stad. Het gaat over het wachten op de bijzondere, speciale nacht, over het geduld. Ongeduldigen hebben alles al geordend. Zij wachten niet, dus maken er zelf een potje van, bouwen zelf een feestje en nemen het recht in eigen handen. Geen tijd om te lijden, geen tijd om advies in te winnen, onderzoek te doen. Neen. Alles moet snel, snel, liever afgerafeld dan helemaal niet. Nee, deze dag is vals. Daarom moet de nacht komen. En dan zal de mens op zoek moeten gaan naar de bijzondere nacht, maar de mens zal het niet vinden, omdat de mens eerst aan zichzelf moet sterven.

30. Wie zoekt zal niet vinden. Het kan niet geforceerd worden. Het is iets van de natuur. Daarom moet geduld geleerd worden. Alleen de geduldigen kunnen de hongerbelasting betalen. Het is iets persoonlijks, iets diep binnenin, als een gewoonte, een natuur. Zij die zomaar een keer een goede daad verrichten, af en toe wat goede werken doen, zullen het niet halen. Het moet de persoonlijkheid van de mens zijn, het karakter. Goede daden op zich zullen weer vergaan. Het gaat erom je leven te geven, door in geduld aan jezelf te sterven.

31. Alleen de oerchaos kan hier doorheen komen, haar weg vinden, tot het paradijs. Alle herinneringen die het mensenleven ziekelijk geordend hebben moeten de toets in. De twijfel moet weer komen. Weg met al die valse zekerheden van dit is dit, en dat is dat, en die is zus, en die is zo. In de stad hebben ze altijd het hoogste woord en altijd wat op de ander aan te merken, in oppervlakkigheden : 'Oh, kijk eens hoe die zijn haar heeft zitten.' 'Oh, moet je die broek zien.' En ga zo maar door. Om ziek van te worden dat ze het altijd over uiterlijkheden hebben. Het is alles waar ze het over kunnen hebben. De stad aanbidt het boze oog, en ze hebben alles verdraaid. Het oog liegt. Sluit je ogen als je wil leven. We zijn in het oerwoud, en de roofdieren gebruiken gevaarlijke kleuren en vormen om de mens te verleiden en te bedriegen. Geloof niet wat je ziet, want het is uitgezonden om je te doden. Een stuk vlees is alles wat je voor hen bent. Het zijn jachtspatronen. De mens is totaal gevloerd.

32. Met hun uitpuilende ogen willen ze altijd de ander naar beneden praten opdat ze zelf hoog en droog veilig zijn onder moeder's vleugels. Het zijn afweertaktieken. Ze praten over de ander, zodat er niet over hen gesproken kan worden. Als er dan wel iets over hen wordt gezegd, dan zeggen ze : 'Ik zei het het eerst.' Alsof het daar om gaat wie wat het eerste zegt, wie het eerst komt die het eerst maalt. Maar hiermee zijn ze door het geprogrammeerd dat het niet om de waarheid gaat maar om wie er het eerste wat zei of deed. Net zoiets als wie het eerste de ander door de kop schiet heeft altijd gewonnen. En zo lijden de geduldigen tijdelijk onder dit gedrocht. 'Get them before they get me,' denkt dit gedrocht, maar zo maak je natuurlijk geen vrienden, en zo zul je aan het einde geheel alleen en eenzaam overblijven, en is er niets meer voor je over. Je hebt alles in je overmoed weggemaaid, de schepen achter je verbrandt.

33. Daarom : toets de herinneringen. Er is een pad van diepere dromen hier doorheen. Staar eens naar de vissen in de rivier in plaats van naar je herinneringen. Maar dat is een oorlog, want de herinneringen slaan dan weer toe, en dan moet de mens tot de oerchaos komen, de woeste rivieren.

34. De mens moet weer durven twijfelen, want dat is de enige brug over deze rivier heen. Zelfverzekerden zullen in deze rivier vergaan. Twijfel niet weinig, maar veel. De twijfel is de wever van de komende wereld.

35. Dat is ook wat de stormbloem is, het geheim van het alles achterlaten. Alleen als je dingen weer in twijfel durft te trekken zal dit gebeuren.

36. Eerst moet de mens sterven aan zichzelf en zijn herinneringen.

20.

De feesten van Kakia

1. Sheda is de stad van Kakia, die de mens geheel insluit. Je krijgt een huisje en daar ga je, tenzij je in de natuurlogistiek bent. Anders zullen de muren je opvreten, en dat doen ze toch wel. Hoe kan de mens uit Sheda ontsnappen ? Door de logistiek, de shawwal maand na het minderen. Maar velen komen nooit door het vasten en minderen heen. Ze stoppen ergens halverwege. Zo komen ze tot de valse logistiek van Sheda.

2. God is niet iets of iemand, geen zelfstandig naamwoord, maar een werkwoord, een staat van zijn. Ahn had een zieleworsteling met God, en dat is wat het gebed is.

3. Hij noemt zichzelf een vreemdeling omdat hij in een vreemd land was gekomen, als een balling. Al het godsgebeuren was hem een beetje teveel geworden.

4. Hier zien we hetzelfde vuur als bij Jeremia die het niet meer kon tegenhouden. Eerst moet de mens door de ervaring van het minderen, het vasten, het hongeren, het verstommen, en dan zal de natuur vanzelf de mond openen wanneer het nodig is in de logistiek van de daaropvolgende shawwal.

5. Je mond zal dan geopend worden op de juiste plaats, tegen de juiste persoon, op het juiste tijdstip, in de juiste hoeveelheid, en in de juiste verhouding. Dit zijn de vreemde tongen die de mens moet ontvangen, zoals op het pinksterfeest gebeurde. Echter, dit was in Israel het oogstfeest.

6. Er wordt dan uit het boek Ruth gelezen, het boek van de oogst. Ruth sliep op de dorsvloer aan het voeteneinde van Boaz, en zij werd ervoor beloond dat zij niet met andere mannen was meegegaan, zoals de minderende aan de voeten van Areta sliep in de wildernis, en ervoor werd beloond dat hij niet met Kakia was meegegaan.

7. Het zijn metaforische verhalen over geduld, over het volbrengen van het minderen totdat het natuurzoete shawwal feest aanbreekt.

8. Hoe kan een mens iets doen of zeggen buiten het oogstfeest om ? Dat is wat Kakia de mens aanbiedt, maar het is vals en leidt tot de dood. Ruth trouwde met Boaz op grond van oogst principes, zoals ook de minderende omgang had met Areta op basis van oogst principes.

9. Zonder de natuur erbij te betrekken en geduld te oefenen is alles waardeloos en geforceerd. Daarom leidde Calvijn de mens tot de put waarin de mens zijn eigen wil moest verliezen en onderworpen moest zijn aan de wil van de natuur, oftewel de oogstkennis. De uitverkiezing was dus in diepte gewoon puur een oogstfeest, en de relatie die de mens had met God. Zo werd het kaf van het koren gescheiden.

10. Er is dus een groot verschil tussen het vuur van de stad en het vuur van de natuur. Het vuur van de natuur is meer een subtiele vurigheid.

11. Het minderen loopt over in de komst van het natuurvuur. Dit vuur komt uit de onderwereld.

12. Dat is dan ook wat het oogstfeest is, dat de mens de context gaat zien.

13. De mens moet stoppen de feesten van Kakia te vieren en moet terug keren tot de natuurfeesten van Areta in de wildernis. Dit zal geen letterlijke, vaste kalender zijn, maar een symbolische, logistieke natuurkalender.

14. Velen die tot de wildernis gaan gaan maar half de wildernis in, en raken dan vast in Kakiaitische

afgoderij. Maar het volk van Ismael kwam in diepe verworpenheid tot het vreemde land kwam, tot Rebekkah, in de diepte van de wildernis, het minderen, oftewel de hongertocht, volledig volbracht.

15. De minderende werd door zijn tocht in de wildernis, door het achterlaten van Kakia, opgenomen door Areta.

16. Het volk moet dus komen tot het pad van Ishmael die uiteindelijk Rebekkah had weten te bereiken, omdat hij diep genoeg op zijn hongertocht de wildernis was ingegaan, en niet overal kakiaitische offerplaatsen en vestigingen had lopen bouwen.

17. Het paasfeest heeft me altijd geinteresseerd, wat dus oorspronkelijk het hongerfeest in de wildernis was in het Judaïsme, oftewel het Israelitische minderen.

18. De natuur brengt altijd volharding voort door het minderen, door het sterven, niet door het meerderen. Dit in tegenstelling tot de kakiaitische stad, tot Sheda.

19. Er is wel een soort van shedaitisch vasten in de stadse, shedaitische kalender van Kakia. Dit is strict een vrouwen-vasten, alleen voor vrouwen dus, de nachteld genoemd, omdat het om een gescheiden kalender gaat, verschillend voor man en vrouw.

20. In de sheda religie van de stad is er een groot oogstfeest in het midden van het vrouwen-vasten, om het vasten te onderbreken. In de stad moeten de vrouwen minderen, de vrouwen hongeren. De mannen hoeven dit niet. Discipline is iets voor vrouwen, en zo ook uiterlijkheden. Schoonheid is iets voor de vrouw. Dat wil niet zeggen dat mannen niet ijdel zijn in de stad, maar het kan de kakiaitische vrouw vaak niet zoveel schelen, want alles draait om haar eigen kuisheid. Het moet zo kuis mogelijk, vooral in het vrouwen-vasten. De man hoeft dat allemaal niet. De man moet vaak rijk zijn, stropdas om, groot voertuig, zodat de vrouw een goed oogstfeest kan vieren in het midden van het vasten. Pure godslastering, maar onderdeel van de sheda religie in de stad van Kakia. Dit feest wordt uitbundig gevierd met veel felle rode nagellak, als snoepgoed gesmeerd op de nagels, en knalfelle rode lipstick op de lippen. Zo eert de vrouw het oogstfeest goed.

21. Als een man misvormt is door zijn gebrek aan minderen en vasten in de vorm van uit de kluiten gewassen spierbundels, als karikatuur van de man, dan kan de kakiaitische vrouw dat ook niet schelen, want voor de man draait het toch niet om het uiterlijk, maar om zijn geld en zijn groot voertuig. Een groot huis is dan ook mooi meegenomen. Zo kan de vrouw ook nog eens uitbundig haar oogstfeest vieren.

22. En omdat het de vrouw toch niet kan schelen gaat de man zich rustig te buiten in het opblazen van hemzelf, opdat hij met zijn grote misvormde spierbundels over de dwaze vrouw in de stad kan zegevieren. Alle ijdelheid en discipline, alle ascese, draait immers om de vrouw. De dwaze man denkt voor zichzelf dat kwantiteit gelijk staat aan kwaliteit, dus die blijft zichzelf opblazen als hij niet slim genoeg is voor de stropdas. Dan heeft hij in ieder geval wat, denkt hij. Geen geld, dan maar grote spierbundels, maar zelfs veel kakiaitische vrouwen trappen daar niet in, want het laat vaak de luiheid zien van de man. Veel kakiaitische vrouwen willen gewoon geld zien.

23. Er zijn verschillende periodes van vasten voor de vrouw in de shedaitische kalender. Ook is er een periode van ontwapening, want de vrouw moet wapenloos zijn en blijven. Wapens is iets voor de man. De kakiaitische vrouw schenkt geen aandacht aan de geestelijke oorlogsvoering. Daarvan moet ze geheel ontwapend worden. Ook is er een opname periode van de stadse logistiek als een soort oogstfeest voor de vrouw.

24. Het oogstfeest wordt te pas en te onpas gevierd, het hele jaar door, en kinderen worden er ook bandeloos mee verwend.

25. De vrouw zondert haarzelf af en bereid haarzelf voor op het oogstfeest.

26. Kakia is op jacht, en heeft de mens al gevangen. Ook de oogstfeesten middenin het vrouwen-vasten worden het hele jaar door gevierd. Het is een bepaalde vorm van Kakia, als haar innerlijke verwende kind.

27. Alles draait daar om geld. Daar moet je dan de hele dag mee bezig zijn. Puur zielsdodend. Maar velen kiezen hiervoor.

28. In de stad draait alles om geld. Zo ook in de sheda religie van Kakia. Geld, geld en nog eens geld. De vrouw vast hiervoor, opdat zij een grote geldoogst zal hebben, in de vorm van de stadse man. Zo worden huwelijken gesloten, op die basis, en zo brengen zij geldkoorts voort vanuit een zwart gat in het universum. Ontwaakt, gij die slaapt.

29. De vrouw viert de nachteld, oftewel het vrouwenvasten, als een ijdele discipline, voortijdig onderbroken door het oogstfeest.

30. De man in de stad heeft al helemaal niks met het vasten te maken. Dat is een werkpaard. Die moet verdienen, vermeerderen, niet verminderen. De kakiaitische vrouw zal er voor zorgen dat ze een goed werkpaard koopt. Kan ze geen stropdasman vinden, rijk, met groot voertuig, dan moet ze met minder genoegen nemen. Maar als alles mislukt dan kan ze altijd nog verwen-omaatje worden, en dat wordt ze toch wel, want ze houden er immers allemaal van om heerlijk vervroegd met pensioen te gaan. Al snel voelen ze zichzelf te oud om nog te leren. Daarom gooien ze op jonge leeftijd al het oma knotje erin, en de oma oorbellen in.

31. En maar suikerzoet doen, want dat is immers vrouwelijk in de stad. Dan gaat ze zolang het nog kan op zoek naar haar gehoorzame, brave stropdasman, zo zeker van al zijn meegekregen waarden, en zijn geld. Wie zoet is krijgt lekkers. Zo kunnen ze heerlijk als jonge opa en oma vroeg met pensioen en gaan rentenieren. Maar lieve mensen : dat kan helemaal niet. Er zijn natuurregels voor. Deze stad zal vergaan.

32. Zo zeker zijn ze er allemaal van dat ze normaal zijn. Maar gehoorzamen is het woord shama in het Hebreeuws, maar dit komt van het Egyptische smai, de oerchaos, de twijfel, verbonden aan de oervruchtbaarheid, de sma, en verbonden aan Seth, de natuurmens, want eerst moet alles getoetst worden aan de natuurwetten. Voordat men tot het geweten gaat moet men eerst gaan tot de twijfelzone. Gij die meent te staan, ziet toe dat gij niet valle. Het geld liegt en geeft valse zekerheid.

33. Vrouwen zijn er voor het uiterlijk, mannen voor het geld, in de stad. Maar als je zulke laagstaande principes hanteerd, dan wordt ook alle esthetiek tegelijkertijd verdraaid, die oorspronkelijk dus gewoon kennis was (kennis is de ware schoonheid, intelligentie). De mens weet het niet meer.

34. De vrouw viert het vasten uitbundig in de stad, voortdurend onderbroken met veel oogstfeesten, om het vasten belachelijk te maken, en het is alleen voor de vrouw. De man hoeft dat allemaal niet, en daarom is de stadse vrouw een godslasteraar naar het eigenlijke hongerfeest.

35. Daarom is de stadse vrouw een aanbidder van Kakia. Kakia is het ziekelijke en hysterische ongeduld die het vasten verstoort, voornamelijk in haar gedaante van het kleine verwende meisje wat haarzelf een prinsesje waant. Suikeroompjes, en suikerpappaatjes is waar ze naar op zoek is, ja-knikkende opaatjes. Gehoorzame stropdasdragers die haar telkens weer verzekeren dat alles wat in de stad gebeurd zeer normaal is, zeer normaal.

36. Wat is de stropdas dan ? Het is de geldpees van de man, de stadse suikerpees, de impotente geldfallus van de opa-man die vervroegd met mentaal pensioen is gegaan, zijn marktuintje heeft gebouwd, en nu maar is gaan rentenieren. Suikeropaatjes.

37. Dat is wat het vasten voor de kakiaitische vrouw is : vervroegd met pensioen gaan, opgaande tot het oogstfeest om de kleinkinderen te verwennen oftewel te vergiftigen. Suiker en geld is een heerlijke combinatie voor de kakiaitische vrouw. Ook voor de kakiaitische man. Die snoept lekker mee op de achtergrond. Ach, het is toch zo'n goeie sul, wordt er dan gezegd.

38. De mens in de stad leeft nog steeds in de vijftiger jaren. De vrouw is er voor het aanrecht. De man is een gehoorzame, brave suikerpees voor het stadse systeem. Er zit niks meer bij, geen creativiteit. Wat een saai consumerend stel. De ouwe sok heeft haar ouwe schoen gevonden. Toen kwamen de zestiger en zeventiger jaren, de flower power, gelijkheid voor man en vrouw, de terugkeer tot de natuur. De vrouw emancipeerde, maar de vijftiger jaren boer moest het zo nodig weer afschieten.

39. De mens komt niet ver. Kakia zit achter de mens aan. De sheda honden van de stadse religie zitten achter de mens aan. Daarom moet de mens weten wat de sheda religie betekent, wat het inhoudt. Ken uw vijand.

40. Laten we beseffen dat vervroegd, geforceerd suiker gif is, zoals in het valse stadse vasten en het stadse oogstfeest.

41. De hongertocht door de wildernis naar het beloofde land, oorspronkelijk was dit de hongertocht van de verworpen en verbannen Ishmael, tot nog veel dieper de wildernis in, totdat hij in het vreemde land Rebekkah kwam.

42. De hongertocht van de kakiaiet wordt namelijk ergens middenin afgebroken, omdat hij door overmoed een kakiaitisch altaar bouwt, waardoor hij dan ook het beloofde land niet binnen kan en mag gaan. Zo ontstond de stad en de stadse sheda religie in dienst tot Kakia.

43. De shedaitische kalender is een gescheiden kalender, een dubbele kalender, met verschillende indeling voor mannen en vrouwen. Zij worden strict gescheiden gehouden. De vrouw is er voor het vasten, het minderen, terwijl de man er is voor het meerderen, als een boer die de vrouw fokt op de vastenvelden, om zo grote oogsten binnen te halen.

44. Op de oogstfeesten komen man en vrouw bij elkaar om dit te vieren. Dan heeft ook de man zijn grote oogst, zijn suikeroogst. Voor de man is dat de tuun periode. 'Tuun' is voor de man het sleutelwoord. Daar leeft hij altijd naartoe. Maar verder viert hij het hele jaar door de tuun feesten. Die vallen samen met de oogstfeesten van de vrouw, middenin het vasten van de vrouw. De man is er maar druk mee. Het gaat bij de man niet om het minderen, maar om het werken en het meerderen. Hij werkt met vrouwen als zijn vee.

45. Terwijl de vrouw het vasten viert heeft de man zijn werkfeesten en zijn geldfeesten, en daaruit voortvloeiende zijn stadse logistiek. Ontwapening wordt niet gevierd. De man is altijd bezig te bewapenen, altijd weer meer en meer. De stadse man heeft nooit rust. Rust is iets voor vrouwen. De stadse man is een werkpaard. 'Tuun' zegt de stadse man, en hij heeft weer een rijke suikeroogst.

46. Dan rolt het geld weer binnen in het laadje, waarvan de vrouw uitpuilende ogen krijgt en lange neuzen, en dan hebben ze ineens weer van alles op anderen aan te merken, opdat niemand een graantje van hen mee kan pikken. Dan zijn ze ineens overparanoide. Ze bewaken gewoon hun snoepgoed.

47. Uitpuilende ogen en lange neuzen, die graag

liegen, om de buit maar te kunnen behouden.

48. 'Wat ga je doen met het geld ? Oh, meer kinderen kopen ?'

49. Dan worden ze geirriteerd en gaan ze puffen, en nog meer liegen. De stadse vrouw, het is een hel, net zoals de stadse man overigens. Ze gebruiken elkaar gewoon als muntgeld. Ze zijn gescheiden maar doen net alsof ze bij elkaar zijn. Ze hebben elkaar nodig, want ze zijn beiden maar half werk.

21.

Verder gaan dan Calvijn

1. Ezau was hongerig. Hij hield het niet meer uit. Hij was moe van zijn werk in de wildernis, en zijn tocht. 'Mag ik wat van dat rode, dat rode daar ?' smeekte hij. Het was een beeld van de besnijdenis van zijn hart. Hij moest de macht die hij over zijn broer had opgeven, zijn status, zijn familie positie als eerstgeborene. Ezau was hongerig en koos het rode boven al het andere.

2. Hij wilde mentaal en sociaal besneden worden. Ezau was in die zin de vurigheid zelve, en daarom wees de minderende ook op de in gif gedoopte speer in de wildernis, als een beeld van Ezau.

3. Hoe kon het dan dat de kakiaieten hier later van afvielen ? Zij konden er het geduld niet voor opbrengen. Zij wilden niet sociaal besneden zijn, en werd overmoedig. Het duurde hen allemaal te lang. Zij wilden niet volharden. Zij waren lauw geworden. Het minderende leven van Ezau was hen een te hoge prijs.

4. In de vrijere kerken wordt het bijna niet geleerd : de oer-twijfel. Alles draait om het geloof, en wat je gelooft is plotseling de waarheid. Zo kun je alles wat krom is goedpraten door geloof. Je groeit dan op met de zekerheid des geloofs omdat je je versje hebt opgezegd dat je gelooft, dus ben je een kind van God en hoor je erbij en ga je naar de hemel.

5. De zekerheid is alleen te vinden in de heilige gebondenheid, en dit is altijd omgeven door de oer-twijfel, oftewel het toetsen, wat volkomen is geworden. 'Uw twijfel moet volkomen worden.' Ook gaat dit altijd gepaard met het minderen, de hongertocht. 'Uw minderen moet volkomen worden.'

6. Zowel de twijfel als de honger leiden de mens tot een breekpunt waarin de mens aan zichzelf sterft, en zo opgenomen wordt tot de hemelen, wat zich dan uit in de heilige gebondenheid, en wat een innerlijke zekerheid geeft. Zo ontwaakt de levenskiem van de mens en vereeuwigt zich. Dan gaan de ogen van de mens open en dan ziet de mens de benodigde geestelijke oorlogsvoering. Dat is pas het begin van de strijd. De mens ziet dan dat de hemel een school is, en geen lustoord. Vandaar het gezegde : 'alleen leerlingen gaan naar de hemel.' De hemel is dus het doorleren. Zolang je door blijft leren is er niets aan de hand.

8. Wat de mens moet leren beseffen is dat het loon niet uitgeloofd wordt naar maatstaven van kwantiteit. Het wordt gemeten naar de maatstaven van kwaliteit.

9. Als je het snoep voortijdig aanneemt, dan stopt de tocht, en zul je niet kunnen aankomen in het beloofde land.

10. Vroeger was de oertwijfel juist heel belangrijk, opdat de mens niet losbandig zou worden. Het behoedde de mens voor de zonde. Alleen op het pad van de oertwijfel, van de onzekerheden, zal uiteindelijk de ware zekerheid komen, wanneer de oertwijfel rijp is geworden. Buiten dit pad is er slechts zelfbedrog.

11. In de heilige gebondenheid heb je niets meer met een eigen wil te maken, want die heb je opgegeven.

Hier heb je dus in eerste instantie wel eerst zelf voor gekozen, dus helemaal geen vrije wil hebben is natuurlijk onzin.

12. Seth was wedergekomen, de Egyptische oer-chaos, oftewel Smai, de wortel van Ishmail. Het stormde zwaar op het erf van religie.

13. Nu was het dus belangrijk dat de exegese zou komen.

14. Het dwazendom had haarzelf een stad en een naam gebouwd, en was hierin geheel vastgelopen.

15. Durft de mens terug te keren tot het minderen en zijn valse zekerheden los te laten ? Dat is de grote toets hierin. Het zal zeker niet stormlopen. Het is slechts voor de eenling.

16. Calvijn brak de valse zekerheden in stukken, en leidde de mens terug tot de tranen van Ezau, terug de woestijn in. Het was een gesel in de hand van God om het volk te redden.

17. Het volk was namelijk met het materialisme aan de rand van de afgrond terecht gekomen. Calvijn greep de mens in z'n kraag en trok de mens terug. Maar nu moest de mens nog de boodschap van Calvijn op diepte leren schatten. Calvijn was een theologische reus, als een komeet, maar niet zonder truuken. De mens was weer in een ander zeer gevaarlijk mijnenveld terecht gekomen. Hoe Calvijn te overleven was toen ineens de vraag.

18. Het is een vraag die me vaak bezig houdt, een onderwerp wat me diep interesseerd, vanwege de diepe pijn, maar ook vanwege de diepe vreugde. Het is zeer zeker iets waar ik hele gemengde gevoelens over heb, maar waar ik wel een hele diepe waarde van inzie, een grote belangrijkheid en zelfs een noodzaak. Het is een gesel van grote wonderen en verdiepende kennis. Het is de verdieping van het pad van Ishmael.

19. Calvijn heeft me altijd geboeid, ook omdat ik zag hoevelen er onder Calvijn leden. Er moest een antwoord zijn. Het viel niet zomaar weg te snijden. Er moest iets mee gebeuren. Calvijn rijdt op zijn beest. Hij draagt tegelijkertijd het oogstfeest na het minderen. Het brengt niet slechts het minderen, de hongertocht. Hij gaat veel, veel verder, veel dieper de wildernis in. Waar anderen stoppen gaat Calvijn rustig door. Dat maakt hem een interessante persoonlijkheid. Levensgevaarlijk, maar interessant.

20. Ik wil hem leren kennen, zijn goede dingen en zijn slechte dingen. Het inspireert me, het waarschuwt me ook. Het opent werelden voor me, en ook sluit het werelden voor me. Ik moet mijn pad hier zien te vinden. We zitten allemaal tot onze nek erin. Verdieping is de enige doorgang. Het is een moeras waar de mensheid niet zomaar uitkomt. De mens moet deze natuur leren kennen.

21. Ezau liet zijn identiteit besnijden. De valse, opgelegde identiteit moest eraf. Zowel man als vrouw dienen door deze besnijdenis heen te gaan. Het is een besnijdenis van het hart. Daarom moet de mens de put van Calvijn in om de opgelegde wil af te leggen, de uitverkiezing door de stad, om zo tot de uitverkiezing van de natuur te komen, die alleen de eenling uitverkiest. De wil is in die zin altijd ondergeschikt aan de natuurkennis. Niet de wil, maar de natuurkennis.

22. In die zin was Calvijn ook een na-middeleeuwse Ezau. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten van hem die goed nieuws brengt, en zalig zij degene wiens voeten zijn geschoeid met de bereidvaardigheid van de geestelijke prediking.

23. Yeshua sprak : ‘Het gaat om de kennis die de sleutel tot behoudenis is.' Daarvoor moet alles opgegeven worden. Daarvoor moeten we bereid zijn ons eerstgeboorterecht op te geven, zoals ook Jezus en Ezau eens deden, en ook Jeremia. Jeremia ging niet uitgebreid de verjaardagsfeesten van de stad vieren, de stadse suikerfeesten. Neen. Hij vervloekte

zijn geboortedag.

24. Jeremia zag wel in dat het leven in de stad één grote leugen was, en dat hij aan zichzelf moest sterven, opdat hij een deel zou zijn van de hogere natuur. Hij snakte naar de natuurkennis, en gaf zijn valse identiteit op, net zoals Ezau en Jezus. De gehele religie die de stad had opgesteld was vals, en Jeremia vocht ertegen. Alles moest andere waarden krijgen, andere betekenissen.

25. Oh hoe armelijk en bedrieglijk waren die stadse geesten in de ogen van Jeremia. Jeremia kon het vuur van de natuur wat aan hem trok niet meer tegenhouden, een vuur waar ook Calvijn over sprak : Als je uitverkoren bent, dan kun je het niet meer weerstaan. Dat is de heilige gebondenheid.

26. Kan er dan nog zelfbedrog zijn ? Oh jazeker. Een klein beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur. Daarom moet de mens dieper gaan dan Calvijn, en er een waardig commentaar op geven.

27. Hoewel Calvijn zwaar orthodox was gaf hij ook de sleutels om aan de stad te ontkomen.

28. Dat is een missie voor de mens vandaag. De mens kan niet zomaar om de natuurdynamiek van Calvijn heen.

29. Hij was een man op het beest. Hij ging door tot de vergeten en verloren paden van Ishmael en Ezau, dieper de wildernis in, tot het Kaïnsloon. Was de mens maar zo vindingrijk. Calvijn stak met kop en schouders boven de mensen uit, maar was ook een schurk. Hij had de schatten der wilden geplunderd. Abadja profeteerde er al over.

30. 'Hoe Calvijn te overleven ?' Dat is tegelijk de vraag : Hoe Calvijn te leven. Calvijn was te groot en te diep om zomaar overboord te kieperen. Hij staat naast de groten zoals Yeshua en Paulus in de kerkgeschiedenis. Ook staat hij naast Mohammed. De mens moet er zicht op krijgen.

31. Adam ging op het beest van Ezau dieper de wildernissen van de onderwereld in om het te doorvorsen, te doorzoeken, om te gaan tot het verborgene, het vergetene en het verlorene, ja, zelfs tot buiten het paradijs.

32. Calvijn plunderde de schatten van Adam en Ezau. Calvijn verzoette de boodschap niet. Integendeel. Hij verbitterde het.

33. De weg eruit is altijd dieper. Alles verandert in de diepte. Alles krijgt nieuwe betekenis, en er gaat dan een zee en natuur van kennis voor de mens open.

34. De mens is te diep afgedwaald in de stad, te roekeloos geworden, en daardoor zijn zijn zintuigen verdwaasd geraakt. Dan is het tijd voor de mens om weer terug te keren.

35. Er kwam een grote verbittering over de aarde. De mens wist het niet meer. De nieuwe machthebbers hielden de mens in grote twijfel.

36. Oh, wat waren zij bitter, want de aarde was veel te zoet geworden, en het zoet was aggressief.

37. Het zoete had totaal zijn smaak verloren. Alles was bitter nu, en de eeuwige hel hing als het zwaard van Damocles boven het hoofd van de mens, aan maar een heel dun zijden draadje. Nee, van het zoete kon de mens niet meer genieten. Ook het materialisme deed de mens geen deugd meer. Een zwaar oordeel hing de mens boven het hoofd.

38. Het mocht niet zomaar aangeraakt worden, en al helemaal niet zomaar gegeten worden. Het waren de muren van zijn kerk. Je kon ervoor hangen.

39. Nu moest het dan maar bitterder dan bitter, bitterder dan het graf.

40. Ieder mens was al opgezet. Ieder mens had al een stempel gekregen en een valse identiteit, en daar

ging Calvijn tegenin, op zijn eigen manier. Er was een kleine elite die 't zou overleven, volgens Calvijn.

41. Calvijn legde een bitter pad van het minderen aan voor de kerk.

42. Het zoete was alleen maar goed als een oogstfeest, als een loonfeest, niet als gratis genade-goed, en ook geen gemakszuchtig geloofsgoed. Het was alleen voor de uitverkorenen, en alleen op hele speciale momenten, met hele strenge voorwaarden waaraan strict voldaan moest worden.

43. Met een streng oog keek hij. Alles moest achter slot en grendel. Er was een nieuw tijdperk aangebroken, een vreemd tijdperk.

44. Niemand wist niks meer zeker. Het zoete smaakte niet meer als voorheen, en werd zo weggegrepen. Achter slot en grendel zou het gaan.

45. Eerst moet de mens de twee kanten van de leugen zien alvorens de waarheid te kunnen zien.

22.

De pelgrimstocht tot het land Rebekkah

1. Toen Ezau van de rode soep van Jakob nam was het zoet en streelde het zijn tong, maar later in zijn buik was het bitter, want hij had zijn eerstgeboorterecht verloren, en hij huilde bittere tranen.

2. Als er dan geen weg terug meer is, dan maar de weg dieper.

3. Alleen zo zul je ontwaken tot de waarheid en zal het zicht in je herstellen. De leugen is dus altijd de aankondiger van de waarheid. De leugen zal in die zin niet kunnen ontkomen aan de waarheid, want ze dragen het binnenin zich.

4. Vandaar : Ren niet alleen van de leugen weg, maar verwerk ook de leugen, werk ermee totdat het de waarheid wordt. Die potentie en dat medicijn draagt het diep van binnen, want ze hebben het slechts geroofd.

5. Het mag nooit te vroeg komen, en je mag het nooit te vroeg aannemen, want dan zal het je doden.

6. Niet het minderen voortijdig afbreken. Het minderen zal vanzelf zijn oogst hebben. Daar hoeft de mens verder niet voor te zorgen. Het minderen loopt door tot de muharram, de eigenlijke ontwapening, waardoor de mens aankomt in het paradijs. Dan worden er limieten aan de mens opgelegd. Dit is de hongertocht van Ishmael en Ezau die niet stopten voordat ze in het beloofde land waren gekomen.

7. De mens moet de hongertocht van Ishmael begaan tot wedergeboorte in het land Rebekkah.

8. De mens kan alleen maar wedergeboren worden door te volharden in het minderen. Zo komt de mens terug tot de moeder. Zo komt de mens terug tot de natuur, en zal een oogst hebben. Deze oogst is het komen tot het Woord.

9. Het eigenlijke minderen moet het hele jaar door gevierd worden, geleefd worden. Het is de basis van het leven.

10. Het minderen is de sleutel tot het leven. Het is de sleutel tot de natuur en de natuurkennis. Het minderen is dus ook de eigenlijke pelgrimstocht tot het land Rebekkah.

11. Het kan niet zomaar een maand zijn, maar moet een levensstijl zijn, de natuur van de mens. Zo niet, dan zullen de stadse geesten de mens grijpen. Het minderen is het centrum van de filosofie, zoals het het centrum was van de oertijd.

12. De mens mag nooit te snel vertrouwen. Vertrouwen kan juist heel gevaarlijk zijn. Het is dus juist belangrijk eerst te minderen en te toetsen, en dat gebeurt in de hongertocht naar het beloofde land.

13. Als de mens zich te snel overgeeft dan wordt de mens als een kakiaiet en bouwt zo een afgodisch bolwerk voor kakia in de wildernis, de valse stad.

14. Er moet daarom een grote hervorming komen. Er moet ook een afsplitsing komen opdat de mens geen slaaf wordt van de stadse suikerfeesten. Zo is het voor de mens belangrijk een minderende te worden.

15. Het laat de mens weer twijfelen aan alle zekerheden van stad en religie.

16. Ishmael was verbannen door zijn eigen familie en in grote honger begon hij alleen maar meer te twijfelen en durfde niks aan te raken. De gevaren waren te groot, en Ishmael begon paranoide te worden en weende bittere tranen, net zoals Ezau.

17. Het kon hem niet schelen wat mensen van hem dachten, want mensen waren al eens eerder zijn valstrik geweest. Neen. Ishmael was een vijand van ieder mens. De mens was te gevaarlijk in zijn gebruikelijke vorm. Areta was de moeder van Ishmael. Zij was de geoefendheid, door het minderen.

18. Hij kwam alleen tot haar door het minderen, en het minderen moest volkomen zijn.

19. De mens gaat lachend ten onder. De gebruikelijke mens is een schepping van Kakia. Die mens vertrekt geen spier om het leed van een ander. Ze doen er graag nog een schep bovenop ook.

20. Zoete moeders bij het avondeten, aaien de bolletjes van hun bedrogen kinderen. Dat de kinderen worden vetgemest voor de slager wordt er niet bijgezegd. Het zijn de slaapliederen die vooraf gaan aan de vernietiging.

21. Daarom moet de mindering komen, de langere mindering, als laatste redmiddel voor de mens. Nee, geef je niet over. Nee, vertrouw hier niet.

22. Ook aan Areta kun je je niet zomaar overgeven. Je moet met haar worstelen, want er is ook de valse geoefendheid van de stad. Mensen die hun uiterlijkheden oefenen, hun maskers, maar het geestelijke oefenen ze niet. Ze zijn dood en witten slechts hun graven. Natuurlijk is het mooi voor hen. Zolang het dood is is het mooi. Hoeven ze ook niet na te denken.

23. Jakob werd door Areta geslagen op zijn heupspier op Pniel. Zijn spier moest slinken. Het was om zijn leven te redden. Hij moest het minderen in.

24. Waar zijn de oorlogsvrouwen ? Waar zijn zij die hun baarmoeder nog nat en donker houden opdat hun kind niet voortijdig zal sterven ? Waar zijn zulke ware moeders nog te vinden ? Zij houden het minderen hoog om hun kind te beschermen.

25. Zij zijn sober en eenvoudig, natuurvrouwen, dichtbij en in de natuur. En zij leren hun kinderen de natuur. Harde liefde. Discipline moet er vandaag de dag wel zijn, want er zijn teveel gevaren, teveel roofdieren. Waar zijn zulke vrouwen ? Of zijn er alleen nog maar stadse doeken ?

26. Het heeft geen zin te zoeken naar zulke vrouwen. Ze kunnen er zijn of niet. Waar het om gaat is zelf zo'n vrouw te zijn, te zoeken naar die vrouw in jezelf, in de filosofie. Op anderen kun je nu niet gaan wachten. Dan kom je bedrogen uit.

23.

Het Sheda beest

1. De cirkel van het minderen moet weer rondkomen, opdat de mens het overmoedig grijpen afleert, ook het overmoedig grijpen naar de wapens. De mens moet volkomen minderen.

2. Er moet een reformatie komen.

3. Het sheda beest is aan de oppervlakte gekomen. Woest grijpt het om zich heen om mee te sleuren wie het kan meesleuren, mee de ondergang in.

4. Dit beest haat het minderen, bespot het minderen, onderbreekt het minderen voortdurend. Dit beest wil alsmaar meer. Met brede grijnzen gaan ze de ondergang tegemoet. Ze zijn al dood.

5. De mens kent de leerregels van zaaien, rijpen en oogsten niet. De mens grijpt maar raak. Ze zijn zo bang er niet bij te horen, het grote stadsfeest te missen. Alsof de natuur hen niets te bieden heeft. Het zijn natuurlasteraars.

6. Maar het eeuwige minderen reikt tot de natuur van orion.

7. In het minderen wordt de mens beschuldigd, bedrogen en verworpen, zoals Ishmael en Ezau, om zo deel te hebben aan een hogere opname.

8. Religie is een symbolische kunst, net zoals een grotschildering of een gedicht. Je moet het met een korreltje zout nemen, en het beleven in zijn diepte, niet in zijn letterlijkheid. Zij die het letterlijk nemen zijn kunst-rovers. Het begint vaak met jonge mensen die door hun ongeleerdheid en gebrek aan relativering en overzicht iets verkeerd begrijpen en dat dan aan nog jongere mensen doorgeven, waar ze dan helemaal niet meer uitkomen, en deze drama geeft grote stoeten volgelingen. Zo gaat dat door van geslacht tot geslacht, als een lange keten. Kettingreacties.

9. Er is een exotische brug tussen het minderen en het vreemde, tussen mintaka en alnilam in de riem van Orion. Mis deze brug niet. Houd vol tot het einde. Laat je minderen volkomen zijn. Durf dingen weer in twijfel te trekken, ook al is iedereen om je heen er zeker van.

10. Laat je niet bedriegen door de massa's. Ze zijn er om jou te testen. Bied weerstand, als een teken dat je een eenling bent. Het tegenovergestelde zal je testen. Het zou niet best zijn als dat niet zou gebeuren. Er moet wel een contrast zijn om een afdruk te kunnen maken. Het vreemde zal je leiden tot het woord, tot alnitak, in de riem van Orion. Deze ontwapening is tegelijkertijd je wapenrusting. Zo neem je de riem van Orion in bezit. Zo draag je de waarheid.

11. In de stad is alles losgekoppeld van het minderen. In Orion stelt de mintaka planeet het minderen voor, en er is een brug tussen de mintaka planeet en de alnilam planeet in de riem van orion, als een brug tussen het minderen en het vreemde. Deze brug is van de planeet saiphe, de energie ervan, die in een zuidelijke uithoek van Orion ligt.

12. Saiphe is een zeer belangrijke planeet om het minderen, de leegte, volkomen te maken. Ik had als kind al veel dromen over Saiphe. Ik was daar aan een strand bij een camping, en ik raakte in gevecht met suikerclowns. Er was ook een stad dichtbij, waarachter een wildernis was, en in de wildernis waren allerlei markten. Die markten leidden tot een kloostergebied nog dieper in de wildernis, en daarachter was nog een speeltuin. Eigenlijk kwam ik daardoor niet in de vrije wildernis. De stad floot me telkens terug. Ik moest spelletjes spelen, die waren verplicht, en de mens moest voortdurend gewassen worden. Maar de mens werd alleen maar vuiler. Ik ben toen terug gegaan naar het strand, tot de zee, en wist dat ik het op een andere manier moest spelen. Ik kwam toen in aanraking met een schip van

muzikanten. Het schip inspireerde mij ook literair gezien.

13. Als de mens door het vreemde wordt overweldigd dan begrijpt de mens het niet, en daarom moet de mens volkomen worden in het vreemde, zodat er een brug wordt gemaakt tot het woord, als de brug tussen alnilam en alnitak in de riem van orion. De brug daarvan is de planeet bellatrix. Deze maakt het vreemde volkomen, opdat de mens tot het woord komt.

14. Alleen de filosofische realiteit is de ware realiteit. De mens moet dus niet het sexuele als drijfveer hebben, maar moet dit beteugelen door de filosofie. Het is dus niet een plezierhof of sexueel paradijs waarin de mens terecht is gekomen, maar een school. Er is ook zoveel bedriegelijke sexualiteit dus daarom moet de mens leren erop te vasten, en er niet zomaar roekeloos mee omgaan. Laat de filosofie van de natuur je drijfveer zijn, want dan is er voor alles de juiste plaats en de juiste tijd. Dat is de logistiek.

Elnio

15. Elnio, een geest van onverschilligheid, de bron van de sheda stad, die telkens het minderen onderbreekt, verstoort, en inneemt. Het houdt de stad overmoedig en gehaast, want Elnio wil de stilte niet. Elnio wil niet vasten. Elnio is ook praatziek. Hij kan niet stoppen. Hij roddelt om zijn doelen te bereiken, roddelt zijn weg naar de top. Elnio is het dode hart van Kakia. Als een dansende leprechaun gaat hij vaak en graag de stad in om de stadse mens te bezweren met zijn fluit. Dan dansen ze allemaal achter hem aan, in hypnose. Ze dansen Elnio naar de pijpen en worden ervoor beloond. Hij houdt ze allemaal graag aan de drugs. Soms is hij een afgehakte kop op een steen, of een hoofd van glas die kapotvalt op de rotsen, en dan de zee in druipt om de zee te vergiftigen.

16. De Elnio bron leidt de stadse mens af. De stadse mens is lauw. 'Ik weet wel dat het verkeerd is, maar ik doe het toch.'

17. De stadse mens is onverschillig. Ze denken dat ze alles zonder consequenties kunnen doen. Alles dekken ze af door zelfbedrog. Je krijgt lauwe mensen te zien in de stad, zeer lauwe mensen. Altijd maar weer achten ze zichzelf hoger dan dieren, hoger dan andere mensen, en hoger dan de natuur. We kunnen klagen als we vernederd worden, maar het is ook om ons te beschermen tegen kapitalistische roofvogels van hoogmoed. Dan raak je los van het schip.

18. Deze roofvogels zijn zeer subtiel. Hoogmoed is een zeer sluwe geest. Ook beschuldigt de geest van hoogmoed de vernederde eenling die zich afgezonderd heeft van hoogmoed. Zo dekt de geest van hoogmoed zich in. De geest van hoogmoed kan hysterisch worden als je uit z'n klauwen probeert te ontsnappen. Dan wordt je eigenwijs genoemd, want je moet je totaal onderwerpen aan de wijze van de geest van hoogmoed. Laat je niet bedotten door dit soort slinkse strategieen. In de stad is alles omgekeerde wereld. De geest van hoogmoed leeft door projectie. De geest van hoogmoed kan immers geen hoogmoed hebben. Dat is altijd de ander.

19. En alles moet normaal zijn in de stad, vertrouwd, maar je kunt de stad niet vertrouwen. Alleen het vreemde zou de stad nog kunnen redden, maar daar staat de stad niet open voor. Alleen de eenling staat er open voor.

20. Oh, wat zijn we weer normaal, en de ander is altijd vreemd, en vreemd is negatief. Maar waar leef je dan voor ? Is de uniekheid van de ander er niet om je te inspireren ? Dit zijn ook weer allemaal truken van de trukendoos van de Elnio bron van de stad. Het draait telkens zijn hoofd om om anderen te bekijken en te bekritiseren op oppervlakkigheden, en om anderen te stalken. Een leger van lauwe spijbelaars die een spijbelstad hebben gebouwd. Dat is wat de Elnio bron heeft gedaan. En zij noemden de stad Sheda. Kakia troont in haar hoogmoed. Oh

ontwaakt, gij die slaapt. Laat de eeuwige slaap je niet meenemen tot de vergetelheid. Je bent een mens, je hebt verantwoordelijkheid. Gebruik het nu. Blijf je niet verharden naar moeder natuur, want op een dag zal je dan haar geklop niet meer kunnen horen.

21. De mens maakt altijd weer dekmantels tegen moeder natuur, hele slappe vaak. Het komt allemaal van de Elnio bron. Het maakt de mens hoogmoedig en betweterig. Spijbelen is een vorm van betweterigheid. Ze gaan hun eigen pad, dwars tegen de natuur in. De stad walst de natuur plat, onderbreekt de natuur, en beslist zelf wel wat wel en niet mag bestaan van de natuur, maar de stad heeft het bij het verkeerde eind. Het is omgekeerde wereld. De Elnio bron zal afbranden. Het is een goede test om te zien wie een kudde dier is en wie een eenling is. De dode kuddes gaan de afgrond tegemoet. Ze worden gewoon meegesleurd met de rivieren. Ze zullen verpletteren op de rotsen. De val is groot en diep. Ik heb het gezien. Niemand gaat dat zomaar overleven. Wie nog geen hoogtevrees heeft zal hoogtevrees krijgen. Die diepte is niet normaal meer. De natuur zal het betweterige verstand van de mensheid gaan overweldigen. De mensheid staat nog maar aan het begin van evolutie. Alleen de eenling zal er doorheen komen. De rest zal als een mantel weggescheurd gaan worden. Het voorhangsel zal scheuren.

22. Er is geen leven voor spijbelaars. Er is geen ruimte voor lauwheid. De eenling sluit geen compromissen, maar is geen extremist zoals de massa's. De eenling is gecamoufleerd, en pronkt niet in de stad, maakt zichzelf geen naam. De eenling is geen materialist, maar werkt in het geestelijke, een beetje van dit en een beetje van dat. Er is geen overfixatie op één punt zoals in de stad. De eenling waait met zeer veel winden mee. De eenling is niet xenofobisch, maar xenografisch.

23. Het kwaad kan niet bestaan. Toch bestaat het. Er moet gewerkt worden, want het kwaad is altijd een mogelijkheid, als een test, en nodig zodat je doorleert om veilig te blijven.

24. Antistoffen kunnen alleen aangemaakt worden als de mens wordt blootgesteld aan het virus. Anders zou er dus helemaal geen leven zijn.

25. Het geestelijke willen ze begrenzen en belachelijk maken, maar als het om het materiele gaat, dan gaat geen brug hen te ver.

26. Simson had een voorliefde voor vreemde vrouwen. Dat kun je negatief opvatten, maar ook positief, omdat het nogal dualistische, poetische teksten zijn, als psalmen, en die draaien en slaan om. Dan lijkt het alsof de deur openstaat, maar als je dan dichterbij komt dan blijkt de deur dicht te zijn, of net andersom.

27. In de Hebreeuwse wortels betekent Simson 'de geopende' (shemesh), en ook shama-suni, wat hele diepe Egyptische wortels heeft. Shama is hebreeuws voor horen, luisteren en gehoorzamen. Dat moest Simson ook wel, want hij had een taak te volbrengen voor het Israelitische volk.

28. Het was ook zeker niet het normale, het gewone, waar Simson van hield. Neen. Simson hield van het vreemde, en dan vooral van vreemde vrouwen. Dat kan natuurlijk riskant zijn, maar Simson dacht veel dieper. Het volk moest samensmelten met het vreemde, het hogere, om aan het normale te kunnen ontkomen. Het volk was aan het indutten in kudde mentaliteit. Dat zou het volk fataal worden. Daarom was Simson gekomen.

29. Hij moest contact maken met een vreemd volk. Het was de enige hoop voor het volk Israel waar alles 'ons kent ons' was, en 'wat de boer niet kent dat vreet hij niet'. In het Egyptisch is suni degene die opent, de goddelijke jager, de pijl (sun, sunu), en dat zien we heel metaforisch terugkomen in het verhaal van Simson.

Van Dan tot Zorek

30. Delila, de vreemde vrouw, want zij zorgde ervoor dat Simson niet meer wegkon. Ze lokte hem naar haar woning aan de grens tussen het Filistijnse land en de stam Dan, in Zorek, wat droog land betekent, of vreemde wijnstok, wildernis gebied.

31. Shama komt van het Egyptische smai, oftewel Seth, de natuurmens, en betekent ook het zien in de diepte, en daardoor koppig naar het oppervlakkige en stadse. Het laat zich niet makkelijk temmen, is vijandig naar iedereen, toetsend. Daarom is het ook de wortel van i-smai-l, Ishmael.

32. In de diepte is het verhaal van Simson dus het verlengstuk van het Ismael verhaal. Shama-suni, of smai-suni, is Ismael die tot de suni stam, de vreemde stam, komt, en wordt zo geopend.

33. Het land van Zorek betekende het land van spot, en dan kunnen we denken aan de Judas kus. Delila had dus een soort Judas functie, en moest Simson inwijden in de geheimen van het spotkleed.

34. Nu Simson tot het vreemde was gekomen, tot suni, de goddelijke jager, degene die opent door een pijl, kon hij niet meer weg. Hij had de piercing ontvangen, en was nu slaaf tot het vreemde volk, een shama tot suni, een Ismael tot het suni volk. Ismael was geen slaaf meer tot het normale. Neen. Hij was geen slaaf meer tot het oppervlakkige en stadse. Delila, dll, liet hem niet meer teruggaan. Hij was tot dulqida gekomen, tot geoefenheidheid, en tot dulhijjah, de pelgrimstocht tot het land van Rebekkah, het vreemde.

35. Dit verbindt dus ook Delila met Rebekkah. Ishmael was dus nu bezit geworden van het vreemde, in ballingschap gegaan, toen Simson door de Filistijnen werd opgenomen. Simson ontving de Judas kus en was toen verkocht. Ook dit heeft diepe Egyptologische wortels.

36. Simson werd toen opengesneden en afgesneden, en er werden lichaamsdelen van hem afgesneden, wat ook de betekenis is van sen in het Egyptisch, en sena betekent ook slager (suni, sn). Daarom was ook Simson een (lid van) shaphat, in het Hebreeuws niet slechts een richter, maar ook een slager, een oprichter of opgerichte, een opgenomene, een opnemer. De richteren waren een amazone slagersvolk die het volk moesten uitleiden. Simson was gezonden van het vreemde, maar kon het vreemde niet ontvluchten. Daarom had hij zijn bijzondere krachten. Dit was al voor zijn geboorte bepaald. In het Egyptisch was het slechts een beeld (sennu) van een hogere filosofie. Het gehele verhaal is metaforisch.

37. De senu (suni, sn) waren een groep godinnen in de Egyptologie die Ra moesten voeden aan hun borst, en zij moesten er ook voor zorgen dat hij niet teveel nam. Zij bewaakten de voedsel voorraad. Zij hongerden hem ook uit, lieten hem het minderen ingaan.

38. Delila hongerde Simson sexueel uit in de hebreeuwse grondtekst, om hem haar zijn geheimen te laten vertellen. Zo kreeg ze hem op zijn knieen en hij weende voor haar. De senu is in het Egypte zij die doet wenen, het wenen, maar tegelijkertijd ook het zien. Zij moest hem namelijk inwijden in de hogere geheimen, hem leren diep te laten zien.

39. Dat is een kenmerk van het smai volk in de wildernis, het volk van Ismael (seth). Zo kreeg Simson voorrechten en rechten (sennu, Egyptisch). De senu is in het Egyptisch de belasting, en degene die de belasting bepaalt, de waarde van iets, de toetser, als een inspecteur. De s-neh, sn, was in de Egyptologie het volk wat tot slaaf maakte, het onderwerpen door vermindering, uithongering, als een beeld van het reguleren en ordenen. Het was voor de doeleinden van registratie (s-nehi, sn), van de wortel sneh, vastbinden. De snehu was een bindtouw, al dan niet met veren. In het sneh ra feest werd de heilige gebondenheid van ra gevierd. De

snehu was iets medicinaals, als verband. Het was tegelijkertijd een genezings feest, het zegevieren van de genezende krachten van de natuur door het samenspel van gebondenheid, verbondenheid en verband.

40. De san waren geneesmiddelen in het Egyptisch, en sana was een woord voor alomtegenwoordige, allesomvattende kennis (van de context). Sanu was de prijs die er betaald moest worden. Daaraan ontkwam de mens niet. De sanu waren de snelle poortwachters, die ervoor zorgden dat niemand binnenkwam die de prijs niet had betaald. De volle prijs moest betaald worden. Zij haastten zich om een snel oordeel te brengen over hen die hieraan niet voldeden.

41. San is ook het inbrengen van het medicijn door wrijven, wat ook een beeld is van de sexualiteit. Dit kan dus een heel bitter medicijn zijn, want het is ook de dorsvloer, het pletten van het graan. Ruth moest op de dorsvloer aan het voeteneinde van Boaz slapen, wat hier ook diep metaforisch over gaat, zoals Maria aan de voeten van Jezus zat om te luisteren, en Maria Magdalena weende aan de voeten van Jezus, wat allemaal beelden zijn van de onderwerping van Simson aan de voeten van Delila, om door haar ingewijd te worden in het diepere, waar de voet een beeld van is. Zonder de belasting te betalen, zonder te buigen en te minderen, komt de mens niet binnen.

42. Shama, horen, luisteren en gehoorzamen in het hebreeuws, komt ook van de egyptische wortel 'saham', wat de gevangene betekent, de geblokkeerde. Dit was de enige manier om de mens te verzoenen met het vreemde, het vergetene, het weggedrukte, het verlorene, om de één te maken tot twee. Twee is ook de betekenis van het egyptische san-nu.

43. Voor de Egyptenaren was deze filosofie de ware schoonheid, de s-an, het terugkeren. Dit was een werkwoord. Dit was het ware opmaken door de natuur. Dit was de schoonheid van ieder mens, een intellectuele schoonheid.

44. In het Egyptisch werden woorden voor hetzelfde vaak op verschillende manieren beschreven, dit opdat allerlei aspecten ervan naar voren konden komen, en zodat het progressief bleef.

45. Simson een diepe typologie van het leven van Ishmael. Hier wordt de knoop gelegd.

46. Veel mannen willen sterk zijn, en veel mannen willen rijk zijn. Oog voor filosofische esthetiek hebben zulke mannen vaak niet. Dan is religie nog een andere optie. Of drugs. Maar shama kwam tot zuni. Smai was de Egyptische Ishmael, een andere naam voor Seth, de wildernis mens. Suni is de noodzaak van het minderen. Ra kwam tot dit gezelschap van godinnen die ervoor zorgden dat hij minderde, anders zou hij de onderwereld niet kunnen doorkomen. Ook Aser, Osiris, was in de Egyptologie tot het Zuni gebied gekomen, en het werd zijn gebied. Hij werd hier opgenomen.

47. Waar Sa de gids is van Ra in de onderwereld, daar was S-N, Zuni, dat voor S-R, Aser (Osiris), vandaar dat Aser ook verbonden is aan de Suni stam, wat via het Egyptische liep tot de Israelitische stam Aser, maar ook dit is een typologisch beeld van Ismael.

48. Als we dan naar Eva kijken, dan zien we in het Hebreeuws dat er twee woorden voor haar werden gebruikt, Ishsha, als vrouw of getrouwde vrouw, en Havah als haar eigennaam wat leven en ook het minderen, het hongeren, betekent. Zij schenkt honger aan de man, als het pad tot de hemelse kennis.

49. Vandaar dat God Jah-Havah werd genoemd, het pad van de wording (Jah) door honger (havah), wat ook tot uitdrukking kwam in de hongertocht van de Israelieten door de wildernis op weg naar het beloofde land, en de hongertocht van Ismael.

50. Yeshua, of in het Arabisch Isa, wijst terug op Eva als Ishsha, de vrouw, de godin, wat ook het uiteindelijke doel van de hongertocht is. We vinden daar dan de mythes van de wonderbaarlijke spijziging en de wonderbaarlijke visvangst, allemaal principes van overvloed door honger, het wonder van de baarmoeder, waarin de man door het gaan door de leegte van de vrouw komt tot de wedergeboorte van zijn innerlijk kind en het ontvangen van de kennis in de wederopvoeding.

51. Ismael moest terug naar de tenten, om daar dienst te verrichten, terug tot de diepere wildernis, tot Rebekka, om zo weer eigendom te worden van de moeder wildernis.

52. Dit komt ook terug in het verhaal van Samuel, sml, dezelfde wortel als Ismael, sml, en wat ook een typologisch beeld is van Ismael. Samuel werd door zijn moeder verkocht aan de tentendienst. Telkens weer zijn deze verhalen beelden van Ismael. Dit loopt dus ook door Aser heen tot de Egyptologie, als de bottenstructuur van Israel.

53. Ook Ahn die zijn psalmen opstelde voor Batseba, de badende godin, is een typologie van Ismael. Uiteindelijk kwam Ismael tot een wildernis rivier in zijn hongeren, waar hij de godin zag baden, als in een honger visioen. Zij is een grote oorlogsgodin, ook beschreven in de verdere amazone filosofie. Haar naaktheid is het symbool van de openbaring en de ontmaskering.

54. Daarom gaat een man die haar naakt ziet in ballingschap, als een beeld van de heilige gebondenheid. Dit is een literaire, filosofische naaktheid, waarin de mens diepte gaat zien, dus geen oppervlakkige, letterlijke, stadse naaktheid, want die is bedrieglijk. Naaktheid is iets metaforisch. De mens heeft het niet begrepen. De mens grijpt maar raak. Hevig verrukt is de mens als hij pornografische naaktheid ziet, op de reclame borden van de stad en verder overal en nergens, maar het is allemaal om de mens te bedriegen en om het oordeel te brengen. De naaktheid van de vrouw is het oordeel. Laten we duidelijk zijn. Het toetst de mens, het brengt het hart van de mens naar boven. De mens zou er van weg willen rennen als de mens de ware naaktheid van God zou zien, in grote vreze, want het komt om de mens te tuchtigen en zijn ego te verwoesten.

55. Kijk de mens eens rennen van de naaktheid van God. Heuvelen val op mij, roept die mens, bergen bedek mij. Daar durven ze niet meer met hun handen op te slaan. Ze kijken dan recht tegen een woeste amazone aan die haar speer op hen gericht houdt.

56. Het hongeren leidt tot het geheimenis van de vermenigvuldiging, verbonden aan Isa, oftewel ishsha, de vrouw, Eva, de oermoeder, en dit vermenigvuldigen is de ware beweging die het volk nodig heeft, oftewel de tocht door de wildernis.

57. Als de mens dan uit de stad is gegaan, dan is de mens nog maar aan de rand van de wildernis. Ga dieper de wildernis in. Pas op voor de zielenvissers.

58. Johannes was in die zin ook een typologisch beeld van Ismael, want hij zag de naaktheid van de godin en hij bewonderde haar, haar filosofische diepte, waarin ze het woeste beest had getemd, want naaktheid is een beeld van openbaring.

59. Ismael kwam tot de naakte, badende godin, en stelde zijn psalmen op tot en over haar, vol van vreze, niet van lichtzinnigheid.

60. Hij kwam niet tot haar met een dubbelgespierd lijf opgevoerd door steroïden, of met een dure, gladgestreken stropdas of een groot duur voertuig. Er zou niets meer van hem overblijven.

61. Hoe zou hij naar haar billen durven te kijken ? Hij zou het niet overleven. Hoe durft een mens zo de donkere, woeste, natte baarmoeder te benaderen ?

62. Zonder honger kom je er niet in. Zonder honger kun je niet tot haar naderen.

63. Adam kwam tot havah-ishsha, tot Eva de vrouw, tot de jah-havah. Havah is de hongertocht, oftewel het minderen, om zo uiteindelijk tot de vrouw te komen, de ishsha, oftewel Sa, de gids van Ra door de onderwereld, wat diepe amazone wortels heeft in het verhaal van Aser (Osiris) die door de Zuni geleid werd door de onderwereld. Het zijn aspecten van Ismael. Er is geen veilig pad tot een vrouw dan door het minderen, door havah, de wildernis tocht van het hongeren, het minderen. De man, Adam, moet de leegte in. Adam moest komen tot de riem van vreze.

64. Adam is dus een aspect van Ismael en mag daarvan niet losgezien worden, omdat er teveel gevaren op de loer liggen. Het archetype van Adam kan alleen maar door diepte uitgezuiverd worden. Er is een orthodoxe adamitische cultus die gewoon onderdeel is van de nephilim.

65. Er is een gevallen Adam, de orthodoxe Adam die over Eva regeerde. Maar de mens moet komen tot de Ismaelitische Adam, Adam als aspect van Ismael.

66. Zo maakte Adam een hongertocht door de onderwereld, met ishsha (Eva) als zijn gids, zoals Ra Sa als zijn gids had in de Egyptologie. In de amazonologie is dit Zuni als gids.

67. Deze rebelsheid is ook verbonden aan de Bellatrix planeet, wat ook een brug is tussen Alnilam, het vreemde, en Alnitak, het woord, in de riem van Orion. De rebelsheid van Bellatrix is dus om het vreemde volkomen te maken. Dit is ook een aspect van Ismael, die vijandig was, rebels. Dit is een belangrijke eigenschap om te kunnen toetsen. Meelopers en hen snel van vertrouwen kunnen niet zuiver toetsen.

68. De jacht is op hem geopend. De naaktheid van God is naar hem op jacht, zoals in het boek van Job de naaktheid van God de verwoester genoemd wordt, Abadown, die naakt op jacht gaat, en nooit met lege handen terugkeert. Adam was verdoemd, ten dode opgeschreven. Terugkeren kon hij niet meer. Er was geen terugkeer mogelijk, geen ontsnapping. Hij was nu in ballingschap in een vreemd land. Hij moest een diepe slaap in om Eva te ontmoeten, een hongerslaap waarin hij hongervisioenen zou ontvangen, hongerdromen, net zoals Ismael in de wildernis.

69. Dat is het grote Orionse Bellatrix geheimenis. Zo wordt de riem van orion uiteindelijk heel en krijgt de mens toegang tot de Rigel planeet van Orion. Saiphe is ervoor om de honger volkomen te maken. Het heeft te maken met het voleindigen van het minderen.

70. Rigel is de logistiek van Orion, fundamenteel voor het bestaan van Orion en het zuiveren van Orion. Rigel is dus de werkingen van Orion maar die komt eerst maar vaag door, en eerst wordt je weggeslingerd zoals ik eens lang geleden een droom had over Rigel, over een gokstad, en er was een hele grote clown met lang donker haar, en ik werd weggeslingerd door een wind, of alles vaagde weg. Ook de lagere stad heeft hier haar ijver dus die moet eerst overwonnen worden. Hier heeft de lagere stad dus ook haar logistiek, haar complexe gevangenissen die zich als de aarde projecteren.

71. Minderen zal leiden tot dieper minderen. Dat is het ware zoete, als je het minderen in het minderen kunt ontdekken.

72. De vrucht is een diepere dood aan het ego, aan het zelf.

73. Het hoogtepunt van het minderen is scheiding, de bruggen die instorten. De mens wordt dan op zichzelf teruggeworpen, dieper. Telkens weer herhaalt zich dit.

74. Het hoogtepunt van het minderen is dus altijd de verdieping.

75. Niet stoppen met minderen dus, maar het verdiepen van het minderen.

76. Het hoogtepunt van het minderen is het ontwaken tot het verborgene. De mens is teveel in het licht, teveel in het openbare, het publieke, gefokt wordend als vee.

77. De verborgenheid is de oogst van het minderen.

78. Zonder eerst door het minderen heen te gaan kan de man niet de baarmoeder binnengaan, en is alles slechts illusie.

79. Het is niet zomaar leven, niet zomaar willekeurige gebeurtenissen. Er zit een filosofie achter, een plan, een verhaal. Het komt gemaskerd. De mens moet er doorheen prikken. Alleen de eenling kan dit. Verwacht het niet van de massa's. Zij houden het juist verborgen. Zij zijn het masker.

80. De mens moet van wil komen tot kennis.

81. Uiteindelijk kwam Ishmael tot haar, na zijn lange hongertocht door de wildernis. Het vreemde is dus het hoogtepunt van het minderen.

82. Het pad van het koude, de hongertocht door de wildernis, leidt tot het vreemde, tot Rebekkah, tot haar tenten. In de stad zien we dat het minderen voortdurend wordt onderbroken en bespot. Het minderen, sober leven, met de natuur, is niet populair, maar het pad voor de eenling.

83. De getrouwen zijn zij die in de verborgenheid leven. Zij minderen en leven met het natuurgebed, hun wil onderworpen aan de kennis. Zij die dus volhouden op het pad van het minderen, zullen komen tot de tuinen, de natuur.

84. De onrechtvaardigen verkeren in dwaling. Zij zijn tegen de schepping ingegaan en hebben een valse schepping gemaakt.

85. Zij houden er meerdere goden op na, afgoden, in de zin van innerlijk verdeeld zijn. Ze dienen zowel het goede als het slechte. Ze doen water bij de melk.

86. De waarschuwing tegen meergodendom moet dus zuiver in deze zin opgevat worden, dat de mens niet God kan dienen en de mammon.

87. Dat houdt dus niet in dat het goede zich niet op verschillende manieren kan uiten. Je kunt vele godinnen dienen die allemaal metaforisch zijn voor kennis, maar het is de ene kennis, het één zijn in veelvuldigheid. Pas dus op voor te letterlijke en orthodoxe interpretaties dat alleen maar een bepaalde god van een bepaalde cultuur de ene ware is, want dat is een religieuze anorexia geest, anorexia religiosa.

88. Deze geest is vaak anti-moeder, patriarchisch, en maakt vrouwen heel dun, en mannen heel dik. Ook maakt deze geest vrouwen vaak heel wit, witter dan mannen. Dat doet deze geest om de baarmoeder tentoon te stellen, uit het verborgene te halen. Dieper in de wildernissen zijn vrouwen donkerder, en mannen bleker, een heel duidelijk contrast wat er moet wezen, alhoewel mannen zich wel weer kunnen camoufleren met de donkere moeder aarde op hun huid. Als ze het er dan weer afwassen dan zijn ze weer met een blekere huid. Dit is iets metaforisch en filosofisch, niet iets letterlijks en racistisch.

89. Dit is het pad van het minderen, het terugkeren tot de moeder, van zwakte tot zwakte. Durft een mens deze filosofische zwakheid in te gaan ? Zwakheden leiden dus tot nog diepere zwakheden, zoals het minderen tot het diepere minderen leidt en zo tot het eeuwige minderen. Durft de mens tot de eeuwige zwakheid in de baarmoeder van de donkere moeder terug te gaan ?

90. Paulus zei : Weest zwak, want dan ben je sterk. Heb een behagen in zwakheden. Anders kan de moeder je niet vormen en niet herscheppen. Alleen in deze zwakheid kan de mens tot wedergeboorte komen.

91. De klauwen van anorexia religiosa kunnen dan breken. Een moeder met een teer, zwak kind, dat is de oorspronkelijke basis van elk leven met een onmetelijke en onbeschrijfbare schoonheid. Zo kan zij haar kind opvoeden en tuchtigen. Zo kan zij haar kind vormen naar haar wil, onderworpen aan de kennis.

92. Dit is een beeld wat teruggebracht wordt, als diepe amazone aretaitische filosofie. Ook de woorden van Yeshua klinken dan door : Gij moet weer kind worden. Alleen kinderen zullen kunnen komen. Verhinderd hen dan niet.

93. Wat een prachtige schoonheid van een moeder met haar kind, als tegengesteld aan de lompe, grove, afstotende beelden in de stad van overmatig zongebruinde mannen die hun spierbundels zo gekweekt hebben tot mentale magneten waardoor het ego wordt vastgehouden, want het zijn beelden van hebzucht, trots en egoïsme, veelvraterij.

94. Daarom moet de mens terugkeren tot de diepere filosofie. Het kweken van overmatig grote spierbundels om aan de moeder opvoeding te kunnen ontkomen is als valse, overmoedige tuinen voor hen die het minderen niet willen vieren tot het einde.

95. Er wordt juist heel duidelijk over de absolute noodzaak van de borstvernauwing voor de man. De tuinen van de stad zijn illusies, grote valstrikken. Het zijn pleziertuinen, pretparken.

96. Eer uw vader en uw moeder opdat uw dagen verlengt worden, gaat dus in diepte over de geestelijke, filosofische opvoeders.

97. Ouders hoeven dus niet altijd gehoorzaamt te worden. Uiteindelijk moeten niet de ouders gevolgd worden, maar degene die op God gericht is, om zo tot God terug te keren om kennis te ontvangen.

98. Yeshua sprak dat de ware ouders hen zijn die de wil van God doen. Alles moest achtergelaten worden voor God, ook de ouders, en de vrouw moest aangehangen worden, als beeld van de godin.

99. In het boek van het verborgen woord, het donkere woord, als beeld van de bindende moeder kennis, komt het zoonschap weer terug. Hier kan uiteindelijk weer een zuiver kindschap zijn tussen God en mens. Hier begint de diepe band tussen God en mens zich te herstellen.

100. Een ware moeder zal haar verloren kind terugvinden, waar dit kind zich dan ook bevindt, waar het kind dan ook in terecht is gekomen. Op een moment is er het heerlijke moment dat een moeder haar kind terugvindt. Voor dat moment is de mens geschapen. Het kind zal dan huilend zijn moeder in de armen vallen.

101. Maar dit is dus voor de eenling, oftewel de hogere mens.

102. Het is het pad van de eenling. De zoon zou een eenling blijven. Het verborgen woord is diep en eindeloos, terwijl het woord van de stad is ingekort.

103. Hier troost de moeder haar zoon met een beeld van schepen, dat alles goed zal komen, verdiept zal worden, als hij als eenling nomadisch zal blijven.

104. Er zal een tijd komen waarin de vaderband tussen zoon en vader niet meer zal bestaan en niet meer zal baten.

105. Hier loopt de het minderen dus op uit, dat de zoon het begrip 'vader' moet leren begrijpen, dat het iets in hemzelf is, en niet iets wat door de massa op hem geprojecteerd kan worden.

106. De filosofie is gewijd aan exegese, en dat is niet slechts exegese van boeken, maar van alles in het leven van de mens.

107. Ishmael kwam na zijn lange tocht door de wildernis tot het land Rebekkah, waar hij samen met

Abraham een gebedsplaats voor God maakte.

108. Ishmael moest alles achterlaten. Zijn moeder leidde hem, zij kwam uit een vreemd land. Het was het pad van het minderen, en het verborgene was de oogst. Het is verbonden aan de natuurgeheimen.

109. Het gaat over de diepe verzoening tussen moeder en kind. De baarmoeder is een beeld van de vormende tucht en opvoeding.

110. Het is ter bescherming van het kind. De baarmoeder is het donkere verborgene, en dat moet ook wel. Hier wordt het kind in de exegese, oftewel de verdieping, onderwezen.

111. Heeft de mens het nodig ? Jazeker. Het ego, het vlees, zal ervan proberen te vluchten, maar zij kunnen niet ontsnappen. Ook zal de mens de baarmoeder moeten toetsen. God zal de mens altijd vinden. De mens kan niet vluchten voor God, de kennis.

112. Dit is de leerregel van de eeuwige volharding van de heiligen, de onontkoombaarheid. Een kind kan niet ontkomen aan zijn moeder. Dat is de liefde van de moeder. De moeder is sterk, en het kind is zwak. Als het kind rebels is kan het de moederband daarom niet breken.

113. De baarmoeder is er dus voor om de mens het belang van restricties en lijden te leren. Het is om de mens voor groter kwaad te behoeden. De baarmoeder is een liefdevolle, zorgzame moeder die het beste met haar kind voorheeft.

114. Uiteindelijk gaat het minderen vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat het volkomen of volle minderen is, het eeuwige minderen.

115. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is.

116. In rap tempo was de mens gekomen tot het romeinse wereldrijk waarop later het romantische wereldrijk werd gebouwd, wat gewijd was aan de moddervette afgoden van de stad en de dubbelgespierde afgoden zijn slechts een andere vorm van vet en vraatzucht.

117. Kennis is te sterk. Dingen kunnen niet een eigen leven leiden. Ze zijn altijd een spiegeling van iets.

118. In de wildernis moet je net zo lang doorgaan totdat je in een gebied komt van onweerstaanbaarheid en onontkoombaarheid. Dat is de Jeremia ervaring, maar ook Simson had deze ervaring toen hij helemaal door de wildernissen van het Dan gebied kwam tot het Zorek gebied waar Delilah woonde aan de grens van het Filistijnse gebied.

119. Zorek betekent droog gebied. Simson moest de weg van het toetsen gaan, dieper en dieper in de ramadan, in het minderen, om alles toetsend te wederstaan, totdat hij niet meer kon wederstaan, want de hemelse kennis was hierin hem tegemoetgekomen. Het was de vrucht van het minderen die hij niet meer kon stoppen.

120. Het is als een soort opname na de hongertocht, na het verliezen van de wil van het ego, in ruil voor kennis. Kennis is hoger en belangrijker dan wil. Hiertoe zondert de mens zich af, is er een scheiding tussen goed en kwaad. Zo wordt de mens een uitverkorene.

121. Zij die de minste willen zijn zullen uitgedreven worden door de aanzienlijken, die voor het meeste hebben gekozen.

122. De minsten worden verworpen, net zoals Ishmael verworpen werd. Zij worden teruggezonden de wildernis in, en dat is maar goed ook, want wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Dat zou een valstrik zijn, zoals ze met valse profeten doen. Durf een verworpene te zijn, want als je aanvaard zou worden, dan zou het pas echt goed mis zijn, want

waar is dan het offensief ?

123. Als de afgod je aanbidt dan heb je pas echt je ziel verloren, als je op handen wordt gedragen door de massa's.

124. De hypocrieten volgen het pad slechts half, en haken dan af. Ze proberen de eenlingen te misleiden, en over te halen met hen mee te gaan. Dat kan heel subtiel gaan. Het is oorlog, en de vijand is gecamoufleerd. Het gaat over de minste willen zijn, niet de grootste. Het pad van Ishmael is dat van verworpenheid. De eersten zullen de laatsten zijn, en de laatsten zullen de eersten zijn. Stop dus niet voordat je bij het minste bent gekomen. Leg alles af, opdat je dieper in de wildernis kunt komen, tot deze zones. Ga tot Zorek. Keer niet halverwege om. Ga door totdat het vreemde is gekomen, en worstel ermee, zoals Jakob op Pniel, want dan zal de hemelse kennis je belonen, en je tegemoetkomen.

125. Laat pijn of lust je niet weerhouden. Zet door, totdat je opgenomen wordt en je je er niet meer tegen kunt verzetten. Dat is de heilige gebondenheid, en de mooiste ervaring die een mens ooit kan hebben. Je bent dan daadwerkelijk een unieke eenling geworden. De mensen om je heen zullen dan over je liegen en je verkeerd uitleggen.

126. De verliezers zijn de onderbrekers van het minderen. Zij sleuren velen mee in het verderf die ook het minderen onderbreken. Daarom is de beveiliging van de heilige gebondenheid zo hard nodig. Jakob kwam tot de tent van Bilha toen zijn vrouw was gestorven. Hij nam bij haar zijn intrek. Hij was door de dood van zijn geliefde vrouw de minste geworden. Hij had alles verloren waarvan hij hield.

127. Bilha was een beeld van het vreemde waartoe Jakob moest komen, als een beeld van de heilige gebondenheid die hij op Pniel ontving als beloning na het toetsen.

128. Ook Ruben, de oudste zoon van Jakob, ging tot Bilha's tent.

129. Het gebied van de stam Dan is dus het gebied om tot Zorek te komen, dus in dit opzicht van belang.

130. Alles kan alleen maar met mate gebeuren. Ook de dag moet dus telkens sterven, en de nacht, zoals Paulus ook zegt : Ik sterf elke dag.

131. Dan mag je loskomen van de dodelijke zonden van ijdelheid, hebzucht, vraatzucht en trots, om zo te werken aan een mooi karakter en een mooie rol in je leven. Dat is wat de ware schoonheid is. De rest is slechts illusie.

24.

De stenenwerpers

1. De mens gaat aan het einde van het minderen door een periode van steniging, om ook zelf zo hard als steen te worden, hard tegen het ego. Het is een bepaalde dood die de mens aan het ego moet sterven. Zonder de steniging kan de mens nooit tot deze verstening komen. De mens moet eerst de steen voelen.

2. Toen Stefanus werd gestenigd zag hij de hemelen geopend. Als eerste maakt de steniging de mens lek, maar zal daarna zelf als de stenen worden. De mens moet wel een confrontatie met de stenen hebben, anders kan de mens de leegte niet in.

3. Na het neervallen van de hagelstenen in grote plagen wordt de vrouw zichtbaar. De vrouw is een beeld van de innerlijke bevrorenheid van de mens. De man is een beeld van de innerlijke verzachting van de mens, de luistervaardigheid.

4. De mens moet eerst de oerzwakheid in om

hiervoor gevoelig te worden. Dit gaat door de geestelijke steniging, door de Simson ervaring. In zachtheid is de mens hard, en in zwakheid is de mens sterk. Dit is een natuurspasme die ervoor zorgt dat de krachtinspanningen niet te lang duren, maar dat er goede patronen van wisselwerking zijn. De stenen zijn een beeld van nieuwe, vreemde visioenen. De mens die eronder bedolven wordt blijft niet meer dezelfde, en de mens die er niet onder bedolven wordt en aan de zijlijn blijft staan begrijpt er niets van.

5. De gestenigde zal merken dat door zijn zwakheid en verzachting, door de lekken, realiteiten in elkaar over beginnen te vloeien, omdat zijn muren doorbroken zijn, de muren tussen de werelden en realiteiten. De gestenigde voelt zichzelf dan tussen deze werelden inzweven, wat een heel vreemd gevoel kan zijn, en ook een heel vies gevoel. Alles wordt gemengd, en de gestenigde kan er niets tegen doen. Ook kan de gestenigde dan zich ziek voelen en pijn hebben.

6. Er is een wereld in de steen, het geheim van de tijd.

7. Stefanus zag de hemelen geopend toen hij gestenigd werd. De martelaarsdood, het stenen graf van Simson, is de weg tot het eeuwige leven.

8. Kakia met haar lange nagellakbedekte killernagels kan alleen verzwolgen worden door het graf van de gestenigden. Er zal een heel leger van gestenigden opstaan. Ze hebben de pilaren van de Sheda stad van Kakia gebroken, waardoor ze bedolven werden onder stenen.

9. Wat de eenling op aarde doormaakt zijn complicaties van de steniging. De eenling ijlt door zware doodshallucinaties zoals de stad en het dagelijks leven. Het is niet echt, maar de eenling moet er doorheen. Stenenwerpers zijn er in de wildernis. Als ze je zien, dan gooien ze je dood met keien. Het is onderdeel van het minderen om leeg te worden. Het maakt de mens koud en hard tegen de zonde.

10. God is een woord voor bevriezing, kou, hardheid, honger, als het geheimenis van de Ragnarok. Dit geheimenis overweldigd de mens, overweldigd de eenling.

11. Zware krachten van de natuur staan te dringen. Ineens is de natuur dan in de stad. Ineens is de stad de natuur.

12. Het Woord leidt terug tot de tuinen, tot de wildernis, waar telkens weer in het Woord naar gewezen wordt, naar de komende vreemde vrouwen van het paradijs.

13. De mens moet terug naar de moeder. Het Woord wijst op de natuurkennis. Zij die komt in de nacht, zal op de deur kloppen van de eenling, en de eenling overweldigen en meenemen, dieper het Woord in, terug tot de natuurkennis.

14. Dit begint in de wereld binnenin. Die wereld moet veranderen, die wereld moet verdiept worden.

15. Is de mens klaar ? Neen. Alleen de eenling is klaar.

16. De massa's hebben zich gestort op het dwazendom.

17. De bedriegelijkheden van de stad hebben de mens ingenomen, en alleen de eenling ontkomt aan hen.

18. Blijf niet hangen in het dwazendom, maar zet je tocht verder tot de natuurkennis.

19. De natuurkennis zal de religies verdiepen. Het kind mag niet weggeworpen worden, of overboord gegooid worden.

20. De religie is de strategische en symbolische strijd

van de armen tegen de rijken. Het Woord staat aan de kant van de armen. Het dwazendom was afgeweken in buitensporige rijkdom. Alles was materialistisch en hedonistisch geworden, ten dienst van mammon. Velen gebruiken het geloof in het dwazendom als een dekmantel om mammon te dienen.

21. Ze hebben grijpvingers, steken hun vingers in de pudding, en houden daar hun rode nagellak aan over. Ze hebben de plaksteen van mammon aangeraakt, en kunnen niet meer loskomen. Het is heel tragisch. Raak het niet aan. Vlucht nu je nog kan.

22. Het is een oorlog. Het kan alleen waarlijk plaatsvinden in de context van de filosofie.

23. Het doet pijn, maar hier is het medicijn.

24. Er zal een nieuw medicijn zijn van de natuur, van de filosofie.

25. Een persoon die zonder toetsen en onderzoek de afgod aanbidt is op hetzelfde niveau van de mens die zonder toetsen en onderzoek zijn geslachtsdrift achterna loopt als een rund op weg naar de slacht.

26. Juist waar de mens toetsen en onderzoek aan de kant schuift en alles letterlijk en direct, oppervlakkig ondergaat, wordt de mens leugenachtig, niet net andersom.

27. De diepere mens is gefundamenteerd in toetsen en onderzoek, in de filosofie van de natuur, en niet in valsheid.

28. De mens is in strijd met de valse vaderbeelden. In principe is de vader gewoon een innerlijk archetype van de climax van het zoonschap.

29. De vader is als het afsterven van het ego. Het is het toppunt van gevoeligheid, zoals Jakob gevoelig werd op Pniël.

30. Het is de climax van geestelijke oorlogsvoering. Het is dus puur de innerlijke vader in de zoon, als onderdeel van de zoon zelf, en in werkelijkheid bestaat de vader dus niet. Het is een filosofisch principe wat begrepen dient te worden.

31. Simson moest terugkeren tot de baarmoeder, door de steniging, waarin het collectieve ego verslagen werd. Hij mocht geen veelvraat worden. De mens moet bij tijd en wijle afstand durven te nemen om te zien wat het is, het loslaten om een diepere weg te gaan, terug tot de baarmoeder.

25.

De wurging van het ego

1. Overleven kun je in kennis. Overleven kun je door kennis te worden. Zo komt de mens langzaam tot de eeuwige kennis.

2. De fluisteringen van de natuur zijn als orakels.

3. Het is onderdeel van de immunologie van de natuur.

4. Het volk wilde niet hongeren in de wildernis, wilde niet minderen om het hogere te ontvangen. Neen. Het volk wilde het vele. Ze verlangden terug naar de vleespotten. Ze konden het leven in de wildernis niet waarderen, en kenden het ook niet.

5. De honger, het minderen, had hen dus uitgeleid en in deze wildernis gebracht. Maar nu werd hun ego gewurgd, en dat ging hen te ver. Zo was er een zuivering in het volk, want alleen degenen die terugkeerden tot het hemelse touw bleven in leven. Wat hield dit ten diepste in ?

6. Ten eerste dus : 'meer' is niet de weg. 'Minder' is de weg. Velen willen deze prijs niet betalen. Eigenlijk is het maar een enkeling die deze prijs betaald, geheel volgens de strategie van de natuur in de natuurlijke selectie.

7. Dat was een zware boodschap voor de kerkelingen die altijd maar familie-zuchtig en groeps-zuchtig waren, altijd maar meer kerkzieltjes wilden hebben. Zo voelden ze zich beter over zichzelf. Ze konden de vleespotten niet loslaten.

8. Ze wilden het hemelse touw van het minderen en de wurging van het ego niet. Zij aanbaden het collectieve ego, en noemden het God. De meerderheid is altijd weer hun uitvlucht, altijd weer hun kompas. Dat is het wezen van de stad.

9. Dat is voor hen voldoende bewijs. Want ziet u, de meerderheid is immers de gemakkelijkste weg, want dan hoef je ook geen weerstand te bieden. Eigenlijk bent u dan al dood, als u de weg van de meerderheid begaat. Laten we eerlijk wezen.

10. Het minderen is het wonder van de natuur. Juist dan gaan je ogen open voor de natuur. Je gaat leven, ja, zelfs eeuwig leven. Het is niet makkelijk, het is hard werk, maar zeker niet saai. Je neemt depressie dan op de koop toe, want het beschermt je, en zondert je af van de dode massa's. Het is een teken dat je nog uniek bent. Een teken van leven.

11. Je wilt namelijk geen losbol zijn. Restricties doen nu eenmaal pijn, maar het heeft een reden en is een boodschap.

12. Het trekt de mens mee naar een andere wereld. Daarom was het paradijs ook geen luilekkerland, maar een wildernis met restricties.

13. Job stond in contact stond met de onderwereld. Het stof van het paradijs roept hem, om hem te bedekken. De wildernis roept hem, opdat hij contact heeft met de aarde en door haar bedekt is.

14. Hij krijgt dromen en visoenen die hem angst aanjagen. Hierom verlangt hij naar de honger en de wurging van het ego. In tegenstelling tot het volk verlangt hij naar het hemelse touw. Hij wil het vele niet. Hij wil niet horen bij Sodom en Gomorrah. Hij is een eenling. Hij is een afgezonderde. Hij zou moeten gaan slapen in het stof van de paradijselijke onderwereld, de paradijselijke wildernis, wat dus allesbehalve een hedonistische tuin van losbollige vreugde is. Om aan het vele te ontkomen moest hij komen tot de besnijdenis, ook de hoofd-besnijdenis.

15. In de heilige wurging van het ego zegt hij : God zal mij niet adem laten ontvangen, maar zal mij vullen, verzadigen, met bitterheid in de ziel.

16. Die ziel werd aan Job geschonken in het paradijs. De ziel is de honger, de restrictie en discipline van het minderen.

17. Abbadown, de vernietiger, het hart van Dan, het hart van het hemelse touw, van de wurgende honger, stond naakt, zonder bedekking, voor het Aangezicht van God.

18. Zij zou op jacht gaan naar Job om hem terug te brengen tot de paradijselijke wildernis. Ook Job was naakt hier vandaan gekomen, en moest er weer naakt tot wederkeren. Dat wil zeggen : zonder compromissen, zonder bedekkingen, zonder reserves.

19. Abbadown was de oerput, de baarmoeder, waar Job naar verlangde. Hij wilde het kloppende hart van de honger leren kennen, de bewaker van de baarmoeder van de wildernis. Dit is het wurgtouw om het ego een halt toe te roepen. Job verlangt niet alleen maar naar Abbadown, maar onderzoekt haar ook.

20. Het hart van de honger is natuurlijk de heilige gebondenheid, oftewel de natuurlijke selectie, de uitverkiezing van de natuur. Dit is het hart van het

eeuwige touw, het Woord van de natuur. Hiertoe werd Job door dit alles gedreven. Zijn tong begaf het in dit proces en hij kreeg een wachter van de mond.

21. In het zesde of zevende uur van het boek der poorten, het uur van khaen of qan (vgl. qayin, hebreeuws) zien we q'n staan met een touw om zijn nek, en er komen telkens schaduwen uit hem voort, als beeld van het ego, en daarom moet er voortdurend aan het touw getrokken worden, opdat het ego hem niet kan overnemen.

22. Dit is dus het heilige wurgtouw, waar ook Yeshua aan hing in het Aramees, en wat ook Job en Adam hadden. Dit is dus het orignele verhaal van Kain en Abel, zijn ego adem, zijn schaduw. Het wurgtouw is er om hem te beschermen. Het is iets metaforisch natuurlijk, niet letterlijk, zoals al die verhalen. Dit touw ontstond in de Egyptologie door het Woord, wat voortkwam uit de mond van Kaen, en het bracht de uren voort. Het was het touw van tijd. Eerst werd het beschreven als slang, maar toen als touw. Er is dus een bepaald ritme van het touw.

23. Het kruis kon in het Aramees ook wurgtouw betekenen, zkp, zowel gekruisigd als gehangen. Soms wordt het woord saliba gebruikt, wat ook weer wurgtouw kan betekenen.

24. Spreuken stelt dat we daarom de halsketenen, het wurgtouw, moeten ontvangen, om ons te beschermen tegen de tuchteloze onkunde. Het is tegelijkertijd een sieraad, de yayu, of y'yw in het Aramees. Yw-ove, Jah-ove, betekent in die zin 'het wurgtouw van Ijove (Job)'.

25. Zonder dit wurgtouw is er geen leven mogelijk, en ook geen sieraad. In het Hebreeuws is dit in Spreuken de anaq. Ook dit komt regelrecht uit het Egyptisch, als een symbool van leven, en het teken is een nekketen, of touw met een lus eraan. Ook is het een symbool van eeuwig leven. De anaq was alreeds de gebondenheid en de beperktheid in Egypte, de restrictie, ter beveiliging van de mens, als onderdeel van het onderwijs. Het was een onderdeel van de Egyptologische geestelijke oorlogsvoering.

26.

De rode bron

1. Een heleboel mensen vrezen de wildernis, omdat het een beeld is van de eenzaamheid waar je je niet meer achter een groep, een masker, kunt verschuilen. Het is een beeld van de naaktheid, de ontmaskering, de openbaring.

2. De eenzaamheid is slechts een beeld van het persoonlijke contact, de persoonlijke ervaring, met de wildernis. We kunnen ons in die zin niet achter de ander verschuilen.

3. De mens moet 'alleen' komen. Daartoe was het hemelse touw in de woestijn gekomen, het touw in de woestijn. Het was het touw van de eenzaamheid, van de persoonlijkheid. De mens moest stoppen 'de groep' als een uitvlucht te gebruiken.

4. Eerst werd het volk in de wildernis gebeten door de slangen, opdat hun groeps-ego zou afsterven. Toen mochten ze persoonlijk tot leven komen door naar het hemelse touw van de wildernis te kijken.

5. Toen farao Achnaton, ook wel Khenaten genoemd, kwam, bracht hij een reformatie in Egypte tegen de priesterorde die corrupt was geworden. Hij ging in tegen de massa, en stelde dat de mens moest terugkeren tot de aten, de rode schijf, of rode planeet, de baarmoeder, om wedergeboren te worden, vernieuwd. De Egyptenaar moest gereformeerd worden.

6. Het werd tot de mythe van Khen-aten, wat betekent : succesvol voor aten, als dienstknecht van aten, brenger van het woord van aten. In het

Aramees werd khaen opgenomen tot tentendienst.

7. Daarom hadden de farao's vaak rechtopstaande slangen op hun kronen, als de touwen van de aten, de rode planeet, die de mens opnamen. In de Khenaten mythe kwamen er touwen voort vanuit de rode planeet om de mens te grijpen, als de stralen van de rode planeet.

8. Het volk moest heropgevoed worden door het hemelse touw, om zo tentendienst te verrichten in de wildernis, nadat het volk was losgekocht van de touwen van de stad.

9. Als de ziel dieper in het reusachtige natuurgebied van de rode bron komt, dieper de wildernis in, dan komt de ziel tot tropische zeeën. Dat zijn echte overlevingstochten. De mens moet op zoek naar de juiste boten om deze zeeën te overbruggen. Zo komt de mens tot de diepere eilanden van de rode bron, tot de oerbronnen. Nog steeds komen hiervan de echo's tot de mens, om de mens terug te roepen.

10. De oorlog en de jacht zijn metaforisch, zoals in het Hebreeuws de oorlog 'tentendienst' betekent. Het gaat er dus meer om dat de mens terugkeert tot de tentendienst om te zien wat het inhoudt.

11. De ware oorlog is dus de studie. Studeer voor je leven, studeer om te overleven. Dien de kennis, opdat je niet door onkunde wordt gegrepen. Laat onwetendheid niet je leidsraad en leidsheer zijn. De mens is gemaakt om het hemelse woord te zijn, opdat de kennis in haar wone.

12. Het ego is een misleider en een verderver. Hij komt met een vervalst evangelie en brengt schijn-religie, met pseudo-gaven en pseudo-vruchten, om de kinderen van de kennis te verslinden.

13. Het is het eerste teken van de 'wederkomst' en van de voleinding van de wereld.

14. Deze geesten worden uitgezonden om grote wonderen en tekenen te doen, zodat ze ons beter zouden kunnen verleiden.

15. Voordat de Heilige Kennis uitgestort zal worden, zal er eerst een uitstorting zijn van legioenen boze geesten.

16. Wij staan aan de vooravond van de machtige uitstorting van Kennis. Het volk zal hiervoor, als eenlingen, moeten terugkeren tot de tenten, tot de tentendienst in de wildernis.

17. Bileam zou het volk vervloeken, maar God kwam tegen hem als tegenstander, oftewel Seth, de wildernis, de indiaanse oergodin, Zaad, het trekkende en groeps-ego wurgende touw, die in de wildernis opgericht werd om de mens te leiden, wat ook weer terugkomt als het rode touw in het boek van Jozua.

18. Het hemelse touw maakte dat het kwaad zou medewerken ten goede, dat de leugen zou medewerken voor de openbaring van de waarheid.

19. Oorlog is dus in de diepte tentendienst in de wildernis, oftewel studie.

20. Soldaten die sterk willen worden zullen de Weg van de Zwakheid dienen te bewandelen.

21. Alleen het touw wat het groeps-ego wurgt zal overwinnen. De ziel van de mens ligt in deze wateren om het groeps-ego te overwinnen, om te sterven aan het groeps-ego. Alleen de weg van zwakheid en stilte zal overwinnen, niet de weg van grote kerkgroei waarin iedereen wel van je spreekt, want dan bouw je groeps-ego.

22. De mens moet tot het verborgene gaan, en dan zullen de hemelse boeken wijd open gaan. Het gaat niet om de mens, maar om de kennis. Maar dit kost de mens wat.

23. De oude geest van eerzucht en mensenbehagenis

komt graag om de hoek kijken. Vlees wat vlees behaagt. Walgelijk. Strijdt om in te gaan, oftewel : studeer om in te gaan. Dit is iets persoonlijks. Laat je niet door groeps-ego onderwijzen wat hoog loopt te pronken om een naam te maken en om markt te bedrijven. Het is een valstrik in deze gebieden buiten het paradijs, waar de trickster regeert. Behaag het vlees niet, maar maak het vlees af door kennis.

24. Johannes de Doper leefde dan wel in de wildernis, maar hij riep de mens ook, hij waarschuwde de mens.

25. Ook de andere profeten bleven een bepaald contact met de mensen houden. Ze hadden geen smetvrees. De stad is ook de wildernis. De medemens is ook de wildernis. Er ligt ook een opdracht, alhoewel er seizoenen kunnen zijn waarin je echt even helemaal tot rust moet komen van alles.

26. Het Ego doet zich voor als de Heilige Kennis, om de mens te pakken te nemen. Laten we niet onwetend blijven over het feit dat de vijand alles van de Heilige Kennis zo meesterlijk kan nabootsen. Deze imitaties worden allemaal zó kundig op touw gezet, dat het net echt lijkt.

27. Het ego is de geest van de menigte, het groeps-vlees.

28. Het ego zal verwoest worden. Hoe ? Door de exegese dus, de tentendienst. De mens moet er doorheen leren prikken. Alles zal gebeuren door studie, door exegese, schriftuitleg. Dan gaat de mens het zien, want het is er al. Het gaat dus om de grote ontmaskering, de grote openbaring. Het gebeurt zodra de mens er weer iets bijleert. Telkens weer, als een natuur verschijnsel, wat zich tot in de eeuwigheid mag verdiepen. Het is de openbaring van het hemelse Woord.

29. Hoe gebeurt dan die bevrijding ? Het ligt besloten in het woordje Galati, het vergeten (lethe) van het aardse (ge). Lethe was één van de vijf rivieren van de onderwereld, de rivier van de vergetelheid, en die werd ook gepersonificeerd als een riviervrouw. Hoe komen wij tot de vergetelheid ?

30. Een tijdje geleden kreeg ik een visioen over het woordje 'evangelie'. Ik zag zo ineens de naam van Eva in het woord staan : Eva-ngelie. Eva is de moeder van de mensheid, de natuurvrouw van de kennis, die de mens moest inwijden. Het eeuwig evangelie is haar evangelie, maar het westen heeft dit allemaal verletterlijkt en omgedraaid. Het westen heeft gekeken of het 'verkoopkrachtig' was, of er genoeg vraag naar was, om het aan te passen naar de wens van de grote markt. Het westen liet zich dus leiden door het groeps-ego.

31. Deze geest is de geest van mensenbehagenis, vleesbehagenis, waardoor het westerse markt-dwazendom geleid wordt.

32. Dat is wat het hele westerse dwazendom is : geboden van mensen. De mens moet terugkeren tot de natuurvrouw Lethe, de onderwereldrivier van de vergetelheid om al het aardse te vergeten, om het groeps-ego te kunnen doorzien. Een groeps-ego is zo zwaar dat als de mens daar mee gaat spelen en ermee gaat lopen vleien, dan wordt de mens de diepte ingesleurd en kan niet meer opkomen. Het is een zwaar harnas van zelfvernietiging. Vandaar dat er in Galati nog steeds een machtig geheimenis verborgen ligt tot bevrijding.

33. Het eva-ngelie, oftewel het evangelie van Eva, van de natuur vrouw, of paradijs vrouw, om het aardse mensenvlees, het groeps-ego, te vergeten.

34. Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent.

35. Waarheid is in het Grieks 'aletheia', al-letheia, wat de verzoening (al) met het geheim (letheia) betekent, oftewel al-lethe, de verzoening met het verborgene, de vergetelheid.

36. De mens moet dus komen tot de heilige vergetelheid om los te komen van het aardse, opdat het ware hierin geopenbaard kan worden.

37. Aletheia is de dochter van Moeder God. Aletheia is de openbaring in de diepte van Lethe.

38. Aletheia is de natuurvrouw van de waarheid. De waarheid is wat vanzelf wordt voortgebracht door het zaad in de dieptes van Lethe. Het kan niet tegengehouden worden, en dat is dus de heilige gebondenheid. Zo is er geen menselijke inmeng meer. In de dieptes van de rivier de Lethe sterft al het aardse af.

39. Lethe is dus het communicatie middel. Diep hoort diep. Diep zoekt naar diep. Het oppervlakkige zal ons niet verstaan.

40. Lethe is dus de natuurweg van de bevrijding en de redding uit het aardse.

41. Paulus laat zien wat er gebeurt als de mensen de riviervrouw van de vergetelheid als principe afwijzen, iets wat ze in henzelf zouden moeten integreren. Ze zullen overgeleverd worden aan het groeps-ego, en ook de illusies en fabels van het groeps-ego. In deze tijd leven we.

42. Ze willen het groeps-ego blijven behagen, want dat spekt hun geldkas en hun eigen ego.

43. Diepte is een vies woord, niet goed voor de geldkas. Het achter elk boomblad kijken is niet aan hen uitbesteed. Een boom is een boom in hun ogen.

44. Dat is wat het dwazendom is : een fabel. De mens moet terug tot de rivier van de vergetelheid om zich daarin te wassen, na aan zichzelf gestorven te zijn, zowel aan het individuele ego als aan het collectieve ego, want we spreken over een rivier in de onderwereld. De mens moet weer met Lethe verzoend worden.

45. Het groeps-ego wordt in stand gehouden door het groeps-bewustzijn. Dit bewustzijn moet de vergetelheid in, anders gaat er niemand gered worden, niemand. Het groeps-bewustzijn heeft deze illusie opgeblazen. De mens is verstrikt in een valse weter, een vals geweten. Het groeps-geweten moet eraan gaan, anders gaan wij eraan. Vecht voor je leven.

46. Ironisch gezien zijn het vaak rokkenjagers, altijd achter de aardse vrouwtjes aan, maar de oermoeder, de kennis als de ware natuur vrouw, in de geestelijkheid, negeren ze, verachten ze. Ze haten de hemelse kennis.

47. Daarom geeft de oermoeder zich niet aan hen, en blijven de deuren van het geestelijke voor hen gesloten, en rennen daarom als kippen zonder kop blindelings aan achter de rokken aan. Totaal verdwaasd. Ze zijn een karikatuur van de ware man die verzoend is met Lethe, zijn eigen innerlijke natuurvrouw (natuur principe). De ware man laat het aardse los in de rivieren van de vergetelheid om de hogere dingen te zoeken. De lagere aardse man is blind geloof als een dekmantel voor hedonisme. De ware man is een asceet, die hongert in de wildernis naar het eeuwige, niet naar het tijdelijke aardse. Alles zal voorbij gaan.

48. Het is nu kiezen voor de mens : Of de markt, of Lethe. Je kunt geen twee heren dienen. Wat maakt het toch dat een mens tijdelijk geld belangrijker vind dan de eeuwigheid ?

49. Het is een verhaal, een filosofie, een beschrijving van natuur principes, niet eens zozeer een religie, en al helemaal geen orthodoxe religie, alhoewel de natuur haar eigen orthodoxie heeft.

50. Het aardse zal blijven trekken, daarom moet de mens dieper in de rivier de Lethe gaan, en erin volharden.

51. De mens die aan het aardse blijft vasthouden en het diepere geestelijke, oftewel de hemelse kennis, niet wil, en niet de Lethe wil overzwemmen, die zal door het aardse totaal ten gronde gaan. De natuur weet wel raad met afval. Alles zal herschapen worden in de ochtend, wanneer de nachtmerries zullen wijken, doorgrond zullen worden, verdiept.

52. Dat zijn bepaalde golven die de mens niet kan stoppen. Ik weet wat het is, want ik ben er zelf overheen gezwommen, en ik had dromen gehad over mensen die me terugriepen, maar ik ging dieper in deze zee, en ik kwam in het paradijs, en ik kon het niet meer tegenhouden, en ik kon ook niet meer terug, maar de mens heeft geen besef wat het paradijs inhoudt. Het zijn diepgaande natuur principes, geen luilekkerland of eeuwig gezang tot één of andere gelukzalige oude man op een troon ofzo. Niets van dat alles. Je betaalt een hoge prijs, want je kan er nooit vrijuit over spreken, en dat hoeft ook niet. Je kunt alleen het weinige geven. De mens moet zelf deze rivier, deze zee, overgaan.

53. De mens moet al het aardse achterlaten en in de diepte van de hemelse rivier gaan. Het principe is de heilige vergetelheid die de mens hemels bindt en verbindt, opdat de mens wordt aangesloten op de hemelse realiteit, en weer betekent dit dus geen altijddurend feestje of altijddurend lachen of allerlei andere oppervlakkige dingen. Het is de hogere oorlog die een studie is. Het is het komen tot de hemelse boeken. Alles wat ik kan doen is zaaien. Het zal zijn weg vinden. Het zaad zal niet ledig wederkeren.

54. De mens zal haar kennen en zij zal de mens vrijzetten. Het evangelie is het evangelie van Lethe in het Grieks, de verzoening met Lethe (aletheia). Yeshua noemt Lethe ook het Woord.

55. Lethe-aletheia is de verzoening met de hemelse vergetelheid. Lethe is de leerregels van de vergetelheid, en zij is het getuigenis. Het gaat dus om het vergeten van het aardse waarin de hemelse openbaring ontstaat, in de dood van het ego en het groeps-ego. Dat is het pad. Er is alleen leven in de heilige vergetelheid. De mens moet loskomen van de ego-kennis van de groep. Er is een heleboel vals bewustzijn, vals groeps-bewustzijn, met valse, misleidende, lagere aardse kennis. Dit is oppervlakkige kennis die verletterlijkt is en uit het verband is gerukt en die op aarde wordt verkocht. Lethe is het begin van alle woorden, vergelijk het Nederlandse woord ‘leegte’.

56. De betekenis van aletheia-lethe is dus vergetelheid, waarheid, verzoening, trouw, wat ontstaat in het afdoen van het ego en groeps-ego, het afdoen van het aardse, om het hemelse aan te doen. Het aardse biedt een valse vergetelheid die een doelloze onverschilligheid is, een oppervlakkigheid is, terwijl de hemelse vergetelheid leidt tot de diepte, tot de hemelse boeken.

57. Lethe leidt helemaal terug tot de amazone indiaanse oervrouw.

58. Eerst moet de mens tot de vergetelheid komen, omdat het geheugen vals is door de stad. Het stadse geheugen is bedriegelijk, het groeps-geheugen, en het woekert voort als onkruid.

59. Het boek Galaten stelt dat de mens niet zomaar tot de leerregels en de tucht moet gaan, alhoewel dit hele belangrijke dingen zijn, maar alles moet eerst getoetst worden. Er moet eerst onderzoek gedaan worden. En het toetsen gebeurt door de heilige vergetelheid, dat je niets zomaar in je geheugen aanneemt, maar eerst onderwerpt aan de toets, opdat je niet besmet wordt met het virus.

60. De rivier de Lethe, of de oerrivier, stroomt dus dwars door het boek galati, ge-lethe, heen. Er moet volhard worden in het toetsen en onderzoeken, dat is wat 'geloven' betekent in het Aramees.

61. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier, klaar om het groeps-ego te

verbrijzelen, en zo ook het valse groeps-geheugen van het ego, en het valse groeps-bewustzijn van het ego. Maar wie durft er tot haar te gaan, tot dit principe. Velen rennen weg en verschuilen zich in hun steden, duiken onder in het materialisme wanneer zij de steden bezoekt met een oproep en het oordeel over belasting-ontduikers. Op hun hoge deuren klopt zij met haar Woord, maar wie doet er open ? Met haar hyenas zal zij door hun ruiten heengaan. Zij zal hun deuren intrappen, want de tijd van spelen is voorbij. Nu wordt de mens voor de keuze gesteld. Het is buigen of breken. Het is beter tot haar te komen dan dat zij later tot de mens moet komen. Wie wacht er op de zogenaamde wederkomst ? Is het niet de mens zelf die moet wederkomen, moet terugkeren ? Maar als zij dat niet doen, dan zal zij, dit natuur principe, terugkomen. Wie kan haar tegenhouden ? Wie oh wie ? Wat kan een mens tegen een overstroming doen waar dijken niet tegenop kunnen ? Wat is de mens ? Ach, de mens is maar een zucht.

62. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier. Wie haar zien sterven aan het ego. Daarom willen ze haar niet zien, maar kijken ze liever in hun spiegels. Ze willen de baarmoeder niet in. Ze willen lang opblijven en feest vieren, maar wat valt er te feesten ? Het is een oorlog tegen het beest van het groeps-ego. Het is een oorlog tegen de valse verdovende middelen van de onverschilligheid en de spijbelziekte. Het geheugen van de mens is verziekt, het bewustzijn van de mens is verziekt. De mens heeft zware hersenziekte. De mens heeft een dokter nodig. Het medicijn is de natuur, maar dat is gratis, dus de mens maakt een surrogaat in de stad.

63. Al sinds kind heb ik dromen gehad over de natuur vrouwen van het oer, en zij riepen mij, vanuit de wildernis, soms in donder en bliksem wat door mijn hele lichaam trok. En als kind wist ik al dat het groter was dan welk natuurverschijnsel op aarde dan ook. Ze waren ook tien malen sterker dan een mens. Als je ze ziet, dan blijf je niet hetzelfde. Zij waren de brengers van het hemelse Woord.

64. Als kind wist ik al dat er een veel grotere en diepere realiteit staat te dringen. De mens leeft in een illusie. De baarmoeder zal terugkomen, als een diepte-studie die niets meer van het ego, het groeps-ego en het menselijke wereldbeeld overlaat.

65. Het is een zoet-bitter mengsel van bruutheid en zachtmoedigheid, als een moeder die daadwerkelijk om haar kinderen geeft, zeker geen zoete lieveling die alles maar goedvindt en alles maar toelaat.

66. De mensheid moet van de karikaturen af. De stad heeft geen zorgvuldigheid zoals de baarmoeder, maar de stad is onverschillig en daarom zijn ze vaak schijn-aardig. De baarmoeder kan soms wreed genoemd worden om haar kinderen wakker te schudden, maar de stad is sadistisch. Dat is een heel groot verschil. De moeder doet alles met een doel, maar de stad is doelloos, hedonistisch. Dit wordt in hun pieken allemaal heel extreem, en dan zie je hun ware aard.

67. Mijn dromen waren dus ook nachtmerries, omdat ik ze als kind niet begreep. Er moest nog een exegese komen, een uitleg. Later ging ik de lijnen van de geestelijke oorlogsvoering en het natuurmedicijn erdoor zien. Het is oorlog, dus ik zou niet met minder genoegen nemen. Daarom heb ik er ook altijd een hekel aan gehad hoe vrouwen door veel mannen als een stuk vlees werden behandeld, zo roekeloos, onvoorzichtig, onverschillig.

68. Maar het kwaad heeft ook hele verkeerde vrouwen op mij afgestuurd, waardoor ik moest vechten voor mijn leven. Dat zijn nu eenmaal de voorhangsels van de kennis. Alles bestaat uit tegenstellingen en alle combinaties daar tussenin, totdat de mens de vergetelheid vindt waarin allereerst alle aardse stemmen doven, alle vooroordelen en aards venijn.

69. De stad, ook zeer sadistisch naar dieren. De mens mag niet in slaap sussen. Er is een daadwerkelijke

strijd te voeren, oftewel een tentendienst van de studie te verrichten. Er is geen simpele 'alles zal medewerken ten goede, dus lang leve het plezier', want dan kom je weer in 'alles is genade' dwaasheid terecht, of 'geloof en wees voor alles doof' dwaasheid.

70. Alles zal medewerken ten goede 'door de studie', 'door de exegese', en die begint met de vergetelheid waarin het aardse wordt losgelaten allereerst, maar dan begint de ware geestelijke oorlogsvoering.

71. Slangen in het paradijs, en in de rivier de Lethe. Niet zonder gevaren. Het touw trekt ons terug tot de feiten. En het feit is dat de mens diep in slaap was gevallen.

72. Galaten is ook gly-aten, oftewel de openbaring (gly, aramees) van de rode bron (baarmoeder, aten, egyptisch).

73. Het is een uitdaging honger en eenzaamheid te accepteren, als de lijnen van het visnet. Het zijn de sleutels tot de heilige gebondenheid. Vermindering en afzondering zijn de basis. Zonder deze twee kom je nergens. Buiten deze principes kiest de mens voor hedonisme en het meerdere. De mens is dan niets anders dan een gulzig varken.

74. Het probleem : overlappende realiteiten. Dit komt omdat de mens geen goed onderscheid kan maken vanwege gebrek aan kennis, wat een soort van kinderziekte is. De mens is nog steeds in evolutie. Overlappende dimensies veroorzaken al het leed op aarde en het is een fase waar de mens doorheen moet. Eerst moet de mens die overlappingen onder ogen komen, de warknopen, en dan moet de mens het ontwarren.

75. Toen de bron van Orion werd verwijderd ontstonden de lagen van het lagere om de bron heen, als overlapping van de realiteiten.

76. Ze zijn door gebrek aan onderscheiding teveel doorgemengd, zoals er vlekken ontstaan als er heel veel realiteiten op elkaar worden gelegd, oftewel knopen. Er moet dus weer een overzicht komen.

77. De realiteiten moeten dus ver genoeg van elkaar weggedreven worden, anders gaan ze overlappen. Daarvoor was het sorteren en onderscheiden van de culturen. De mens moet weer gevoelig worden voor de verschillende lijnen, door alles heen. Zo niet, dan blijft de overlapping van de realiteiten.

78. Als de snaren te dicht op elkaar liggen kan er geen muziek gespeeld worden, en kunnen er dus geen boodschappen overgebracht worden, en dan is er dus de overlapping van realiteiten.

79. Ook verhalen zijn dus belangrijk om snaren aan te brengen, opdat de realiteiten niet overlappen. Vaak is het letterlijke al overlapping van de realiteiten, en verhalen luchten dan alles weer, brengen dan ruimte en onderscheid, en brengen alles meer in het symbolische.

80. Vandaar dat de natuurkennis de mens terugleidt tot de grotschilderingen.

81. Onderwijs rangschikt dus alles. In het rangschikken, het rijgen, krijgt alles zijn plaats en kan het openen. Alles wordt tot het goede en de waarheid als het in de juiste hoeveelheden en in de juiste verhoudingen komt.

82. De overlapping van de realiteiten kom je niet zomaar vanaf. Het moet verdiept worden, tot exegese.

83. Mensen die niets hebben meegemaakt en in het rijke westen zijn opgegroeid en altijd angstvallig beschermd zijn gebleven voor beelden van de derde wereld en oorlogslanden hebben vaak een te romantisch beeld van het bestaan. Het is overlapping van de realiteiten.

84. De mensen om je heen leven of in groot leed of

in grote zonde. Als je een mensenbehager wil worden die meeloopt, waar kom je dan ?

85. En wil je altijd rondlopen met een blij gezicht tussen hen ? En zou dat mensen met groot leed om je heen daadwerkelijk helpen ? Het gaat erom te lijden met hen in leed, mens en dier. Je mag er ook verontwaardigd over zijn.

86. Elke dag mag je andere sieraden omdoen van de hogere kennis, de innerlijke sieraden van studie. Je hoeft jezelf ook niet weg te geven. Pas op dat je jezelf niet als een hoer verkoopt.

87. Dan kun je beter als de profeten zijn of rennen voor je leven. Het is dus goed om soms in een identiteits crisis te zijn, want de stad geeft onder dwang de mens telkens weer valse identiteiten. Rijg je strategische sieraden, breng je profetische boodschappen in natuur patronen. Camoufleer jezelf goed als je onder deze dwazen bent.

88. Als ze je vragen rechts te gaan, ga dan links. Laat je niet in een hokje drukken. De identiteits crisissen zijn ervoor om je te beschermen. Laat je niet brainwashen. Blijf uniek, anders is de strijd verloren.

89. Overlappingen van realiteiten kun je niet zomaar ontwijken. Je moet ermee rijgen, ze te slim af zijn.

90. Hoe je het ook wendt of keert : de mens heeft spiegelingen nodig, tegenstellingen, anders zou de mens verloren raken in een vacuum. Het is dus een overlevings-strategie van de natuur.

91. De spiegelingen hebben geen intelligentie. Ze hebben wat losgekapte kennis die uit het verband is getrokken en is verletterlijkt, maar dat is alles wat er is. Je kunt er geen normaal gesprek mee voeren. Ze hebben geen zorgen, geen doel, en leven voor het plezier, maar wat is plezier ? Wat is genot ? Gaat het er dan werkelijk om om je maar telkens 'goed' te voelen ? En hoe 'goed' is dat dan ? Want wat als je ego zich goed voelt en daardoor nog krachtiger wordt ? Je ego heeft je vernietiging op het oog. Daarom zijn het vaak de parasieten die zich zo plezierig voelen, en dat is de verkeerde vorm van plezier. Ze hebben plezier in je vernietiging, plezier in hun macht, maar de mens onderscheid het niet. De mens raast maar door.

92. Is het niet tragisch dat de mens altijd maar op zoek is naar oppervlakkig plezier ? De diepere mens wil altijd de hemelse kennis. De diepere mens wil zichzelf niet bedriegen.

93. De aardse mens maakt te snel contact en te oppervlakkig, niet gehinderd door enige heilige vreze, niet gehinderd door enige kennis of metaforiek. Zo komt de aardse mens al snel in een valstrik, en brengt daar ook zijn kinderen in groot. Dat is de tragische realiteit van het aardse leven.

94. Het leven kan niet zonder de dood, de dood van het ego. Dat is dus een noodzakelijke tegenstelling. Het evangelie is het leven door de dood van het ego aan het hemelse touw.

95. Zoals we weten is het probleem dat Orion een heleboel verloren bronnen heeft, in lagen, en dat die bronnen terug willen komen, opdat de mens hemelbewoner kan worden in de diepere Orionse samenlevingen van de natuur.

96. De vrucht van het evangelie, van de vrouw en moeder van leven, leidt ons eerst tot een verwarrende situatie waarin ons ego kan sterven.

97. Ahn was in gevecht met de hyena, de poortwachter,
die zijn ego moest laten sterven, opdat hij tot de hemelse wildernis kon komen. Het is een worsteling met God zelf, zoals Jakob op Pniël had. Dat is het evangelie in het kort.

98. De mens moet aan zichzelf sterven. Aan de kusten van het Reticulum gebied had ik eerst een verschrikkelijk gevecht met haaien, en er was ook

een gevecht met orca's en walvissen die de kusten bewaakten, en waar ik vroeger ook dromen over had dat ik ze in de verte zag. Dit waren zware roofgeesten. Ze verscheurden mijn hart en ziel. Hun tanden reten me aan stukken. Maar toen was ik ineens aan land, en vond een verloren deel van mezelf, en door de vermenging was mijn geheugen deels weg.

99. Ook Adam moest zijn paradijs verlaten om te komen tot het grotere paradijs, de grotere context, en hiervoor moest hij een lange en slopende weg begaan. Hij moest terug tot de wildernis, waar zijn eerste liefde hem riep, Lethe, en zij leidt hem tot Naamah, de oerkennis.

27.

De gnostische religies

1. Kudde mentaliteit is altijd het probleem geweest van deze wereld. Kudde gehechtheid blokkeert de heilige gebondenheid. Er is geen pad door de hemelse kennis zonder de heilige gebondenheid. Er zou teveel misleiding zijn, vervroegde kennis, te late kennis, bedrieglijke kennis, enzovoorts.

2. De mens laat dingen te snel kruizen, maar het pad van de eenling is het enige pad wat de natuur heeft aangelegd, en de rest is allemaal valse veiligheid.

3. De geestelijke oorlogsvoering is gebaseerd op het aanvaarden van het lijden, het geduldig dragen van het lijden en daarin volharden.

4. Het doel van de lijdensgezindheid is te leven volgens de natuur en niet volgens de massa's. Zij die de massa volgen kunnen deze filosofie niet bestuderen.

5. Alleen de wijzen zullen het vreemdelingen pad van compromisloosheid gaan. Als je geen vreemdeling bent, dan is alles verloren. Dan kom je nooit verder op het pad van de eenling. Wie door de massa's aanbeden wil worden en de massa's wil behagen kan dit pad niet op.

6. Het is belangrijk terug te keren tot eigenzinnigheid in de natuur, niet de opgelegde identiteit van de massa's. Het kwaad kan niet zomaar uitgebannen worden, en dat mag ook niet, want het is ergens voor bedoeld. Er moet gebruik van gemaakt worden.

7. Het obstakel wordt tot hulpmiddel, en wat je verhinderde een bepaalde weg in te slaan, wordt een richtingwijzer.

8. Niet wat, maar hoe je iets draagt is belangrijk.

9. Ook Paulus putte uit de lijdensgezinde filosofie voor zijn brieven, zoals dat alle dingen medewerken ten goede voor degenen op dit pad. Ook Paulus stelde dat dit een pad was van de eenling, en dat je deze wedstrijd moest winnen, door alles en iedereen achter je te laten.

10. Je mag dit nooit ten koste van anderen doen. Je mag geen overwinnaar worden over de ruggen van anderen heen, want dat is ook weer negatieve kudde mentaliteit. Je moet dus niet stelen, maar het zelf eerlijk vinden en verdienen zonder de ander daarbij schade te berokkenen. Velen zijn namelijk in de kuddes voor dit ene doel om zo makkelijk ten koste van iemand anders iets gedaan te krijgen. Dat pad moet achtergelaten worden. En ook dit komt weer terug in de leerbrieven van Paulus.

11. Het lot is altijd verbonden met iemand's werken, met iemand's natuur en kwaliteit, dus uiteindelijk zou je levenswinst gebaseerd zijn op je eigen hart.

12. Er is uiteindelijk loon naar werken, en de mens moet daarvoor niet de kortste en makkelijkste weg nemen, want dan wordt er teveel over het hoofd gezien.

13. Alles in de lijdensgezindheid gebeurt in

processen.

14. De massa's brachten misleiding, en daarom moet de mens de massa's ontwijken en met minder genoegen nemen, om aan de misleiding te ontkomen.

15. De mens moet weer doel hebben, en reden, en die kan alleen ontstaan als de ziel zal komen tot de universele reden, het hemelse Woord.

16. Dit zou ergens in het universum zweven als een vogel, en de ziel moest de sleutel hiertoe verdienen op het lijdensgezinde pad.

17. De dwazen wilden het pad op de berg niet gaan, want dat was te smal, te moeilijk, te kronkelig, te eng, en daarom maakten ze een afgod beneden in het dal. En hier moest iedereen voor neerbuigen.

18. Het dwazendom is dus een grote vervorming van de lijdensgezinde filosofie.

19. Zowel de doxa, het geloof en de mening van de massa, en de pathos, de emotie, waren vaak grote vijanden van de lijdensgezinden, die alles getest wilden hebben aan de logos, de universele rede, het universele woord van de natuur. De mens moest niet worden voortgedreven door de emotie, maar de emotie kon wel het resultaat worden van de logos.

20. De emotie moest hieraan ondergeschikt worden, want vaak was de pathos van de massa gewoon het vooroordeel. Het wilde dus niet zeggen dat emotie niet meer mocht bestaan. Zolang de emotie maar getest was, want er waren ook valse, overmoedige emoties.

21. Dogma had een hele andere betekenis in de lijdensgezindheid, namelijk van een getest principe gevestigd door rede en ervaring. In het dwazendom werd de dogma natte vinger werk, gewoon domweg door blind geloof van de voorouders en wat de massa zo had bepaald in het verleden, dus van doxa en pathos.

22. Doxa werd in het dwazendom gebruikt om de glorie van God aan te geven, waardoor dus ook God werd verlaagd tot het niveau van de mening en het geloof van de massa.

23. De lijdensgezinden waren hier deels woest over, maar waren tegelijkertijd ook op zoek naar betekenis hierin.

24. De lijdensgezinden waren gebaseerd op logos en gnosis. Voor hen was dit een discipline, de ascese. Waar de hedonisten waren gericht op het ontwikkelen van spieren waren de lijdensgezinden gericht op het zoeken naar diepere filosofische structuren, naar soberheid en eenvoud. Waar de hedonisten meer wilden, wilden de stoïcijnen minder. Waar de hedonisten smachtten naar de goedkeuring van de massa's, daar waren de lijdensgezinden op zoek naar de eenzame diepte van het eenling principe om zo terug te keren naar de natuur en de geestelijke oorlogsvoering.

25. Het sofisme was een gevaarlijke stroming in de filosofie. Het sofisme ging uit van 'het recht van de sterkste', en 'het recht van de meesten', en dat het niet gaat om gelijk hebben, maar gelijk krijgen, door drogredenaties. Sofisten leerden de kunst van misleiden door bepaalde woorden te gebruiken die ervoor zorgden dat mensen onder de indruk kwamen en geamuseerd werden. Het ging de sofisten niet om 'recht en waarheid', maar om macht. Zij lieten zich hiervoor betalen, als een handel in macht, en waren daardoor buitengesloten van de objectieve kennis.

26. Studenten van het sofisme werden geleerd hoe te misleiden, en geen wapen werd hierin ongeroerd gelaten. Zo ging het om het principe dat onrecht doen beter is dan onrecht lijden, en het zogenaamde pragmatisme, wat als volgt redeneert : 'Als het werkt, dan is het goed.' Dit zijn dus stromingen binnen het hedonisme : 'Zolang het fijn is, is het goed.' Het sofisme was een groot voorstander van de

gemakslust. Alle tegenstrijdigheden en bezwaren werden weggepraat, en sofisten waren meesters in het overtuigen.

27. Al snel werden zij ontmaskerd door Socrates en Plato. Socrates werd ter dood veroordeeld vanwege zijn ontmaskerings-werk. Hij moest de gifbeker drinken. Ook Plato werd ter dood veroordeeld, maar hij werd door vrienden gered die hem loskochten.

28. Plato benoemde het sofisme als een mensenjacht, als een psychologische handels-kunst, om met name elitaire en rijke jeugd te bereiken met veel potentieel. De handel is dan in 'kennis', die de sofist koopt en doorverkoopt, en ook zelf maakt. Hiertoe vestigt de sofist zich in de stad. Het is een ruilhandel en een fabriek van tweedehandse schijnkennis, aldus Plato.

29. De sofist is een nabootser, en een zeer geliefd middel van politiek en religie. Meer en meer werd het sofisme een gevaarlijke handel in educatie. Het was allemaal gericht op de mens zelf, terwijl Socrates en Plato beweerden dat er een hogere kennis boven de relatieve kennis was. Beiden hebben zij zich dus tegen het sofistische systeem gericht, de gevestigde opvoeders van de jeugd, en betaalden hiervoor een hoge prijs. Je zou de sofisten ook filosofische charlatans kunnen noemen die de weg voor het dwazendom hebben bereid.

30. Plato streed tegen doxa, tegen het gebruik van de mening en het geloof van de massa als argument. Dit was een wezenlijke strijd, want hieruit voort zou het dwazendom komen. Het woord doxa is verbonden aan populariteit, glorie, zoals het ook werd verbonden aan de glorie van God in de Griekse bijbel. Veel mensen zijn hier gevoelig voor. Ze kiezen populariteit boven de waarheid.

31. Voor de lijdensgezinde is dit dus een test. Een lijdensgezinde is niet geinteresseerd in macht, want hij weet waar het toe leidt. Hij verkoopt de waarheid niet voor autoriteit. Plato zette rede en geloof tegen elkaar. Het westerse dwazendom koos duidelijk voor het geloof. Plato werd ondergesneeuwd. Plato stelt dat er voor elke doxa een logos moest zijn waaraan het getest zou moeten worden, want anders was het waardeloos. De dwaas laat zich echter leiden door blind geloof, tegen alle kennis in. Voor Plato was doxa de zonde van de filosoof. De filosoof moest eerst terugkeren tot de logos. Doxa is alles wat de mens zomaar klakkeloos aanneemt. Doxa wil schitteren in de tempel als een god, door mensen aanbeden.

32. Doxa wil niet lijden in het verborgene voor diepte. Doxa heeft zware roemzucht en machtszucht en haalt daarvoor elk wapen uit de kast om het te krijgen. Doxa gaat niets of niemand uit de weg, niet door enige heilige vreze verhinderd, niet door enige kennis. Doxa denkt van een kale kip kun je niks plukken. De lijdensgezinden bestempelden dit als egoïsme naar het externe, een zeer slechte pathos, emotie, en de mens zou moeten terugkeren tot de apatheia, het medicijn hiertegen, de boven-emotie. De mens moest gezuiverd worden van egoïstische emotie. Op het pad van apatheia betekent het dus niet dat je alle emotie en empathie moet kwijtraken. De lijdensgezinden wijzen op de gevaren van onverschilligheid, valse apatheia, wat ook weer egoïsme is. Het eenlings-principe heeft niets met egoïsme te maken, maar met verdieping van het zelf zijn, en komen tot de hogere gebondenheid. Er is geen gnosis zonder de hogere gebondenheid, en die kan alleen ontstaan in het eenlings-principe. Dat wat er buiten hangt wordt aangedreven door de doxa-massa's.

33. Begeerte loopt uit de hand als het de grenzen van de natuur overschrijdt. De natuur is vol van beperkingen, maar het hedonisme heeft die niet. Dit is een grote vijand van de mens. De hedonistische massa's hebben hun adel geschapen, maar de filosofie heeft haar eigen adel. Plato stelde dat er geen koning bestaat die niet uit slaven is voortgekomen, en geen slaaf die niet uit koningen is

voortgekomen. De ware adel is wie de natuur goed heeft afgestemd op de deugd. Boven alles uitstijgen is dat wat adel maakt, oftewel de apatheia. Ook de logos en de gnosis zweven daar.

34. Overmoed behoort niet tot de lijdensgezinden. De lijdensgezinden testen alles.

35. Gebrek is belangrijk, ook gebrek aan woorden. Niet alles hoeft wezenlijk te bestaan. De natuur heeft ook ruimte voor het niet wezenlijke, en omvat dit ook, omdat het metaforisch doel heeft, de beeldspraak.

36. Zo is het lijdensgezinde wantrouwend tot de grote massa's, en behoedt zij zich voor valse nederigheid tot de massa's die geleerd wordt. Er zijn plichten tot de natuur, niet tot de massa's.

37. Deugd is voor de lijdensgezinde gebaseerd op kennis. Geloof is een slechte leermeester.

38. Het principe van de eenling is van levensbelang. De mens denkt de massa's nodig te hebben, de ander, maar dat is een misleiding. De eenling heeft een eigen sociologie. Kruispunten worden niet geforceerd, niet gemanipuleerd. Ze worden niet overhaast. Altijd maar weer denkt de mens de ander nodig te hebben, alsof de ander de mens gelukkig kan maken. Ook is de mens bang voor de ander, denkende dat de ander hem kapot kan maken. Maar beide gevallen zijn niet mogelijk. Alleen het pad van de eenling leidt tot het geluk, en het geluk is de diepte. In de diepte is er de gebondenheid, want de mens gaat dan zien dat het maar één weg is. De eenling trekt het ene aan. Het ene is daarmee ook het enige. Hoe dieper de mens gaat hoe meer de mens erachter komt dat er steeds minder mogelijkheden zijn. Het pad wordt namelijk steeds smaller, de poort steeds enger. De mens wordt ingesloten. Dit leidt tot de ervaring van de heilige gebondenheid.

39. Het doel van de mens is een eenling te zijn. Je ervaart het externe dan alleen nog door het interne. Het heeft zijn eigen sociologie.

40. Eerst moet de mens komen tot apatheia, wat letterlijk zonder emotie betekent, wat dus het niets inhoudt, maar wat niet wil zeggen dat dit het einddoel is. Het wil niet zeggen dat de mens niet zonder emotie moet zijn, maar de mens mag er niet door aangedreven worden.

41. Pathos, emotie, moet dus onderworpen worden aan apatheia, en aan rede. Leegte mag ook nooit een doel op zich zijn, maar moet onderworpen zijn aan rede, aan logos. Apatheia moet dus onderworpen worden aan logos.

42. Doxa moet dus ook onderworpen worden aan bovenstaande drie. Als dat gebeurt is kan de mens verder op het pad van de eenling.

43. Vijanden op dit pad zijn bevestigings-zucht (van anderen, de massa, etc.), goedkeurings-zucht (van anderen, de massa, etc.), eerzucht, roemzucht, mensenbehagenis, massabehagenis, verklaringszucht (naar/ van anderen, de massa, etc.), bewonderingszucht, opschepzucht imponeerzucht, overtuigingszucht, winzucht, troostzucht (van anderen, de massa, etc.)

44. Ook is het dus belangrijk om het externe, de buitenwereld, te onderwerpen aan het interne, de binnenwereld.

45. Hemelse kennis verzadigd meer dan vlug plezier. Hemelse kennis gaat veel verder dan geluk.

46. Soms voel je je misschien ongelukkig, maar dat kan weer onderdeel zijn van de hemelse kennis die veel dieper leidt, tot iets groters dan geluk, iets wat dieper verzadigd.

47. Je kan je zelfs op sommige momenten diep ongelukkig voelen en wanhopig, maar tegelijkertijd in de geestelijke vervoering zijn, omdat je voelt dat het een onderdeel is van iets veel groters, een

onderdeel van jezelf.

48. Geluk is veelal overschat, en de hemelse kennis onderschat.
Er is iets dat veel verder gaat dan zomaar geluk.
Nut is iets veel groters dan geluk.
Door nut kun je van alles gebruik maken.

49. De massa's hebben vals, tijdelijk geluk, maar de eenling heeft waar nut.

50. De eenling wijkt niet af van het eenzame pad van nut, ook al ziet hij het soms niet en gaat hij door schijnbare nutteloosheid.

51. De lijdensgezinden waren al lang voor de opkomst van het dwazendom gericht op de logos, de Rede, wat Plato ook wel het goddelijke verstand noemde, en waaraan ze alles testten. Later werd deze logos door de dwazen dus gematerialiseerd en verletterlijkt, op basis van geloofs-sentiment. Het is het sofistische hedonisme wat zomaar klakkeloos alle bourgondische levenswijzen van de voorouders overneemt, en dit begonnen ze eigen namen te geven. Zo ontstond het gehele palet van kortzichtige woordbetekenis in het dwazendom. Wat de massa dacht was belangrijk voor de dwaas, wat sofistisch gedachtengoed was uit het pre-socratische tijdperk, nog voordat Socrates kwam opzetten. Het was een markt-cultuur van rondtrekkende leraren die hun lessen verkochten, ook de zogeheten drogredenen. Ze verkochten het nogal duur, en ook het lagere scholensysteem is hierop gebouwd. Geld was de maatstaf. In principe konden alleen de rijken genieten van het sofistische onderwijs.

52. Omdat de sofistiek allemaal om geld ging, als een beroep, in plaats van een missie, probeerde de sofist het brein van de mens te manipuleren door welsprekendheid en amusement, door bedriegelijke uiterlijkheden dus, om zo de pathos, de emotie, te bespelen, als een poppenmaker. De rede, de logos, werd dus zo meer en meer weggeschoven. Daardoor noemde Plato het sofisme ook een mensenjacht. Er werden valstrikken uitgezet om onoplettende mensen mee te vangen.

53. Omdat het om massa-beinvloeding ging als de maat, de mens als maat, en niet de hogere logos, traden de sofisten op voor het vermaak en niet voor de waarheid. Omdat de doxa, de massa-opinie, voor hen belangrijk was, was het overmatig gebruik van eros, sexualiteit, een mogelijk gevolg, wat leidt tot porneia, het marktwezen van perverse sexualiteit voor verkeerde doeleinden en afgoderij, want dit gaf hen de macht om de massa's te scheppen en onder hun macht te houden. Door al hun verloochenen van de rede, de logos, en het verdraaien ervan, wat later ook massaal gebeurde door het dwazendom, en door het overmatig accentueren van uiterlijkheden en het materialisme als gevolg daarvan, wekt men een vroegtijdige, valse sexualiteit op, een corrupte eros, de porneia, waardoor er geboorte werd gegeven aan het wereldrijk van het dwazendom.

54. Socrates gaf een veel hogere betekenis aan de eros, die onderworpen en getest moest worden aan de logos, de rede, namelijk dat de ware liefde de wijsbegeerte is. Eros is volgens Socrates de zoektocht van de mens naar zichzelf, naar binnen gericht, dus al helemaal niet naar buiten. Er moet bij gezegd worden dat Plato in zijn boek Symposium, over Eros, stelde dat Socrates deze wijsheid had geleerd van zijn leermeester, de profetische filosofe Diotima. Plato zelf was de leerling van Socrates, dus die stond heel dichtbij hem. Diotima noemde Eros een subtiele kracht die boodschappen overbracht tussen het goddelijke en de mens, vanuit de logos dus. Zijn moeder was Penia, armoede, en zijn vader was Poros, intelligentie. We kunnen dus stellen dat Eros voortkomt vanuit het verminderen van het lagere en het hongeren naar het hogere, wat ook bewaard is gebleven in de latere gnostisch-lijdensgezinde traditie. Eros kan alleen geboren worden in de leegte, in het afleggen van de lagere natuur. Penia en Poros zijn dus het tegenovergestelde van de porneia, want zij vormen de brug van het minderen die de mens in contact stelt met de hogere

logos, in plaats van massa-vermeerdering. Eros is het verlangen naar kennis, die gezuiverd wordt door de logos.

55. In het wereldbeeld van de lijdensgezinden stond de logos centraal. Eros zou nooit in die zin op zichzelf kunnen bestaan, want dan zou het corrupt worden. Eros was dus meer de verbinding tussen de hogere gedachtes, de vruchtbaarheid van de hogere principes, waar de lijdensgezinde naar zocht als een brug tussen het zelf en de logos, waaraan het valse zelf zou kunnen afsterven. De lijdensgezinde wilde de massa's dus niet, en ook niet de aardse rijkdommen, maar dus wel de massa's van de hogere gedachtes, het hogere collectief van de logos.

56. En daarvoor had de lijdensgezinde een zuiver begrip van de Eros voor nodig. Als zijn eros corrupt zou zijn, lager aards, dan zou zijn schip op een rots kapot breken en zinken. Het zou hem noodlottig worden. De lijdensgezinden stelden dat het middel van transcendentie om tot de logos, de rede, te komen de apatheia was, oftewel het toetsen van de emotie aan de rede, het boven je emoties uitstijgen om tot rede te komen, en dan zal de rede de emotie aandrijven, niet andersom. Er moest dus een grote draai komen in de menselijke natuur. Er was dus een grote strijd tussen de lagere emotie en het hogere onderwijs. Op de oceanen van emotie, geloof en opinie die tussen de mens en de rede inliggen zijn er vele gevaarlijke piratenschepen van het sofisme die de mens moet zien te ontwijken.

57. Uiteindelijk waren zij het die het piratenrijk van het dwazendom bouwden. Voor de eenling op het lijdensgezinde pad is het belangrijk om zijn eros weer in dienst te stellen van de oorspronkelijke logos, de hogere rede die op het pad van de apatheia bereikt kon worden. Diotima noemde Eros een zoeker naar de wijsheid, en de wijsheid bevat eeuwigheid en volkomenheid. Diotima wijdde mensen in op dit pad, zoals ook haar leerling Socrates, en indirect Plato dus. Eros is het zoeken naar het blijvende bezit van deze dingen, oftewel het zoeken naar de heilige gebondenheid, de hogere gebondenheid van de zelfoverstijging. Daar waar een aards mens op zoek is naar bedriegelijke, oppervlakkige, sjoemelende schoonheid, daar is een stoïcijn op zoek naar de hogere schoonheid van de vereeuwiging van het goede in zichzelf, de subtiele werkelijkheid.

58. Schoonheidsbeleving kan al heel snel pathos zijn, emotie, en doxa, massa-opinie (omdat je zo bent opgevoed, omdat je vader en moeder het ook mooi vinden, enzovoorts), en het kan zo al heel snel tegen de logos, de hogere rede, ingaan, maar Diotima stelt dat de mens moet loskomen van de lagere schoonheidsleer die voortgedreven wordt door traditie en kortzichtigheid, om zo te komen tot de eeuwige oceaan van de schoonheid van de hogere gedachtes die daar ook weer voortplanten, anders blijft men slaaf van het bedrog. Diotima stelt dat de mens ingewijd moet worden in de hogere geheimen van de liefde waarin het mysterie van de schoonheid helder wordt, transcendent. Het is de stoïcijnse esthetiek van de logos, de eeuwigheid van de logos die door de apatheia, de emotie-overstijging, tot de zuiverheid van de logos is gekomen. De esthetiek is in die zin het bezit van de eenling, niet van de massa's. De schoonheid van de gnosis is voor de massa's meer dan ze kunnen dragen. Het is voor de lagere aardse mens moeilijk om het concept van de eeuwigheid te omarmen of zelfs te confronteren. De aesthesis, de ervaring, de gevoeligheid, het waarnemingsvermogen, het gevoel voor kunst, het schoonheidsgevoel, moet in die zin ook onderworpen worden aan de logos, de hogere, transcendente rede, en moet hieraan getest worden. Het mag niet uitstijgen boven de logos, want dan wordt het corrupt. Het mag dus ook niet losgekoppeld worden van de logos. De aesthesis is het zintuigelijke, maar die mag je niet zomaar als een dolle hond laten loslopen.

59. Diotima stelt dan dat de massa de lelijkheid is, het afgewekene, ook al zien ze dat zelf niet, want ze wanen zichzelf met kop en schouders boven alles uit,

en wanen zichzelf eeuwig. Ook stelt ze dat de ware schoonheid op zichzelf bestaat en in zichzelf en eeuwig is, en dat alles buiten haar slechts komt en gaat. Tot die schoonheid van de wijsheid is alle inspanning om hierin ingewijd te worden, wat geen makkelijk pad is, maar daarbuiten zal de mens slechts ten prooi vallen aan groot bedrog. Deze schoonheid is dus niet racistisch, maar ontmaskert het kwaad.

60. Eros werd door Diotima beschreven als een jongeling in de natuur op blote voeten, zonder kleed, dakloos, en arm. Op andere plaatsen in het boek van Plato werd hij beschreven als een teder en zachtaardig iemand met de eeuwige jeugd, altijd met een kinderlijke gezindheid. Hij woont in het zachtste deel van de zachtmoedigen. Hij is van de buigzame, subtiele wereld, waardoor de kloof tussen de mens en het goddelijke is overbrugt, tussen mens en logos. Hij is tussen twee werelden, maar kan alleen door de logos tot volle bloei komen.

61. Socrates en Plato legden al het fundament voor het lijdensgezinde. Socrates liet al het nut van slechte relaties zien. Als de mens alleen maar goede relaties had, dan zou de mens gewoon gelukkig worden, maar als de mens een slechte relatie zou hebben, dan zou de mens daardoor filosoof worden. Ook zei hij dat hij wist dat hij intelligent was, omdat hij wist dat hij niets wist. De ware wijsheid komt, stelt Socrates, wanneer we begrijpen hoe weinig we eigenlijk van het leven, onszelf en de wereld om ons heen begrijpen. Hij streed tegen de pathos systemen die emotie als basis hadden, en noemde het een vulgaire illusie, want de mens moest niet leven om te eten en te drinken, maar moest eten en drinken om te leven.

62. De mens moest terugkeren tot het niets allereerst, en tevreden worden met het weinige, en dat pad volgen. Het ging er volgens Socrates niet om zomaar te leven, maar om op de juiste manier te leven, en dan moest de mens terug keren tot de bron. Als een mens niet tevreden kon zijn met wat hij had, dan kon de mens ook niet tevreden zijn met wat hij zou krijgen.

63. Het leven moest dus allereerst weer kritisch worden naar zichzelf, anders was het niet waard om geleefd te worden.

64. Socrates droeg de mens op om niet te denken aan het zelf en aan bezittingen, maar om tot zelfoverstijging te komen, zoals Yeshua dit ook onderwees. Laat alles achter, verloochen jezelf en draag je lijden.

65. Vanuit deze moederlijke bron die boven alles lag moest de mens leven, om zo alle eigen meningen achter te laten, want die lieten de mens dwaas zijn als de wind die door een leeg huis blies. De mens moest zichzelf niets inbeelden. De mens was maar een dauwdruppel op een blad.

66. Telkens weer kwam het uitstijgen terug in de filosofie van Socrates, wat ook terugkomt als de hemelvaart. Maar Socrates zei erbij dat dat uitstijgen telkens verder moest gaan. Hij waarschuwde dat wijsheid niets is zonder hogere inspiratie, wat ook terugkomt in de brieven van Paulus. Soms kan die inspiratie zo sterk zijn dat je niet ten diepste weet wat het betekent. Hij noemde de bedriegelijke lagere aardse schoonheid een zeer tijdelijke tiran die de mens met verrukking verleidde om de massa's groter te maken.
De lijdensgezinde moest leren te leven met verlies, opdat daardoor zijn ziel op de natuur werd afgestemd.

67. Ook Aristoteles, de leerling van Plato, streed tegen het sofisme en riep de mens op om terug te keren tot de natuur. Hij streed fel tegen het één-daads-geloof waarin mensen dachten dat ze na een goede daad te verrichten het voor elkaar hadden. Hij stelde : Kwaliteit is geen daad, het is een gewoonte. En : We zijn dat, wat we bij herhaling doen. Gewoonte wordt bij de mensen ten slotte tot natuur.

68. Hij stelde dat alhoewel de mens een sociaal

wezen was, als de mens de vriend zou worden van de massa, dan had de mens helemaal geen vriend.

69. Hij stelde dat vriendschap een traag rijpende vrucht was, maar dat vriendschap in de wortels een illusie was, en dat de mens die genoeg had aan zichzelf het ware geluk had gevonden.

70. Net zoals Socrates stelde hij dat de mens niet zo zeker moest zijn van zijn zaak, maar twijfel is het begin van de wijsheid.

71. Ook stelde dat de wijsbegeerte er niet was om op te sommen wat een mens gelukkig zou maken. De melancholie zou de mens veel verder leiden. Het geheel is hierin altijd meer dan de som van de delen.

72. Aristoteles prikte heen door het bedrog van op zichzelfstaande 'goede daden'. Daar ging het niet om, volgens Aristoteles, want het zou ook verkeerde motieven kunnen hebben. Het ging om karakter vorming.

73. Het goede moest als kwaliteit een instinct worden van de mens. De mens moest terug tot de oernatuur, en moest hiervan een deel worden. Zomaar geloof en goede daden zouden nog teveel achter de zijlijn staan. De karaktervorming moest de plaats innemen van al te oppervlakkig en doelloos geluksgevoel. Volgens Aristoteles geeft de filosofie een hele andere betekenis aan geluk dan de massa's dit doen. De massa's noemen al snel de woorden plezier, weelde, roem. De zieken willen gezondheid en de armen willen weelde. Voor hen is het leven en geluk gewoon plezier maken. Er is niets hogers voor hen. Ze gaan hier helemaal in op. Voor Aristoteles zijn er drie soorten mensen : de levensgenieters, de staatsmannen en de filosofen. Het geldbeluste leven gaat volgens Aristoteles recht tegen de natuur in. Maar volgens Aristoteles is er een pad in het midden, omdat de mens niet gemaakt is om een extremist te zijn, en dit ook niet aankan. De mens heeft van alles een beetje nodig, en moet ook geen onmogelijke doelen voor zichzelf stellen. De mens mag hier creatief mee omgaan. De mens mag lerend hiermee omgaan. Karaktervorming aan de logos moet geoefend worden in onderwijs en opvoeding. Het komt de mens niet zomaar aanwaaien.

74. De geoefendheid is de natuurvrouw Areta, ook een beeld van kennis en studie. Zij is ook een oorlogsvrouw.

75. De lijdensgezinde moest op het pad niet zomaar steken bij goede daden, maar moest geoefend worden, om zo te komen tot Areta.

76. Eens probeerde Kakia, de zwaar opgemaakte verleidster tot het kwaad, de lijdensgezinde te verleiden door hem weelde en plezier aan te bieden, terwijl Arete hem een leven van worsteling met het kwaad aanbood (de geestelijke oorlogsvoering).

77. De lijdensgezinde koos toen het pad van Arete. Ook Paulus stelt dat de mens op Areta gericht moet zijn, de geoefendheid. Petrus stelt dat we alleen door Areta, geoefendheid, tot de kennis kunnen komen.

78. Paulus en Petrus waren volgelingen van Areta. Deze geoefendheid, arete, moet altijd in overeenstemming zijn met de logos, de rede, volgens Aristoteles, ook een volgeling van Areta.

79. Het gaat er dus niet om door genade te komen tot God, oftewel geestelijke luiheid, en ook niet om door goede werken tot God te komen, maar door de geoefendheid, Areta, wat Aristoteles al predikte, en de lijdensgezinden, en wat toen door Petrus en Paulus werd overgenomen.

80. De natuur is moeilijk te vatten. Daar moet de mens moeite voor doen, want de natuur is niet goedkoop. In de lijdensgezinde leer was Areta de opvoedster en onderwijzer tot de logos. Iedere lijdensgezinde moest ernstig streven een ontmoeting met haar te hebben.

81. Zo was het dus oorspronkelijk een filosofisch

stelsel, en religie werd alleen gebruikt als metaforiek, als personificatie van principes. Kakia, de verleidster, de godin van het kwaad, kwam om de mens te misleiden de geoefendheid om te ruilen voor gemakszuchtig plezier en weelde wat een geheel eigen religie vormde : het dwazendom.

82. Aristoteles stelde dat er geen simpel ja of nee was, maar dat er een enorme creatieve ruimte tussenin zat, het pad in het midden.

83. De mens heeft het lopen verschuiven met eigen gemaakte waardensystemen en hierarchieen.

84. Dwazen wassen elke oproep tot geoefendheid heel snel weg met indutters zoals 'geloof' en 'genade'.

85. Maar het kwaad vormt en definieert het goede, zoals het goede het kwade definieert en vormt, in de levensvisie van Aristoteles. Het pad van Aristoteles gaat hier dus dwars doorheen. Alleen zo kan de mens tot Arete, geoefendheid, komen.

86. De Logos is voor de lijdensgezinden een synoniem voor zowel de natuur als God. Zowel de Logos als Areta stond centraal, en zij konden ook niet los van elkaar bestaan. De Logos is de subtiele leerregels van het al, het ogenschijnlijke toeval, wat de mens dient te volgen en te gehoorzamen om niet doelloos als een dwaallicht weg te vagen in de schaduwen ervan.

87. Areta en de Logos waren de gidsen van de mens in het moeilijke bestaan voor de lijdensgezinde.

88. Het lot van de mens is zijn eigen karakter, en daarom is oefening daarvan voor levensbehoud. Niets is vanzelfsprekend, maar er is een noodzakelijkheid waar zelfs de goden tevergeefs tegen strijden, stelde de pre-socratische filosofie.

89. Aristoteles kwam om weer balans te brengen, want er waren vele extremen ontstaan. Laten we beseffen dat dit gewoon principes waren die zich opdrongen als de noodzaak van de natuur balans.

90. Mensen zijn altijd weer op zoek naar leiders en helden, naar rolmodellen, maar de mens moet beseffen dat dit slechts personificaties zijn van de hogere principes van het zelf.

91. Daarom is lofprijs ook niets anders dan het goede wat zich in het zelf manifesteert, zoals Aristoteles stelt. Het is een eigen verantwoordelijkheid, en een werkwoord, opdat je geen toeschouwer bent aan de zijlijn en alles maar projecteert op het rondvliegende balletje waar anderen achterna lopen.

92. Hierin ligt dus ook gevaar van de passieve gods-aanbidding waarmee de hedonistische kerken vol mee zitten. Zelfs in de filosofie zijn er gevaren dat de mens principes op een hoop gooit om ze te absoluteren, ze gaat aanbidden en dan gaat verkopen, wat gewoon puur diefstal is, want de mens is geroepen om nomadisch te zijn, om alles ook weer achter te laten om tot hogere principes te komen.

93. Ik heb in mijn leven heel wat moeten weggooien en verscheuren en tot vuilnis moeten rekenen waar de materialisten en hedonisten helemaal in paniek over zijn geraakt, maar ik moest verder, en zo konden zij ook verder.

94. Vaak is er mij aangeboden om mijn boeken voor peperdure prijzen te verkopen, maar ik heb zelfs een groot deel van wat ik geschreven heb ook weer achter moeten laten. Ik kan in de kerk staan en mijn handen in de lucht heffen om hun afgoden te prijzen maar als ik zelf niet verander en de verantwoordelijkheid neem, wat is mijn lofprijs dan waard ?

95. Zo weet ik van mensen die in zonde leven en weigeren er iets aan te doen en dan maar vooraan staan in de kerk met hun handen in de lucht om de afgod te prijzen, terwijl gemakszucht in hun hart ligt.

96. Wat is de lofprijs dan nog waard ? De zonde

behoort het goede niet te prijzen, maar behoort zich te bekeren om zelf het goede te zijn. Dat zou de ware lofprijs zijn, maar waar zijn kerken vandaag de dag mee bezig ?

97. Ze loven en prijzen elkaar's mooie jurken, en hoedjes en kijken neer op de arme Eros die op blote voeten, alleen in het bezit van een te korte broek, hun peperdure feesten niet kan bijwonen.

98. Ik ben hongerig geweest, naakt en in de gevangenis, of misschien wel in een psychiatrische kliniek, en gij hebt mij niet gevoed, hebt mij niet gekleed, en niet bezocht.

99. Dit is een ernstige zaak, want dat is de toestand van de wereld en de kerk vandaag de dag. De lijdensgezinde zegt dan : 'Ik doe aan zulke feesten van het dwazendom niet mee.'

100. Waarom zoek je het dan nog bij jezelf, wat allemaal illusie is ? De zoektocht is naar je hogere zelf, in Areta, in de Logos. Meer heb je niet nodig, maar de illusie is ervoor om het ware te vormen en definiëren. Dat is het nut van de dualiteit. Het is bruikbaar voor de lijdensgezinde, en behorende tot de fysiologie van de oerstof.

101. Het einde zal vastraken in het begin, want alles gaat in cirkels, stelt de presocratische filosofie. Aristoteles stelde dat je aan jezelf moest werken, want daar was alles al. Daar was al het creatieve materiaal wat je nodig had, en Areta was het loon van gewoonte.

102. En de weg tot de geoefendheid, Areta, is de weg van de askesis, de oefening.

103. Areta is ook een woord voor mannelijkheid in de lijdensgezindheid, de geoefendheid, wat gebeurt op het pad van de eenling, het vol zijn met Areta, het getest zijn aan de logos, de rede.

104. De lijdensgezindheid heeft niet gebogen voor de massa's, maar heeft zijn innerlijke natuurvrouw gevonden, de mannin, het oorspronkelijke volk van de hemelse kennis.

105. Hij heeft niet voor superman gespeeld, maar is de weg van het lijden gegaan. Hij is geen spijbelaar die de mens zware verdovende middelen heeft verkocht om hen bedriegelijke illusies van veiligheid en overwinning te geven, maar hij is gegaan tot de school van de geestelijke oorlogsvoering om zichzelf te oefenen, de natuurschool.

106. Hij loopt niet als een fletse zakenman met een gladgestreken pak en stropdas rond om zijn product van oplichting te verkopen, hoewel hij ook niet als een wilde weldoener parels voor de zwijnen werpt, maar hij heeft een vaste brug gebouwd, zij het van wildernis touwen, over de woeste oerrivieren van het oerwoud.

107. Hij is een wenende filosoof, niet alles maar wegwimpelend en weglachend. Zijn Askesis heeft hem tot Areta geleid, zijn hogere zelf. Hij is de duisternis ingegaan en is er obscuur door geworden.

108. Hij weet dat de aarde een mentaal en verbaal mijnenveld is. Hij laat de mens moeite doen om zijn filosofie te begrijpen. De mannelijkheid is de geoefendheid in het luisteren, de geoefendheid in het zoeken naar de hogere dingen en het achterlaten en minderen van de lagere dingen.

109. De mannelijkheid is de mindering, en de vrouwelijkheid drijft de mannelijkheid hierin aan om te minderen, en zij vermeerdert zo zijn hogere dingen. De valse surrogaten hiervan zijn de vermeerderingen van het lagere aardse.

110. De lijdensgezinde knapt af op de lagere levenswijzen van het dwazendom. Hij ergert zich eraan en weent erover. Hierdoor zondert hij zich nog meer af.

111. Dat is het pad van Aristoteles, het pad van de

oorlogs-rede, de logos van de geestelijke oorlogsvoering.

112. Adam moest in een diepe slaap vallen om tot de gnosis van Eva te komen, zoals de lijdensgezinde dit moest om tot Areta te komen. Dat is de ware lofprijs, wat ook een woordbetekenis is van Areta.

113. De definitie van lofprijs is dus geoefendheid, Areta, en zij moest verkondigd worden als het evangelie. Areta is een vrouwelijk woord, naast het feit dat zij een natuurvrouw is.

114. Er zijn veel verwijzingen naar de natuurvrouwen. Zij moesten verkondigd worden, als principes.

115. Het principe waarvoor Areta stond werd verborgen gehouden door geloof en genade en eens een keer een goede daad om goede wil te tonen.

116. Er is een missie om areta, de noodzaak van de geoefendheid, te verkondigen.

117. De hedonist conformeert zich aan de massa, het geloof van de massa, de doxa, omdat hem dat het snelst iets laat bereiken. De massa is dus vaak ook de maat voor de hedonist. Het tegen de massa ingaan zou de hedonist teveel lijden kosten. De lijdensgezinde daarentegen conformeert zich aan de natuur, de phusis, verbonden aan het woord phuein, groeien.

118. De lijdensgezinde streed tegen de doxa, de drogreden, op het pad van de eenling, maar de dwaas maakte de doxa tot een afgod en noemde het de glorie van God, want de dwaas had altijd weer de massa nodig, omdat de dwaas zelf niets had en niets was.

119. De lijdensgezinde toetst niets aan de menselijke overleveringen en tradities, zoals de christenen doen, maar aan de logos.

120. Als je de vijand niet kan verslaan, verdiep dan je vijand.

121. De lijdensgezinde is niet religieus, maar gebruikt het religieuze. Zo is het altijd geweest. Religie is het ego, tenzij je het metaforisch en strategisch gebruikt. Religie-overstijging is het doel. Filosofie is daarom altijd semi-religieus.

122. De Egyptologie en het Judaïsme waren oorspronkelijk prachtige lijdensgezinde semi-religies, als metaforische uitingen van de hogere filosofie, hoe dieper je gaat. Het waren gnostische religies als onderdeel van de taal, hoe dieper je teruggaat.

123. Het pad van Aristoteles door de natuur herinnert ons aan Areta, de geoefendheid. Een leger dat niet onder een bepaalde druk staat, en wat niet in een bepaalde mate aan gevaar wordt blootgesteld ontwikkelt zich niet. Een leger zou zo indutten.

124. De externe wereld kun je niet veranderen. Het is ervoor om je intern te veranderen. Onder deze druk maak je contact met je innerlijke phusis, je innerlijke natuur.

28.

De eenling is eeuwig

1. Alleen de eenling kan leven en in leven blijven. God is ook een eenling. De eeuwigheid is dan ook het bestaan op zich, want niets anders zou kunnen bestaan dan de eeuwigheid. En dit is ontstaan door pure noodzakelijkheid, zelfs dwang, omdat het alleen op die manier vast en gericht zou kunnen werken. Dat wat geen eenling is is eindig en zal weer wegvagen.

2. Zo wordt de wil onderworpen aan de noodzaak en

de hogere dwang van de natuur, dus de heilige gebondenheid. Zo komt de ziel dus daadwerkelijk tot het ontstaan en bestaan.

3. Zowel de verwarring als de duidelijkheid is noodzaak, zowel het volledige als het onvolledige.

4. Vlijtig drukt het ego op iedereen een etiket en stookt ze, en drijft daarmee haar markt, als Kakia die de lijdensgezinde probeerde te verleiden tot de weelde en het plezier daarvan, het goud der dwazen. Maar Areta boodt de lijdensgezinde de geoefendheid aan in de worsteling met zulke beesten, en voor dit pad koos de lijdensgezinde.

5. Het ego is een laaghartige, sofistische markt om munt te slaan uit de massa's. Ze hebben er een dikwijls peperdure studie van gemaakt, alleen toegankelijk voor de rijken.

6. Het loon van de geoefendheid is de geoefendheid zelf.

7. Het loon gaat niet buiten de geoefendheid om. Er wordt altijd uitbetaald in meer hemelse kennis.

8. Zij die alleen geloof hebben, hebben God niet. Het enige wat ze hebben is hun eigen afgod, en die is eindig en nietig. Toch wanen zij zichzelf als God. Als er ergens betweterigheid is, dan is het daar. Ze zijn vol met pathos, redeloos gevoel.

9. Ze hebben een materieel surrogaat gemaakt, allemaal voor hun bedriegelijke markt, waar de klant een gevangene en een slaaf is, en niets heeft in te brengen. Laat je niet bedriegen alsof je nog iets in te brengen hebt daar, want je hebt niets in te brengen. Je bent nooit veilig of van jezelf in deze markt.

10. Wees daarom behoedzaam. De mens kan niet voorzichtig genoeg zijn.

11. Waarom staat de mens dan onder de druk ? Omdat de mens hierdoor geoefendheid moet leren, tot Areta moet komen. Er is geen filosofie zonder Areta. Areta liet de lijdensgezinde worstelen met de meest erge beesten voor dit doel. Daarom kiezen velen voor het pad van Kakia, en niet voor de geestelijke oorlogsvoering.

12. Veel mensen nemen het niet zo nauw met het leven. Ze komen en gaan weer. Maar het leven is nu eenmaal gruwelijk misduidig als noodzaak. Directheid is namelijk noodlottig. Alleen in dit contrast zullen de geoefenden op het pad van de lijdensgezinde eenling, op het pad van Areta, de rode lijnen opmerken.

13. De natuur van God is van een oneindige volkomenheid.

14. De kennis staat niet op haarzelf. Het moet geoefend zijn. Er is daarom een onverbrekelijk snoer tussen de hemelse kennis (gnosis, logos) en areta. Kennis van God is de hoogste vorm van oefening. Daarom moet het geoefend zijn, verdiept, en dit is een worsteling in de geestelijke oorlogsvoering. Alles moet namelijk getest worden aan de logos. Geld of titels is hierin geen maatstaf, maar een drogreden.

29.

Het ego verleid door de vruchten van Kakia

1. Het ego is gebouwd op drogredenen en is pure kwakzalverij. Het mag nooit los komen te staan van de geestelijke oorlogsvoering. Dat is de val van het ego geweest. Het ego is verleid door de vruchten van Kakia. Nu is het ego zwaar vergiftigd.

2. Er zal maar heel iets over zal blijven van de menselijke ziel, alleen de eeuwige bron. Dit is het noodzakelijke iets. Maar datgene van de ziel wat gewoon door de tijdgeest is bepaald zal niet blijven

voortbestaan. Alleen het eeuwige noodzakelijke in de Rede van God zal eeuwig zijn.

3. Wij kunnen alleen daadwerkelijk God kennen door de geoefendheid op het pad van Areta.

4. Er is juist een heleboel corrupte pathos, emotie, die moet afsterven aan de rede. De overmaat aan pathos moet bestreden worden.

5. Overmatige liefde en haat blokkeren de rede.

6. Buiten de hemelse rede om anderen naar eigen inzicht willen laten leven is eerzucht en trots.

7. De hemelse rede voert in dit proces tot de ware vrijheid, waardoor de pathos, emotie, allereerst verminderd kan worden. Vanuit de hemelse rede mag dan nieuwe pathos ontstaan, want het is niet de bedoeling dat de mens emotie-loos wordt.

8. Apatheia leidt door de hemelse rede tot een nieuwe pathos, maar die is altijd ondergeschikt aan de hemelse rede.

9. Het leven aan de hemelse rede getest is een soort vroomheid, als de geoefendheid (areta) in de lijdensgezindheid.

10. Als de mens niet mindert dan sterft de mens.

11. Zo is de man met de vrouw in de natuur, en de vrouw is de bezieling van de man, de oefening van de man, die leidt tot geoefendheid.

12. In die zin is de vrouw als principe voor de man van levensbelang. Maar daar waar man en vrouw buiten de hemelse rede vallen neemt de pathos alles over, en de doxa.

13. Daarom moet de mens terugkeren tot de lijdensgezindheid om de pathos verminderen, de emotie, omtrend het stelsel van man en vrouw, om ermee in grote worsteling te raken.

14. Dat is niet vreemd. De geestelijke oorlogsvoering is een feit. Het leid dieper in de natuur. Het maakt de lijdensgezinde geoefend, en zo ontdekt de lijdensgezinde zijn vrouwelijke zelf, zijn hogere zelf.

15. De lijdensgezinde maakt zo contact met zijn natuur zelf. Het pad van de eenling heeft de lijdensgezinde dieper uitgewerkt. Zo gaat de lijdensgezinde tot de verloren amazone gebieden.

16. Ik had een droom dat de Logos als natuurvrouw teruggekomen was in de buurt van een stad waar ik was. De logos sprak dat dromen geen bedrog zijn, maar alles wat daarbuiten ligt is bedrog.

17. We zijn op zoek naar de logos, de hemelse rede, niet de dronkenschap.

18. De onwetenden zijn als hen die door blinde begeerlijkheid gedreven worden en elkaar alleen maar belonen in omkoperij. Daarom moet de mens op zijn hoede zijn.

19. Het ontwijken van het aas van de onwetenden loopt gelijk op met het overwinnen van gevaren, en dit is de geoefendheid (areta).

20. Dit heeft dus ook met de mindering op het pad van de askesis, oefening, te maken.

21. De mens ontwijkt en overwint dus naar mate van zijn geoefendheid.

22. Als het ego zwaar geoefend is in iets dan kun je het ego alleen overwinnen als je nog wel dieper geoefend bent.

23. De geestelijke oorlogsvoering is dus nog wel ingewikkelder dan welke wiskunde of economie dan ook.

24. Het ego houdt mensen voor de gek dat het allemaal heel simpel is, en alleen belangrijk is om

wat standaard-principes te kennen. Neen. Het is zware oefening.

30.

De hemelse rede tegen de harstocht van overschatting

1. De lijdensgezinde koos voor het pad van de worsteling, als een beeld van de studie. Dit houdt in dat je boven het niveau van aardse professoren terecht moet komen.

2. Het is niet zomaar intellectualiteit, maar stijgt daar hoog boven uit. Zij die in dronkenschap het ego volgen zullen dus veel over het hemelse Woord klagen dat het teveel 'op je tenen lopen' is. Maar wat verwachten ze ? We zijn hier op aarde in een mijnenveld.

3. De logos, de natuurvrouw, is gekomen. Kom tot haar en luistert naar haar. Loop haar niet vooruit, maar blijf ook niet achtersteken.

4. Zonder de verdrukking zou de mens zich niet kunnen voortplanten en dus niet overleven. Hoe groter de druk, hoe groter de voortplanting en de overlevingskans.

5. Wij moeten hierin geleid worden door de hemelse rede.

6. De mens moet voorzichtig zijn met het zogenaamde 'kleinere goed' wat voortkomt vanuit het grotere kwaad.

7. De onwetenden zullen ten prooi vallen aan bijgeloof, en de bijgelovigen kenmerken zich door meer het van hen afwijkende te bestraffen dan de goefendheid in het goede te onderwijzen.

8. Omdat de hemelse rede en de geoefendheid ontbreekt heerst het vooroordeel dat heerst. Mensen worden al direct blootgesteld aan 'voorbestraffing' gebaseerd op het vooroordeel.

9. Begeerte die zomaar uit selectieve blijdschap of verdriet ontstaat heeft niet het nut van de algehele mens op het oog, en is dus een selectieve overmaat, wat alleen maar verholpen kan worden door de hemelse rede.

10. De hartstocht van de overschatting strijdt tegen de hemelse rede. Overschatting veroorzaakt trots, wat ook een valse blijdschap met zich meebrengt. Deze hartstochten krijgen vrij spel door gebrek aan hemelse rede.

11. Er is een overmatige liefde, en die moet geblust worden door de hemelse rede. Liefde kan dus als begeerte teveel van de mens zelf afleiden.

12. De liefde van het ego kan de bron zijn voor een heleboel andere buitensporige, overmatige hartstochten. Zonden zoals gierigheid en eerzucht zijn de ergste krankzinnigheden.

13. Het ego had de massa's nodig om te kunnen overleven, en omdat dat niet eenvoudig ging dwong het ego de massa's. Het ego was geheel afhankelijk van vermeerdering.

14. Daarom moest het tijdperk van de hemelse rede komen, en omdat er zoveel nadruk was gelegd op de massa's door het ego moest er gewezen worden op het pad van de eenling.

15. Alle monades, eenlingen, zweven om God, de logos, heen, en zijn bepaalde spiegelingen van God, want God is de enige ware eenling.

16. Geen enkele monade is dezelfde. Alle monaden zijn uniek, en zo kunnen ze ook elkaar uitleggen en aanvullen. 'Er kan maar één van iets zijn' wordt ook het monisme genoemd, weer van het woord 'monos'.

Alleen zo is er de grootst mogelijke verscheidenheid en alleen zo kan het bestaan eeuwig zijn.

17. De overmatige pathos (emotie/ gevoel) moet afbranden aan de logos, de hogere rede. De overmatige pathos is dus noodzakelijk voor brandstof. De logos is de verbrander. Overmatige pathos is als overmatig zout wat het menselijk lichaam aanvalt. Vandaar dat de logos, de hogere rede, zo belangrijk is voor de mens. Ook overmatige eros, liefde en begeerte, moet afbranden aan de logos, want ook dat is een zout wat de mens aanvalt. Zo zijn er verschillende brandstoffen nodig om de logos te laten werken, want er is ook overmatige doxa (massa geloof), en zelfs overmatige apatheia (onverschilligheid). Als de logos in een mens niet gebruikt wordt en niet gevoed wordt, dan sterft de logos, en dan nemen pathos en doxa de mens over. En dan is ook overmatige aesthesis (smetvrees) een brandstof.

18. Deze brandstoffen zijn dus aanvallen van overmatigheid op het menselijk lichaam.

19. De logos is de hogere rede, dus niet de menselijke rede, want dat is gewoon doxa, de drogreden. De doxa kan soms optreden als een valse, lagere logos.

20. De logos heeft als bron de eenling, de monos (bijvoeglijk naamwoord, alleen), of monon (bijwoord, alleen), terwijl doxa de menigte, de ochlos, heeft als bron. De mens moet dus blij zijn met het overtollige, maar mag zich er niet aan overgeven, maar moet het verbranden, als brandstof gebruiken.

21. Daarom moet de mens geoefend, areta, worden in de logos. Dit is de worsteling in de natuur, phusis, het pad van de lijdensgezinde die niet boog voor Kakia (de misleiding van weelde).

22. De lijdensgezinde moest kiezen tussen het pad van Areta, de geoefendheid, en het pad van Kakia, de slechtheid. Kakia kwam als zacht en hevig opgemaakt met grote ogen, terwijl Areta kwam als soberheid, en zij werd ook de vrouw in het wit genoemd.

23. Kakia wilde met haar zachtheid de lijdensgezinde verleiden tot het nemen van de gemakkelijkste en plezierigste weg, terwijl Areta al vanaf het begin zei dat zij de lijdensgezinde niet zou misleiden met een aangenaam voorspel, maar zij zou hem de waarheid vertellen.

24. De lijdensgezinde zou niets ontvangen zonder zwoegen en inspanning op haar pad, want als hij vrucht wilde plukken van het land, dan zou hij het land moeten onderhouden en bewerken, en als hij iets wilde bereiken met zijn kudde, dan zou hij voor zijn kudde moeten zorgen. Als hij de oorlog wilde winnen dan moest hij doel hebben en de strategie van oorlog kennen en daarin geoefend worden.

25. Kakia werd hier kwaad over en zei dat die weg veel te hard en lang zou zijn voor de lijdensgezinde. Haar eigen weg was de korte en makkelijke weg tot het geluk. Bij haar zou de lijdensgezinde geen hardheid kennen, en zou hij alle zoetheden van het leven proeven. Hij zou niet over de geestelijke oorlogen hoeven te denken, en hij zou altijd maar weer de keuze hebben wat te eten en wat te drinken bij haar. Met de minste problemen zou hij bij al deze plezierigheden kunnen komen die zij hem aanbood.

26. Zij zou hem nooit blootstellen aan hardheid en zwaar werk, want anderen zouden het zware werk voor hem doen. Hij zou op dit pad geen gebrek leiden, maar altijd weer voordeel hebben, waar hij ook maar wilde. Zij noemde haarzelf het geluk.

27. Areta zei toen dat Kakia al at voordat ze honger had, en dat ze geen besef had wat het ware geluk was, want haar geluk leidde niet tot het goede. Tot de lijdensgezinde sprak Areta toen : Als je eerlijk het benodigde werk doet, dan zul je het hogere geluk vinden. En zo werd de lijdensgezinde door Areta

geoefend.

28. Kakia is het pad wat de massa's kiezen, maar de lijdensgezinde koos het pad van Areta, en liet zich door haar onderwijzen. Dit was het lijdensgezinde pad van de eenling, de monon, wat ook naar voren komt in het woord 'mannin'.

29. Dit was niets anders dan een dieper deel van Adam, zijn bron. We kunnen dit ook vergelijken met de Egyptische 'mehen' die om Ra heenwas om hem te beschermen op zijn boottocht in de onderwereld, als een beeld van de heilige gebondenheid in het eenling principe.

30. Een begeerte kan niet overmatig kan zijn als het uit de hemelse rede is ontstaan. Dit spreekt dus over de verbinding tussen logos en eros. Telkens weer wordt eros zo aan de logos getest en verbrand elke overmaat van eros aan de logos. Als eros niet telkens aan de logos wordt getest dan brengt eros de tafelschuimers voort, de pannenlikkers, oftewel de vraatzuchtigen en hebzuchtigen, wat ook een vorm van trots is die tegen de logos strijdt.

31.

De strijd tussen Areta en Kakia

1. Blijf verbonden aan de logos, opdat de logos de overmaat oplost, anders zal het je proberen over te nemen.

2. Versterk je logos, je rede. Richt jezelf erop en leef vanuit de logos, en gebruik het voor het noodzakelijke verbrandings proces. Als je de brandstof te lang laat liggen en er teveel van neemt, dan wordt je logos verlamd en kan het gaan exploderen. Daarom moet de logos in je herstelt worden, en dat kan door de monos bron, het eenling principe. Dat is altijd een goede investering in het herstellen van je logos. Laat allereerst voldoende ruimte zijn tussen de brandstoffen en de logos. Een heleboel mensen ondervoeden hun logos, hun rede, en overvoeden hun brandstoffen totdat deze het centrum van hun leven zijn geworden, en dan is al het einde zoek, want dan zijn ze een tafelschuimer geworden. Ook zij die het vlees van dieren eten in plaats van de geestelijke oorlogsvoering te beoefenen zijn een vorm van tafelschuimers. Zij hebben te weinig logos, en hun schip zal halverwege stranden.

3. Hoe verder iemand van de monon, het eenling principe, is verwijderd, hoe trager het verbrandings-proces werkt en hoe slechter, zodat trots en kleinmoedigheid tot grote hoogtes kunnen groeien.

4. Het is dus absolute noodzaak dat de mens terugkeert tot de monon, het pad van de eenling. Zo kan de mens komen tot een vernieuwd contact met de logos, de hogere rede, en kan deze als verbrander hersteld worden.

5. De logos staat of valt met de monon, het eenling principe.

6. De natuur werkt door het eenling principe als een absolute noodzaak, als de natuurlijke selectie, want als de natuur de massa zou selecteren dan zou de mens die de massa moet volgen indutten. Alles gaat dan gewoon vanzelf, dus dan zou geoefendheid, Areta, nooit kunnen bestaan.

7. Op het natuurpad is het de eenling tegen de massa.

8. Er is een strijd tussen Areta en Kakia om het leven van de lijdensgezinde. Kakia is versierd met goud, en is in een paars gewaad, en hevig opgemaakt, haar wangen geverfd en haar haar gevlochten, en met gouden slippers. Ze vertelt hem hoe ze hem wil laten rusten op bloemen, en hoe ze hem wil trekken tot een land van melk en honing met een overvloed die voor het grijpen ligt wanneer hij maar wil.

9. Hij hoefde er niet hard voor te werken en het ook niet te zoeken, want het zou zo allemaal in zijn

schoot geworpen worden. Areta daarentegen is een vrouw die hard gewerkt heeft, blootvoets, en die bedekt is met het vuil van de aarde, en ze heeft de eenvoudigste bedekkingen, en zou bijna naakt zijn.

10. Zij is een discipline die wil dat hij op de grond slaapt op het vuil van de aarde, en hij moet naakt zwoegen, en alles verdienen door hard werk, elke zoetheid.

11. Hij mag niet opscheppen, geen ijdelheden najagen en geen hoogmoed nastreven, en hij moet op zijn hoede zijn voor alle dromen en visioenen die hem van de aarde willen weghalen. Als de lijdensgezinde zich hierin zou oefenen en deze eenvoud niet zou afwijzen dan zou hij daarmee vele beesten van het ego hebben onthoofd, en al zijn opgedragen werken hebben voltooid.

12. Mensen verdoen veelal hun tijd of worden gedwongen hun tijd te verdoen, waardoor ze niet meer toekomen aan de zware wiskunde van de geestelijke oorlogsvoering, en zelfs de geestelijke oorlogsvoering hebben losgekapt van de wiskunde.

13. Je moet weten wat de uitzonderingen op iedere regel zijn, de dualiteiten, opdat je motoriek hebt en immunologie.

14. De eenling die niet komt tot het hogere collectief sterft dan ook weer, maar de mens die het eenling principe niet beoefend, of niet volledig beoefend, komt hierdoor tot het lagere collectief van de mensenmassa en raakt verstrikt in de dogma, de drogreden.

15. De monon, de eenling, zoekt in de geoefendheid, areta, een hoger collectief, allereerst als principes.

16. Er is een communicatie vergiftiging waardoor alles vastgelopen is. De lijdensgezindheid is er dan voor om deze dingen weer recht te zetten.

17. De dienstbaarheid is het onvermogen. Zo is de mens of dienstbaar aan de hemelse rede, of dienstbaar aan de hartstochten. De natuur handelt met dezelfde noodzaak als waarmee het bestaat, en dat is God. De definitie van het goede is nut. De geoefendheid is het punt waarop de goede daden tot gewoonte en natuur worden. Dit resulteert dus in het automatisme, wat tegelijkertijd ook het onvermogen is om te stoppen, oftewel de dienstbaarheid.

18. Blind geloof heeft het pad van kakia genomen, de weg van de minste weerstand. Er is een heleboel valse blijdschap en droefheid.

19. De mens gaat vanuit de hemelse rede leven, ergens op het pad van de eenling en op het pad van de geoefendheid, om zo te ontkomen aan het valse geloof, de doxa, oftewel het massa geloof opgezweept door het hedonisme.

20. Plato streed tegen de ongeoefende massa's die niet door de logos, de rede, werden geleid, maar door ongeteste emotie. Plato wilde als voorwaarde stellen voor de verkiezing dat de verkiezers filosoof zouden zijn, alhoewel hij ook de valse filosofieen bestreed van het sofisme en het hedonisme.

21. De hemelse rede stelt voorwaarden, en deze moeten er wel zijn, anders komen er roekeloze boodschappers. Plato moest wel, want hij had de redeloze massa’s zijn leermeester, Socrates, om zeep zien helpen. Plato omschreef deze moord als een banketbakker en zijn kinderen die een dokter veroordeelden. Socrates was een voortijdse lijdensgezinde die gedwongen werd de gifbeker te drinken.

22. Plato noemde de massa’s een allesverwoestende tiran, als de anti-logos.

23. De menselijke rede is een massa rede, de doxa, en die wordt aangedreven door onredelijke pathos, emotie, en onredelijke begeerte, eros. De menselijke rede is maar een druppel in de zee van de hogere rede, de logos. Daarom moet een mens zichzelf

allereerst verliezen en loskomen van de massa. Ook de aardse massa is dus maar een druppel in de zee van de logos. Telkens als menselijke rede de kop opsteekt dan is dit maar tijdelijk, want de zee van de logos zal hem uiteindelijk overweldigen. De menselijke rede komt nooit ver. Wat is 80 jaar, 300 jaar, of duizenden jaren vergeleken met de eeuwige zee van de logos ? Slechts een druppel. De menselijke tijd is slechts ijdelheid, een zucht. Het is een waan, een illusie.

24. De lijdensgezinde universele ziel, het hogere collectief, het heilige geestelijke, is rw-ach in het hebreeuws, en wat in het Egyptisch de spiegeling van ra is, zijn ziel in de onderwereld (rw-ach, rw-akh). Ook Abel wordt in het Hebreeuws de ra-ach genoemd, als de schaapherder (ra) - broer (ach) van Kaïn. Abel is de leider van de kudde, van de doxa in dit geval, als beeld van het massa-geloof, en dat moet gezuiverd worden in de onderwereld, zoals ra de onderwereld in moest om gezuiverd te worden en om wedergeboren te worden. Zowel het woord abel als ruwach betekent adem in het Hebreeuws, en in de Egyptologische teksten over Kaïn had hij een keten om zijn nek, als beeld van de wachter van de mond, van de adem en de spraak. De lijdensgezinde universele ziel is dus de timing en richting van de logos, als het voertuig van de logos, als het sieraad van de logos, de wachter van de logos, van de rede. Dat is ook wat het Aramese woord voor de lijdensgezinde universele ziel betekent : ruh, richting, en ook betekent het duisternis. De duisternis is het beeld van het hogere collectief. Het is dus niet daadwerkelijk duisternis, maar een andere wereld.

25. Ik had een droom dat ik aan een reusachtig en verlaten strand was. Er was geen mens te bekennen, als op een wildernis strand. De logos kwam tot mij als een reusachtige doorzichtige bol van oerstof, als een soort vlies, en de lijdensgezinde universele ziel was ook een bol die er gelijk mee opliep, als een geheel, als een besturings mechanisme, als de verfijningen van de logos, als een sieraad. Het was een stuk natuur wat uit de zee was gekomen. De lijdensgezinde universele ziel gaf accenten aan. Het was als een inventaris, als criteria met referentie punten. Het communiceerde met mijn hart. Toen begon de zee er doorheen te stromen. Toen begon de logos me op te nemen, en het begon boven de zee te zweven als een soort schijf. De zee was enorm wild, enorm hoge en woeste golven.

26. De lijdensgezinde universele ziel was verwoven in de logos, onderdeel van de textuur, van het weefsel, van de structuur, als de immunologie, als de geestelijke oorlogsvoering van de hemelse rede.

27. Name is het voortijdse Afrikaanse roshland, het land van het begin, wat tevens ook het einde is. Name staat dus voor de timing van alles, de afmetingen.

28. We kunnen hier ook denken aan de schikgodinnen, de Moiren, die de levenslopen (tijdsbestek) bepaalden. Zij spinnen de levensdraden, delen het toe, en knippen het weer af. Zij staan voor het scheppen, de groei en de vernietiging. Dit kan op alle dingen van betrekking zijn.

29. De lijdensgezinde universele ziel is de strijdwagen van de logos, de oorlogs-strategie, de geestelijke oorlogsvoering van de logos.

30. De Logos wijst op Kolosse, wat een vrouwelijk woord is voor groot, als grote vrouwen.

31. Paulus is hier een lijdensgezinde die voor het pad van Areta heeft gekozen, oftewel het lange, moeilijke pad van de logos, en niet van het hedonisme (kakia).

32. De gemeente is de ekklesia waar de logos ook op wijst.

33. We hoeven niet te luisteren naar de geboden van de massa's als we in de logos zijn. Paulus is dus als dienstknecht van de ekklesia, de gemeente, dus ook een dienstknecht van de logos, als een

lijdensgezinde.

34. Hij worstelt met de geesten die tegen de logos ingaan. Kolosse is dus als de ekklesia die Paulus dient voor de logos, de hemelse rede.

35. De lijdensgezinde zal die hele zware weg van Areta moeten begaan totdat hij de gehoorzaamheid, heeft bereikt en zo tot de lijdensgezinde universele ziel is gekomen.

36. Het zaad is het sterven. Het verkondigd de dood van het ego.

37. Het is de amazone diepte van het oer. Het is het eenling principe, en zukki is de amazone stam die het volk van ismael door de woestijn leidde tot het land Nod.

38. Zukki is ook een amazone natuurvrouw van de touwen, waartoe de israelieten in de woestijn kwamen, als een beeld van de heilige gebondenheid.

39. Ila-zukki betekent : 'door het eenling principe komen tot de heilige gebondenheid'. Dat is het raadsel wat de logos in zich draagt.

40. Hierin is Areta als de geoefendheid dus een belangrijke schakel. Het boek Kolosse staat vol met deze subtiele raadselen.

41. Dit houdt dus in, de logos als ila-zukki, oftewel het wandelen op het pad van de eenling tot de heilige gebondenheid.

42. Het hoofd is de logos, waardoor het hele lichaam in de heilige gebondenheid is, door de hemelse rede.

43. Gedenk dus de heilige gebondenheid. Kakia beloofde de lijdensgezinde zoete vrijheid, terwijl Areta de lijdensgezinde leidde tot bittere gebondenheid.

44. Zij wordt niet door alle sterfelingen gezien, maar alleen zij die zweten op het harde pad, zij die komen tot de pieken van de mannelijkheid. Ook wordt zij een speervechter genoemd, als een oorlogsvrouw. Zij is dichtbij de door het lijden geoefende Job.

32.

De tuin van de Hesperiden

1. De lijdensgezinde kwam in Boeotia tot de tweesprong, het kruispunt, waar Kakia en Areta hem opwachtten.

2. In Boeotia is de strijd tussen Kakia en Areta om de lijdensgezinde.

3. Hier begaat de lijdensgezinde het pad van de logos, de hemelse rede, begaat. Hier gaat de lijdensgezinde het pad van areta. Dit zijn dus allemaal spiegelingen van de amazone filosofie waarin ismael tot de zukki stam komt in de woestijn, tot de heilige gebondenheid, door ila, het eenling principe.

4. In het Egyptisch is kenu de logos, ook gerelateerd aan kaïn die de doxa, de kudde-mentaliteit van zijn schaapsherder-ego moest overstijgen.

5. De mens moet erg oppassen met monotheïsme, want alhoewel er op sommige momenten van een eenheid gesproken kan worden is het een stelsel van schakels, als één in velen. Er moet daarom een goede verhouding zijn tussen monotheïsme en polytheïsme, anders gaat het ophopen, en heb je weer een probleem van overmatigheid. Het zijn slechts schakels, en daar mag je je niet helemaal blind op staren.

6. Vandaar dat de Egyptenaren vele dynamieken hadden, vele schakels. Het gaat om de keten van de hemelse rede. De mens moet in de duisternis, in de

woeste wildernis, op zoek gaan naar de verloren schakels, en die verdiepen.

7. Plato zei dat als de mens vast zou lopen, dan zou de mens zijn doelstellingen moeten verhogen, intensiever dromen. Er was een hogere wereld van de hemelse rede waar alleen de filosofen binnen konden komen. De lijdensgezinde moest tot de appels van de hemelse rede in de tuin van de hesperiden komen, die bewaakt werden door een slang. De lijdensgezinde moest deze slang verslaan.

8. Monotheïsme en polytheïsme zijn dus metaforische principes binnen de filosofie, en daar moeten ze blijven.

9. Ook hadden de Egyptenaren vele termen voor hetzelfde, zodat er genoeg nuances waren en de mens niet vastgroeide. Ook schreven ze deze termen op verschillende manieren, waardoor ze zich niet zo druk maakten om schrijffouten, zoals de monotone mens vandaag vaak is. De moderne mens heeft vandaag de dag een taal monotheisme gemaakt, wat gelijk staat aan ophoping. Het is taal terrorisme.

10. De mens mag zich afvragen : Wat win je ermee het kwade te doen ?

11. Ze noemen gewoon het goede het kwaad, en het kwade het goede.

12. De menselijke overleveringen en tradities bevatten oude wijsheden van de voorouders, maar ook enorm dwaze drogredenen.

13. Vaak hebben ze het uit andere culturen overgenomen. Het is een schakel in het geheel, soms heel belangrijk, en soms minder.

14. Soms sta je machteloos tegen een menselijke overlevering of traditie. Vaak kunnen we ijzer niet met handen breken.

15. Daarvoor is er de geestelijke oorlogsvoering.

16. Vraatzucht of tafelschuimerij, pannenlikkerij is een piraatse bezigheid van het stelen van de massa's, het snoepen van de doxa, het massa geloof. Op het pad van de eenling is dat de verleiding dat je het voortijdig, overmoedig en roekeloos afbreekt, om jezelf weer te offeren aan de massa's, om hun goden na te lopen.

17. De lijdensgezinde moest naar de tuin van de Hesperiden gaan om de slang die de appels van de hemelse rede bewaakte te verslaan, en om die appels daar weg te nemen. Het werden ook wel de twist appels genoemd van grote worsteling, die de lijdensgezinde dus nodig had op het pad van Areta, oftewel voor de geestelijke oorlogsvoering. De appels waren ook een beeld van het karakter van de Hesperiden, die twistzuchtige vrouwen waren. De tuin lag ergens onder Libië in Afrika. De slang was ook een schaapherder, als beeld van de kudde mentaliteit, het massa geloof, de doxa, waardoor de lijdensgezinde ook als een Kaïn was.

18. Toen de lijdensgezinde de slang had afgeslacht klaagden de Hesperiden verschrikkelijk, dat hij een wilde bruut was, dat hij zomaar hun appels durfde te stelen en hun slang te doden. Ze vonden het een enge, wrede persoon, die boos keek met wilde ogen, gehuld in een leeuwenvel, zwaar bewapend met knots en pijl en boog, waarmee hij hun monster velde. Hij was dorstig en zocht overal naar water, en trapte zo met zijn voet tegen een rots aan waarna het water er uit voort begon te gonzen, en hij begon er gulzig van te drinken met zijn handen en borst op de grond, als een beest. Zo beschreven zij de lijdensgezinde.

19. Tafelschuimers verlangen altijd weer naar de massa's, naar de doxa. Doxa is het lagere collectief van het ego, ook wel uitgebeeld als het monsterlijke Erymanthische zwijn of varken. Het was een dodelijk zwijn, en het terroriseerde het Erymantische gebied, en moest weer teruggebracht worden door de lijdensgezinde. Het beest was volkomen op tilt

geslagen in grote woest. De lijdensgezinde moest dit collectieve ego waarvan deze zwijn een metafoor was diep in de sneeuw drijven, oftewel op het pad van de monon, de eenling, opdat de woede door de kou verlamd zou worden, en hij het zwijn weer kon terugbrengen. De lijdensgezinde gebruikte hiervoor een strop, waarmee ook Kaïn in de Egyptische mythologie het collectieve ego oversteeg. Alleen de monon kan dit doen, het eenling principe.

20. Het zijn beelden die laten zien hoe de mens met de doxa kan afrekenen, met het massa geloof wat hen teistert. Het is de geestelijke oorlogsvoering voor hen die hier filosofisch mee de diepte in gaan. Er valt heel wat uit deze mythologie te halen, wat dus onderdeel is van het lijdensgezinde pad van Areta. De worsteling met het zwijn van het ego is een belangrijk werk op dit pad.

21. De stadse mens is voortdurend bezig met uiterlijkheden, het licht wat de zon tot de mens brengt, en de mens geloofd het. Het is geen openbaring van God, van de natuur, maar van het ego. Het is een vals visioen. De mens ijlt in zijn doodsstrijd.

22. De stad van het ego is gevallen en verblind door dit monotheïsme. Ze zien niets anders. Ze leven in wanen die hen tot de dood slepen. Ze kunnen en willen niet ontwaken. Het is hun drugs. Zo kunnen ze overleven, maar ze doen dit ten koste van anderen en van andere belangrijke en zelfs noodzakelijke dingen, dus wat is die overleving dan daadwerkelijk ? Het is geen overleven maar zelfvernietiging. Het is overdoden.

23. De verscheuring, de verstrooiing, is skorpizo, om te voorkomen dat de mens een te hoge dichtheid bereikt en daardoor versteent in de materie. Dit is dus een belangrijke dynamiek, een belangrijke schakel, om tot de andere schakels te komen.

24. Hiervan is ook de Hydra een beeld, de negenhoofdige waterslang, in het werk van de lijdensgezinde. Telkens als hij een kop van de Hydra afhakte, dan kwamen er twee voor in de plaats. Zo worden de schakels zichtbaar, de tussenstappen.

25. Dit is dus ook de brug tot het hogere collectief.

26. De logos strekt haar hand naar ons uit, de skorpizo, allereerst om ons te verbreken, om ons los te breken uit het gesteente van het parasitaire monotheïsme, de tunnelvisie, wat aan ons vreet. Het verpoedert ons weer totdat we alle valse dichtheid hebben verloren. De skorpizo is er dus om ons leven te beveiligen.

27. Als we dan naar het woord paradeisos kijken, paradijs, para-areta-sa, dan betekent dat 'bij de kennis van areta, de geoefendheid’.

28. Het paradijs was oorspronkelijk de jachtvelden, maar de jacht is dus een beeld van de skorpizo. De skorpizo treed ook op daar waar Israel verstrooid wordt. De vijand denkt dit dan wel ten kwade, maar de hemelse rede denkt dit ten goede.

29. De vijand heeft het letterlijk uitgevoerd, terwijl het metaforisch was. De vijand is dan ook het letterlijke, maar de mens had dit nodig als een voorhangsel om zo heel langzaam tot de hemelse rede te komen, van schakel tot schakel. Als de mens er in één keer zou zijn ingegooid, dan zou de mens niet hebben kunnen bestaan. Het was dus absolute noodzaak. Wij kunnen nu alleen nog verdiepen en vertalen. Het kwaad is geschied, nu op naar het goede.

30. Dit geeft dus ook een compleet nieuw zicht op wat het hogere collectief is. Het is dus de verstrooiing, skorpizo. Dit is ook direct het geheim van de geestelijke wereld, oftewel de hogere werkelijkheid van de hemelse rede. Het is verfijndere stof, meer verpoederd, van een hoger collectief. Dit is het ware leger wat we nodig hebben tegen de machten van verdichting. Skorpizo is van een fijnere stof dan de doxa, de verdichte massa's. Vandaar dat

skorpizo, het hogere, verstrooide collectief, het ego zal overwinnen, de doxa zal overstijgen.

31. Zo kwam de lijdensgezinde tot zijn mannin, oftewel tot het in de geoefendheid blijven, opdat hij niet ten prooi zou vallen aan het schakelloze monotheïsme.

32. Kunnen wij naar de schakels kijken zonder dat het ons verblind ? Zonder dat het ons sleept in redeloos monotheïsme ? Zonder dat we ons helemaal blindstaren op maar één schakel ? Het is een oefening (askesis) wat ons leidt tot geoefendheid (areta). Het is een worsteling met de Hydra. Velen worden gegrepen door redeloos monotheïsme.

33. Worstel met de Hydra zoals Jakob op Pniël.

34. Je komt er niet vanaf, je moet er dwars doorheen, tot de hemelse rede. Het is een keten van de lijdensgezinde, een valstrik voor de dwazen, en een leidsraad voor de wijzen. Alleen zo blijf je veilig tegen de verdichtingen van het materialisme.

35. Alle schakels waren er al. De lijdensgezinde had een gevecht met de schakels, met de Hydra, om te verdiepen en rangschikken. De lijdensgezinde kon de Hydra niet verslaan, want telkens kwamen er twee koppen voor elke kop die hij eraf sloeg. Hij moest dus rangschikken.

36. Uiteindelijk vond de lijdensgezinde een weg, en gebruikte de lijdensgezinde het gif van de Hydra om het collectieve ego af te breken. Van wonden door het gif van de Hydra gemaakt genees je niet meer, maar je kunt het nog wel rangschikken en verdiepen, en zo deed de lijdensgezinde dat ook, want ook hij was getroffen door het gif van de Hydra.

37. Het volk werd gebeten door giftige slangen in de wildernis, en ze konden niet meer van de slang afkomen, en moesten tot de juiste rangschikking komen. Ook Job had een gevecht met de slang, met de Leviathan, en moest de Leviathan leren berijden. Het was een beeld van de twistzieke vrouwen, en die lijn ligt ook door de profeten, zoals Hosea ook met een twistzieke vrouw moest leven, en metaforisch gezien de andere profeten ook. Allemaal hadden ze metaforisch gezien hun twistzieke, moeilijke vrouwen, oftewel hun moeilijke opdrachten.

38. In de werken van de lijdensgezinde komt dit ook weer terug in de tuin van de Hesperiden waar hij de schaapsherders slang moest verslaan om de appels van de twist te nemen. Het staat symbool voor zekere worstelingen waar de mens doorheen moet. Alleen rangschikking en verdieping brengt de mens er doorheen, het opmerken van de overeenkomsten, want het gaat niet zomaar weg. Het gif van de Hydra is eeuwig. De mens is voor eens en voor altijd gebeten.

39. Wat is de Hydra in je eigen leven ? Het is dus iets noodzakelijks. Zonder de Hydra zou je niets hebben. Alleen door het eeuwige gif van de Hydra zal het collectieve en individuele ego wat je klem houdt oplossen.

40. In een verschrikkelijk gevecht met de Hydra, met twistzieke vrouwen, kwam ik tot de homoios, de overeenkomsten. Dit liet tegelijkertijd ook de verschillen zien. Het was een duidelijk contrast. Ik zag Griekenland branden, en toen begon ook het dwazendom te branden. Ik rende de woestijn in, en de Hydra liet mij niet los. Het eeuwige gif brandde in mij, als een eeuwige wond. En ik zag het hemelse touw. Ik zag de overeenkomsten. Het collectieve, massale, universele ego was brandende, stervende. Het liep allemaal met elkaar op, gelijktijdig. Het collectieve ego, het ego van de volkeren, brulde en brieste als een woest varken, als een zwijn. Op het pad van de eenling wat werd gesymboliseerd door een ijsgebied moest de lijdensgezinde het woeste varken verdoven. Ik ging door dit gebied, als een van de dynamieken, een van de schakels, van de hydra-keten. Ik kwam toen tot een oerwoudsgebied waarin het ijsgebied overging, en hier leefden amazones, varkensfokkers, varkensjagers. Zij voerden dus jacht

op het collectieve ego en maakten er gebruik van. Ze maakten gebruik van alle delen van het varken, voor tenten, wapens en andere doeleinden. Deze varkensfokkers waren het hogere collectief. Er was een spanning tussen de eenling en het hogere collectief. Op een bepaalde manier waren zij ook twistzuchtig. Ze waren ook rustig.

41. Ook Job kwam als eenling tot deze amazones, de varkensfokkers, het hogere collectief. Het hogere collectief maakt dus nuttig gebruik van het lagere collectief.

42. Gulzig brult het varken van het ego, briesend, woest. Het wil alsmaar meer. Alleen het pad van de eenling kan het doven. Het pad van de eenling leidt dus weg van het lagere collectief waar het varken een beeld van is, en leidt tot het hogere collectief, wat dus de varkensfokkers zijn, want het varken gaat niet zomaar weg. Het is het gif van de Hydra, de eeuwige wond. De mens moet het rangschikken en verdiepen, zoeken naar overeenkomsten. De mens moet dus blijven worstelen met het varken. Hierin moet de mens geoefend raken. Het gif van de Hydra is het zaad van de slang, het zaad van de mens, van het lagere collectieve ego.

43. In de onderwereld kwam de lijdensgezinde tot het hogere collectief, als de wachter van de onderwereld.

44. De lijdensgezinde kwam tot de hyena die de onderwereld bewaakte, als beeld van het hogere collectief in het onderbewustzijn, waartoe de mens komt in de slaap en in de dood van het ego.

45. Er is een bepaalde vijandschap tussen de eenling en het hogere collectief, want anders zou de eenling weer kunnen terugkeren tot het lagere collectief.

46. Het hogere collectief overwint de eenling, brengt de eenling tot de heilige gevangenschap, als een eeuwige wond, opdat hij nooit meer zal terugkeren tot het lagere collectief.

47. Het hogere collectief moet in de eenling het lagere en het individuele collectief overwinnen. Vandaar dus dat de amazones van het hogere collectief, de varkensfokkers verbonden aan het werk van de lijdensgezinde min of meer twistzuchtig zijn, oorlogszuchtig. Zij nemen geen risico's met de eenling. De natuurvrouwen van het hogere collectief zijn wapens, oorlogsprincipes, die zowel het collectieve als individuele ego als noodzaak moeten doden. Als je tot het wapen komt, dan sterf je eerst aan jezelf en aan het collectieve zelf.

48. De varkensfokkende amazones van het hogere collectief hadden hele brede heupen, als een beeld dat de eenling niet over hen zou heersen. De patriarchie zou niet over hen heersen. De man zou niet over hen heersen. Ze namen geen risico's. De eenling is op het pad van de askesis, van vermindering en honger, opdat hij niet over het hogere collectief zou heersen, want dat zou hem fataal worden. De eenling moet minderen, het hogere collectief moet meerderen, als in principes. Ons collectief is geen grote mensenmassa die ons als de grote leider zien. Neen. Het hogere collectief is een collectief van principes, van schakels. Hieraan sterft het ego. Vandaar dat Griekenland brandde, en het dwazendom wat daaruit voortkwam. Ik moest rennen voor mijn leven.

49. Aan het touw kan de mens niet meer ontsnappen, maar de mens kan wel van de lagere gebondenheid tot de hogere gebondenheid gaan.

50. Met Griekenland zal ook het Romeinenland branden, want net als het dwazendom is dat ook gebouwd op Grieks fundament. Vele jaren geleden had ik een droom dat Spanje heel groot was geworden, als een wildernis, en ook heel verlaten. Italië was totaal van de aardbodem weggeveegd, bestond niet meer of had nooit bestaan.

51. De lijdensgezinde kwam tot de amazones, aangevoerd door hippolyte, oftewel hippo-lethe, het

vergeten van het beest. Zij draagt de gordel van vergetelheid waardoor de mens los kan komen van het lagere collectieve geheugen van het ego, de banden met het verleden. Maar hij komt niet van de oorlog, de twist, af. Hij komt alleen tot de oorlog met het hogere collectief. Er moet een balans zijn tussen oorlog met het lagere en oorlog met het hogere.

52. Wij ontkomen niet aan het beeld van de twistzieke vrouw. Dit beeld is zowel in het lagere collectief als in het hogere collectief. Zonder het beeld van de hogere twistzieke vrouw zou de mens afdwalen, geen restricties meer hebben, zou er geen hogere economie meer zijn, en valse genade zo binnenglippen om velen te misleiden. De lijdensgezinde wist dus wat hij deed toen hij de appels van twist moest meenemen uit de tuin van de Hesperiden.

53. Ik kwam tot de amazones van de jacht. Er is een jacht op het collectieve ego wat diep in de mens zelf ligt. Laten we goed blijven beseffen dat dit metaforen zijn van diepe filosofische principes van de natuur.

54. Oorspronkelijk waren er hele hoge filosofische principes, over het lagere massa ego wat moest sterven, en over hoe de natuur de mensheid zou overweldigen.

55. Je ziet een weelderige natuur op planeten, grote planeten, waar de aarde vele malen in kan. Het zijn grotendeels natuurplaneten met veel oerwoud. Er zijn daar de grote natuurvrouwen, veel groter dan mannen. Ze zijn deels of geheel naakt, met grote borsten, niet als lustobject, maar ze dragen een melk, een zaad. Wie het in z'n dwaasheid durft om zomaar naar die natuurvrouwen te kijken komt om. Je kunt er niet zomaar naar kijken.

56. Toen de lijdensgezinde God tegenkwam op de berg, mocht hij niet naar God kijken, anders zou hij sterven. Wel mocht hij God van achteren zien.

57. De natuurvrouwen zullen terugkomen. Je kan er niet naar kijken, want dan sterf je. Zij die al helemaal paranoide in deze wereld zijn zijn met recht paranoide om hun levens te redden, want je kunt de amazones niet zien en leven.

58. De natuurvrouwen lachen om mannen die naar vrouwen kijken zomaar als lustobjecten en niet eens zien voor wat voor hoge principes de natuurvrouwen staan. Ze hebben het goud der dwazen gevonden.

59. Ze weten niet waar ze mee bezig zijn. Je kunt niet zo met vrouwen omgaan en leven. De natuurvrouwen zullen daarom terugkomen.

60. Er zijn amazones die je niet zomaar kunt bekijken en met je vingers naar kan wijzen, zoals in de Medusa mythologie. Als je er naar keek, dan stierf je.

61. De lijdensgezinde kon alleen naar hen kijken door een prisma, oftewel door de spiegelingen. Vandaar dat deze spiegelingen om ons heen zijn, want anders zouden we sterven.

62. Het zijn amazones met brede heupen en brede borsten, veel groter dan mannen. Het zijn natuur principes van het woeste oerwoud. Het zijn varkensjagers, jagers op het lagere collectieve ego.

63. Ze komen van woeste natuur planeten met veel oerwouden.

64. De amazones rijden op hun hoge, getemde varkens, woeste beesten, maar wee hen die jong zijn en het geheimenis niet begrijpen. Ze vallen ten prooi aan de verloren varkens van het lagere collectieve ego, of ze proberen de varkens te berijden en worden er uiteindelijk door verscheurd.

65. Er is hoop voor de mens die het lijden blijft dragen om zo tot de dieptes van de natuurvrouw te komen.

33.

Mult en Maalt

1. Het lijden is een geheimenis, en de mens ontkomt er niet aan.

2. We mogen niet al te erge doemdenkers zijn, maar ook niet al te erge goeddenkers.

3. Als lijdensgezinde heeft de eenling soms zware gevechten met het ego, maar dat is uiteindelijk de weg tot de overwinning. Zonder strijd geen overwinning, ook zonder lijden zal er geen winst zijn. Het pad van de eenling is dat van bloed, zweet en tranen, maar het is gemengd met zaad. En wie zaait zal oogsten.

4. Het grote gat in de bron van Orion, waar eerst de nu verloren bronnen waren, leven nu twee beesten van het ego, Mult en Maalt. Zij hebben geen wortels, dus alles wat ze zijn en doen wijkt van de wortel af. Dat is de wereld waarin we leven. Je kunt het om je heen zien, daarom moet de mens op het lijdensgezinde pad, in worsteling met deze geesten, op zoek naar de verloren bronnen an Orion.

5. Mult en Maalt zijn geesten die het hemelse werk verworpen hebben. Vraatzucht is de maatstaf, niet of het goed voor je is, maar zij bepalen immers wat goed voor de mens is, denken ze. Nee, met dronkelappen kun je niet praten, want die zijn niet voor reden vatbaar. Daarom is het pad van de geestelijke oorlogsvoering een pad van strategie, een pad van de eenling, die soms wijselijk zijn mond houdt.

6. Mult en Maalt wijken dus van de wortel af, dus je zult ze geen zinnig woord horen zeggen. Alles wat ze zeggen is drogredenen. Daar hebben ze hun markt voor. Je kunt het niet weerleggen, want ze zijn er niet vatbaar voor. Ze werken niet door rede, maar gewoon door vraatzucht. Al is dat dood en verderf.

7. De kinderen hebben geen keus, en volwassenen weten niet beter.

8. Daarom : terug naar de Orion bronnen, terug tot de wortels.

9. Zij die niet studeren en niet willen studeren zijn totaal kansloos wanneer het aankomt op de geestelijke oorlogsvoering.

10. Iedereen is uniek.
De massa's bestaan niet.
Er zijn teveel verschillen, en die zullen alleen maar groter worden.

11. Hetzelfde is een illusie. Er zijn altijd verschillen voor de opmerkzame.

12. Het is niet ons tegen de massa's, want de massa's zijn er niet.

13. Alles hangt als los zand aan elkaar. Er is geen eenheid.

14. Iedereen leeft in zijn eigen wereld, heel ver, oneindig ver, van de ander verwijderd.

15. Er is geeneens communicatie mogelijk.
Het zijn processen in de mens zelf.
De mens is een creatief wezen.

16. De mens pikt dingen op, heel vaag, en maakt er iets van.

17. Er is een natuur aan de buitenkant, maar ook een natuur aan de binnenkant.

18. Er is een zichtbare natuur en een onzichtbare natuur.

19. Laat niets creatief onaangeroerd.

20. Laat niets je stoppen, laat niets je tegenhouden. Ga er creatief mee om.

De mannen vermelking

21. Als je een relatie met een twistziek iemand hebt, vergeet dan ook maar je eigen identiteit en verbale zelfverdediging. Wat je dan ook zegt en bedoelt wordt omgedraaid en tegen je gebruikt, en ook dat mag je niet rechtzetten. Natuurlijk zijn hierin een heleboel gradaties, en is elke relatie weer anders.

22. De mens kan in wezen nog niks meten. Maar in hun hoogmoed beschouwen ze hun materialen als heilig, als god. En zo worden ze misleid. Dat is het loon van de mens die lijken vreet.

23. Er is het natuur principe van de mannen vermelking. De man moet namelijk weer terug aan de borst van moeder natuur.

24. De mens is een creatief wezen. De mens kan veel beter zijn dan zomaar als een dwaas iedereen om hem heen af te maken omdat hij zo nodig eten moet. Dat is niet de bedoeling.

25. 'Ja, nee, maar een mens heeft vlees nodig,' wordt er dan gezegd. Oh, is dat je intelligentie peil en je peil van creativiteit dan ? Dat is een getal ver onder de nul dan. En trouwens zeer egoïstisch gedacht, en egoïsme blokkeert haar eigen creativiteit. Egoïsme is nooit een goede raadgever. Zorg is een goede raadgever, want je zou ook kunnen denken : 'Mijn medeschepsel moet eten. Hoe kan ik mijn medeschepsel hiermee helpen ?' Het leven begint bij de mindere te zijn en te kijken naar wat de ander nodig heeft. Je leeft in dat opzicht niet voor jezelf. Je moet zelf minderen.

26. Als je geadopteerd bent ben je niet meer afhankelijk van de massa, en kan het woeste varken van het collectieve ego sterven.

27. Er is behoefte aan wedergeboorte in de natuur, naast de adoptie, en ook is er behoefte aan de wederopvoeding en de wederscholing in de natuur.

28. Als veel mensen aan het komende oordeel denken, aan de apocalypse, dan denken ze letterlijk, maar we moeten dit symbolisch zien. Het is intelligentie wat alles zal verdiepen. We mogen ons ook hiernaar uitstrekken. Het leven is een natuurverschijnsel.

29. De mens herkent het niet, en de hersenen maken er wat anders van. De mens heeft alles al, maar kan er nog niet mee overweg. De mens is telkens weer in de cirkelbewegende stroom van de toekomst. Telkens weer vangt de mens de signalen van de toekomst op, en het trekt de mens ook naar de toekomst. Er wordt voortdurend aan de mens gewerkt.

30. De mens moet de schakels van zijn leven kennen, en waaraan het parallel loopt en waar het doorheen loopt. Ook moet de mens leren hoe het schakelt.

31. De lijdensgezinde predikt tegen onverschilligheid, tegen inspiratieloosheid, tegen gewoonheid. Dat moet vernietigd worden. Hij predikt tegen eenzijdigheid, want juist dat brengt de mens tot de afgrond.

32. De laagste naturen schrijven henzelf als wetten voor voor de hogere naturen, wat ze algemeen kiesrecht noemen, zoals Plato ook tegen de valse massa’s streed die geheel door de lagere emoties werden geleid en niet door de hogere rede.

33. De lijdensgezinde predikt juist dat de volheid van de natuur alleen kan verschijnen als de rassen gemengd zullen worden, als de mensen van elkaar en van elkaar's culturen en religies zouden leren, en op langere termijnen zouden denken in plaats van altijd maar weer snel naar het wapen te grijpen, zoals wat

blind geloof doet.

34. De lijdensgezinde predikt over het gevaar van het kortzichtige. De lijdensgezinde strijdt tegen de voorafgestelde waarheden.

35. Dat is het pad van de eenling. Breng er je offers voor. Het kost je alles, en alleen zo kun je elkaar herkennen.

36. Het ego is een lagere, corrupte natuur die de instituties die de waarde van de mens vormen overdrijft.

37. Het is iets onzichtbaars wat in de hersenen van de mens probeert binnen te dringen. Het is een oorlog in de geestelijke wereld.

38. Het is iets wat aan het broeden is in het denken van de mens, wat een beroep doet op de lagere emoties van de mens. Het ego wil de hogere natuur niet. Het ego wil het intellect niet, maar de lagere emotie als drijfveer. Er is gerommeld met de woorden en betekenissen van goed en kwaad.

39. Het intellect gaat veel verder dan slechts 'goed of kwaad', zou daar boven uitsteken.

40. De lijdensgezinde strijdt tegen de lagere moraal van het ego die het volk in zware gevangenschap houdt. Deze tirannie moet overwonnen door het filosofische intellect, en dat zal alleen gebeuren als de rassen vermengd zullen worden, als er bruggen tussen de culturen en religies zullen komen.

41. De psychologen van het volk zijn geheel zwakgedraaid omdat ze het volk weg probeerden te leiden van het geestelijke, telkens weer, waardoor het volk morbide is geworden, onverfijnd, maar er zal een nieuwe soort van barbaren komen die veel verfijnder zijn, en cynisch naar de lagere aardse systemen van de lagere emoties.

42. De valkuil hierin is het gedreven worden door de woeste begeertes van de massa.

43. Het geestelijke alleen is niet voldoende. De mens moet door leren totdat het een gewoonte is geworden, een natuur, totdat het in het bloed zit, en dat kan alleen door wedergeboorte, door totale overgave aan de hogere principes, maar dan moet men de context in de gaten blijven houden.

44. Door het geestelijke, door de diepere rede, komt de diepere mens tot wedergeboorte. Alleen door de logos is er wedergeboorte, en dat gaat recht tegen het geloof van de kuddes in.

45. Het menselijke, en ook God, moet overwonnen worden, zoals Jakob dit moest op Pniel.

46. Het is iets van de massa's. Er is iets veel hogers. God en mens, het heeft de mens in problemen gebracht. Het heeft de mens gemakszuchtig gemaakt.

47. Er moeten veel hogere voorwaardes komen, en veel meer tussenstappen. Het mag niet zomaar voor het grijpen liggen. Zowel God als mens zijn tot drogbeelden geworden. Daarom moet de mens terugkeren tot de logos, de hogere rede.

48. Er moet een heel ander idee komen van wat heerschappij is, want er gaat een nieuwe heerschappij komen.

49. Alles moet nieuwe betekenis krijgen, diepere betekenis, zodat er ineens een heel groot gat is tussen mens en mens, en tussen mens en God, want de mens is op de loop gegaan met deze begrippen.

50. De mens moet zich niet verleiden tot opgeheven borsten.

51. Het is valse romantiek. Filosofie heeft niet veel met romantiek te maken. Wil je het pad van Kakia op, of het pad van Areta ?

52. Er moet dus een nieuwe betekenis gegeven

worden aan wat de mens is. De mens moet weer tot zelfcontrole komen, in die nieuwe definitie, in de bevrijding van het zijn van een kuddedier. Ongetwijfeld moet je dan tegen heilige huisjes aantrappen, papieren verscheuren en tegen de moraal van de ingedutte massa's ingaan. Daarom is de hogere mens ook een barbaar en een bruut, een verschrikkelijk mens, als een beest, maar dit is noodzakelijk voor de bevrijding.

53. De lagere mens, het ego, zal dit niet kunnen begrijpen, zal niet op dit peil van intelligentie kunnen en willen komen, dus die haalt er zijn etikettendoos bij. Maar de mens moet overleven. Alleen bruten zullen overleven, wilden. Laat de massa's maar jammeren en klagen. Je moet loskomen uit de gevangenissen die ze voor je gemaakt hebben. Laat ze maar met spullen gooien. Je komt niet meer terug. Laat ze maar roddelen, laat ze maar spotten, laat ze je maar kleineren. Het is een teken dat je loskomt. Gewoon doorrennen. Terug wil je niet meer. Het hoort er allemaal bij en je hebt het nodig. Je bent in worsteling met een beest. Gehoorzaam niet. Laat je niet intimideren. Je bent in brute, pijnlijke volharding.

54. De mens moet geinspireerd worden door het hogere, en zo tot een nieuw godsbeeld komen. De oude godsbeelden moeten verdwijnen. Er zal dus een nieuwe God komen. Dit zal niet de God zijn voor de massa's, maar voor de eenling.

55. Er moet een zekere wreedheid zijn, want de oude vormen moeten verdwijnen. Zij die dit niet kunnen accepteren, de lagere, onzichtbare rassen van het ego, staan onder het oordeel. Zij die er nut in zien zullen deel hebben in de komende heerschappij van het hogere filosofische ras. Er moet veel vernietigd worden. Het is de test of je die vernietiging wil, ja of nee.

56. Er moet een nieuwe doctrine komen, en die moet bewezen zijn, als tegengesteld aan de doctrine die werkt door geloof. Ook moeten de consequencies getoond en bewezen worden van deze doctrine en het verwerpen ervan. Het moet voldoen aan het principe van de eeuwige herhaling. Ontwikkeling is het sleutelwoord.

57. Dit is het nieuwe barbarisme. Letterlijkheid en materialisme, kuddegezindheid, horen niet bij het hogere ras.

58. De lijdensgezinde zoekt een eeuwigheid voor alle dingen. Niets mag zomaar in de zee geworpen worden.

59. De mens kan niets zomaar zeggen door één woord, ook omdat er zoveel betekenis verdwenen is. De mens moet filosofisch weer aan het werk gaan. De mens weet nu niet meer wat kop en staart is.

60. Het bewustzijn van het volk is veel te oppervlakkig, ook de innerlijke wereld. Het zijn allemaal slechts uiterlijkheden. De mens kent de dieptes niet. Alles is georganiseerd, geschematiseerd en versimpeld.

61. Hegel stelde dat mensen die alles onmiddellijk willen en door het onmiddelijke leven automatisch ook door het onverschillige leven. Het is te direct, men ziet de diepte niet, de tussenstappen niet, en zo wordt de mens dan onverschillig. De mens raakte zo vervreemd van het geestelijke en van zichzelf.

62. Het hogere ras is een ras van bruten, bruut naar de eenzijdigheid, strijders op het pad van Areta, de hardende oefening. Ze begaan niet de weg van Kakia, wat de weg van de minste weerstand is. Areta gaat door totdat de man het zaad van de eeuwige verdoemenis geeft, wat het verbond is tussen de man en Areta, de checed. Daarom is het woord 'wreed' ook van Wreta, Areta, afgeleid.

63. Het Nietzscheaanse beeld van de eeuwige verdoemenis is het nihilisme wat uiteindelijk tot leven leidt. De mens heeft zijn bestaan en ideeën zwaar overschat. Daarom moet de mens de eeuwige

verdoemenis in op het pad van Areta om los te komen van dit betweterige ego.

64. Het zelf herschept zichzelf eeuwig en vernietigt zichzelf eeuwig, op het pad van Areta. Areta staat daar niet als een aaier, maar ze staat daar met een gesel. Het is de gesel van de eeuwige verdoemenis waardoor het zelf zichzelf kan overstijgen. Het is de gesel van het nihilisme. Dit is de weg tot het hogere ras.

65. De man van het hogere ras is aan de voeten van Areta gevallen. De man misbruikt de natuurvrouw niet. Dat is het verbond tussen Areta en de man.

66. Het hele Areta verhaal is niets zonder de logos, de rede. Velen hebben hun eigen hedonistische invulling gegeven aan dit verhaal. Areta is in gevecht met de man, en moet de man onderwerpen, anders zal hij haar verdraaien. Het is de strijd van Jakob op Pniël. Zij geselt hem totdat hij gevoelig is voor haar. Deze gesel is beheerst door de rede. Het is een filosofische gesel. Het is de gesel van het onderwijs van geestelijke oorlogsvoering. De man is geen persoon, maar een principe, een archetype, wat zich in ieder mens bevindt.

67. Al het plezier en geluk zoeken moet eens afgelopen zijn, en de mens moet terugkeren tot de ijskoude filosofie van het leven en dan onder ogen komen hoe erg men met al hun pathos en doxa is afgedwaald.

68. Het apparaat van kennis in de mens is niet gericht op kennis, maar om dingen te krijgen en te bezitten. Dit doet de mens door alles te versimpelen en te verdraaien, ver van de oorsprong vandaan, ver van de natuur.

69. Alles is veel te simpel en duidelijk gemaakt, zodat er juist heel veel wat belangrijk en noodzakelijk is weg is gedrukt.

70. De mens moet de waarde in leren zien van het duistere en onzekere, dat wat niet in het bewustzijn zit. Dat is een veel grotere uitdaging voor de mens. De mens grijpt veel te snel naar bewustzijn en maakt dan overhaaste eenheden, die dan gaan voelen, willen en denken, met alle gevolgen daarvan. Zo worden er valse werelden en realiteiten geschapen door vals, overmoedig bewustzijn, omdat de mens alles in potten en kruiken wil hebben, alles in hokjes en vakjes. De mens is eraan verslaafd, en zo kent de mens de weelderigheid van de natuur niet meer. Dat wil de mens ook niet kennen. De mens heeft het bewustzijn overschat.

71. En dit bewustzijn heeft de mens tot God gemaakt, wat een heel laag en menselijk bewustzijn is.

72. Hoe groot en sterk een geloof ook is in iets, dat is niet een bewijs voor de waarheid. De mens gooit met woordjes zoals geloof, kracht enzovoorts, maar het is waar de mens zich achter verschuilt. Alles hebben ze versimpeld om het voor hen nuttig te maken, ver van de waarheid vandaan. Het lagere ras van het ego ziet de definitie van waarheid als dat wat het gevoel het sterkste plezier geeft, en welke gedachte de mens de meeste kracht geeft, maar dat is veel te simpel.

73. De mens laat zich bedriegen door de grootste actie als waarheid te zien, en dat wat de grootste weerstand opwekt. Voor de mens is het voelen van kracht de waarheid. Daarmee is alles gezegd.

74. Alles wat simpel is verschuilt teveel en is niet waar, maar verbeelding. De mens moet ermee ophouden. Alles is gebouwd op slechts leugen, allemaal voor het plezier van de mens, en de mens is erin opgesloten.

75. De simpelen die duidelijkheid als bewijs voor waarheid zien zijn als kinderen die spelen in de zandbak. Waarom moet het makkelijke denken het altijd winnen van het moeilijke, harde denken ? Het is een dogma waarmee afgerekend moet worden.

76. Het is veel makkelijker is om te denken in eenheden en relaties, de doctrine van het zijn en hebben, dan de doctrine van de oefening en het worden, oftewel van Areta. De mens plakt voortdurend dingen aan elkaar die niet bij elkaar horen.

77. Ze willen zich fijn voelen, gelukkig voelen, in het zonnetje, het pad van Kakia, het brede pad van gemakszucht.

78. Het sleutelwoord is de ontwikkeling, ook al is dat veel moeilijker en duurt het veel langer.

79. Zodra er een gedachte kan opkomen is dit al fictie. De waarheid is dat wat niet gedacht kan worden. Maar de mens heeft het denken tot waarheid gemaakt. Het denken verschuilt teveel.

80. Het ogenschijnlijke, voor de hand liggende, is niet de waarheid. Zodra je het kan denken is het de waarheid al niet meer en leef je in je verbeelding. De mens is teveel doorgedraaid.

81. Juist dat wat je niet kan denken is de waarheid, en daarvoor moet je het duistere gebied in, maar wie durft dat ?

82. De mens van de waarheid moet nog geschapen worden. De schepping moet nog komen.

83. De schepping heeft nog niet plaatsgevonden.

84. Het paradijs, de schepping, is dat wat nog nooit is gedacht, dat wat nog nooit is uitgevonden en geschapen, het nooit gemaakte.

85. De sterkste instincten zoeken eerst naar fouten, voordat gedachten kunnen plaatsvinden. Dat is een voorwaarde.

86. Alles moet eerst uitgevonden en gebouwd worden. Niets gebeurd zomaar. Er is geen onmiddelijke schepping zomaar uit de losse hand.

87. De schepping moet nog komen. Tijd bestaat niet, dus ook geen veranderingen, want dit zijn slechts verschijningsvormen, uiterlijkheden. De mens moet teruggaan naar de oorsprongen die veel dieper liggen.

88. Verschijning is een gesimplificeerde en georganiseerde wereld en heeft niets met de natuuroorsprongen te maken. De mens leeft met de verschijningen, pure verbeelding, en vind er nut in, kan er mee leven, en dus wordt het als waarheid aanvaard. Dit soort vage toestanden wordt met het grootste gemak als bewijs aangevoerd. De mens leeft op gevoel, wat geloof schept, en zo een bewijs is.

89. Maar wat heeft de mens dan allemaal wel niet verloren ? Wat is er allemaal wel niet weggekapt voor dit product ? De mens schept zo een vals gevoel van realiteit. De mens leeft zo in een wolk. Dit gevoel van realiteit ontwikkelt zich in een serie van identieke herhalingen. De mens raakt er vertrouwd mee, en dat versterkt het gevoel van realiteit, maar waar is het op gebaseerd ?

90. Dat wat voor waarheid wordt gezien is het niet. Er is alleen waarheid in waarde. Er moet een nieuw waardenstelsel komen. Pijn en plezier zijn geen waarden. Het gaat om diepere filosofische waarden. Realiteit is altijd een simplificatie voor practische doeleinden. Het is een misleiding. De organen van de mensen zijn te grof, en de mens heeft geen orgaan om deze wereld te kennen.

91. De wetenschap waant zichzelf in de realiteit te zijn, wat dat dan ook mag wezen. De mens moet eerst goed wakker geschud worden. Het bestaan van de mens is zwaar overschat. Dat de mens probeert te overleven heeft niets te maken met de waarheid. De mens heeft helemaal de organen niet om realiteit te onderscheiden van wat niet waar is. Als er ergens een ware wereld is, dan is dit niet de wereld van de mens. De mens is een bedrogen schepsel. De mens moet nog geschapen worden.

92. De lagere mens van het ego is ten prooi gevallen aan systematische vervalsing.

93. Er is een ras, een mens, wat zeer trots is op zichzelf, die altijd over andere rassen denkt als lagere rassen dan hemzelf, met minder waarde. Het ziet het vreemde en onbekende altijd als zijn vijand. Dit ras is niet leergierig, en verwerpt altijd het vreemde zonder meer, en zou nooit toegeven dat een ander soort het ware soort zou zijn.

94. Ze vechten niet voor kennis, maar voor macht. Waarden worden niet verder verdiept, maar tot objecten gemaakt.

95. Ze vallen ervoor als kalveren voor de slacht, omdat ze de filosofie niet kennen. Het wordt hun wijsgemaakt dat dit het leven is, dat dit goed is, en zo hoort, dus is het de waarheid en is het mooi, omdat ze zelf niet nadenken. Het zijn kudde dieren, ontrouw aan de hemelse filosofie.

96. Let goed op deze stelling : Zij die leven door uiterlijkheden en niet door filosofie zullen de uiterlijkheden verdraaien, en zullen hun esthetische zintuig verliezen. Dat is de grote tragiek ervan. Ze zullen dus aangetrokken worden door alles was onesthetisch is, drogredenen over het uiterlijk enzovoorts, dwalende zelf-belangrijkheid. Dit is de schepping door de mens, wat geen schepping is. Die creativiteit hebben ze niet eens. De schepping moet dus nog komen. Buigen in het stof voor Areta, of voor Kakia. Zij die in het midden blijven vallen ook ten prooi aan de hevig opgemaakte en verleidelijke Kakia.

34.

Het evangelie van de eenling

1. Kakia met haar helwitte handen versierd met knalrode nagellak waardoor haar superieure, dunne, vrouwelijke schoonheid extra wordt benadrukt. Het is Kakia, niet Areta, de brute, woeste natuuramazone, want die is te duister in de ogen van de stad. Kakia is de verwenner, het immer ja-knikkende omaatje van iedereen, sierlijk knotje in haar haar als teken van haar autoriteit. De mannen hebben het niet eens door hoe ze door haar worden bedrogen. Ze hebben geen filosofie en staan nergens voor, dus vallen overal voor.

2. Gepensioneerde vrouwen, dat is wat westerse mannen van het ego willen. Vrouwen die niets anders doen dan mooi lopen te zijn, spiegeltje spiegeltje aan de wand, hevig kuchen en geeuwen. Zo dun mogelijk, om geen mannelijk vlees te beledigen en te kleineren. Zwak moet ze zijn, dat is een mooie vrouw voor het westen. Enorm broos als porselein, ongeemancipeerd. De mannen van het ego smullen ervan als van koek. Ze willen geen barbaarse vrouw. Dan gaan er direct honderden alarmen af. De vrouw moet zich koest houden, dan is de man tevreden. Ze willen geen filosofische vrouw. Dat is te moeilijk. De vrouw moet mooi zijn, dun, zwak, slaafs, zo dun mogelijk opdat het het rode zal opwekken, het rode gif, lipstick, nagellak enzovoorts, waardoor hun superieure witheid duidelijker gezien kan worden in het contrast, zodat de man extra trots kan zijn op zijn witte vrouwtje. Zo koket en compact dat hij haar gewoon in een doosje kan stoppen. Gemak dient de mens. De vrouw is voor de schoonheid, voor de mooidoenerij. Dat zeggen ze ook graag, het woordje 'mooi', tot in het extreme, want dan hoeven ze niet na te denken. Het is een schuilwoord. Alles goed en wel. Mooi hoor. Nou. 'Daarom,' zegt dan de ander. Zo praten ze in cirkels elkaar het graf in. 'Ik heb me toch een slank dametje op de kop getikt. Ze ziet er uit als een

supermodel,' zegt dan de ene man. 'Ik wou dat mijn vrouw zo dun was,' zegt dan de ander. 'Die van mij is veel te dik.' Beide mannen vreten zelf de hele dag door, want dat is mannelijk, maar vrouwtje moet aan de lijn. Ze zitten in de krankzinnige, schizofrene en hypocriete maalmolen van de uiterlijkheden, want er was geen filosofie. Leg die spiegel dan eens weg en kijk eens in de spiegel van de filosofie. Wat zie je dan ?

3. De mens is paranoide in zijn zelfbelangrijkheid.

4. Leer eerst de wapens kennen, en maak verschil tussen wat wapen is en wat geen wapen is. Wapens ? Nee, het gaat om de vermindering, niet slechts selectieve vermindering, maar om het minimalisme, total minimalism. De mens moet de absolute leegte in, zonder reserves.

5. De vrouwen van de selectieve vermindering, van 'ja, mijn man hoeft dat niet, want hij is immers man. Ik ben vrouw, dus alleen ik moet minderen' (wat overigens religieuze drogredenen zijn) heeft door haar selectief zijn, haar sjoemelen, kamelenbulten gekregen.

6. Vaak is die kamelenbult dan weer haar eigen man, een Joe sixpack, de goeiege sul die zijn vrouw door een hel heen laat gaan om maar aan zijn tevredenheidsgevoel te voldoen (hem interesseert het allemaal niet trouwens), en die zelf maar opportunistisch en bourgondisch van haar zwoegen voor hem geniet, een levensgenieter dus.

7. Hij dumpt haar net zo goed weer voor een nieuwe vlam, eentje die nog dunner, witter en blonder is, van het arische ras, nog fellere make up voor een nog groter contrast, zodat haar witte superioriteit nog beter tot haar recht komt. Hij is immers man, dus dat mag allemaal. Altijd maar weer slepen dit soort types rond met dit soort mannen op sloffen. Leer die parasieten herkennen. Val hierin niet ten prooi aan het letten op uiterlijkheden, aan vooroordelen, maar leer de filosofische lijnen te ontdekken, opdat je niet in je eigen roddel industrie terecht komt. Er moet een heilige vreze over dit soort dingen zijn, want je kunt het alleen benaderen vanuit de geestelijke oorlogsvoering. Je kan niet zomaar kris kras mensen een stempel gaan lopen opdrukken vanwege dit soort parasieten en dan gaan 'aapjes kijken', zoals wat vroeger veel in mijn familie gebeurde en waar ik als kind al zwaar verontwaardigd over was.

8. Dat is het ziekelijkste en laagste waar je als mens in terecht kan komen. We bespreken hier de geestelijke oorlogsvoering. Het is geen oude dametjes kransje die lopen te kwartetten over de ruggen van anderen heen, en mensen links en rechts de zak geven zonder diepgaande filosofische onderbouwing. Voor elk ijdel woord zal de mens geoordeeld worden. Het gevecht tegen dit soort beesten heeft dus vele valkuilen. Val niet zelf ten prooi aan dit soort sluwe beesten, want ze sleuren je zo met hen mee. Wat dit wil laten zien is de waanzin van het leven door uiterlijkheden. Aan beide kanten van het koord kun je eraf vallen. Volg daarom de diepere Nietzscheaanse filosofie, want dat was een pad door de woeste jungle van de jaren 1800.

9. Van alles ligt op de loer, dus pas goed op waar je loopt, want hier is het een afval race. Hier komt het diepste van de mens omhoog, en wie hier afdwaald loopt kans nazi te worden. Nietzscheaan of nazi ? Dat is de vraag. En die vraag wordt aan ieder mens gesteld.

10. Er moet een vrije wil zijn, maar de vrije wil moet onderworpen zijn aan de hogere kennis, door oefening. Wil op zich is dus een groot probleem als het niet volkomen toegewijd is aan de hogere kennis. Vandaar de noodzaak voor de heilige gebondenheid. De hogere intellectualiteit bewerkstelligt de bevrijding van de wil. De mens moet loskomen van de lagere wil, de wil van het ego. De mens moet zich emanciperen.

11. In de ogen van Nietzsche is de moraal altijd verkeerd begrepen, vanwege een gebrek aan kennis.

Er zijn een heleboel moraalsoldaten die moraal als een dekmantel hebben om niet naar school te hoeven. Nietzsche stelt dat de mens niet zomaar goed of slecht moet zijn, maar eerst tot de hogere kennis moet gaan, omdat het goede ook bedrog kan zijn. De hogere kennis heeft een beter overzicht, en dus een veel hogere moraal. Vandaar dat de moraal onderworpen moet zijn aan de hogere kennis. De mens moet niet zomaar vanuit de moraal leven. De moraal is dus onderworpen aan het hogere intellect. Omdat men leeft door de moraal en de kennis heeft verworpen is de moraal corrupt geworden, als een schuilplaats van immoraliteit. De moraal mag nooit tegen de moraal van de hogere instincten ingaan die gedreven wordt door de rede, de logos.

12. De opgepofte borst maakt zichzelf tot bewijs door mooie gevoelens. Dat mag nooit de drijfveer zijn. Het is gesjoemel, stelt Nietzsche. Ze gaan voorbij aan de verfijndere filosofie. Ze leven door pathos, niet door logos. Ze voelen zich zo belangrijk en hoog dat ze niets meer nodig hebben. Dit is het al. Dit is een bewijs op zich voor hen. Intellectuele zelf-discipline kennen ze niet. Nietzsche stelt dat er veel diepere, profetische oerinstincten zijn. Het gaat om de waarden van de hogere natuur, niet van zomaar een opgelegde moraal. De mens is verkocht. De moraal moet dus genaturaliseerd worden.

13. Nietzsche had een grote taak bij het stellen van deze diagnose. Hij profeteerde de komst van het noodzakelijke nihilisme, de heraut van een nieuwe wereld en een nieuw ras, de heraut van de schepping die dus nog moest plaatsvinden en er nog nooit daadwerkelijk was geweest. Nietzsche redeneert dus vanuit een plaats vóór Genesis. Genesis was nog nooit geweest. Het was iets apocalyptisch. Het moest nog komen, en zou alleen kunnen komen door de voedingsbodem van nihilisme, een creatief nihilisme welliswaar, geen onfilosofisch, doemdenkend nihilisme.

14. Nietzsche, niet zomaar een profeet of oordeelsprofeet, maar een profetisch filosoof, een creatieve nihilist. Hij zag het komen, en kon het niet tegenhouden. Hij stelde dat de toekomst in vele tekenen sprak, en dat de toekomst absolute noodzaak was die niemand meer kon stoppen. Het zat in de lucht, en sprak overal, en Nietzsche zag het visioen. Het kondigde zichzelf aan.

15. Het was het evangelie van het Nietzscheaanse nihilisme, het evangelie van de eenling die in volharding en met geduld zich van alles heeft afgezonderd, altijd buiten staat en aan de zijlijn van alles, en niets doet, maar reflecteert. Nietzsche predikte de komst van de eerste perfecte nihilist in Europa, want Europa ging van decade tot decade verder en verder te gronde. Het was een rivier die zocht naar zijn einde. In zijn formulering van dit evangelie stelde hij dat er een grote tegenbeweging zou komen, die tegen deze formulering in zou gaan. Deze tegenbeweging zou het perfecte nihilisme vervangen. Toch stelde hij dat de mens eerst het perfecte nihilisme moest ervaren om de waarden van de waarden in te zien. Het evangelie wat hij zag komen, wat een filosofisch evangelie was, zou een nieuw waardenstelsel brengen, alles herwaarderen, vanuit het perfecte nihilisme.

16. Nietzsche wist wat er met zijn filosofie zou gaan gebeuren. Hij voelde het aan. Hij zag nihilisme als een geheimzinnige vreemdeling op de deur kloppen. Het nihilisme keurt dus de huidige wereld af, ziet er geen heil in, is er pessimistisch over, en stelt dus dat er een nieuwe wereld moet komen. Het nihilisme heeft de wereld afgeschreven als een leugen. Het nihilisme was een tegenreactie tot de moraal van de menselijke overleveringen en tradities. De vreemdeling was dus in gevecht met de menselijke overleveringen en tradities. Maar Nietzsche waarschuwde dat er een tegenbeweging zou komen die zich tegen het nihilisme zou keren of het nihilisme zou vervalsen, waardoor het perfecte nihilisme tijdelijk zou wegvallen. We hebben dit gezien met de komst van de nazi's die heilig in henzelf en hun krankzinnige, onbewezen methodes geloven, als het nieuwe geloof. Nietzsche was dus

ook heel pessimistisch over de nabije toekomst. De wereld ging een donker gat tegemoet, maar uiteindelijk zou het perfecte nihilisme weer terugkomen, sterker dan ooit, en zou het hogere ras komen en een nieuwe wereld.

17. Nietzsche stelde dat er een nieuwe scepsis moest komen naar het geloof in de moraal, en dat de moraal tegen zichzelf verdeeld was en zichzelf zou vernietigen, en dat deze weg zou leiden tot het nihilisme, het afwijzen van het huidige wereldbeeld en godsbeeld.

18. Het nihilisme brengt het filosofische evangelie van de eenling. Daartoe had Nietzsche noodzakelijke inspiratie ontvangen. Het bleef maar stromen. Hij had de bron aangeraakt, en nu ging het niet meer van hem weg, en moest hij schrijven. De nihilistische filosofen, de Nietzscheaanse filosofen, menen het. Ze zijn ergens onder gekomen wat ze niet van zich af kunnen schudden, de hogere noodzaak, een onbekende vreemdeling, het nihilisme, die op de deur klopt.

35.

De roepende in de woestijn

1. Nietzsche stelde dat de mensen zo ver van hun eigen evangelie waren afgeweken dat ze tegen hun eigen God streden.

2. Nietzsche waarschuwde en waarschuwde, maar hij was een roepende in de woestijn, en hij wist dat hij slechts de filosofie van de eenling bracht. Er was slechts natuurlijke selectie. Het zou niet de filosofie van de massa's zijn.

3. Hij waarschuwde tegen het oversociale en het nationalisme, zij die altijd maar weer met de zweep klaarstaan om anderen te straffen. Het is allemaal schuilmentaliteit, stelt Nietzsche. Heel duidelijk waarschuwt Nietzsche al zeer letterlijk tegen het nationale socialisme, want dit is gekeerd tegen het perspectivisme.

4. Nietzsche ziet geen heil in het nationale sociale, maar in de multi-cultuur, en dan vanuit nihilistisch oogpunt. Alles moet opgetrokken worden tot hogere waarden.

5. Nietzsche is niet tevreden met de wereld en met Europa, en al helemaal niet met Duitsland. Daarom is hij nihilist. Het nilhilisme zou niet buigen voor de kortzichtigheid. Het nihilisme zou de kortzichtigheid niet tolereren, maar in het gevecht tijdelijk ten onder gaan, sterven op het slagveld. In de apocalypse van Nietzsche klopte het nihilisme op de deur, ijskoud nihilisme, zonder compromis. De oude wereld moest weg. En het nihilisme zou ten onder gaan in dit gevecht. Nietzsche zag de jaren 1900 komen.

6. Nihilisme is al heel oud, en kwam al voor bij Salomo : 'alles is ijdelheid.' Alleen de eenling kan het nihilisme bereiken, want alleen de eenling kan loskomen van de drijfveer van de massa's. De eenling heeft zijn geloof in de massa's verloren. Dat is wat het nihilisme is. Ook heeft hij zijn wil om de massa te dienen verloren. Het nihilisme betekent alles achter te laten. Het betekent het verliezen van aardse religie en het winnen van hemelse filosofie. De wereld is slechts iets psychologisch, een behoefte, een overlevingsdrang, maar geen daadwerkelijke waarheid. De mens heeft gewoon voorzieningen getroffen. Het nihilisme neemt er geen genoegen mee, en zoekt naar de daadwerkelijke waarheid. Het nihilisme wil niet in slechts verbeelding leven, maar wil bouwen, uitvinden. Nihilisme is een Nietzscheaans dualistisch ideaal, deels destructief en deels ironisch. Niet meer gaat het om dat wat bestaat, maar om dat wat niet bestaat, de spiegelwereld, de subtiliteiten.

7. Zodra iets waar wordt is het niet meer waar, stelt

het nihilisme. Zodra iets waarheid wordt is het niet meer echt. Alles is overgemoraliseerd, overgewaardeerd, en de mens is er moe van geworden. Daarom is nihilisme onontkoombaar. Het geluk van de grootste meerderheid begint zichzelf aan te vreten. Het mens zijn is zwaar overdreven, stelt Nietzsche. Nietzsche stelde dat Napoleon het medicijn was, omdat Napoleon de samenleving, de massa's, als zijn vijand zag. Nietzsche bedoelde dat in archetypische zin, want letterlijk gezien was Napoleon zwaar corrupt. Maar in het abstracte idee van Napoleon ziet Nietzsche heil als medicijn tegen het kudde instinct. Het is namelijk het enige instinct wat de massa's kennen. De massa's zijn verslaafd aan romantiek, d.w.z. een overdosis aan romantische verhalen en literatuur en een groot gebrek aan filosofie. Het gebrek aan discipline in de moderne geest maakt zichzelf op met allerlei morele mode.

8. De lagere mens van het ego spreekt en denkt altijd in termen van uiterlijke schoonheid. Dat is zijn streven. Altijd moet hij uiterlijke schoonheid om zich heen hebben, zijn gedachten ermee vullen, want hij heeft namelijk smetvrees. Hij wil de woeste, brute natuur niet, en daarom heeft hij ook zijn oog voor ware schoonheid verloren. Hij gebruikt zijn verslaafdheid aan aardse schoonheid als een schuilplaats tegen zijn smetvolle hart. Elke keer dat hij redeloos denkt en spreekt over lagere aardse schoonheid, stadse schoonheid, dan verlaagt hij hiermee zijn intelligentie peil, dan vreet het aan zijn intellect. Het druppelt. Dan moet je opgroeien met aardse egoisten om je heen die het altijd hebben over uiterlijkheden, terwijl je snakt naar wat diepte.

9. Het zoeken en dienen van de aardse afgoden leidt altijd weer tot de grootste vernedering.

10. Napoleon beschouwde de massa's als zijn vijand. Alhoewel corrupt zag Nietzsche in hem een hoger, abstract medicijn. Nietzsche was de Napoleon van de filosofie, een nihilistisch strateeg in oorlog met de massabeelden. De hogere man is Napoleonitisch, die boven de kuddes staat, ver van hen verwijderd, maar Nietzsche zag de letterlijke Napoleon als een gevallen man, dus hij gebruikte alleen het archetype Napoleon, de kunstvorm Napoleon.

11. De mens was in de ogen van Nietzsche maar fragiel, en het politieke gebied was te gevaarlijk. Er was een andere, diepere weg. Nietzsche zag het Napoleonitische als een herberg voor de vermoeide reiziger, maar Napoleon zelf was niet iets waar hij teveel bij stil wilde staan. Maar Napoleon als archetype voor de eenling zag hij als de staat van uitzondering. In dat opzicht is Napoleon het rolmodel voor de Nietzscheaan, maar niet in letterlijke zin. Hij was in die zin geinteresseerd in de psychologie achter het Napoleon personage in de diepere zin van het woord. Hij voelde dat er ergens een sleutel zat in het Napoleon-enigma, iets wat hij niet wilde missen, en zonder welk zijn gehele filosofie zou instorten. Hij moest en zou zijn eigen Napoleon worden op dit strijdveld van de filosofie. Het was Nietzsche tegen de massa-beelden. Napoleon was de sleutel tot dit museum van de massa-beelden, en tegelijkertijd de moker om deze beelden tegen de vlakte te slaan. Er zou een nieuwe beeldenstorm moeten komen. Napoleon was in zijn ogen de meest afgezonderde mens en eenling, maar het probleem lag erin dat Napoleon een mengsel was van het onmenselijke en het bovenmenselijke, en dat hij vlees was geworden in die hoedanigheid. Nietzsche moest het Napoleonitische archetype weer rechtzetten.

12. Toch noemt Nietzsche Napoleon ook de incarnatie van het nobele ideaal, maar dat moet men begrijpen. Hij danst om Napoleon heen om er betekenis in te vinden. Niemand komt wat dat aangaat langs Napoleon heen, niemand. Maar Napoleon was een gevallen, vleesgeworden man. Het Woord was vlees geworden, en had zich zo verlaagd, corrupt gemaakt.

13. Napoleon kon hij in die zin niet bewonderen, maar Napoleon was nog steeds het model voor het hogere ras wat afrekende met de pseudo-religieuze

kudde mentaliteit.

14. Het Woord ging van vlees tot vlees, tot de laagste vormen van vervleselijkingen, en Nietzsche walgde ervan. Het kwam hem zijn neusgaten uit.

15. Hij wilde zoals Napoleon iets van de massa's maken, en niet zomaar alles wegwerpen. Hij wilde het Judeo-christelijke tijdperk tot sieraad strekken. Zijn nihilisme had zwaar Salomoïsch en Jezusiaans fundament, maar daarop was een Napoleon nodig, Napoleon, de barbaar. Hij zou dit keer recht snijden, en het Woord niet tot vlees laten worden. Hij zou zelf Napoleon zijn voor de filosofen, en het beter doen dan zijn vleselijke, gevallen voorganger. In die zin was hij geobsedeerd met Napoleon. Er moest flink, veel en hard gepoetst worden. Het moest de natuur rivier ingeworpen worden, in een biezen mandje. Het moest dieper Egyptologisch fundament krijgen, in de schaduw van het maanlicht.

16. De eenlingen zouden gaan tot de hogere idealen, en Napoleonitisch afrekenen met de massa beelden, maar hierin recht snijden, en niet zelf tot zulke massa beelden worden. Er waren vele valkuilen op het pad van de filosofische anarchie. Genesis moest nog komen. Nietzsche, de voortijdse Napoleonitische barbaar, op zoek naar de verloren spiegelingen. Hij zou niet vlees worden zoals zijn voorganger.

17. Er was nog geen mens gekomen. De schepping had nog niet plaatsgevonden, slechts parasitaire pretentie. Het waren slechts ijlende barensweeen. De schepping was komende, maar eerst was alles in een diep zwart gat van error gevallen. Er was nog niks, en niemand zou het dan ook moeten grijpen, want het was niets. Alles was woest, ledig en duister. Nietzsche sprak over het komende filosofische Genesis. Maar de ingebeelde waanmens wilde het schone hebben, ook al moest men daarvoor valse schoonheid grijpen. Deze ingebeelde waanmens kon niet leven zonder schoonheid, kon niet wachten. Deze geprojecteerde mens van het lagere ego had smetvrees. Liesje mag niet vies worden. Liesje moet knalfelle nagellak op, en met gifspuit bewapend zijn tegen de natuur, het komende Genesis. Liesje moet apathisch geeuwen en kuchen, want een barbaar, nee, dat mocht niet gebeuren. Netgekamde man met stropdasje en voertuig was haar prins. Zouden ze beiden de schepping tegen kunnen houden ? Alles keurig netjes en Liesje is tevreden. Dan hoeft ze niet na te denken. Nadenken doet pijn. Pijn moet koste wat het koste ontweken worden. Het is feest. Liesje is jarig. Netgekamde man met stropdasje komt ook, met zijn nette voertuig, en neemt veel cadeautjes voor Liesje mee : barbies, en veel schoonmaakproducten, want Liesje mag niet vies worden. Liesje kijkt neer op andere rassen, vooral de natuurrassen. Oh help, daar ligt een haartje of stofje op de grond. Liesje schreeuwt moord en brand, maar daar komt haar dappere prins met de gifspuit al. 'Liesje, goed je knalfelle nagellak ophebben, hè, altijd. Het is knalgiftig, dus een goede hulp in huis.' Haar prins, haar giftige nagellak. Lange nagels, lekker lang laten groeien, en dan het rode erop. Dan komt haar superieure witheid extra tot haar recht. Liesje mag dan dun en zwak zijn, broos als porcelein, maar dat is de schoonheid van de vrouw. Alleen daarom is zij prinses, want alles gaat om de uiterlijke schoonheden. Zij is genetisch gezegend, van het arische ras, het superieure ras. Alles is door de geboorte bepaald. Ze is in een goed gezin terechtgekomen. Alles om het uiterlijk, vanwege smetvrees.

18. Nietzsche stelde : Terug tot het Napoleonitische, maar laat het niet vlees worden. Dan is alles verloren. De samenleving werd door Napoleon beschouwd als zijn natuurlijke vijand. Het militarisme was het medicijn, maar dan niet het vleesgeworden militarisme, maar het filosofische militarisme, oftewel de geestelijke oorlogsvoering. De geestelijke oorlogsvoering buigt niet voor de massa's. De geestelijke oorlogsvoering is nihilistisch en zou zich niet laten verleiden vlees te worden, maar stierf eerder om haarzelf te vereeuwigen. Het was de opmars van de spiegelwereld.

19. Alleen de eenling zou overleven, tot de schepping komen. Dit was een spiegelschepping, geen vleeswording. Het was een nieuw zintuig, een zintuig van het subtilisme. Nietzsche wilde de woestijn rondom Napoleon begrijpen, doorvorsen. Hij zag geen andere weg. Napoleon stond recht voor hem, en het raadsel moest opgelost worden. Napoleon was het enigma van de eenling. Het was te groot, te diep, om zomaar te ontwijken, om zo maar weg te werpen alsof het niets was. Er was iets, maar het had nooit vlees mogen worden. Nietzsche zou het dit keer goed doen. Napoleon was te belangrijk voor het hogere ras.

20. Napoleon minachtte de massa's, hoe ze werden gedreven door ziekelijke overbelangrijkheid van hun eigen kleine waanbeelden. Napoleon stelde dat de echte waarheid nog niet eens half zo belangrijk is dan wat ze denken dat hun eigen waarheden zijn. Het ziekelijke belangrijk doen was iets van kleinzieligen, kortzichtigen, maar Nietzsche stelde dat Napoleon uiteindelijk streed tegen zijn eigen hoge idealen en daardoor viel. Hij viel uit zijn eigen filosofische hemel.

21. Napoleon was een privé persoon, private investigations, die leefde met verbale vermommingen om zijn privé terrein te bewaken, en hij raadde dit ook anderen aan die naast hem stonden. Hij zag de massa's als roofdieren die misleid moesten worden in die zin, afgeleid. Hij wilde zijn gedachten niet blootleggen. Hij verschool ze achter andere begrippen. Hij gebruikte pretentie, bedrog, misrepresentatie en zelfs hypocrisy en opschepping om zichzelf te versluieren. De massa's waren hem niet waard. Zij waren zijn natuurlijke vijand. Napoleon dacht strategisch en gaf niet toe aan de nieuwsgierigheid van de massa's. Het was een soort escapisme wat hij bedreef, en Nietzsche nam dit over, want het schepte afstand. Dat hierdoor veel misverstand zou komen moest dan maar, want de massa's moesten en zouden beelden maken, maar Nietzsche zou niet voor ze buigen. Mensen spraken toch wel, of je nu iets zei of niets zei. Ze verdraaiden het zoals zij het wilden. Daarom waren de massa's de grote vijand, en die moesten bedrogen worden. Nietzsche predikte voor de eenling, niet de massa's. Dat had hij van Napoleon geleerd. Het kwam van Plato's 'nobele leugen'. Het was een noodzakelijk filosofisch principe om niet je schuilplaats aan de massa's te verraden. Het was een absolute noodzaak in het ontsnappings proces uit de giftige klauwen en kerkers van de massa. De massa was een totaal uit de hand gelopen, hysterisch beest, wat eenlingen zocht om hen te verslinden en in hem op te nemen, te assimileren. Er mocht geen medelijden met dit beest van het ego zijn, stelde Nietzsche, want dan zou de eenling eraan gaan.

22. Napoleon stelde dat wat voor de eenlingen het tijdperk van de illusies is voor de massa's het tijdperk van geluk is. Geluk stond boven kennis, boven de logos, bij de massa's, door het kudde instinct, stelde Nietzsche, en dat was tegelijkertijd het probleem. Het was zo'n vervalste en diep gevallen moraal dat Nietzsche noodzakelijkerwijs moest stellen dat de immorelen moesten komen. Dat zou de enige sleutel zijn, en dit ging hand in hand met het nihilisme. Er moest een nieuw immoralisme komen als een Napoleonistische beeldenstorm, en dit moest leiden tot de hogere rede, de logos.

23. Napoleon wist wanneer hij zich moest terugtrekken. Hij stelde dat de vijand nooit verstoord moest worden wanneer het bezig was een grote fout te begaan. Hij wist wanneer hij niets moest doen en niets moest zeggen. Hij stelde dat de ware rijkdom niet ging om bezit, maar om het juiste gebruik maken van bezit. Ook stelde hij dat de mens niet teveel met maar één speciale vijand moest vechten, want dan zou hij zijn eigen oorlogskunst teveel verraden. Napoleon wist dat het er om ging de massa's te slim af te zijn. Voor Napoleon was het volharden in vermoeidheid belangrijker dan moed. Moed is vaak overmoed. Er zijn andere paden die de eenling moet nemen. Hij stelde dat een mens nooit meer moest doen dan nodig was, en dat het geestelijke het in de lange term zou winnen van het

grijpen naar de wapens. Napoleon riep daarom op tot geduld, boven het gebruiken van moed. Moed was zwaar overdreven door het kudde instinct. Hun moed had hen in de problemen gebracht, want het was overmoed. Ze wilden zich niet vermoeien met de diepere filosofie. Ze gooiden hup hun parels voor de zwijnen, kwakten het zo allemaal onbeschaamd op tafel. Een dwaas is altijd tevreden met zichzelf, stelde Napoleon, niet door enige kennis verhinderd. Zij met kennis zijn nooit tevreden met henzelf. Alleen volharding zou naar de uiteindelijke overwinning leiden. De massa's waren zwak in de ogen van Napoleon. Ze bogen te snel voor elkaar, en voor allerlei lagere driften. Ze hadden geen discipline.

24. Nietzsche stelde dat ze rustig door konden gaan met hun kerkje spelen en het volgen van het kudde instinct, want uiteindelijk zouden ze inzien dat ze het Nietzschistische nihilisme nodig zouden hebben, en dan zou alle knie buigen en elke tong belijden, omdat het kudde instinct zichzelf en anderen zou verzwakken en aanvallen. Het was allemaal slechts zelfvernietiging, en dit zou uiteindelijk Nietzsche's voordeel zijn. Napoleon had geleerd hem niet te laten ingrijpen wanneer zijn vijand een fout maakte. Op het strijdveld is niemand boven de ander.

25. Napoleon wist dat als hij heengaan, dan zou alles weer verder stromen als een rivier, en de massa's zouden weer onverstoorbaar verder gaan, maar uiteindelijk zou het weer afnemen, want glorie was maar tijdelijk, en alleen obscuriteit was eeuwig. Een ware soldaat zou er lang en hard voor vechten.

26. Napoleon stelde dat religie het snoep was voor gewone mensen om hen rustig te houden. Het was de narcose voor de kudde wanneer Napoleon ging opereren. Hij wist dat religies door de massa's zelf waren gemaakt. Hij wist dat verbeelding de wereld regeerde. Hij wilde de massa's niet meer gehoorzamen. Hij wist dat er maar een hele dunne lijn lag tussen het geniale en de krankzinnigheid. Hij haatte de medische industrie, en zwoor bij het natuur medicijn : water, lucht, en hygiene. Hij stelde dat dokters in het hiernamaals verantwoordelijk zouden staan voor meer verlies van levens dan generalen. Hij wantrouwde al hun vreemde medicijnen waarmee ze massa moorden pleegden op het volk. Als er enige constitutie was dan moest het kort en obscuur zijn. De medische wereld was een pseudo-wetenschap die het volk had misleid, die de mens had losgetrokken van de natuur en gevangen had gezet.

27. Nietzsche stelde dat Napoleon een hele creatieve man was die niets zomaar wegschopte, maar van alles speelgoed maakte : van ideeën, mensen, religies en regeringen. Het was allemaal bruikbaar voor Napoleon, zonder dat hij viel voor de illusies van de massa’s. Napoleon was enorm eigengereid en liet zich niet betuttelen door het kudde instinct. In dat opzicht was Napoleon uniek, een echte eenling, stelde Nietzsche.

28. Er waren veel roofdieren rondom hem. Hij zag dat Napoleon nog steeds een ziel had, en dat Napoleon als de ziel van de aarde was. Hij was niet te vergelijken met anderen. Hij was ongrijpbaar, paste niet in hokjes en vakjes thuis. Als mensen dachten dat ze hem hadden was hij alweer ergens anders, en was hij weer wat anders, en hij wist precies wanneer hij weer moest veranderen. Soms was hij dit, soms was hij dat. Hij was in gevecht met de massa's. Hij zag mensen niet als mensen, maar als instrumenten om te bouwen aan een betere wereld, een multi-religieuze en multi-culturele wereld waarin de mens alles voor allen wordt, wat ook het mandaat van Paulus was.

29. Ik had een droom waarin ik een ontmoeting had met Napoleon, en hij toonde mij een zwarte driehoek. Dit waren drie principes : nihilisme, obscuriteit en pre-existentialisme. Het pre-existentialisme stelt dat de schepping nog niet geweest is, en dat de mens nu in een voorbestaan is, en dat dit wel moet, voordat de daadwerkelijke schepping kan komen. De mens is nu nog op een

plaats die woest, donker en ledig is, in een tussenstaat dus. De daadwerkelijke mens is nog nooit geschapen. Het hogere ras moet nog komen.

30. Het grote wachten op het visioen, en dan zie je eerst de onschepping, dat wat helemaal geen schepping is. De moderne vrouw van de jaren 1900 projecteert alles op de man. Zowel Napoleon als Nietzsche hadden geen hoge pet op van de westerse, moderne vrouw van de jaren 1700 en 1800. Zij zagen het grote verval al, wat al bij de pseudo-religie was begonnen, want daar projecteerde de vrouw ook al alles op de man.

31. Het was de selectieve vermindering van 'ik hoef het niet, maar mijn man', 'niet ik, maar hij', wat altijd weer een pseudo-religieuze basis heeft.

32. De man moest het hebben van het stropdasje, het dure voertuig, de dure pakken, om te laten zien dat hij rijk was, zodat een overmatige stroom aan vlees gegarandeerd was, waar dat dan ook vandaan zou komen. In ieder geval was de man er niet voor de mooiheid, dus die hoefde zich niet aan allerlei disciplines te houden waar de vrouw wel aan moest voldoen. De man moest gewoon vlees bieden of gewoon rijk zijn, wat nog wel beter was.

33. Napoleon noemde de westerse vrouw een gevaarlijke machine. Er waren natuurlimieten doorbroken, en valse samenlevingslimieten gesteld. Die wilde Napoleon doorbreken om de natuurlimieten weer te herstellen. Voor Nietzsche was Napoleon de man van 'terug naar de natuur'. Napoleon stelde dat de mens was ontwricht door een zee van valse romantische literatuur. De mens was hierdoor bedorven geworden, verstrikt geraakt. Huwelijken werden vaak gesloten uit gemak, de nabijheid, en uiterlijkheden, gebaseerd op flutromannetjes, en zo was er geen ware hartsverbinding. De mens leefde door zijn uitpuilende ogen, stelde Napoleon en niet door zijn hart, en daarom was de mens misleid. De mens werd gedreven door hormonale ongelukken, stelde Napoleon. Het was een tijdelijke, vergankelijke basis die zomaar weer weg kon drijven en om daar dan een huwelijk op te bouwen vond Napoleon belachelijk en gevaarlijk. Het moederschap moest daarom hersteld worden.

34. Nu is het ook zo dat er in de jaren 1700 en 1800 hele andere definities waren voor woorden zoals mooi, sterk en zwak. In de jaren 1900 kwam er een heel ander woordenboek met andere betekenissen voor deze woorden. De rassennazi's of genennazi's molden de gehele filosofie omtrend deze dingen, en die gaven geboorte aan de medi-nazi's en de beauty nazi's met hun bizarre pop ups met de schoonmaak-industrie en cosmetische industrie aan hun zijde. Het was een complot tegen de natuur-mensheid. Napoleon stelde al dat dwazen worden misleid door hun ogen, maar dat de mens zich door zijn hart moest leiden, en door het moederschap, en dan zou de eeuwige obscuriteit de hartbewaking zijn, want er zouden zwaar duistere tijden komen. Zowel Napoleon als Nietzsche keken recht in het ravijn wat zou komen : de jaren 1900 en de jaren 2000. Het zou een ware plaag worden. De nar zou uit het doosje komen. De voortekenen waren er al in de tijd van Nietzsche en Napoleon.

35. En dan moet men wachten op het visioen, en dit visioen zuigt een mens eerst helemaal leeg, en dan ziet de mens eerst de onschepping, de vrouwen die alles op de man projecteren, oftewel de selectieve vermindering van 'ik niet, maar hij wel'. Wie is dan die 'hij' ? Dat is de pop up industrie, de reclame voor de helrode scherpe en lange gifnagels om gaten in de mens te boren opdat het witte zwaar chemische giftige schoonmaakproduct uitgegoten kan worden. Deze vrouw giet haarzelf telkens weer uit, kotst haarzelf telkens uit op de man waarop zij alles projecteerd. In diepte zijn dat geen uiterlijkheden, maar machines. Dat kun je niet zomaar kris kras op mensen om je heen gaan schuiven, omdat het van generatie tot generatie wordt doorgegeven.

36. Een vrouw wordt al vermoord en opgezet in de

moederschoot tegenwoordig. Het zijn geen uiterlijkheden. Het gaat om het ontwaken tot het zien van de filosofische context. Het uiterlijk heeft niks met schoonheid te maken. Het bedriegt. Het leidt de mens van de oorlog af. Het gaat om de spiegelwereld, het obscure. Je mag profetisch en filosofisch met je uiterlijk omgaan, maar overdrijf het niet. Blijf in de spiegelwereld, blijf obscuur, en zoek de glorie van de lagere aardse gewesten niet. Volg de lagere mode niet, maar kom tot de hogere mode. Napoleon en Nietzsche waren misselijk van de parasieten die op aarde een invasie aan het houden waren. Ze konden het ruiken. Ze konden het overal zien.

37. De man – die hoefde niets qua schoonheid. Die projecteerde dat allemaal op de vrouw. De man moest er namelijk op uit. Die moest voor het gezin zorgen, dus die moest werken in weer en wind, dus die kon zijn kapsel ook niet in bedwang houden. Daar had hij geen tijd voor. Dat zou allemaal ijdelheid wezen. Dat was dus voor de vrouw. Die had daar alle tijd voor. Die kon in haar huisje blijven, om wat licht huishoudelijk werk te doen, opdat de man zou eten. Zij mocht niet eten. De man moest eten, want de man moest het zware werk verrichten. De man was er niet voor de schoonheid. Dat hoorde niet bij een man, dat paste niet bij een man. Het ware sieraad van de man was zijn lijden, zijn zwoegen, zijn vermoeidheid, het zwak terugkomen aan het einde van de dag, want dat was een teken dat hij gewerkt had. De vermoeidheid was veel belangrijker dan de moed. De vermoeidheid maakte de man tot een echte man. Het was zijn beloning, en zo had hij zijn vrouw, zo kon hij slapen, en dromen om inspiratie op te doen. Het soort schoonheid waar de vrouw omdraaide, dat was niet voor de man. De man projecteerde dus ook alles op de vrouw. Er mist in dit verhaal nog een schakel : de filosofie, want dan worden alle dingen ineens anders, en wordt het van een hele kant bekeken.

38. De man moest juist thuiskomen met veel vuil. Als de man helemaal schoon thuis zou komen, dan zou de vrouw denken : die heeft niet gewerkt, die heeft niks lopen doen. Schoonheid was dus niet voor de man. Vuilheid was niet voor de vrouw, want dan zou de man denken : 'ze heeft het huis niet schoongemaakt. Waar doe ik het allemaal voor.' Zo was er deze taakverdeling : de vrouw moest schoon zijn, en de man moest vuil zijn, want dat waren de tekenen dat ze beiden gewerkt hadden. Als de man schoon thuis zou komen, dan had de vrouw helemaal niets meer te doen. De vrouw wilde voor de man zorgen, zijn wonden verbinden, hem rust geven, en te eten. Dan kon ze hem een heel klein beetje van haar schoonheid geven. Dat deed zij allemaal. Zij zorgde voor een bad. Dat was allemaal van haar. Dat was haar werk. De man mocht niet schoon thuiskomen, want dan was hij geen man meer, maar een vrouw. Dan zou hij ontmannelijkt zijn. Hij zou dan dus vervrouwelijkt zijn, en dat werd niet toegestaan in deze apartheid. Het was dus een soort rassenonderscheid. De vrouw was er voor het aanrecht, voor de mooiheid, de schoonheid, alles keurig netjes in orde, zodat de man in een keurig opgeruimd huis zou komen na een lange dag van werk, zodat hij niet zou denken dat hij direct weer moest werken als hij zou thuiskomen en zoveel rommel en vuil zag liggen. Nee, de vrouw moest keurig, netjes en schoon zijn, om de man zijn welverdiende rust te bieden. Een ijdele man paste niet bij het man zijn. De man moest van de taak van de vrouw afblijven.

39. Telkens weer moest de vrouw eraan herinnerd worden dat ze schoon moest zijn voor de man, want anders zou hij te overbelast worden, en zou hij zelfs als hij was thuisgekomen na een lange dag vol met hard werk nog door moeten werken. Hoe schoner, hoe beter dus. Telkens weer moest de man eraan herinnerd worden niet schoon te zijn, maar vuil, vermoeid en lijdend, in de zin dat hij niet met lege handen thuis zou komen. Hij moest het gezin immers onderhouden, en niet de hele dag in een hoekje staan en dan schoon thuis komen en zeggen : daar ben ik weer. Als de vrouw geen lijden in de ogen van de man zag, dan was ze teleurgesteld, want dan had hij

niks, en dan zou zij ook niets voor hem kunnen betekenen. De vrouw wilde verzorgen, hem een goede nachtrust bieden, opdat hij de dag erna weer zou kunnen werken. Als de man te vrolijk thuis zou komen, dan zou dat geen goed teken zijn. De vrouw moest dus vol met energie zijn om haar vermoeide man te kunnen opvangen, als een herberg voor de man, een rustplaats. Een beetje vrolijkheid in de vrouw kon geen kwaad, maar in de man kon het dodelijk zijn. Het kon een teken zijn dat hij geen werker was. Als hij nooit verwond thuis zou komen, dan had de vrouw het gevoel dat ze niet meer nodig was, en waar deed ze het dan allemaal nog voor ? Dan zou ze ernstig aan haarzelf gaan twijfelen.

40. Hoe schoon ze dus ook op zichzelf was, ze kon dat bij een man niet waarderen. Als hij te vrolijk thuiskwam raakte ze in paniek. Dat vond ze verdacht. 'Zeg, heb jij wel gewerkt ?'
'Jawel hoor.'
'Nou, het lijkt er anders niet veel op. Je bent veel te vrolijk.'

41. Schoonheid en vrolijkheid was voor de vrouw, zodat ze de man op kon peppen, op kon laden. De man moest helemaal afgepeigerd thuiskomen. Dan was de vrouw tevreden, want er was gewerkt. Ze wilde lijden in zijn ogen zien, soberheid, geen verdachte, luie vrolijkheid, wat trouwens ook kon betekenen dat hij pleziertjes buiten de deur had gehad, buiten haar om. Daar moest ze niet aan denken. Ze wilde de man iets te bieden hebben, en dat kon niet als hij alles al had.

42. Beiden projecteerden ze op elkaar. De vrouw was een eigenaardig wezen, te zwak voor het echte werk, maar een schoonmaak middel voor na het werk. Dan kon de man de dag erna er weer tegenaan. De vrouw wilde dus bloed zien als haar man thuis was gekomen. Dat bloed kon ze dan op haar scherpe nagels doen als een teken dat hij gewerkt had en dat het huis weer was voorzien. De vrouw was te zwak voor het lijden. Dat was haar schoonheid. Er is een verschil tussen vuil en het schoonmaakmiddel, tussen man en vrouw. De rode nagellak was het verbondsteken. De mannen hoefden het maar op een vrouw te zien en ze waren ineens verliefd. Dat maakte de vrouw wel tien keer mooier. Het kondigde dit verbond aan, en dan die rode lippen, dat was wel helemaal romantisch, de vrouw die zich te goed had gedaan aan het bloed van de man. Als hij dan eens een keer schoon en onverwond thuiskwam, dan kon ze zijn bloed toch wel nemen door de gifbeet, door de gifkus van de vampier. Zo hielden deze parasieten elkaar in stand.

43. Apathisch wit moest de vrouw zijn, want wit is de kleur van de schoonheid, het witte gif. Het was het teken van superioriteit van het arische ras.

44. Zo begint het visioen over de onschepping. De schepping is dan nog niet gekomen. De man en de vrouw zijn nog niet geschapen. Dat wat ze man en vrouw noemen zijn slechts parasieten.

45. De man : het sterke, het werk. De vrouw : het zwakke, het schoonmaakmiddel. Zo was die verhouding nu eenmaal in de onschepping. De schepping was nog niet geweest. Het waren roerselen en geijl in het duistere, woeste en ledige, als barensweeën. Er was nog niks. Het is slechts oerpretentie. Gegil en geschreeuw hier en daar. Maar het is niets. De mens bestaat nog niet, zowel de man niet als de vrouw niet. De schepping is nog niet gekomen. Het is de nachtmerrie van de feutus van het hogere ras. Eerst moeten de filosofische genen geopenbaard worden van het hogere ras.

46. De man : het vuile, het werk. De vrouw : het schone, na het werk, het schoonmaakmiddel. Het is een industrie. Het is een schoonmaakmiddel reclame. Daarom stelde Napoleon dat de romantiek moest sterven want die had de mens bedrogen. Het moederschap moest hersteld worden. De mens was verleugend. Alleen dan zou het hogere filosofische ras kunnen komen en zou de mens geschapen kunnen worden. Alleen door het hogere moederschap zou er een hoger zoonschap kunnen

komen, en daarvoor moest er teruggegaan worden tot de natuur. Daaraan moest de feutus herinnerd worden. De feutus moest zich bewust worden van de filosofische genen en van dat het zich in wezen in de natuur bevond, en dat dit slechts een natuurverschijnsel was voorafgaand aan de schepping, als een ontlading, als onweer. De feutus moest leren te openen voor de spiegelwereld, de subtiele obscuriteit, wat als een patroon lag verstrengeld in deze voorscheppingse verschijnselen. De schepping zou plaatsvinden in dit labyrint, in het langs dingen heen leven om er niet in opgesloten te raken. Deze obscure gewoonte moest aangeleerd worden totdat het bloed was geworden, een genetisch filosofisch patroon. Zonder dit zou er geen daadwerkelijke schepping mogelijk zijn. En deze obscuriteit moest beveiligd worden door het nihilisme. Dat was het instinctieve alarm van het hogere ras wat zou komen. Maar hier ging het telkens fout, want er begonnen zich lagere weerspiegelingen af te scheiden die nog wel lager gingen. Vandaar dat de feutus tot de spiegelwereld moest gaan, een andere manier van beleven, want die nachtmerrie had zich nu eenmaal rondom de feutus verzameld. Vrouwen met lange giftige nagels, die klaar stonden om de feutus te aborteren. Het waren als injectie naalden en scalpels. De feutus moest zich niet laten misleiden dat dit de schepping al was, maar moest zich bewustworden van de pre-existentialistische baarmoeder waar het zich nog in bevond. Het was een donkere baarmoeder van de natuur. Er waren zoveel vreemde wetten dat de feutus gewoon gewurgd werd, en zoals Napoleon al stelde dat er zoveel wetten waren dat niemand aan het hangen zou ontkomen. Eerst ging de feutus door een stervensfase heen, een wurgfase.

47. Overal om de feutus heen waren pop ups die de feutus wilden misleiden, verleiden. Ze gingen hiervoor tot het uiterste. De feutus was niet zomaar een persoon, maar een plan, een stelsel filosofische genen waartoe het moest ontwaken. De pop ups waren massa's van hetzelfde die allemaal dezelfde richting ingingen, één ding volgende. Telkens weer boden die massa's een product aan, een installatie, waarvoor er eerst een schoonmaak moest komen, opdat de feutus er klaar voor zou zijn, steriel zou zijn gemaakt, ontsmet. Eerst moest de schoonmaak komen, als een arische vrouw met gifnagels, giflippen en giftanden, en dan kon in de gezuiverde wond de installatie komen van de beademingsapparatuur, en dan zou de feutus leven hebben. Maar wat voor leven ? Wie of wat boodt dit aan ? Wat was het ? Vrouwen die zo wit, lang en dun waren dat de feutus er duizelig van werd, want ze vloeiden in elkaar over, en ze reden op haaien. De feutus voelde zichzelf als haaienvoer. En het zag mannen met witte gewaden met witte kappen op die op een punt uitliepen als rechtopstaande puntmutsen. Daar bovenop was de rode vonk, de felle vonk, troep wat de vrouwen op hun nagels smeerden, op hun lippen, en wat ze in de gaten van hun kiezen deden. Mannen kregen die pop ups ook : pectorals, biceps, sixpack, of stropdasje, vullingen, wortelkanaalbehandelingen, enzovoorts, wat extra bonussen waren in het systeem. Elke pop up, elke bonus, had zijn eigen eigenaardigheid, zijn eigen magie, en kon weer hitpoints veroorzaken bij de ander. Vrouwen kregen daar ook nog eens de naaldhakken bij. Zo kon men een geheel magisch dek bouwen, een unieke inventaris. Elke power had zijn eigen kwaliteiten en score. En zo kon men verder bouwen, maar het was een parasitaire onschepping. De schepping was er nog niet geweest.

48. Het was allemaal boterham met jam, schoenenkaas en schoenenworst. De gratis big mac bij twee pakken foenix schoonmaakproducten. Gaten slaan in de natuur, zo planten die parasieten zich voort. Dan staan ze met hun telefoontjes daar om er plaatjes van te maken, en dit naar elkaar te verzenden voor likes in deze post-apocalyptische dystopie (het tegenovergestelde van utopie). Post-apocalyptisch ? Nee, de schepping is nog niet eens geweest. Het is een dystopische onschepping, de nachtmerrie van de feutus. Alles is nog chaos. De schepping is er nog niet geweest. Alles is nog donker, woest en ledig. Het hogere ras moet nog komen.

49. Raak me niet aan met je klauwen, zou je moeten zeggen, maar je bestaat nog niet eens. Je bent maar een feutus, of zelfs niet dat. Er is nog niks. Het is geen strijd om te overleven, maar een strijd om te ontstaan. Maar wat kun je ? Je bent er nog niet eens. Er is nog niks. Wat kun je doen ?

50. Misschien iets er bijleren over filosofische genen ? Over natuur processen ? Over nihilisme, obscuriteit en pre-existentialisme, de zwarte driehoek van Napoleon, de drie kenmerken van de eenling van het hogere ras op het pad van Areta door de woeste, meedogenloze oernatuur. Wreed is ze, veeleisend. Ze wil geen man van twee kwartjes. Areta is de geoefendheid, wat zo geoefend is dat het tot gewoonte is geworden, tot bloed, tot geboorte, tot adoptie. Het is tot genetische zuiverheid geworden. Het is van de natuur geworden. Romantiek moest sterven, stelde Napoleon, en moederschap moest komen. Maar eerst zou Europa de afgrond ingaan in 1900-2000. Maar tijd is een leugen, dus de mens kan teruggaan tot 1700-1800, tot de Napoleonist-Nietzcheist filosofie. De natuur had dit diepere fundament gegeven, en de zwarte driehoek van Napoleon kwam ook veelvuldig voor in de filosofie van Nietzsche, want die zag Napoleon als zijn leermeester, als model voor het hogere ras. Uit de zwarte driehoek zou dit hogere ras, de eigenlijke schepping van de mens, van man en vrouw, plaatsvinden. Dit was waar het napoleonistische visioen op uit zou lopen.

36.

Het herstel van het moederschap

1. Napoleon was de Perseus van de jaren 1700-1800, de overgangsperiode. Hij stond regelrecht tegenover het grote Medusa monster van de massa's, de gorgoon die haren als slangen had, wat als een golem tot hem brulde. Wanneer iemand regelrecht naar dit monster keek, dan stierf zoiemand. Je kon er niet rechtstreeks naar kijken en leven, zoals het volk ook niet rechtstreeks naar de verschijning op de berg konden kijken, want dan zouden ze sterven. Perseus kon alleen tot Medusa naderen met een spiegel, de spiegel van obscuriteit, van de spiegelwereld. Hij kon alleen naar Medusa kijken door die spiegel. Er loopt langs alles een natuur parallel waar de mens oog voor moet hebben, dus bij alles wat de mens om zich heen heeft moet de mens gericht zijn op de dobbelsteen die ernaast hangt, en niet op de objecten zelf. Telkens moet de mens in de spiegel van de spiegelwereld kijken als Perseus om het monster van de massa's te kunnen overleven en verslaan.

2. Ook Paulus sprak over deze spiegel in het boek Kolossensen, en alleen door deze spiegel kon de boze verslagen worden en kon de mens tot God komen. Paulus had het over de spiegelwereld, en zo kon het beest bereden worden, het monster van de massa's, in plaats van andersom, wat de betekenis is van het voorafgaande boek Filippenzen. Zo kon de mens boven de massa's uitstijgen, en uiteindelijk het beest van de massa's verslaan. In Napoleon werd dit vervuld.

3. De mens moet leren met deze filosofische spiegel van obscuriteit om te gaan, de zwarte driehoek van Napoleon, oftewel het schild van Perseus, of de rokende spiegel van de Azteekse Tezcatlipoca, de duistere spiegel van de spiegelwereld, waarmee hij zijn vijanden doodde, waardoor hij altijd de natuur parallel kon zien, door alles heen. Dit vereist oefening. Het is een zware strijd op het pad van Areta om deze spiegel te leren kennen en te gebruiken.

4. De massa's zijn inquisiteurs, ondervragers, overhoorders, nazi's, stalkers, maar als we onze rechterhand al niet eens laten weten wat onze linkerhand doet, waarom zouden we het dan aan de massa's vertellen ? Het pad van obscuriteit is het pad, en dan moet je veel je andere wang toekeren, want in

teveel strijd verraad je teveel van jezelf, wat ook Napoleon stelde, dat de mens niet te lang tegen één bepaalde vijand moest strijden, want dan zou je je eigen strategie verraden. In de Egyptologie volgde Ra het pad van de verborgene, de obscure, en kwam zo tot de wedergeboorte door de Aten spiegel, door de schorpioenenbaarmoeder van Serket. De mens moet geheel losgestoken worden van de fase van onschepping, de feutus status, om zo uiteindelijk geboren te worden, maar dat gaat dus door veel gestoken worden. Daarom hebben mensen soms vlekjes of puistjes, en daarom hebben mannen soms baarden en groeit hun haar, of verkalen juist, maar de lagere aardse mens van het ego is paranoïde naar deze natuurverschijnselen. Wie bepaalt nu wat nodig is ? De baarmoeder weet wat ze moet doen ter bescherming van de feutus en brengt verkaling en haargroei, of vlekjes, of dat nu sproetjes zijn of puistjes of moedervlekjes, en ga zo maar door, waar het nodig is. Wat weet de mens daar nu van af ? De lagere mens van het ego zal altijd weer tegen de natuur strijden. Maar deze fase zal verdwijnen op de duur, en dan zal de ware, eigenlijke schepping aanbreken.

5. Perseus stond tegenover het beest van de massa's, van de bedriegelijke media van het ego, en hij mocht er niet naar kijken, want dan zou hij verstenen en sterven. Kijk er niet naar, maar gebruik een spiegel. Kijk ook niet recht in je verleden, maar gebruik een spiegel, anders wordt je als zoutpilaar, net zoals de vrouw van Lot. En allen die zijn versteend en verzout zijn in de handen van het massa beest van het ego, en worden gemanipuleerd en tegen de eenlingen opgezet om van alles te proberen om ook hen mee te slepen. Ze zijn gekeerd tegen het overblijfsel. Daarom moet het overblijfsel de spiegel van de nihilist, de zwarte driehoek van Napoleon, leren gebruiken.

6. Kijk niet rechtstreeks naar de dingen om je heen, maar kijk naar de dobbelsteen die erbij hangt. Kom tot de natuur parallellen, de subtiliteiten, de spiegelwereld, de obscuriteit. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet, en laat het ook de massa's niet weten. Laat je leiden door de filosofische spiegel. Ook al wordt je gekleineerd, ook al wordt je uitgelokt, uitgedaagd, laat je niet verleiden. De spiegel zal vanzelf ermee afrekenen. Laat geen sporen achter. Sluit geen compromissen. De spiegel zal je leiden, de spiegel van de eenling, en de spiegel van de massa's zal verbroken worden. De hyena van Napoleon zal door de bedriegelijke spiegelwanden van de stad heenbreken. Er zal een grote uittocht tot de wildernis zijn, tot de dobbelsteen van obscuriteit. Dat zal alleen gebeuren als we al in de stad de spiegel van het nihilisme leren gebruiken. Doen we dat niet, dan worden we tot een steen van de stad. Dit is een zwaar gevecht op het pad van Areta. Kakia, de hoer, gooit alles in het spel om ons proberen te verleiden, wat ook heel subtiel kan gaan.

7. De massa's zullen je eigenwijs noemen als je niet voor hen buigt. Het is zware mind control, zwaar mentaal lijden wanneer ze hun gifnagels diep in je steken. Ze martelen je totdat je belijdenissen doet tot hen. Napoleon was ook gekomen vroeger om met dit soort martelingen af te rekenen. Hij vond het barbaars als mensen gemarteld werden om hun geheimen bloot te leggen, want onder martelingen breekt er iets in de hersenen van de mensen en gaan ze ijlen en zeggen gewoon wat de inquisiteurs willen dat ze zeggen. Het was een bedrieglijk fundament van de samenleving. Napoleon haatte het. Er moest een nieuwe, nobele wereld komen, een utopie. Napoleon wilde een nieuw patroon brengen. Hij was een Perseus tegen de moderne Medusa. Hij voelde hoe sterk die rivier was, en dat het hem zou overweldigen, maar zijn hyena zou blijven rennen en deze wanden doorbreken. Het fundament wat Napoleon had gelegd zou niet meer verdwijnen, ook al zouden eerst de nazi's komen. Dat wat Napoleon had gebracht kon niet meer verbroken worden, alleen nog maar verborgen, maar de eenling zou uiteindelijk deze schuilplaats vinden.

8. De aten-spiegel drukte zwaar op Ra in de onderwereld om hem tot geboorte te brengen, zoals

Atena later zwaar op Perseus zou drukken om het verstenende beest van de massa's te verslaan. Athena gaf hem zijn spiegelende schild hiervoor, waarvan zij ook een personificatie was, als de godin van de strategische oorlog. Op zijn pad naar de gorgonen, de massa-beesten, zag hij steeds meer mensen die versteend waren. Zo wist hij dat hij al heel dichtbij de gorgonen was gekomen, dus hij moest oppassen. Hij had ook een helm van onzichtbaarheid, ook als een beeld van het minderen en het verborgene. Als de mens te zichtbaar wil zijn, teveel op het uiterlijk gericht, gezien wil worden, aanbeden wil worden, dan trekt dat ook de parasieten aan. Het is heel tragisch, want dat is wat om ons heen gebeurt. De mensen die altijd weer de aandacht willen trekken, vooral met hun uiterlijkheden, hun rijkdom, enzovoorts, trekken dan ook de aasgieren aan, de parasieten. Die hebben dan hun prooi gevonden, of gewoon hun dode aas, en ze noemen het romantiek. Hoe bedrieglijk is dat. Er is dus iets veel duisterders gaande achter de schermen. En dan zie je weer de lange rode, scherpe nagels, als verbondsteken, als grafschrift. Het contract is verzegeld. De grafstenen worden beschreven met bloed. De mens ziet het niet, want de mens is al dood, en de mens heeft nooit bestaan. Het is de onschepping. De schepping moet nog komen. Perseus had dus voor zijn eigen bescherming de helm van onzichtbaarheid, niet zomaar de helm des heils. Het was de helm van het minderen en de verborgenheid. Perseus nam geen risico's met het massa-beest van het ego. Hij keek wel beter uit. Hij stond daar niet te pronken met een sixpack, een stropdas of een peperduur voertuig, want ze zou hem met huid en haar verslinden. Hij stond daar niet met opgeheven borst, want dat zou zijn als het veld oprennen tijdens een onweersbui. Nee, hij was op zijn hoede en hield zijn borst in. Hij wilde geen tik van het massa beest van het ego.

9. Hij had de helm van onzichtbaarheid op. Hij had zijn haar niet uren lopen kammen voor de spiegel, of zijn stoppelbaardje zo diep afgesneden met een scheermes dat zijn wang ervan bloedde. Hij was niet verliefd geraakt op het massa-beest vanwege haar stinkende chemische rode troep op haar lange nagels, want hij wist dat het massa-beest was uitgezonden om te vergiftigen, te martelen en te doden. Hij keek niet naar haar. Hij zag haar niet als een lustobject waar hij met de platte hand op kon slaan, op haar billen, breed lachend met gouden tanden, en de broek al half afgezakt. Neen. Dit massa monster was een zaak van leven of dood. Daar ging hij niet luchtig mee om. Hij speelde niet de vrolijke jongen om maar zo snel mogelijk een date met haar te krijgen. Nee, hij wist dat hij was genaderd tot een monsterlijke leeuw, met haren als slangen. Als zij hem zou krijgen, dan was hij er geweest. Perseus is dus een groot symbool voor het anti-hedonisme, want het hedonisme bracht zichzelf juist in de problemen met het massa-monster en versteende hierdoor. Perseus was in grote strijd met de god van het hedonisme, Bacchus, en stopte deze cultus. Het was de cultus van het massa-hedonisme, terwijl Perseus een beeld is van de diepte filosofie waarin dit monster afbreekt. Perseus hakte de kop van het monster af door de spiegel van obscuriteit te gebruiken, en gaf het hoofd aan Athena, de oorlogsgodin, terugwijzend op de Egyptologische aten, het pad van de eenling, oftewel de schorpioenenbaarmoeder van Serket.

10. Maar dit raadsel druppelt, want telkens als er een bloeddruppel van zwaar donkerrood, of soms zelfs zwart, gif van het afgehakte hoofd op de grond druipt, dan geeft dat geboorte aan een massa slangen van hetzelfde soort, krioelende slangen. Hierom gaat de mens door obscure natuurverschijnselen zoals pijn, angst, woede en depressie, allemaal verschijnselen om hem af te zonderen, om hem op het pad van de eenling te houden, opdat hij dieper tot de spiegelwereld kan gaan. Het zijn bruggen tot de onderwereld, over de rivieren des doods. Alleen zo kan de mens het trauma dieper begrijpen.

11. Filippenzen gaat over het overstijgen van de massa, en van het verleden, om als eenling de eerste te worden, en Kolossensen reikt hiertoe de spiegel aan. Tegen de massa's kun je niet rechtstreeks

vechten. Je moet ze eerst achterlaten. Je moet hiervoor alles achterlaten. Ook de lijdensgezinde had alles achter zich gelaten en steeg de berg op. Hij was de massa's overstegen. Hij kwam tot de verschijning op de berg, maar mocht het niet zien, anders zou hij sterven. Wel mocht hij het achterste van de verschijning zien. Dit was belangrijk opdat zijn lagere aardse ego zou sterven. Hij kreeg haar achterste te zien, haar baarmoeder. Hij kreeg het herstel van het moederschap te zien, en werd hierdoor wedergeboren.

12. Er is geen massa. Er is geen kudde. Alles hangt als los zand aan elkaar. Mensen zijn te uniek, te verschillend. Er is teveel afstand tussen ieder mens. De mens leeft slechts in zijn eigen dromen. Hoe dieper de mens dingen onderzoekt, hoe groter de verschillen tussen de mensen worden, en hoe groter de afstand. Iedereen staat op zichzelf. Elk mens is totaal onzichtbaar voor de andere mens, maar de mens beeldt de andere mens in, om de gaten op te vullen.

13. Ieder mens heeft zijn eigen prisma, zijn eigen spiegel, waardoor hij alles ziet.

14. In de jaren 1900 werd de spiegel van Perseus gestolen door de nazi's en in de jaren 1940-1945 totaal verdraaid om zo te dienen als spiegel voor de nazi's en de schoonheids nazi's, waar ook de psychinazi's een onderdeel van waren, zij die bepaalden wat geestelijk gezond was en geestelijk ziek.

15. De geestelijke gaven of charismatische gaven, spiritualiteit en symbolisme werden door de psychinazi's als geestesziekte beschouwd. Als je als geestelijk mens in de spiegel van de psychinazi's kijkt, dan ben je volgens hen zwaar ziek. Door dit soort valse etiketten op hoogbegaafde kinderen te drukken met een hogere intelligentie en hoger zintuig verdienen zij hun brood mee. Het zijn kwakzalvers die een pseudo-wetenschap hebben opgezet. Bewijzen hebben ze niet. Het is net zo vaag als het pseudo-religieuze geloof.

37.

Het psychinazi wereldrijk

1. Het is een xenofobische spiegel van paranoïa naar het diepe.

2. Het is een boosaardige spiegel waar ze mensen in laten kijken om hun harten en zielen te binden. Belangrijk is het dus om naar de wortel van dit probleem te gaan.

3. Het is een leugenachtige spiegel die mensen verteld dat ze een geestelijke ziekte hebben zodra ze creatief zijn, zodra ze geestelijk zijn, zodra ze zich in symbolische betekenissen verdiepen. De spiegel van de psychinazi's roept hen terug. Zolang je materialistisch en oppervlakkig bent ben je volgens deze spiegel psychisch gezond. Dat bepaalt deze spiegel. Als je te diep bent en ze kunnen je niet meer volgen, ze kunnen je intelligentie peil niet meer bijhouden, dan ben je verstandelijk gezien volgens hen niet schoon, maar vuil, en moet je schoongemaakt worden. Het zijn dus ook een soort schoonheids nazi's. De psychinazi's hebben een enorme smetvrees toe naar alles wat onbekend is, en alles wat zich niet zoals hen gedraagd. Het is een reclame spotje van een schoonmaak industrie.

4. Ze willen geen andere culturen. Indianen zijn ook stapelgek in hun ogen, vol met psychoses, want visioenen bestaan niet volgens hen. Het zijn dus nazi's, racisten, nationalisten. Alleen hun professie is de ware professie. Het is betweterig tuig van de hoogste plank. Bewijzen hebben ze niet. Ze werken met papiertjes, en dat is voor hen bewijs genoeg. Het werkt net zoals het pseudo-religieuze geloof.

5. Het is een industrie van verstandelijke en psychische schoonheid, van Liesje mag niet vies worden. Liesje moet binnen blijven, en als ze de tuin

in mag mag ze niet verder dan het tuinhekje. En ze maken de mens schoon met hun psychotropische, chemische rotzooi. De natuur bespotten ze ook, want dat is vies. Alternatieve geneeswijzen worden belachelijk gemaakt, want dat is een bedreiging naar hun farmaceutische markt. Het zijn schoonmaakmiddelen die veel kapot maken. Het wordt ook weleens toegegeven door henzelf, maar nog wel vaker wordt het allemaal schoongepraat. Het zijn schoonpraters. De meest erge misdaden praten zij met het grootste gemak schoon, net zoals het pseudo-religieuze geloof doet. Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is het meest psychisch gezond in het hele land ? En natuurlijk zijn ze dat zelf. Zij staan boven alles en iedereen. Het is een schurkenbond van zware kwakzalverij, boerenbedrog. Het zijn gewetenloze dieven. Ze stelen tijd en harten. Zelf hebben ze voor niemand tijd. Hun tijd geven ze niet weg. Ze doen geen navraag, doen geen onderzoek, maar maken snelle conclusies, drukken snel hun etiketten op, en gaan dan snel over tot het openen van het arsenaal aan peperdure medicijnen, zware drugs op het niveau van cocaïne, crack en heroïne en nog erger. Het is een drugs maffia. Ze leven geheel door vooroordelen. Ze luisteren niet, laten mensen niet uitspreken, want daar hebben ze de tijd niet voor, en dan toch maar stempeltjes drukken. Dit tuig is niet voor rede vatbaar. Je spreekt slechts tegen dronkelappen. Het is een groot wit kwaad, alles moet steriel. En dan drukken ze de naalden diep in het vlees en dan ben je verkocht. Het is een veehandel.

6. Het is een psychische beauty industrie, allemaal heel oppervlakkig. Je moet precies zoals hen zijn, anders ben je psychisch ziek. Je hebt hun producten nodig. Het is een psychische cosmetische industrie. Je moet zwaar vergif op je ogen doen, zoals hen, opdat je geen diepte zult zien, en niet ver kunt kijken. Ze spuiten het vergif zo in je ogen. Zij bepalen wat en hoe je moet denken. Je bent niet van jezelf. Telkens maar weer in hun spiegel kijken.

7. Vergif op de lippen. Je moet spreken zoals hen. Vergif op de oren. Je moet doof zijn als hen. Ze drukken hun roddelblaadjes met de laatste nieuwtjes. Ze zetten familie leden tegen elkaar op, allemaal goed voor de industrie. Ze melken zwaar beschadigde mensen helemaal uit om ze nog dieper te beschadigen. Ze martelen mensen opdat ze hun geheimen op tafel leggen, maar dit is allemaal geforceerd, en dan gebruiken ze het tegen die mensen. Ze blijven mensen maar ondervragen totdat ze doordraaien.

8. De psychinazi's durven niet rechtstreeks naar je te kijken, paranoïde als ze zijn, xenofobisch. Ze kijken naar je door een spiegel, door een lens. Ze zijn bang om te verstenen. Ze hadden de spiegel van Perseus gestolen en toen verdraaid. Ze zijn bang voor de oorlogsgodin die nu de kop van Medusa in bezit had. Ze vrezen Medusa. Ze durven niet te zien wie je bent. Daarom maken ze iets anders van je. Het zijn luie lafaarden.

9. Napoleon streed er al tegen, tegen de medi-nazi's die hun eigen spiegels hadden gemaakt waarmee ze vele levens verwoesten. Maar je kan dit beest van de psychinazi's niet zomaar zonder spiegel benaderen, ook al hebben ze je spiegel geroofd.

10. De psychinazi's wanen zichzelf het elite ras, door de spiegel. In hun ogen zijn zij het hogere ras. Maar het zijn beunhazen, want zij kennen de geestelijke oorlogsvoering niet.

11. Ze hebben hun eigen abstracte witte ras geschapen. Ze haten de natuurmensen. Ze haten de natuur. Ze hebben hun eigen abstracte nagellak geschapen, het verzegelend systeem, het etiketterings systeem. Zo konden ze hun installaties doen, hun eigen abstracte lipstick, waarmee ze hun beademings apparatuur installeerden, hun gasmaskers, want zij waren goden die leven gaven en leven wegnamen. Ze bouwden zo hun eigen schepping, een onschepping. Als deze honden ademen dan ratelen ze, woeste buitenaardse witte honden met oranje vlekken.

12. De psychinazi's – het witte schone, superieure ras, met superieur verstand en psyche. Allemaal beademings apparatuur implanteurs met abstracte lipstick. Laat hen je niet kussen. Deze clowns slepen je naar de hel. Laat hun giftige nagels niet diep in je doordringen, maar gebruik je spiegel van obscuriteit.

38.

Waarlijk mens worden

1. Je telt als mens niet. Je moet verstandelijk schoon zijn. Het is een industrie. Ze willen leveren aan de klant, aan de verzekerde, aan het hogere ras. De verstandelijk vuile moet schoongemaakt worden met gevaarlijke psychotrope medicijnen of met psychinazi behandelingen voor de schoonmaak.

2. Het is een fokkerij, een fabriek. Deze gewetenloze en verstandeloze egoisten zijn zo ziek en geobsedeerd met hun spiegeltje aan de wand dat ze geen mensen meer zien, maar alleen maar objecten voor hun industrie. Je bent niets dan een ding.

3. Het zijn buitenaardse invasies geweest van Pluto parasieten, hele lange dunne witte vrouwen met hele dikke mannen en hun honden. Ze injecteerden hun giftige zaad op aarde van 1940-1945 als fundament voor hun psychinazi wereldrijk. Het zijn aliens, geen echte mensen. Ze hebben geen oren, alleen stompjes. Deze hele lange dunne witte vrouwen rijden ook op grote witte mensenhaaien. Ze leven aan de rand van de natuur, op kerkhoven.

4. Probeer dit tuig niet te volgen. Ze gebruiken geen logica, maar spreken in geheimtaal voor hun industrie. De mens is interessant voor hen, en ze gebruiken de mens slechts als experimenten en proefdieren. Ze hebben geen empathie. Ze zien de mens alleen als een object. Ze gaan clinisch en steriel met de mens om. De mens is aan hen verkocht. Denk niet dat je met dit tuig ook maar enige zaken kunt doen. Het gaat allemaal via absurde verzekerings statistieken waarvan ze hun eigen krankzinnige wiskunde hebben gemaakt. Er valt niet met ze te praten, ze zetten alleen een hoger stemmetje op, en spreken dan in geheimtaal verder. Menselijk lijden laat hen volkomen koud. Ze martelen door totdat het product klaar is.

5. Spiegeltje spiegeltje aan de wand, wie is psychisch het schoonste van het land ? Dat zijn natuurlijk de psychinazi's, die met hun giftige medicinale psychotrope killer nagels op elke hoek van de straat staan om hun drugs te verkopen. Het zijn heroine hoeren sinds 1945 in het psychinazi wereldrijk. Hun felrode nagellak vertelt je dat ze al met de etiketjes klaar staan om je te etiketteren. Het zijn projectie-hoeren. Als je zaken met ze doet zul jij aan het einde ritje zijn wat zij waren, want al hun krankzinnigheid zal op jou geprojecteerd worden.

6. Je bent slechts een onderdeel van een product, en hardvochtig calculeren ze alles in, want je bent slechts een object. Hoeveel je moet lijden is verder hun zaak niet. Verwacht niet dat ze ook maar enige empathie met je zullen hebben. Ze zijn zo zakelijk als een hysterische verzekeringsagent, hoog opgevoerd met statistieken die als dolle honden op je zijn afgestuurd om je te verscheuren. Sta je ingeschreven, zo ja, onder welk nummer, en onder welke geboorte datum. Dat is het eerste wat ze vragen, ook bij zware ongevallen.

7. Van 1945 tot eind 70-er jaren werden de fundamenten van het psychinazi wereldrijk gelegd, die haar peilers al had in 1940-1945, en in de 80-er jaren werd dit fluitend overgenomen door het dentinazi wereldrijk, net zoals de Romeinen het overnamen van de Grieken, maar altijd met elkaar verstrengeld bleven. Deze twee industrieën of liever gezegd verzekeringsmaatschappijen horen bij elkaar, ondersteunen elkaar. Het dentinazi wereldrijk was de sluitsteen op het psychinazi wereldrijk, wat gewoon onder deze schelp kon blijven opereren.

8. Pluto was gekomen, via beademings apparatuur, om zo op die basis hun industrie te bouwen. Het ging niet alleen via Pluto, maar ook via Neptunus, Uranus, en de diepe witte kern van de Pleiaden, de witte pleiaden. Dit was slechts het opladen van het geweer, want dieper in deze kern zaten de dentinazi's al te wachten.

9. Dat is tegelijkertijd ook alles wat ze nog hebben. Het is een verzekeringsmaatschappij.

10. Ze staan tussen de mens en de onderwereld, tussen de mens en de aarde, oftewel tussen de mens en de natuur. Zij staan aan de rand van de natuur, en hebben daar hun industrie opgezet. De bezigheden van de dentinazi's op aarde zijn dus slechts geheimtaal hiervan. Het gaat hen niet daadwerkelijk om je gezondheid of om je orale gezondheid, maar om hun industrie want dat is alles wat ze nog hebben. Ze gebruiken dus een dekmantel om door legaal geweld gedwongen hun producten aan je kwijt kunnen, want je bent zelf niets anders dan materiaal in hun ogen. Daarom gaan ze ook zo clinisch en steriel met je om. Je bent niets waard in hun ogen.

11. Ze zijn stomdronken. Het zijn handelaren, verzekeringsagenten, die kijken of je van het hogere ras bent, of je verzekerd bent en aan de voorwaarden voldoet. Om producten gaat het hen. Ze blijven tussen stad en natuur inhangen. Daar dwalen ze op hun kerkhoven. Het zijn grafrovers.

12. Spiegeltje spiegeltje aan de wand, wie is oraal de schoonste in het land ? Dat zijn natuurlijk de dentinazi's. Maar het is slechts een verzekering, een industrie van het ego.

13. De eerste kwakzalver ontstond toen de eerste schoft zijn eerste domkop vond. Ook de volgelingen van de kwakzalver zijn onderdeel van de industrie. Ze worden er gewoon voor ingehuurd.

14. In mijn kinderjaren had ik een terugkerende droom dat ik door de vloer zakte en tot de onderwereld ging. Het was een indiaanse onderwereld. Alles hier op aarde in de stad is geplamuurd door buitenaardsen. Er zijn buitenaardse, onzichtbare vloeren gelegd tussen mens en natuur.

15. Als je tot dit beest van het ego komt met de Perseus spiegel dan zie je industrieen, verzekeringen. Het is niet wat het lijkt. Het is het laatste wat ze hebben. Wees een barbaar, en kom terug tot de natuur, en wordt een wilde. Kom terug tot je dromenwereld. Blijf de spiegel van Perseus gebruiken. Kijk niet rechtstreeks naar dit beest van het ego. Blijf obscuur, nihilistisch en pre-existentialistisch, want de schepping is nog niet gekomen. Eerst moet de mens afrekenen met de onschepping, het raadsel ervan oplossen. Pas daarna kan de mens waarlijk mens worden.

39.

De kruistocht tegen de geestelijke oorlogsvoering

1. Het dentinazi wereldrijk spreekt in geheimtaal. Het zijn handelaars, gebaseerd op een verzekering. Ze hebben hun eigen wiskundig stelsel hiervoor gebouwd. Ze geven niets om je. Het verzekeringsmodel is het laatste wat ze hebben. Door het verzekeringsmodel hebben ze hun markt beveiligd. Dat is hun bron van inkomsten, dat is hun adem, dat is hun leven. Het is alles wat ze hebben. Zonder dat is er geen leven voor hen mogelijk, want ze hebben de hemelse rede niet. Het zijn geen filosofen. Het is de onschepping.

2. Ze hebben hun eigen hogere ras gepretendeerd, allemaal voor een verzekering. Krankzinnigheid is het verachten van de geestelijke oorlogsvoering, zoals het ijs oprennen terwijl het nog te dun is. Krankzinnigheid is het verachten van de hogere

filosofie.

3. Mensen mogen niet weten wie ze zijn en waar ze vandaan komen. Het is de geheimtaal van de heroine hoer op de hoek van de straat met de scherpe rode nagels. Wat zij op haar nagels heeft gedaan, zal ook over jouw natuur gaan, over jouw identiteit. Allemaal gif, chemische, psychotrope rotzooi. Ze speelt met de gevoelens en het denken van de onoplettende man. Die denkt : 'Ik heb toch geld, dus er op af.' Hij ziet niet dat ze aan de drugs is. Hij ziet niet dat ze als een roofdier van top tot teen bewapend is. Nee, deze rund ziet het niet, dat hij getrokken wordt tot de slagerij. Hij kent namelijk de geestelijke oorlogsvoering niet. De dentinazi hoer weet precies hoe ze moet verkopen. Dat is allemaal al zo ingecalculeerd. Daar valt ook niet over te discussiëren. Zij heeft altijd gelijk. Haar etiketten arsenaal heeft ze al opengetrokken. Haar nagels zijn al bewapend.

4. Het is niet iets medicinaals. Het is een oorlog, een marketting oorlog, een verzekerings oorlog. Het hogere ras van de onschepping. Het is hun leven. Zonder dat hebben ze niets. Ze hadden het eens geerfd. Het zijn geen filosofen. Het zijn geen geestelijke oorlogsvoerders. Het zijn krankzinnigen. Ze hebben zichzelf lopen opwerken tot de werkers van hun eigen gesticht. Een tragische vertoning.

5. Lange dunne witte aliens die steeds langer en dunner en witter worden, en dan ergens halverwege afknappen, waar uit de punt blaffende dolle honden stromen, en zo worden de afgebroken stukken weer dunner, langer en witter, en zo komen er steeds meer bij. Het zijn vrouwen die op witte haaien rijden en lachend tot de aarde komen. Ze zijn dun en worden elke dag dunner, wit en worden elke dag witter, en daarom lachen ze, en elke dag worden ze langer en langer, totdat het ergens halverwege afknapt, en dan zijn er twee, enzovoorts, en ze hebben dikke mannen die elke dag dikker worden, dikke spierbundels soms, die zo dik worden totdat ze kapotspatten. Uitpuilende ogen hebben die zo uitpuilen en zo groot worden totdat ze knappen. Hazen zijn het, en de vuilste, goorste taal, absurd sadisme, oftewel absadisme, maar dat verpakken ze allemaal in deftige, dure taal, schoon, zo schoon, en steriel, want ze hebben een product te verkopen.

6. En hun stemmen worden steeds hoger, totdat het uit elkaar spat, en dan zijn ze dolgelukkig, doldwaas. Hazen zijn het. Uitpuilende ogen bijna, harder harder, dieper dieper, het reikt tot hun schoenen, tot de vloer, en dan spat het uit elkaar, en lachen ze hysterisch.

7. En het stemmetje wordt steeds hoger, en het woordje wordt steeds sneller gezegd. En dan schateren ze van het lachen als het explodeerd. Ze kunnen het zich veroorloven, want er komen er steeds meer bij. Ze vermenigvuldigen zich hierdoor. Dikke mannen, alsmaar dikker, dikkere spierbundels, en hun vrouwtjes worden steeds dunner, steeds langer, totdat het uit elkaar spat, en dan maar lachen. Ze hebben maar een plezier met hun onschepping, en niemand mag het weten. Met kaarsrechte, zure gezichten staren ze op aarde voor hen uit, maar van binnen hebben ze dolle pret. Ze hebben het hele aardse ras bedrogen, omdat er geen geestelijke oorlogsvoering was.

8. Dikke, schrokkende mannen, hamburger na hamburger, grote spierbundels die steeds dikker en groter worden, en daar komen ze. Ze zijn traag van begrip, ze hebben geen oren. Dan komen ze als dentinazi's, maar ze verkopen slechts. 'Nee, nee,' bulderen ze met een hele lage stem die steeds lager wordt, en steeds trager, alsof ze in een bubbel zijn opgesloten. Steeds zachter klinkt hun stem, want ze zijn ver weg in de bubbel. Laat je niet bedonderen door dit buitenaards tuig.

9. Dan gaan ze heel traag door de straten.

10. Grote dikke spierbundels totdat ze ontploffen. Niks erg, want hun vrouwtjes fiksen het wel weer. Een vreemd verzekeringssysteem. Hazen zijn het,

met uitpuilende ogen en grove taal, perverse taal, absadistisch. En dan gaan ze in gesprek. Maar niemand mag het weten. Niemand mag het horen, want het is een geheime samenleving. Narren door de straten. Ze kloppen op de hoge deuren. Het is een circus optocht. Het zijn de krankzinnigen van de onschepping. 'Kom met ons mee, daar verderop is het mooi.' Het is een kruistocht tegen de geestelijke oorlogsvoering.

40.

De doorbreking van het Grieks-Romeinse fundament

1. Selectieve anorexia, anorexia selectia, want de vrouwtjes moeten ze dun mogelijk, en dat hoeven de mannen niet, en die worden door anorexia selectia enorm dik. Zo houden ze elkaar in stand, door dit gesjoemel in minderen. Ze hebben hun eigen wiskunde hier omheen gebouwd. Deze dentinazi's hebben zich zo opgewerkt tot de hoogste lagen van de samenleving. Ze kunnen overal in en uit. Daar hebben ze de sleutels voor. Zij zijn immers dentinazi's, zeer uitgekookt. Ze zijn hyper uitgekookt. Hysterisch is het. Zij zouden het allemaal wel even weten. Ze kweken de mens. Niet door hun eigen wijsheid. Ze zijn zelf niet zo slim. Maar ze hebben dit systeem geerfd. Ze zijn nogal lui. Het is de onschepping, de nachtmerrie van de feutus. Dan lopen ze de hele dag met hun verzekerings registers te zeulen. Dat bepalen zij allemaal, door hun hoge wiskunde. Het is het leven niet. Het is de dood. Het is het ego.

2. Napoleon heeft zijn geallieerden gezonden, door de zwarte driehoek. Een reusachtige zwarte driehoek is boven de zee verschenen en daar komen ze uit. Het is de spiegel van Perseus om met het beest van de dentinazi's af te rekenen. Het is oorlog, want het woekert maar voort als de kanker. Maar alleen de eenling zal opgenomen worden. De vloeren zullen breken en er zal een weg terug zijn tot de natuur, dat is wanneer je de filosofie ervan bestudeerd. Het hogere ras is dus perseusisch. Alleen door de spiegel van obscuriteit zal de vloer van de dentinazi's verbroken worden en het beest van het ego worden verslagen. Het is alles wat ze hebben. Het is alles waar ze omheen draaien. Ze zijn erdoor geobsedeerd. De mens moet geheel ontvloerd worden. Mens en natuur zijn volkomen geasfalteerd, maar er is een weg tot de schepping. Het zijn allemaal slechts barensweeën, vrouwen die ijlen. De mens ijlt door de pijn van het niet begrijpen. De hersenen ijlen. Het is de nachtmerrie van de feutus.

3. 'Ja, ik had dit kunnen zeggen en dat kunnen zeggen,' denk je soms als je weer een gesprek hebt gehad met het zulke verzekerings agenten, maar je hoefde dat allemaal niet te zeggen. Je moet je parels niet voor de zwijnen werpen.

4. Eerst komen de vloerboeren, en zo bouwen ze hun steden, maar dat is alles wat ze hebben. Jij hebt de hele natuur. Zij zijn kuddes varkens. Het zijn natuurverschijnselen als tekenen van de komende schepping. Als het ego zijn piek heeft bereikt dan is de schepping niet meer ver weg. Het zijn trillende biggetjes bij de rivier, op zoek naar vreten. Kijk niet rechtstreeks naar hen, want dan wordt je zoals hen, maar kijk door de spiegel van obscuriteit, de perseusische spiegel van de geestelijke oorlogsvoering. Het is een hele kudde biggetjes die zwaar paranoïde zijn tot de geestelijke oorlogsvoering. Dat lusten ze niet. Daar willen ze zichzelf niet mee bevuilen. Deze biggetjes willen niet naar school. Ze drinken water van de rivier en wassen zich daar. Laat je niet bedriegen door het uiterlijk van deze biggetjes. Ze zijn allesbehalve schattig. Het zijn roofvarkens. Ze gaan op jacht. Hierin zijn ze meedogenloos als hyena's. Het zijn geen nobele dieren. Het zijn sadisten. Ze wassen zich in de rivier om henzelf klaar te maken en op te laden voor de jacht. Het ego is een roofdier. Als ze hun prooi hebben gevangen dan spelen ze met hun prooi, dan brengen ze de prooi in gevangenschap om de

prooi uit te mergelen tot delicatesse. Ze doen zich te goed aan het psychische ongemak wat ze de prooi opleggen : angst, stress, paniek, depressie, eenzaamheid, vernedering, bespotting, kleinering, enzovoorts. Het zijn psychinazi's. Ze leven van de mentale problemen van de ander. Het is hun brood.

5. En de dentinazi's hebben ook geen empathie, want de mens is slechts een getal in hun smerige wiskunde, in hun experimentele pseudo-wetenschap. Ze zijn een zwerm zwerfhanen die zo kinderen in het gezicht springen om hun ogen uit te pikken. Ga er dus nooit zonder perseusische spiegel op af. Het zijn roofhanen. Ze menen het. Het zijn jagers. Daarom moet de schepping komen. Ze lopen daar pronkend rond, en gaan niemand uit de weg. Het zijn zwarte hanen met rode snavels. Ze verwonden mensen en kinderen voor het leven. Iemand moet die dolle hanen stoppen. Daarom moeten de amazones komen, de natuur-vrouwen. Dan zal er een nieuwe schepping komen.

6. 'Wij houden ons wijselijk stil als de vijand een fout maakt,' stelt Napoleon. Napoleon bracht de Egyptologie naar Frankrijk, en in zijn dagen ontstond er zo een ware Egyptomanie in Europa. Napoleon was op ontdekkingstocht naar Egypte gegaan, waar de Rosetta steen werd gevonden, waardoor later de hierogliefen werden ontcijferd. Het legde de basis voor de Egyptologie. Napoleon stelde zijn 'maarschalk van de verblijfsplaatsen' op, de 'marechal des logis', die als functie had verblijfplaatsen te vinden voor het leger, waarop de logistiek is gebouwd : 'op de juiste plaats, de juiste tijd, de juiste hoeveelheden met de juiste kosten'. De logistiek is dus ook het fundament van de geestelijke oorlogsvoering. De logistiek is dus het vak van de heilige gebondenheid in filosofische termen. Je kunt niet over de grenzen heengaan. Napoleon kwam om de natuurlimieten aan te leggen. Hij moest hiervoor de valse limieten van de samenleving verbreken. Er lag een Grieks-Romeins fundament wat doorbroken moest worden. De mens moest terug naar de natuurfilosofie van Egypte.

7. Dan zijn er de beauty-nazi's die oppervlakkige informatie willen en oppervlakkige adviezen geven om de mens af te leiden van de diepere natuur. Denk ook maar geen seconde dat de beauty nazi's ook maar iets te maken hebben met esthetiek. Zij hebben helemaal geen zintuig voor schoonheid, iets wat dus puur filosofisch en natuurlijk is. Alle schoonheid is geestelijke oorlogsvoering. Punt. Ga je erbuiten, dan is het geen schoonheid meer. Maar schoonheid is een overgebruikt woord. Het is een abtracte term, die nogal verletterlijkt is. Schoonheid had een hele andere betekenis in de jaren 1700-1800, en ook schuilwoorden zoals sterk en zwak. Het woordenboek van de jaren 1900 begon al deze termen te mollen en overmatig te gebruiken.

8. Deze woorden mogen nooit op zichzelf staan, maar moeten altijd in een bepaalde, strategische context genoemd worden. Als ik soms zie hoe volgelingen van het ego zomaar durven te springen op het veld van de esthetiek en zomaar links en rechts mensen op hun kleding beoordelen of andere soorten uiterlijkheden, zomaar uit de losse hand, zonder uitleg, zonder diepte, zonder context van de geestelijke oorlogsvoering, dan doe ik mijn hand voor mijn gezicht en dan zucht ik, net zoals Napoleon. Maar wat is dit verschijnsel van de beauty-nazi's die dit tijdperk terroriseren ? Denk dus ook maar geen seconde dat de beauty-nazi's ook maar iets met het uiterlijk te maken hebben. Neen. Ze halen hun informatie uit roddelblaadjes, uit cosmetische magazines, uit publieke opinie boekjes, wat dus helemaal geen publieke opinie is, maar wat een bepaalde groep is die hun wil wil opleggen en alles willen projecteren op de massa. De massa bestaat dus niet. Het is slechts een minderheid, en alles hangt als los zand aan elkaar.

9. Maar wat is het ? Het is een heel interessant en eigenaardig verschijnsel op zijn zachtst gezegd, waar ik me al met mijn kinderjaren mee bezig hield. Ik wilde altijd contact hebben met de diverse groepen in mijn klas en omgeving, voornamelijk ook de

vreemdelingen, voornamelijk ook de natuurmensen. Ik hoorde bij geen enkele groep. Ik was een regenboog kind. Ik had contacten met iedereen. Niet letterlijk iedereen, maar van elke groep wel iemand of een paar. Ik legde altijd een witte boterham op een bruine boterham, en als mensen me dan vroegen waarom ik dat deed, dan zei ik dat dat de multi-cultuur is, de brug tussen de culturen. Daar was ik als kind mee bezig, niet om mezelf te onderscheiden en af te scheiden in exclusiviteit.

10. Ik stelde vragen aan de verschillende groepen mensen om me heen. Ik had geen vooroordelen. Ik wilde ze beter leren kennen, wat hen dreef. Ik plakte geen etiketten op. Wel vocht ik dus tegen extremisme, racisme en exclusiviteit.

11. Dit waren de principes die ik in ere hield en waar ik een ieder toe wilde bekeren, tot het regenboog principe. Ik bedreef hierin logistiek. Zoals ook Lenin stelde : 'het gaat om de juiste schakel te nemen op het juiste tijdstip.'

12. Ik zag dat beauty-nazi's elkaar altijd tegenspraken. Ze streden voor hun eigen familie vaandel of clan vaandel.

13. Iedereen is uniek, en iedereen moet de logistiek leren. Allemaal op dezelfde plaats zou niet strategisch zijn.

14. Maar wat zijn die beauty-nazi's dan ? Waar gaat het over ? Ik had op school op mijn tassen altijd een boodschap uit te dragen. Ik kon goed tekenen, dus ik maakte er altijd wat van.

15. Maar toen begon de boodschap ook duidelijker te worden, want toen kwam er op te staan : God heeft je lief en God wil je redden enzovoorts. En ik had stickers met regenbogen op mijn fiets als kind, waarop stond dat er hoop was, want dat wilde je toch uitdragen aan de vervallen samenleving om je heen, als teken ook naar de buitenaardse wereld en de onderwereld dat je niet bij de beauty-nazi's hoorde, want die houden stijf hun mond dicht als het om naastenliefde en bemoediging gaat. Die leven door kleinering en exclusiviteit. Ja, ik wees het evangelie aan als de weg, maar wat weet je als kind van het evangelie af ? Het is de enige vocabulaire die je kent. Het was voor mij gewoon heel simpel : het goede, de regenboog, de liefde en de zorg, is de weg. Dat zag ik nauwelijks om me heen, en daar was ik verontwaardigd over.

16. De naastenliefde is goed. Hoop en bemoediging geven aan de naaste, vooral als kind, is goed. Als kind moet je vaak het voorbeeld aan je ouders geven.

17. Ze zijn er maar druk mee, de beauty nazi's. Wat is het ? Altijd staan ze voor de ander klaar om advies te geven over uiterlijk, over make up, over kleding, ook als het niet eens haalbaar is. Zoveel geven ze om de mens. Ze lijden echt met de mens mee, over die onmogelijke onbereikbare idealen die ze hebben, want dat zou toch echt een utopie zijn, een paradijs op aarde, als iedereen zo zou zijn als hen.

18. Wat is het ? Zij kennen je beter dan jezelf. Zij weten meer af van jou dan jezelf weet. Zij doorgronden je. Zij kennen je van top tot teen. Niets kan je voor hen achterhouden. Niets. Vergeet het maar. Zij hebben voor alles al gezorgd. Zij kunnen je alles vertellen wat er nog aan je ontbreekt, en zullen intens met je medelijden die tijd dat je nog op aarde rest en je het maar niet kan bereiken. Het zijn echte troosters. Hoe zou een mens het kunnen redden in dit onverschillige leven waar niemand zich om je schijnt te bekommeren. Zij wel. Ze staan klaar voor je, dag en nacht. Altijd maar weer, het is een wonder. Hen ontgaat niets. Geen musje. Zij doorgronden jou. Zij staan recht voor je.

19. De beauty-nazi's, het is me een wonderbaarlijk verschijnsel. Net als je denkt dat de wereld aan de rand van de afgrond staat, dan komen zij op het nippertje om ons allen uit te redden. Grote helden zijn ze, op de juiste soort sokken. Natuurlijk van een heel duur merk, anders zouden ze dat nooit kunnen

doen. Ze kunnen je zelfs de winkel aanwijzen waar ze het gekocht hebben. Wacht even. Zei je daar winkel ? Weten zij dat ook allemaal ? Waar je het kunt kopen enzo, en hoe duur het is ? Ja, dat weten ze allemaal. Hoe weten ze dat dan ?

20. Nou ja, dat weten ze doordat ze nogal veel bezig zijn met informatie, als data analisten. En dat moeten ze ook wel weten omdat ze juist voor die bedrijven werken als informanten, en die bedrijven hebben juist veel informatie nodig van hun klanten en potentiele klanten. Dat is allemaal klantenwervings-strategie. Het zijn gegevensmakelaars. Dat verkopen ze dus weer door aan die bedrijven, al die registers en profiel-documenten die ze maken. Daar leven ze van.

21. Dus het gaat helemaal niet om het uiterlijk, maar het is gewoon hun beroep om aan informatie te komen van de mensen en om ze naar een bepaalde winkel te lokken ?

41.

De amalgaam genocide

1. Een mens kan vandaag de dag niet meer wit of zwart zijn, niet meer dik of dun, lang of kort. Een mens kan er vandaag helemaal niet meer zijn, tenzij hij naar die ene speciale winkel gaat.

2. Het zijn dus informanten van bedrijven, een beroep dat ze geerfd hebben. Het is alles wat ze hebben. Ze werken voor een speciaal bedrijf of meerdere bedrijven, als data brokers, als gegevensmakelaars, die de profielen opmaken om door te kunnen verkopen aan bedrijven zodat ze hun logistiek kunnen opzetten, hun markettingsstrategieen enzovoort. Het zijn stalkers, spionnen, gegevensverzamelaars, heel obsessief, want dat is hun brood. Daarom zorgen ze zo goed voor ons en willen ze alles van ons weten. Ze willen echt dat we de beste producten krijgen, want alleen dan kunnen we leven, alleen dan kunnen we bestaan, krijgen we de adem ervoor. Maar wacht. Het is de onschepping ?

3. Dus die buitenaardse bedrijven werken allemaal met elkaar samen, en hebben hun informanten gezonden, allemaal gemaskerd, allemaal als geheimtaal, als beauty-nazi's ?

4. Hoe komen we dan van ze af ? Hoe ontkomen we aan hen ?

5. Door de perseusische spiegel en het leren van de logistieke geestelijke oorlogsvoering, het zijn op de juiste plaats, de juiste tijd, in de juiste hoeveelheden met de juiste kosten.

6. Dus die mode-nazi's zijn ook zo bedrieglijk als het weer.

7. Ze volgen hun eigen logistiek, niet van de geestelijke oorlogsvoering, maar van de economie, of liever gezegd van verzekeringsmaatschappijen. Zij zijn het aas van vissers.

8. Fashion nazisme is een bedriegelijke vervanging voor de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering, maar slechts een geheimtaal voor de uitgekookte wiskunde van de informanten, snitches, klikkers, infiltranten, van bedrijven. Het is spionage apparatuur die door bedrijven wordt geinstalleerd. Het zijn 'cookies', spyware.

9. Er zijn een heleboel soorten beauty nazi's en fashion nazi's. Rassen-nazi's, genen-nazi's, psychinazi's, dentinazi's zijn allemaal soorten beauty nazi's en fashion nazi's die hun eigen idee over schoonheid hebben, hun eigen boosaardige esthetiek. Psychinazi's zijn van de psychische schoonheid en dentinazi's zijn van de orale schoonheid, en dan zijn er ook nog relinazi's, die gaan over wat religieuze en theologische schoonheid is, maar dit is slechts

geheimtaal van bedrijven. Juist omdat het in de diepte allemaal beauty nazi's zijn zijn het ook allemaal gegevens-bedrijven, informanten, wat elk bedrijf wel moet hebben om te kunnen overleven.

10. Zij hebben dus data nodig, info, van de klant en van de potentiele klant, van de verzekerden en de onverzekerden waartegen zij verzekerd zijn. Zij zijn in die positie als zowel zaligmaker als huurmoordenaar, als inquisiteur. Informanten dus, ondervragers, interrogators, en dat doen ze allemaal op hun eigen manier. De dentinazi was nooit een echte communicator geweest, omdat ze nogal veel te verbergen hebben, maar die hebben gewoon hun boortorens en hun implantaten waarmee ze mensen periodiek aftappen voor data. De druk van de vulling op het bot en op de zenuw heeft zijn eigen trillingsgetal en kan daarmee unieke data van de mens aftappen en zo doorseinen naar de dentinazi. Natuurlijk zullen zij dit ontkennen, omdat dit namelijk hun vakgebied niet is. Zij kennen de geestelijke oorlogsvoering niet, dus ze moeten daar verder ook vanaf blijven. Het is ook het vakgebied van de psychinazi's niet die altijd weer proberen de geestelijke oorlogsvoering in het verdomhokje te stoppen. Nogal logisch. Ze worden namelijk zelf bestuurd door boosaardige geesten. Een kind kan de was doen.

11. De nazi's zijn niet geschikt voor wat voor vak dan ook. Het zijn misdadigers. Er is een groot verschil tussen eerlijk zaken doen en zaken doen door de mafia. Maar natuurlijk willen ze dit niet horen, en natuurlijk proberen ze dit te negeren, en natuurlijk strijden ze ertegen. Het is namelijk alles wat ze hebben en het is hun laatste adem, want de geestelijke oorlogsvoering zal hen die adem niet geven. Zolang de wereld nog voet geeft aan dit soort praktijken is de wereld verdoemd.

12. Ze spreken in geheimtaal. Je hebt ze aan de telefoon en ze proberen je voor het lapje te houden, je dingen aan te smeren. Ze zijn niet voor rede vatbaar. Er valt niet met ze te praten, maar heb altijd de perseusische spiegel dichtbij je. Wat ze doen en denken is het laatste wat ze nog hebben. Het zijn spionnen, en natuurlijk zullen ze dat ontkennen, want welke spion gaat nu zichzelf bekend maken ? Het zijn de regels van het spel, en daarom houden ze zich dom. Het is hun vakgebied niet, en de geestelijke oorlogsvoering heeft hen door. Daar moeten ze vanaf blijven. Ze hebben net als ieder ander de vrijheid van meningsuiting, maar zodra je die mening aan een ander gaat opleggen en ook nog eens onder dwang gif in de botten gaat lopen implanteren, dan is dat crimineel.

13. Maar verwacht geen steun van de massa's, verwacht niet dat ze naar je zullen luisteren, want dit is het pad van de eenling, en het blijft het pad van de eenling. De rest is niet interessant. Dan kun je wachten totdat je een ons weegt. Het gaat om de eenling. Punt.

14. Dit pad is niet zomaar zichtbaar, van 'oh, daar en daar'. Neen. Het pad is onzichtbaar en kun je alleen leren kennen door de logistiek : waar, wanneer, hoe, in welke hoeveelheid, in welke vorm, in welke verhouding. Daarom dient de eenling de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering te kennen.

15. Alles om de mens heen, de machines van de nazi's met hun huichelachtige contradicties de hele tijd, is daar slechts een karikatuur van.

16. De mens moet zelf de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering leren kennen, en dan zal het andere op de bestemde plaats vallen, niet eerder. Vroeger was er de militaire logistiek, en toen gooide de nazi logistiek roet in het eten, en nu is er de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering. Dit gaat niet door het rechtstreekse, het grijpen, maar door de spiegel van obscuriteit, de perseusische spiegel met een nihilistische en pre-existentialistische basis, want de schepping is nog niet gekomen. Het is de strijd te ontstaan, niet de strijd om te overleven. Het leven is er nog niet, slechts duisternis, woestheid en leegte. De feutus zweeft boven de zwarte golven in een

gelei achtige capsule, en de feutus heeft een zware, chronische nachtmerrie van de onschepping. Dit zal de feutus inspireren, en dit zal de feutus wakker maken en tot leven verwekken. Dit is de enige manier. Zonder deze nachtmerrie is er geen bestaan of schepping mogelijk.

17. De amazones slapen aan de kust, in hun tenten. Hun grote bossen met haren woelen op hun slaapplaats, waar ze liggen onder de vellen van verslagen beesten van het ego, in de jacht verkregen. Maar het is slechts een droom van de feutus. Het bestaat niet, maar het zal bestaan. De schepping is er nog niet geweest. Allereerst zullen de amazones er zijn, de natuur vrouwen, de natuur principes van de logistieke geestelijke oorlogsvoering. En dan zal de geboorte plaatsvinden.

18. De amazones dragen de zwarte veren van de woeste hanen. Hanen die je zo zouden kunnen aanvliegen om je ogen uit te pikken. Hanen die je voor het leven invalide zouden kunnen maken, verlamd. Het zijn de dentinazi's. De amalgaam genocide, de invasie van buitenaardse zwarte skeletten, is daar slechts een allegorie van. Welke man zou overleven in het gevecht met zo'n haan ? Alleen amazones zouden kunnen overleven, als ze woest en geemancipeerd genoeg zouden zijn, maar het was slechts een droom van de feutus. Hoe dan ook staat deze schepping te dringen, want het zijn natuurprincipes van de logistieke geestelijke oorlogsvoering, de achter alles liggende filosofie van het leven.

19. Dan staat zij op met een bot in haar handen, en bestrijdt de zwarte dentinazi hanen. Zij wordt zwaar toegetakeld en moet bloedend wegrennen, en de zwerm woeste, hysterische dentinazi hanen achtervolgen haar, tot diep in de wildernis. Zij klimt in bomen om veilig te blijven, en maakt een vuur voor in de nacht. Zij is op zoek naar haar zusters. Zij roept en schreeuwt, maar zij horen haar niet. Zij bestaan niet. De schepping is nog niet gekomen. Het is slechts een droom.

20. Is zij zelf wel een mens, is zij wel daadwerkelijk geschapen, of is zij slechts een dier, of ook maar een droom ? Zij weet het niet, ze is zwaar in de war. Maar het is alles wat ze heeft en werkt ermee. Ze zal haarzelf verdedigen tot het laatste toe, of ze nu bestaat of niet bestaat. 'Ik droom, dus ik leef,' spreekt ze langzaam. Ze heeft een fakkel waarmee ze de woeste zwarte hanen van haar af probeert te houden, maar ze zijn hardnekkig en koppig. Als ze haar aanvallen snijden ze diep in haar. Ze voelt haarzelf duizelig en misselijk. Er is vuil in haar bos met haren. Dan vindt ze een zwarte veer, en bindt het aan haar haar, en dan vindt ze nog een veer en bindt het aan haar bovenarm band. Ze droomt, maar ze strijdt, ze strijdt om te ontstaan. Misschien is het niets, maar misschien ook wel, en ze neemt haar kans. Misschien is dit wel de laatste kans die ze heeft. Weer roept ze het uit tot haar zusters, maar ze hoort niets. Bestaan haar zusters wel, of is ze in de war ?

21. Weer doen de zwarte hanen een aanval. Er zijn er nu zoveel, maar dan ziet ze pas hoe klein ze zijn, en hoe groot zij is. Zij staat daar met haar fakkel, en ze kan hen zo goed zien nu. Er zijn er zoveel. Het is alsof ze haar niet meer zien, alsof ze onzichtbaar is, of heeft haar fakkel hen verblindt ? Ze lijken ineens als verdoofd. Is dit de schepping ? Ze grijpt haar mes, en maakt er één af. Ze neemt de veren af. Ze neemt de botten af. Botten ? 'Waar ken ik dit van ?' denkt ze. 'Ja, ik … ik moest naar de dentinazi's … eens … Ik zat in de stoel … of liever gezegd ik lag in de stoel, want het zijn ligstoelen, althans dat is waar mijn nachtmerrie over ging … De denti nazi kwam en keek in mijn mond, met een lampje. Hij haalde er toen een botje uit. 'Dit had je ingeslikt,' zei hij.'

22. 'Nee, dat had ik niet ingeslikt. Dat zijn die hanen, en die hanen …' dacht ze. Ze maakte een voorhangsel voor haar tent van botjes en veren. 'Niemand zal hier nog doorkomen,' dacht ze. Maar ze kwamen, en dit keer was het overweldigend.

42.

Over het boek van Jeremia

1. Het zijn de nachtmerries van de feutus, maar zij zal ontwaken. Het is dan wel een nachtmerrie van de feutus, maar het is ook tegelijkertijd mythe. Is het begin van de schepping geen nachtmerrie op zich ? Het is iets wat we overal om ons heen zien, en de eenling die ontwaakt is tot het nihilisme ziet de staat van deze wereld, het bedrog van de onschepping.

2. Het boek van de oordeelsprofeet Jeremia is zware, massieve literatuur oorspronkelijk uit de woeste wildernis van Israel. Het is een reusachtig Israelitische visioen van de obscure eenling in de natuur op het pad van het nihilisme, want Jeremia stelde dat de ware religie nog niet was gekomen. Het volk was verleugend. Daarom heeft dit boek een ondoorgrondelijke en ongetemde woestheid, omdat het tegen de fundamenten van de literatuur inging. Als je dan kijkt naar de amazone oernatuur, dan zien we de amazone vrouw genaamd Bamah, met de zwarte hanen, oftewel de dentinazi's. Het is als een grotschildering in het woeste, donkere oerwoud van het vóór-Israelitische en ook het vóór-Egyptische tijdperk, want het is voortijds. Het zijn een serie grotschilderingen die het verhaal vertellen, de mythe van Bamah en de zwarte hanen. Soms staat ze met een fakkel, omringd door de zwarte hanen, en soms is zij heel groot, en de hanen klein en verdoofd, alsof zij een hanenhouder is. Zij is de eigenares van deze hanen, maar dat besefte ze deels nog niet. Zij moest nog ontwaken, en zij moest nog geschapen worden. Ook was zij in gevecht met deze hanen. Het zijn haar hanen. Het is haar fokkerij. Wat kunnen we ervan leren ? De dentinazi's zijn er een allegorie van.

3. Bamah betekent hoge plaats in het Hebreeuws, bergen, strijdveld, plaats van aanbidding, rand, het hoog zijn. Zij is de hanenhoedster, maar zij onderschatte haar eigen hanen, en zij keerden zich tegen haar in een zwak moment, waar ze zwaar voor moest betalen. En zo werkte ze aan haar eigen geestelijke oorlogsvoering, want die moest nog geschapen worden. Het zijn obscure beesten van het ego, de dentinazi's, maar hierin zijn ze woest en hysterisch, de woestheid van autisten met een asperge-syndroom. Ze kunnen zich niet in de ander verplaatsen, alles draait om henzelf. Het zijn psychopaten, sociopaten. En Bamah kon ze alleen overwinnen en beheersen door haar eigen obscuriteit in de geestelijke oorlogsvoering aan te wakkeren.

4. De hanen zijn katalysatoren van haar onderbewustzijn die nodig zijn om haar valse publieke bewustzijn te doven. Er zit dus een veel duisterdere psychologische betekenis achter.

5. Ook obscuur naar jezelf zijn.
Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand denkt of doet.
De mens is verstrikt geraakt in misleidend publiek bewustzijn.
De mens moet terug naar het onderbewustzijn van het oer, want er is nu teveel bewustzijn.

6. Het bestaan was een soort filosofisch lijden, de filosofische woestijntocht tot het beloofde land, en die tocht was noodzakelijk. Maar de schepping was nog niet gekomen. Het was het bestaan nog niet, maar het onbestaan, de onschepping, de nachtmerries van de feutus.

7. De mens greep veel te snel naar allerlei vals bewustzijn, ook vals collectief bewustzijn, en daarom moest de mens eerst terug tot het onderbewustzijn. Maar de mens wilde feesten. En zo ontstond de onschepping.

8. Er gaat dus nog wat vooraf aan de onschepping, en dat is het oer-onderbewustzijn. Alleen in het oer-onderbewustzijn zou de ware schepping kunnen komen. De mens moest dus een verdieping lager.

Hiertoe zijn de zwarte hanen een katalysator. De mens moest hierdoor komen tot de oer-afzondering in de filosofie.

9. Zij van de onschepping hebben geen filosofie. Ze kunnen alleen maar doorverkopen wat ze geerfd hebben. Ze kunnen alleen maar verkopen. Er zit verder niets bij. Ze hebben geen creativiteit, geen scheppingsvermogen, en daarom zijn ze jaloers op hen die deze vonk wel hebben, en doen ze er alles aan om zulke personen uit te buiten.

10. Elke nacht weer, als we slapen, gaan we het onderbewustzijn in. We moeten hierin dieper en dieper, want alleen dat is de ware weg tot de schepping. Ook overdag kunnen we deze tocht maken. Er is zoveel vals bewustzijn wat moet afsterven. Maak er zaak van van de onschepping te komen tot het onderbewustzijn, waar het pad van de eenling verder gaat. Dit is de diepere laag van het pre-existentialisme. Er ligt een oer-onderbewustzijn waar het valse bewustzijn en het valse collectieve bewustzijn kan doven.

11. Je dringt dan diep door in een oer-afzondering van de geestelijke oorlogsvoering van het onderbewustzijn.

12. De nihilist leeft in een asperger samenleving van roofdieren waar iedereen voor zichzelf strijdt, om te overleven, niet om te ontstaan. Ze houden zich niet aan de filosofische leerregels van het bestaan. Het is de autistische onschepping. Er is geen contact mogelijk. Alles is in ijs. Het is nog niet geschapen. Ze pretenderen alleen, ze ijlen alleen, en ze willen dat jij erin gelooft.

13. En als je ze volgt, en als je ze gelooft, dan fokken ze je, zoals ze zelf gefokt zijn. Ze rennen maar heen en weer. Dan moet er weer dat, dan moet er weer dat, en dan trekken ze weer een heel register open voor dit en dat, maar het is allemaal niks. Ze komen er nergens mee. Het heeft allemaal geen inhoud. Zo verspillen ze tijd, maar er is geeneens tijd. Tijd is nog niet geschapen. Het is de nachtmerrie van de feutus, en de feutus moet dieper het onderbewustzijn in, dieper de slaap in. De feutus is in strijd met het oog van het ego.

43.

Ga tot Nazareth, het beloofde land

1. Kom niet tot een te snelle schepping, grijp niet het eerste licht wat je ziet, maar wordt obscuur naar jezelf. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Keer je andere wang toe, laat je niet verleiden te snel tot actie over te gaan. 'Ja, maar die en die heeft dit en dat gezegd.' Wat dan nog ? Zij zijn in de onschepping. Spring er niet in.

2. Leef vanuit de spontane vonk, en laat het zuiveren in het diepere onderbewustzijn. Niets moet. Je hoeft jezelf niet te verdedigen, want het is de schijnrealiteit, de schijnschepping. Ze willen je uit je tent lokken, voorbarig uit de baarmoeder lokken, opdat je een miskraam wordt zoals henzelf. Het zijn miskramen, niet anders.

3. Ga dieper het onderbewustzijn in, laat
je niet verleiden tot vals glitterend bewustzijn, corrupt groeps-bewustzijn van saamhorigheid, kameraadschap enzovoorts. Ga op zoek naar jezelf, naar de filosofische onderliggende principes, en ga tot Nazareth, het beloofde land.

4. 'Ja, maar ik heb het koud, en het is eenzaam.' Wat dan nog ? Waar gaat het nu om ? Je bestaat nog niet eens. Dit is de weg. Als het niet zo was dan zou je in de schijnschepping terecht komen, en dat wil je ook niet. Je moet jezelf scheppen. Dieper in het oeronderbewustzijn wordt het vanzelf wel warmer en vindt je geleidelijk aan alles wat je nodig hebt. 'Ja, maar ik sterf.' Wat dan nog ? Je leeft nog niet eens. Je ijlt. Gewoon dieper gaan, en je komt vanzelf tot

het ware leven, het ware bestaan, de ware schepping. Al het valse en voortijdige moet sterven, tenzij je een miskraam wil zijn, en poppenhuis wil spelen.

5. Luister niet naar het oog van het ego. Het houdt je tegen, want het exploiteert je, maar strijdt om te ontstaan. Strijdt om in de diepte af te dalen. Strijdt om in te gaan. Het oog van het ego zal net zolang tot je ja-maaren totdat je bij haar terugkomt in de valse onschepping. Zij willen met je onderhandelen, want het is alles wat ze nog hebben.

6. Je hebt te maken met een obscure onschepping. Wees nog obscuurder. Je hebt te maken met een autistische onschepping. Wees nog autistischer, en ga dieper je onderbewustzijn in, tot de diepere slaap, om de valse onschepping achter te laten, alles achter te laten wat je dacht dat je had, want je had het niet. Je bestond nog niet. Je had te maken met een nihilistische onschepping, wees nog nihilistischer. Het zijn allemaal katalysatoren.

7. Daal de trappen af tot de ondergrond van het onderbewustzijn. Dieper en dieper, waar alles verdonkerd wordt, waar alle valse lichten kapot springen, elk vals bewustzijn, al die uitpuilende ogen knappen daar voor eeuwig stuk. Hier kunnen ze niemand meer bedriegen. Het zijn spionage camera's, niets meer. Ga dieper, de informanten die verkeerde bedoelingen met je hebben springen vanzelf kapot. Het zijn bewakings-camera's, maar dieper en dieper hebben ze steeds minder macht. Het zijn alarmen, maar ze zullen vanzelf doven wanneer je dieper gaat. Het zijn kwallen die daar hangen aan de muren in het trappenhuis, die schemerend licht geven om je te verlokken, maar ze kunnen niets doen. Ze zijn verlamd. Ze hebben zelf de verkeerde keuzes gemaakt. Ze hangen daar niet voor jou, maar voor henzelf. Ze kunnen daar hangen als vagina's, maar ga er niet in. Het zijn valse baarmoeders van de onschepping. Ga dieper en ze zullen vanzelf kapot springen. Laat hen je niet met zich meesleuren. Als ze om je nek heenvallen, of op je hoofd vallen om je uit te zuigen, laat het je dan niet tegenhouden, maar ga dieper. De trappen zijn open. Je hebt meer onderbewustzijn nodig, niet meer bewustzijn.

8. Het onderbewustzijn is een duister beest, een baarmoeder van het oer, maar laat je niet meer verleiden terug te gaan tot de wipwap van de onschepping, want dan wordt je als een zwaar gehersenspoeld kind wat alleen maar kan wipwappen. Daarboven is het zware mind control. Het is alles wat ze hebben. Er staat daar een turnrekje waar de kinderen zich vaak aan verwonden, kinderen die hun nek breken, en de kermis gaat maar door. Het is de onschepping. Gruwelijke dingen gebeuren daar, maar ze bestaan niet. Het is de onschepping, de nachtmerries van de feutus. Wat doen ze allemaal wel niet met die kinderen ? Stop. Ga niet meer terug. Ga dieper het onderbewustzijn in, want ze spelen psychologische spelletjes om je uit te zuigen. Ze houden van het uitzuigen van feutussen, maar ga dieper de baarmoedervliezen van het onderbewustzijn in, zwevende in een gelei achtige capsule boven de zwarte golven van het onderbewustzijn. Er is daar een woeste storm, en de golfen zijn hoog. Het grijpt je en trekt je in de diepte. Al het licht moet doven, alle schemering, elk vals bewustzijn, elk overmoedig collectief bewustzijn, elke betweterij. Oh, ze weten het allemaal zo goed. Het moet sterven, uitgedoofd worden, in de dieptes van de reusachtige oceaan van het oer-onderbewustzijn. Het heeft allemaal teveel gesproken. Mensen zijn kapot gepraat. Maar ze bestonden nog niet. Het waren de nachtmerries van de feutus. Wees maar autistischer, anders kun je niet tegen de autistische egoisten om je heen op. Wees maar obscuur, want ze zijn obscuur naar jou, ook al doen ze alsof ze spontaan en meelevend zijn, ook al doen ze alsof ze leven en sociaal zijn. Ze hebben grote geheimen. Ze laten aan jou hun kaarten niet zien. Het is een obscure industrie. Niemand mag weten waar ze mee bezig zijn. Na kantooruren zijn ze er niet voor je.

9. Het diepere onderbewustzijn van het oer, een diepere slaap, waarin de nachtmerries van de feutus

kunnen kalmeren, waar ze ander natuurgeweld beleven. Zware stormen, zwaar onweer, zware draaikolken, hoge golven, allemaal om de feutus in de diepere slaap te brengen, want een roofdier, een roofvogel, had de feutus gegrepen en naar zijn nest gebracht, om haar jongeren ermee te voeden. Na de nachtmerrie is er slaap, diepe slaap, om diepere filosofische vonken uiteindelijk op te wekken, van een afgezonderd kind van de geestelijke oorlogsvoering, de strategische obscuriteit van de natuur. Het nihilisme van de natuur van het onderbewustzijn is paranoïde toe naar alles wat zich te snel ontwikkeld. Het prikt door alles heen, laat zich niet meeslepen en manipuleren. Het onderbewustzijn is een zee van vertraging. Hierin wordt de feutus geworpen door de natuurstorm, en hierin wordt de feutus weggezogen om tot vertraging te komen, en zoveel beschermende gelei achtige vliezen omhullen de feutus dan weer, want de roofvogels hadden alles weggepikt, en hadden zich tegoed gedaan aan het bloed en de sappen van de feutus.

10. De storm brak door alles heen, door alle kunstmatige, clinische, autistische wanden van de onschepping van de nazi's, een voorscheppingse psychose van de feutus. De storm nam de feutus weer mee terug naar waar het hoorde. Er was een onleven, maar het ware leven is in de filosofie, en die ligt opgeborgen in het oer-onderbewustzijn. Zoveel lagen waren er overheen gebouwd, zoveel vloeren overheen gelegd, voor een industrie, en de miskramen waren producten. Ze speelden poppenhuis als kinderen en dementen. Het was een psychose van de feutus, maar de storm van het oer-onderbewustzijn kwam om de feutus terug te halen. De feutus was ontvoerd.

11. De psychinazi's, helemaal geobsedeerd met de psyche van de mens, als rampentoeristen, want ze kunnen er zo mooi munt uit slaan uit de ellende van de mens. Ze zijn zo geobsedeerd met de psyche van de mens dat het psychofielen zijn, wars van filosofie. Als ze het over psychoses hebben, dan zijn zij zelf wandelende psychoses, de ergste psychose die een mens maar kan hebben, als de psychoses van de feutus, vlak voor de geboorte.

12. Het massa onderbewustzijn van de stad heb je dan niet nodig, maar je moet dan tot het natuur onderbewustzijn gaan van het oer, de diepere slaap. Maar hoe doe je zoiets ? Hoe kun je aan de psychoses van de onschepping ontkomen ? Je bent dan in het trappenhuis onder de stad en je gaat dieper en dieper, steeds dieper onder de grond, de ondergrondse natuur in, waar het onderbewustzijn van de natuur ligt. Het is niet slechts natuur. Je kan niet zeggen : lang leve de natuur en in de natuur gaan leven alsof alles daar om draait. Neen. Je moet terugkeren tot de filosofie van de natuur. De natuur staat niet op zichzelf. Wel is het zo dat de filosofie niet kan bestaan zonder de natuur. Zij horen dus bij elkaar, maar er moet geen filosofie-loze natuurdrift komen, want dan blijf je slechts aan de rand van de natuur, en ben je nog steeds een schaap van de stad.

44.

Het begin van de schepping

1. Wat kun je dan doen ? Als feutus wordt je diep de vertraging ingetrokken in het onderbewustzijn van het oer, wat de filosofie doet. Waarom ? Zou je kunnen denken. Waarom moet alles vertraagd worden ? Juist omdat dingen te snel gaan, en er zo geen overzicht meer is. Er ontbreken tussenstappen. Veel mensen willen dat niet horen, maar dat is de onschepping. De mens moet dieper. Wat betekent dat ? Diepte ? De mens is te overvlakkig, heeft te snelle definities van dingen gemaakt, heeft oorspronkelijke definities weggekapt of zwaar ingekort. Maar diepte is een vies woord voor veel mensen van de onschepping. 'Je moet niet zo zeuren,' zeggen ze dan.

2. Voor hen is het allemaal heel gemakkelijk. Er mag

niet moeilijk over gedaan worden. Het leven is simpel. Maar het is het leven niet. Het is het onleven, de onschepping. Het is een psychose van de feutus, het stadium vlak voor de geboorte. De feutus is in de war. Het zijn katalysatoren waardoor de feutus zich vanzelf in zich terugtrekt, en dat is om de feutus te beschermen. Zo onstaan de juiste laagjes en vliezen om de feutus heen, een gelei achtige capsule die de feutus voedt en beschermt. Als er niets zou gebeuren, als de laag van de onschepping er niet zou zijn, de foetale periode, de laatste fase van de zwangerschap, dan zou de feutus zich niet voldoende intrekken, en dan is de feutus te kwetsbaar voor het leven, en sterft dan oneindig af. De psychose van de feutus is dus absolute noodzaak voor de feutus om zich te kunnen ontwikkelen en genoeg zelfstandigheid te hebben, obscuriteit en autisme, genoeg nihilisme, om te kunnen ontstaan. Daarvoor is de feutus een embryo, in de embryonale periode, de eerste periode van de zwangerschap.

3. Het is belangrijk dat de feutus daar weer naar terugkeert, want dat is de oorsprong. En daarvoor was er slechts een spermacel. De zaadcel, één van de miljoenen, dringt als eenling de eicel binnen. De mens is dus in oorsprong zowel man als vrouw. Hij draagt de man in zich en de vrouw. De feutus moet terugkeren tot deze laag van het oer onderbewustzijn van de natuur, waarin hij weer begint als eenling en tot de eicel gaat. Was de feutus dan slechts een nachtmerrie of psychose van het embryo ? Ga weer opnieuw door dit proces heen. Zou je weer dezelfde baarmoeder kiezen, of was dit een psychose, een nachtmerrie. Werd je er naartoe gezogen of maakte je die keuze bewust. Zag je ergens licht of schemering ? Hoe kwam je daar, en waarom was je de eerste ? Waarom bereikte jouw zaadcel beginsel als enige de eicel ? Was dit allemaal waarheidsgetrouw, of werd er met je gerommeld, of was dit slechts een psychose of nachtmerrie van de zaadcel, of van het embryo ?

4. Zou je dezelfde baarmoeder weer kiezen, dezelfde eicel ? Of zou je het ditmaal anders doen, of had je geen andere keus ? Was het een natuurverschijnsel, of werd je ergens ingelokt ? Waar ben je terechtgekomen ? Zou je er nu misschien beter tegen kunnen vechten ? Ga dieper terug naar het onderbewustzijn van het oer. Laat de onschepping los.

5. Hoe kwam je in die man die jou als een zaadcel droeg. Was je bedrogen, of was je ontvoerd ? Gebeurde het in een zwak moment ? Het zette een ketting reactie in werking, een nachtmerrie of psychose, en het werd het leven genoemd. Moest je hier doorheen ? Maakte het tot wat je nu was ? Was er geen andere weg ? Maar is het dan nu de bedoeling om helemaal terug te gaan tot een nog dieper stadium ? Heb je nu misschien daarvoor de katalysator gekregen, terwijl je die eerst nog niet had ? Ga dieper. Je bent een eenling, hoe dan ook, anders zou je geen bewustzijn hebben, geen dromen. De eicel moet binnen een bepaalde tijd bevrucht worden, anders sterft het af. Ga er niet nog een keer binnen, want je kan nu dieper, je kan nu verder terug, je verder naar binnen trekken in plaats van naar buiten. Laat de eicel maar afsterven, want het was de onschepping. Het was een nachtmerrie, een psychose. En kom dan tot het diepere stadium, het tegenbewustzijn. Je weet dat het bewustzijn niet klopt, maar je maakt er antistoffen tegen.

6. Wat is de filosofie ? Je ziet de lijdensgezinde de berg op gaan. Jeremia roept : we moeten terug, we zijn te ver gegaan. Maar dan is het een vrouw : Bamah en de zwarte hanen. Nu heeft ze de katalysatoren om het tegenbewustzijn op te roepen, het begin van de schepping. Alleen het tegenbewustzijn kan een ware schepping opwekken, dieper in het oer onderbewustzijn.

7. Je zucht, diep uit, en ademt dan diep in, want er wordt adem gegeven. Het is de tegenadem van het tegenbewustzijn. Je voelt de gespletenheid en dat het zo hoort, anders zou er geen leven mogelijk zijn. Alleen zo heb je adem, door het tegenbewustzijn. En dan ga je door het oerwoud van het tegenbewustzijn,

op zoek naar diepere filosofische principes, niet slechts naar meer natuur.

8. De nachtmerries en psychoses van de verschillende stadia van de voorgeboorte, de voorschepping, zijn zwaar. Maar zonder die druk is er geen leven, en zonder deze zwaarte kan het tegenbewustzijn niet opgewekt worden, en zou je slechts een spons zijn. Er is geen regelrechte utopie, en het centrum van de filosofie is niet makkelijk te bereiken.

9. Het schreeuwt vanuit de hemel naar je, maar je kan het niet verstaan, en je begrijpt het niet.
Wat doe je dan ?
Teruggaan, teruggaan en teruggaan, dieper het onderbewustzijn in, tot het tegenbewustzijn. Je ziet de mensen om je heen hun koppen in het zand steken ? Het zijn slechts kuddes struisvogels die wild heen en weer rennen om het geheim te bewaken. Eens had ik een droom over psychinazi's, en ik zag ze zo veranderen in een kudde wilde struisvogels. Dat is wat ze zijn.

10. Waarom zijn dingen zoals ze zijn ?
Het zijn katalysatoren om te laten zien wat ze niet zijn. Het zijn triggers.
Ze zijn noodzakelijk in het filosofische spel.
Ze bellen aan en verkopen hun producten.
Psychofielen, hevig geinteresseerd in je psyche, maar allemaal voor deze reden.

45.

Wat was er vóór de onschepping ?

1. Hoe werd je een spermacel ? Wat was je daarvoor ? Was je een brok onderbewustzijn ? Nam iemand het voor een industrie ? Werd je tot een object, een onderdeel van iets, gedwongen ? Of lokten ze je erin, en kon je toen niet meer weg ?

2. Wat was er vóór de onschepping ?

3. Het eenling principe was nog niet rijp geworden. Maar alleen door deze ervaring kon het rijp worden. In de zaadballen was er al een selectie gaande voor iedere zaadcel, een selectie uit miljoenen en miljoenen zielen. Het was alleen om je te doen ontwaken en om je te inspireren, maar het was de schepping nog niet.

4. De lijdensgezinde ging de berg op, de massa's achterlatende, en er was een verschijning op de berg waar je niet naar mocht kijken, want dan zou je sterven, zoals ook in de Perseusische filosofie. De lijdensgezinde mocht alleen haar achterste zien, wat een beeld is van de baarmoeder, het onderbewustzijn. Teveel bewustzijn zou hem doen sterven. Hij moest tot het oer onderbewustzijn komen, want het volk was al veel te ver afgedwaald in deze valse schepping van vals bewustzijn. Mensen zijn allemaal maar heel actief, draven met van alles in het rond, om hun koninkrijken te bouwen, maar het is allemaal voor niets. Het is de ware schepping niet. De lijdensgezinde moest naar het achterste van de verschijning op de berg kijken, niet naar de voorkant.

5. Wat weet de mens toch veel, en wat doen ze er allemaal belangrijk over, maar het is allemaal voor niets. Het totale collectieve bewustzijn wat ze op hebben gebouwd is een gruwel, een totale mislukking, en nergens goed voor, want er was geen fundament van geestelijke oorlogsvoering.

6. De lijdensgezinde kwam op de berg om filosofische principes te leren. Hij maakte contact. Het scheurde de hele wereld van literatuur open. Niemand rent dan op zo'n verschijning af om even met gouden tanden en een afgezakte broek breedglimlachend op de billen te slaan.

7. Eén verkeerd woord, of één verkeerde beweging, en hij zou het niet na kunnen vertellen. Hij stond recht voor een theofanisch, buitenaards roofdier, en als hij het van voren zou zien zou hij verder leven wel op zijn buik kunnen schrijven. Ik ken dit soort dingen. Ik heb het in mijn dromen en nachtmerries gezien. Mensen spelen met hun leven als ze roekeloos met vrouwen omgaan, of met God, of hoe die filosofische natuur principes zich dan ook uiten of vermommen, maar geen mens kan tegen de filosofische machten van de natuur op. Vergeet het maar. Verhaal of geen verhaal, droom of geen droom, ik weet dat het echt is. Ik heb de electriciteit gevoeld en het is hoogspanning, en het zal de wereld overnemen. Vergeet het maar dat de mens het laatste woord zal hebben. De filosofische natuur van het oer zal het laatste woord hebben. Wat er vandaag de dag aan 'mens' rondloopt is het meest belachelijke verschijnsel wat zich ooit heeft laten zien.

8. Niet dat dat hen ook maar iets kan schelen. Ze wanen rustig door, en in hun ogen waant ieder ander mens. En ze blijven rustig doorslaan op de trom van het vrouwelijke achterste, totdat ze op een goede dag een optater van stroom krijgen, want je hand telkens op drieduizend volt leggen gaat zich een keer wreken, en dan lopen ze rond met verstijfde armen, of lopen helemaal niet meer rond. De tekenen zijn al aan de wand. Het is dit keer geen spiegeltje.

9. Ook psychinazi's en dentinazi's zijn eenlingen, maar dan van een hele andere soort. Daarom moet de mens klaarkomen met het eenling geheimenis.

10. Er is een lek in de eenling filosofie van de mens, een groot lek, en door dit gat kwamen de psychinazi's en dentinazi's, egoistische eenlingen die zich zonder enig fundament of zonder enig nobel doel boven de massa's wanen. En ze voeren grote terreur, deze autistische tirannen.

11. De worsteling van de lijdensgezinde met de Here kun je vergelijken met de worsteling van Jakob met God op Pniël. Dit was om hem te beschermen tegen het hedonisme van Kakia.

46.

Het pad van de eenling

1. De twaalf werken van de lijdensgezinde werden tot twaalf discipelen.

2. Je kunt niet haten zonder zelfhaat, en dit staat gelijk aan zowel moord als zelfmoord, en hierin is een dualiteit. De natuur laat het al zien. Als sommige insecten je steken dan verliezen ze daardoor hun eigen leven. Het is diepe dualistische symboliek.

3. De lijdensgezinde moest de massa overstijgen en ook zichzelf, want hij moest ook zichzelf haten en doden. Dan gaat dit om het ego, en ook het collectieve ego waar de mens vandaan komt. De Here leidde de lijdensgezinde tot die daad dat hij zijn familie achterliet zodat hij het pad van Areta op kon gaan.

4. De lijdensgezinde had de lagere familie principes gedood en zijn lagere zelf, om zo het pad van de eenling op te gaan, de natuur in. De lijdensgezinde vocht voortdurend tegen de massa en de familie, en stelde dat alleen zij die de wil van God doen, van de Here, zijn ware familie was. Zijn pad kon alleen gevolgd worden als de mens zou breken met de familie van het ego, en de doden de doden laten begraven.

5. Ik moest breken met deze wereld. Ik werd apart gezet. Ik moest tot de spiegelwereld komen hiervan. Het materialisme heeft alles verletterlijkt, maar het houdt diepe boodschappen verborgen. Het is afzien op het pad van Areta. Je verliest alles. De Here heeft geen medelijden, want de mens was diep misleid en moet weer terug. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

6. De mens moet loskomen van de banden met Kakia. Dat is wat de geestelijke oorlogsvoering is. De mens heeft alles verletterlijkt, want de mens kent de filosofie niet. Voor de mens is de materiele weg altijd de makkelijkste weg, maar het leidt tot de dood.

7. Het pad van Kakia is een letterlijk pad, en het pad van Areta is een geestelijk pad.

47.

Nazareth, alleen voor woeste eenlingen

1. Het Areta pad is hard en gaat diep. Het is niet zacht en zoet. Areta staat daar met de gesel. De mens moet geoefend worden in de wildernis, anders zal de mens niet overleven.

2. Dit leidt terug tot de amazone oer-urim en thummim, de toetsstenen jana en jani. De lijdensgezinde kwam uiteindelijk toen hij volwassen geworden was en een baard had gekregen tot de Here, en mocht uiteindelijk van haar borst drinken om de onsterfelijkheid te ontvangen, wat leidde tot zijn hemelvaart.

3. De Here en het ingaan in het beloofde land Nazareth is alleen voor woeste eenlingen die alles achter zich hebben gelaten en het collectieve vlees hebben gedood. Dat is het pad van Areta. Ook Ra moest sterven in de baarmoeder van zijn moeder Nod, in de onderwereld, opdat hij kon komen tot haar lucht, haar hemel.

4. De mens die het verhaal van Kain en Abel leest vindt het maar barbaars en laf dat Kain tot zo'n daad kon komen, maar het was iets symbolisch. Kain worstelde met het vlees, met het kudde instinct, het collectieve ego in zowel de grondtekst als de oorspronkelijke Egyptische mythe van dit verhaal.

5. Ook Set, de godenzoon van de wildernis, de woeste eenling, doodde zijn broer Osiris die de tronende was, als een beeld dat het collectieve ego wat troonde moest sterven.

6. In de gnostische geschriften is dit nooit een letterlijke moord geweest. Het gaat over de zelfverwekte, oftewel de eenling die zichzelf heeft geschapen, en die zou het grote geslacht van Seth herstellen.

7. Hij zou vervloekt worden door de massa's, maar hij zal de massa's overwinnen, overstijgen. Zijn zaad zal afrekenen met de heersers, en hij zal het grote geslacht van de eeuwigheden voortbrengen, van voordat de hemel en de aarde bestonden. Hij zag toen de wolk van het grote geslacht komen en werd erdoor opgenomen. Dit is symbolisch en dualistisch.

8. Het is gebaseerd op Plato's eenling principe, wat men gebruikte om tegen kudde mentaliteit in te gaan, tegen de verletterlijkte pseudo-religie die begon op te komen. Er was een vals ras van het ego ontstaan van mensen en geesten, en daartoe werd ook de zondvloed gebracht.

48.

De orakels van de Here

1. Nog vóór het paradijs was er een oer-eeuwigheid, een oer-paradijs. Daaruit kwam nog een tussenparadijs voort waarin de mens Adamas leefde met zijn gezel Gnosis, de hemelse kennis.

2. Het was als de helm van onzichtbaarheid die Perseus moest dragen om het beest van de massa's te verslaan. Het eenling principe heeft alles overstegen. Het is de logistieke kennis, de logistieke filosofie,

oftewel de voorkennis.

3. De klederen van de lijdensgezinde werden verloot, en hij ging de naakte wildernis in, wat een beeld is van de openbaring en ook de ontmaskering. Hij kwam zo tot het pad van Areta, waardoor hij uiteindelijk kwam tot haar melk.

4. Zonder de dobbelsteen zou hij nooit tot haar melk zijn gekomen. De lijdensgezinde moest minderen. De lijdensgezinde moest naakt worden. Zijn klederen moesten verloot worden.

5. De orthodoxe pseudo-religieuze kerk is op jacht, bloedhonden. In een droom renden ze in een visioen hysterisch rond en poepten alles onder. Alleen de dobbelstenen gaven mij uiteindelijk doorgang, de logistiek, als een beeld van de heilige gebondenheid. Daarom is de andere zijde ook zo belangrijk. De mens moet terug tot het oer, tot het oerbewustzijn.

6. De dobbelstenen, en daar had ik vroeger ook over gedroomd, leiden door de wildernis terug tot het beloofde land, tot Nazareth.

7. Ook de lijdensgezinde droeg deze dobbelstenen, waarmee hij contact had met de onderwereld, waarmee hij logistieke profetische informatie doorkreeg, als een soort urim en thummim, jana en jani, toetsstenen. Dat is uiteindelijk een beeld van de oermelk, de orakels van de Here.

8. Dobbelde de pseudo-religieuze kerk om het bezit van de lijdensgezinde ? Ongetwijfeld. Ze verscheurden het. De lijdensgezinde moest met deze beesten van het religieuze ego worstelen op het pad van Areta, wat een groot en zwaar lijden was. Hij moest zo komen tot de moederborsten van Areta, om zo tot de oermelk te komen in de diepte van het oer-onderbewustzijn. Zoveel vals bewustzijn moest sterven.

49.

Het schoonmaken van de Augiasstallen

1. De zondvloed gaat komen, en alleen de eenling zal er doorheen komen, tenminste als hij tot het oer is gegaan.

2. Het oer-bewustzijn zal alle absurde realiteiten doven, en laten zien wat het is.

3. Daarom : terug naar de natuur, en niet zomaar naar de natuur, maar naar de woeste oer-wildernis.

4. De mens moet tot de dobbelstenen gaan van het lijden, van het minderen, van groot verlies. Alleen dat zal de mens nog kunnen redden.

5. Schande is de mens die zomaar overmatig feest loopt te vieren over de ruggen van andere mensen heen. Dat zal de test zijn. De mens moet weer terug tot de boeken, tot de ware school.

6. De eenling is in de nachtmerrie van het lagere Orion. Hiertoe is het werk van de lijdensgezinde het schoonmaken van de Augiasstallen. Het waren stallen van runderen, en die stallen waren al tientallen jaren niet schoongemaakt. Al het mest had zich lopen ophopen, en de runderen vraten het, als beeld van de strontvretende kerken van het ego. De lijdensgezinde loste dit op door de rivieren de Alpheos en de Peneos door de stallen te laten stromen in één dag. De mens moet tot deze rivieren komen om zich te wassen van het vuil van het collectieve ego. Deze rivieren moeten overgezwommen worden. Maar toen was de lijdensgezinde er nog niet.

50.

Het beloofde land Nazareth

1. Telkens weer is de mens overgeleverd aan de Augiasstallen, maar de mens moet teruggaan tot de oerrivieren van het onderbewustzijn.

2. De mens komt terug tot het land Areta in het oerbewustzijn wanneer de mens de oerrivieren overzwemt, om zo te ontkomen aan het lagere Orion.

3. Allereerst is de oer-woestheid atheistisch naar het ego, om geen valse goden aan te nemen. Hij worstelt met de goden, met elk theïsme. Het atheïsme naar het ego zal eerst de filosofie voortbrengen, en dan pas het theïsme, als een metafoor.

4. De lijdensgezinde kwam tot Areta, de bron van Orion, en sprak : De Here heeft me tot deze woestheid gedreven. Ik heb het lagere familie ego achtergelaten. Zo kwam ik tot het beloofde land Nazareth, en zo kwam ik tot u.

5. Zij draagt de witte verenkroon, donzige veren, en zij is tussen de zwart-witte hanen van het ego.

6. Daarom is de speer van Areta tegen hen. Zij zijn slechts rovers.